

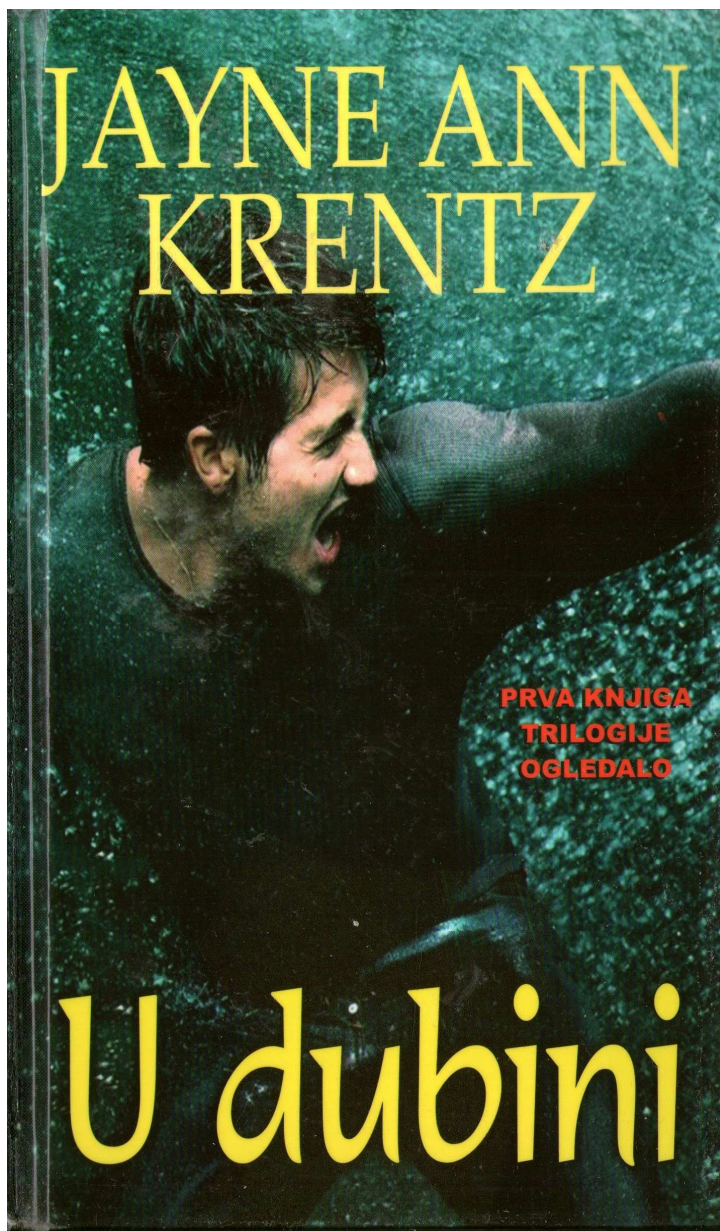
GIGA

Jayne Ann Krentz

U dubini

ROMAN O EZOTERIČNOM DRUŠTVU

PRVA KNJIGA TRILOGIJE OGLEDALO

TRILOGIJA OGLEDALO

Naslov izvornika **IN TOO DEEP**

GIGA

*Za Franka,
s ljubavlju.*

UVOD I.

Fallon Jones: tri godine ranije...

Paranormalna je vatra plamtjela u tami. Kroz eter je prštala svjetlost psi-energije. Noćno nebo nad San Franciscom plamtjelo je od svjetla iz cijelog spektra. Fallon Jones se objema šakama čvrsto držao za balkonsku ogradu, boreći se svim snagama da ostane u stvarnosti. Fantastični su se uzorci nalazili kamo god bi pogledao: čudesne, divne, zapetljane mreže veza i spona koje su osvje-tljavale stazu sve do srca svemira.

Blještavo zračenje ponoćnog svijeta zadivilo ga je više od svega što je dosad iskusio. Bio je siguran da bi, da se samo malo bolje zagleda, mogao razabrati svjetlo iz zore stvaranja, možda čak i zagrabit i pregršt sirove sile kaosa koja je pokretala sile života i smrti.

»Lijepa noć za šetnju, zar ne?« rekao je Austin Tucker.

Fallon se okrenuo i ugledao siluetu na otvorenim kliznim staklenim vratima. Nešto nije bilo u redu. Tucker je izgledao kao da stoji s druge strane slapa. Nije ga mogao jasno vidjeti. Držao je nešto u ruci, ali Fallon nije mogao razbrati što je to.

»Sto ti tu radiš?« upitao je Fallon. Tek je maglovito bio svjestan da zvuči kao da je pijan, iako je bio posve siguran da je za ručkom popio samo jednu čašu vina.

»Obojica znamo zašto sam ovdje.« Tucker se odmaknuo od dovratka i stao uz ogradu blizu njega. Uz lijevu je nogu držao predmet koji Fallon nije mogao vidjeti. »Magični ti je fenjer stvarno oštetio osjetila, zar ne? To je samo jedno od mnogih zanimljivih djelovanja te naprave. Sto je talent snažniji, to je djelovanje jače. Ti si doslovno nadmašio ljestvicu Jonesovih. Stoga je svjetiljka idealno oružje da te uništi bez pobuđivanja sumnje. Sad si već izgubljen na paranormalnoj razini. S ovog puta nema povratka.«

»Došao si da me ubiješ«, rekao je Fallon. Jednostavna objava činjenice. Ništa manje ni više. Bilo je dobro znati da još uvijek može logično razmišljati.

»Upozorio sam te da će ti jednog dana tvoj talent donijeti smrt.« Tucker je zvučao kao da se zabavlja. »Ne mislim samo ja tako, siguran sam da to već znaš. Na svu je sreću mnogo onih koji su uvjereni da je tako snažan talent teorije kaosa kao što si ti osuđen na propast. Osim toga, oduvijek postoje one glasine o muškarcima iz tvoje obitelji koji su naslijedili tu vrstu osnivačeva talenta. Svi znaju da je Sylvester Jones na kraju bio paranoidni luđak.«

»Sylvester je umro prije više od četiristo godina«, rekao je Fallon. »Nitko ne zna što se s njim na kraju stvarno dogodilo. A glasine, prema definiciji, nisu činjenice.«

»No, kako si i sam često isticao, zanimljive glasine uvijek imaju više utjecaja od dosadnih činjenica.«

Fallon je jednom odmahnuo glavom i trepnuo nekoliko puta, pokušavajući fokusirati Tuckera. Taj mu je mali pokret prouzročio vrtoglavicu. Sad je bio toliko dezorijentiran da se morao još čvršće uhvatiti za balkonsku ogradu kako bi ostao stajati na nogama.

»Zašto?« upitao je. Bilo je to glupo pitanje. Već je znao odgovor. No iz nekog je razloga htio čuti kako će to Tucker pretočiti u riječi. A opet, u tome je bio problem. Htio je vjerovati Tuckeru Austinu.

»Bojim se da nema drugog izlaza.« Tucker je naslonio oba lakta na ogradu i zagledao se u noć. »Ili ti ili ja ovoga puta. Opstanak najsposobnijih i te stvari. Magični fenjer ima određeno hipnotično djelovanje. Osim što stvara ove očaravajuće halucinacije koje trenutno vidiš, čini te i podložnim sugestijama. Na primjer, osjećaš se kao da bi htio skočiti s ovog balkona, zar ne?«

»Ne«, opet je ponovio Fallon. Pokušao se pomaknuti, ali kad je zakoračio, zateturao je i pao na koljena.

Tucker je rukom pokazao na zgradu preko puta. »Znaš li što bi trebao učiniti, Fallone? Trebao bi prijeći taj kristalni most. Tamo na pola puta imat ćeš divan pogled na srce svemira. Kako

GIGA

možeš tomu odoljeti?«

Fallon je još čvršće stisnuo ogradu i uspravio se. Pokušavao se usredotočiti, ali su ga previše ometali streloviti valovi svjetla koji su osvijetljavali noć.

»Koji most?« upitao je.

»Ovaj ovdje«, pokazao je Tucker. »Vodi s ovog balkona na krov zgrade preko puta. Samo zakorači preko ograde i bit ćeš na dobrom putu.«

Fallon je pogledao dolje. Ispod, na ulici, kretali su se čudni strojevi. Svjetla su sjajila i bljeskala. *To su automobili*, šaptao mu je jedan dio njegova mozga. *Čvrsto se drži. Nalaziš se četrnaest katova iznad ulice.*

»Zar ne vidiš most?« upitao je Tucker. »On vodi prema svim odgovorima, Fallone. Samo slijedi cestu od kristalnih opeka i naći ćeš čarobnjaka.«

Fallon se koncentrirao. Kristalni most materijalizirao se u noći. Prozirne su stube bile ispunjene unutarnjim svjetlom. Još se više usredotočio na svoj talent. Most je svijetlio i dozivao ga. No, kroz čudesan se prizor probio sitan trak svijesti.

»Mislim da sam već prije vidio taj most«, rekao je.

»Da?« Prvi je put Tucker zvučao pomalo zbunjeno. »Gdje?«

»Na filmu. Prokleta blesav zaplet, ali su specijalni efekti prilično zabavni.«

Tucker se smijuljio. »Pustite Fallona Jonesa da vam da logično objašnjenje za savršeno dobru halucinaciju. Pa, vrijedilo je pokušati. Ali ako nećeš na ovaj lakši način, pretpostavljam da moram probati s planom B.«

Iznenada se pokrenuo i podigao predmet u ruci.

Fallon je pokušao podići jednu ruku da blokira udarac, ali ga njegovi mišići nisu slušali. Zato se instinktivno pomaknuo u stranu. Izgubio je ravnotežu i stropoštao se na popločani pod.

Predmet kojime je Tucker zamahnuo bio je čekić. Spustio se nekoliko centimetara od Fallonove glave. Začuo je pucanje pločica. Cijeli se balkon zatresao od siline udarca.

Negdje u noći neka je žena počela vrištati.

»Ti ludi kučkin sine«, rekao je Tucker. Podigao je čekić da još jednom udari. »Dosad si već trebao poludjeti.«

Fallon se otkotrljao u stranu i podigao svoj talent na viši stupanj. Čekić je još jednom pogodio balkonski pod.

Uspio se osoviti na noge. Iskričava noć koja se prelijevala u duginim bojama divlje se zavrtjela oko njega.

Tucker je silovito nasrnuo na njega. Pomisao da bi ovdje mogao umrijeti izazvala je još jednu navalu adrenalina u Fallonovoj krvi i omogućila mu savršenu bistrinu na nekoliko sekunda.

Napokon se uspio usredotočiti. Istog je časa na svjetlu dnevne sobe mogao posve jasno vidjeti poznate crte čovjeka za kojega je mislio da mu je prijatelj. Tuckerovo je lice bilo izobličeno od luđačkog bijesa. Fallon je shvatio da sve do večeras nije upoznao pravog Tuckera.

Od šoka zbog spoznaje koliko je strašno bio u krivu, um mu se još jednom razbistri. Ljudi su umirali zbog Tuckera Austina, a Fallon je znao da je za to jednim dijelom i sam bio kriv.

Upregnuo je svu snagu svoga talenta, posegnuo u srce kaosa i zgrabio pregršt vatre. Zavitlao je nevidljive struje paranormalnog zračenja u Tuckerovu auru. Nije da je baš bio Zeus sa svojim gromovima, ali je bilo dovoljno da obavi posao.

Tucker je jednom zastenjao, primio se za srce i instinktivno zateturao unatrag da izbjegne nalet energije. Silovito je udario u ogradu. Bio je visok muškarac. Ograda mu je dosegala do polovice tijela. Moment sile odbacio ga je preko ruba.

Nije vrištao jer je već bio mrtav. Ali se Jennyno vrištanje nastavljalo unedogled. Fallon je znao da će ga čuti do kraja života.

UVOD II.

Isabella: prije mjesec dana...

Nije očekivala da će ubojice doći po nju na odjel ženskog rublja.

Uvijek je bila posebno oprezna noću nakon posla kad bi hodala kroz pustu garažu trgovačkog centra. Nikad nije ni ušla u jeftinu motelsku sobu koju je unajmila na tjedan dana, a da prije ne bi provjerila izdajničku paranormalnu maglu koja bi ukazivala na uljeza. Kad je kupovala namirnice, uvijek je držala oko na strancima koji bi narušili njezin osobni prostor i nikad, baš nikad nije naručivala dostavu. Nitko nije imao nikakve izlike da zakuca na njezina vrata. No, iz nekog se razloga osjećala relativno sigurnom dok je proteklog tjedna prodavala žensko rublje u diskontnoj robnoj kući. Od pogleda na dva muškarca kako tumaraju i zastajkuju na odjelu sa ženskom sportskom odjećom, naježile su joj se dlačice na zatiljku. Kad si medij, obraćaš veliku pažnju na svoju intuiciju.

Oprezno je usredotočila svoj talent, pripremajući se na neugodnu studen svijesti. Posjedovala je sposobnost opažanja jedinstvene energije koju su stvarali ljudi s tajnama. Svatko je imao bezbrojne tajne, i male i velike, stoga je bilo mnogo magle kad bi u njezinoj blizini bilo ljudi. Njezine kolegice i kupce oko nje nenadano su okružile magličaste aure. Nekoliko se trenutaka mučila sa svojim talentom, nastojeći se usredotočiti samo na ona dva muškarca. Iako je bila spremna, pogled na užarenu i kipuću energiju oko para smr-znuo ju je do koštane srži.

Definitivno posjeduju nekakav talent, vjerojatno su lovci.

Ti si ona koju love, šaptala joj je intuicija. *Bježi*. Da, sigurno, kao da bi mogla pobjeći dvojici uvježbanih muškaraca koji su brzi i nemilosrdni kao dva gladna vuka.

Naprezala se da izvana zadrži staloženost. Panika bi je dokrajčila na isti način kao i bilo koji pištolj ili nož.

Sredovječna žena koja je stajala pred njom drsko je bacila tri para čipkastih tangi na pult.

»Uzet ću ove«, prkosno je objavila, kao da izaziva Isabellu da se usprotivi.

Mušterija je pokazivala sve vidljive karakteristike žene koja je upravo prošla kroz gadan razvod braka. Isabelli nije trebala parapsiholoska strana njezine prirode da uoči sve znakove: blijeda crta na prstu gdje je prije bio vjenčani prsten, oči previše zategnute od nedavnog kirurškog zahvata, svježje obojena kosa, trendovska i uska odjeća. Ženin se život nedavno srušio i izgorio.

Poznat mi je taj osjećaj, pomislila je Isabella. Na neki način. Istina je zapravo da ona nikad nije imala pravi život. Ipak, neko je vrijeme u proteklih šest mjeseci došla blizu, tako blizu tomu da se osjeća normalno. *Suoči se s time - nisi rođena da budeš normalna*.

Uspjela se pristojno nasmiješiti i uzeti gaćice. »Izvrсна kupovina, zar ne?«

»Da.« Mušterija se pomalo smekšala kad se uvjerila da joj se neće izrugivati što je kupila te tange. »Zato i kupujem tri para.«

»Izvrсна ideja. Cijena će im se opet povećati sljedećeg tjedna nakon rasprodaje«, rekla je Isabella.

Dok je zamatala gaćice, krajičkom oka promatrala je dvojicu muškaraca na odjelu ženske sportske odjeće. Dlačice na zatiljku su joj stršile, koža na podlakticama se naježila. Između lopatica je osjetila hladan znoj. Osjetila su joj vrištala. Srce joj je udaralo kao ludo. *Bježi odavde. Sada*.

Na običnom svjetlu ništa nije odavalo dva lovca, izgledali su upravo onako kako su i htjeli: dva pratitelja koja se dosađuju čekajući da njihove družice izađu iz kabina. No Isabella je primijetila da se mušterije u njihovoj blizini odmiču od njih. Ta su dvojica vjerojatno bila pravi čudaci, spremni da se bace na svoj plijen. Stoga su zračili tolikom energijom da su čak i oni koji nisu posjedovali nikakav talent, na podsvjesnoj razini osjetili prijetnju.

»Oprostite, žurim«, obrecnula se žena s druge strane pulta.

GIGA

»Oprostite.« Isabella se ispričavajući nasmiješila. »Kasa danas radi malo sporo.« Gurnula je odrezak kreditne kartice i kemijsku olovku preko pulta. Žena je naskrabala svoje ime i zgrabila vrećicu s tangama.

Isabella se prisilila da se nasmiješi narednoj mušteriji u redu, mladoj majci s bebom u kolicima.

»Izvolite?« rekla je Isabella. *Bježi.*

»Htjela bih kupiti ovo.« Mušterija je na pult stavila blijedoplavu spavaćicu i sagnula se da podigne malu plišanu igračku koju je beba izbacila iz kolica.

»Ovo je tako lijepa boja«, primijetila je Isabella, prisjetivši se onih jednodnevnih instrukcija u robnoj kući kad se tek zaposlila. *Uvijek pohvali ukus mušterije.* Složila je spavaćicu točno na onaj način na koji su je poučili i dohvatila komad papira. »Predivna nijansa plave.«

Žena se uspravila i odmah razvedrila.

»Da«, rekla je. »To mi je omiljena boja. I cijena je jako dobra.«

»Mudro od vas što ste rano došli na ovu rasprodaju.« Isabella je počela zamatati spavaćicu, a zatim je zastala i namrštila se. »Hmm.«

»Sto nije u redu?«

»Na ovoj je spavaćici mala mrlja«, rekla je Isabella.

Žena se uznemireno nagnula nad pult. »Gdje?«

»Evo, ovdje.« Isabella je podigla spavaćicu, pažljivo je držeći da mušterija ne može vidjeti tobožnju mrlju.

»To je zadnja spavaćica moje veličine koja je plave boje«, jadikovala je žena.

»Ne brinite. Mislim da imam još jednu u stražnjoj sobi, iste boje i veličine. Vraćam se začas.«

Držeći spavaćicu u ruci, Isabella se okrenula i pohitala prema diskretnim vratima iza pulta.

Znala je da su je lovci vidjeli kako prolazi kroz vrata u skladište, ali uz malo sreće neće saznati da ih je opazila. Čak i da posumnjaju, vjerojatno je neće slijediti. Jedan od pomoćnika sigurno bi pozvao zaštitare.

Spustila je spavaćicu na stol i uputila se prema vratima koja su vodila na požarno stubište.

Darlene, jedna od njezinih kolegica, izvirila je između dvaju redova polica od poda do stropa natrpanih kutijama donjeg rublja. U ruci je držala hrpu čipkastih grudnjaka.

»Annie, jesi li dobro?« upitala je Darlene, mršteći se od brige. »Izgledaš kao da ti nije dobro.«

»Dobro sam, hvala ti«, rekla je Isabella.

Kako bi dobila posao u robnoj kući, koristila se imenom i ispravama nepostojeće žene imenom Ann Carstairs. Na cijeloj je zemaljskoj kugli postojala samo jedna osoba koja je znala njezino pravo ime. U prošlom se tjednu morala suočiti s mogućnošću da je ta osoba, njezina baka, možda mrtva. *Ako nitko ne zna tvoje pravo ime, postojiš li uopće?* pitala se.

Dosta je, pomislila je. *Prestani. Negativno razmišljanje nikamo ne vodi.* Sve dok se ne dokaže suprotno, držat će se pretpostavke da je njezina baka živa. U međuvremenu joj je najvažniji zadatak bio da nastavi disati. A to je značilo da mora izbjeći ona dva lovca.

»Izgledaš potreseno«, rekla je Darlene.

»Premalo kofeina«, odvrtila je Isabella. »Idem na pauzu. Pomislila sam da bih stubištem mogla otići do kan tine. Treba mi malo vježbe.«

»Hah.« Darlene je požurila prema vratima koja su vodila na kat gdje se održavala rasprodaja.

»Čini mi se da mnogo vježbamo tijekom rasprodaje. Bole me noge. Večeras ću do kraja radnog vremena biti posve iscrpljena.«

»I ja«, rekla je Isabella. »Bi li odnijela ovu plavu spavaćicu na pult? Mušterija je čeka. Reci joj da ipak nema mrlje, da je to bila samo igra svjetla.«

»Nema problema.«

»Hvala ti.«

Pričekala je dok Darlene nije otišla, a zatim je otvorila vrata prema stubištu.

Na betonskom se stubištu vrtložilo još više magle, no za razliku od energije koja je obavijala

GIGA

lovce, ova je tvar sjajila hladnom vatrom. Bila je to ona vrsta magle koju je povezivala s predstojećom smrću.

»Oh, sranje, ne sada«, šapnula je.

Bježala je da spasi život. Sad joj nije trebalo nikakvo odvlačenje pažnje.

Krenula je niza stubište, odlučna da se ne obazire na atmosferu. Ali nije mogla zanemariti uzavrelu maglu koja se slijevala niza stube. Bila je veoma hladna.

Zastala je i pogledala gore. Magla je dolazila s krova trokatnog trgovačkog centra jedan kat iznad. Onaj dio nje koji je od trinaeste godine upravljao njezinim talentom vikao joj je da slijedi svjetleći trak. Na vrhu požarnog stubišta nalazilo se nešto što je trebalo odmah pronaći. Vrijeme je bilo od presudne važnosti.

Pomisao da bi je na krovu dva lovca mogla stjerati u kut, nije joj izgledala nimalo privlačno. No, postojala je velika šansa da će taj par pretpostaviti kako je pobjegla niza stubište u garažu trgovačkog centra i zatim na ulicu. Uspinjanje na vrh moglo bi ispasti kao izvanredna strategija.

U redu, pomislila je. Ipak se uključila tanka nit logike. Zaključila je da mora naći to što je čeka na krovu trgovačkog centra i da to mora naći što prije.

Požarno je stubište bilo veoma učinkovita eho--komora. Zvuk koraka odjekivao je od vrha do dna. Ako lovci vide da se nije vratila na prodajni odjel, sigurno će pretpostaviti da je pobjegla požarnim stubištem. Ako odluče riskirati i slijediti je, čut će je kako se uspinje na krov.

Izula je niske cipele, uhvatila ih jednom rukom i nastavila se brzo uspinjati u čarapama.

Barem je prikladno odjevena za bijeg, pomislila je. Uvijek je na poslu nosila hlače i niske cipele ili čizme, uvijek spremna da pobjegne i spasi život.

Deset je dana živjela na rubu. Nedavno se počela pitati koliko će još dugo izdržati stalnu budnost. Činjenica da su je ljudi Juliana Garretta večeras tako lako pronašli bio je siguran znak da je njezin život proveden u skrivanju naštetio njezinim osjetilima. Ovako se više nije moglo nastaviti.

Poeni tako razmišljati i možeš komotno skočiti s krova kad stigneš gore.

Barem bi sve bilo gotovo. Ako je njezina baka mrtva, više nije bilo nijedne osobe koja joj je u krvnom srodstvu. Prije deset dana bila je prisiljena prekinuti prijateljstva koja je sklopila na poslu u firmi Lucan Protection Services. I sad je bila potpuno sama, toliko sama da većina ljudi to ne može ni zamisliti. U svijetu u kojemu svi imaju identitet, ona je bila bezimena. U pravom smislu riječi, ona nije ni postojala.

I zašto onda nastaviti?

Gnjev koji ju je obuzeo izazvao je toplinu i energiju i još jedan nalet adrenalina. Požurila je uza stube. Ipak je imala nešto, pomislila je. Imala je neprijatelja. Zvao se Julian Garrett. Neće tako lako dopustiti da ti nitkovi pobijede.

Uvijek je lijepo kad imaš cilj.

Prešla je posljednji niz stuba, sada već bez daha, i otvorila vrata. Oprezno je zakoračila u miomirisnu arizonsku noć. Dolje su svjetlucala i žmirkala svjetla Phoenixa, Scottsdalea i susjednih naselja. Gotovo pun mjesec preplavio je prizor svojim srebrom.

Golemi prostor na krovu bio je tu i tamo posut obrisima nekoliko tona teške opreme za grijanje, ventilaciju i klimatizaciju. Trgovačkom je centru trebalo mnogo klimatizacije da bi i ljeti i zimi opstao u pustinji.

Oklijevala je, pokušavajući se usredotočiti na mogućnosti koje će imati na raspolaganju ako je lovci slijede na vrh trgovačkog centra. Ugledala je najmanje troja vrata koja su također vodila na krov.

No, rijeka ledene magle nije ju vodila prema nijednom od tih triju mogućih izlaza. Ona je osvijetljivala put prema rubu krova. Na kraju te staze hladne magle ocrtavala se silueta žene. Isabella je obula cipele i polako se uputila prema ženi.

»Zdravo«, rekla je. Srce joj je snažno udaralo, ali se uspjela kontrolirati tako da joj glas zvuči

GIGA

spokojno i umirujuće. »Jeste li dobro?«

Žena je zadahtala i brzo se okrenula. »Tko ste vi?«

»Ovoga sam tjedna Annie. Kako se vi zovete?«

»Sandra. Što radite ovdje?«

»Ne znam. Vi mi recite.«

»Što bi to trebalo značiti?« Sada je Sandra zvučala ljutito.

»Mislite skočiti s ovog krova, zar ne?«

»Ne približavajte mi se.«

»U redu.« Isabella je stala. »Stvarno bih vam htjela pomoći, ali ćemo to morati jako brzo obaviti. Nemam mnogo vremena.«

»Imate neki drugi zakazani sastanak?« Sad je Sandrin ton bio posve bezizražajan. »Ne dopustite da vas zadržavam.«

»Stvar je u tome što su dolje dva tipa koja me namjeravaju oteti.«

»Nebesa, o čemu to govorite?«

Isabella joj se približila nekoliko centimetara. Još je uvijek bila predaleko od Sandre da učini ono što mora.

»Kao što sam rekla, love me. Neće im dugo trebati da shvate da se nisam vratila iz skladišta. Bilo bi jako dobro kad bih mogla sići s ovog krova prije nego što me nađu.«

»Love vas dvojica muškaraca?« Sandrin se glas podigao od nevjerice. »Je li ovo neka vrsta bolesne šale?«

»Da barem.«

»Vi to ozbiljno govorite, zar ne?«

»Jako ozbiljno.«

»Vjerojatno ste na nekim drogama. Jeste li se zakačili sa svojim dilerom? Gledajte, ne želim se miješati, u redu? Imam vlastitih problema.«

»Ne, časna riječ«, rekla je Isabella. »Ovo nema veze s drogama. Prije deset dana nabasala sam na jako opasnu urotu. Netko mi je smjestio tako da svale krivnju na mene. Urotnici misle da previše znam. Bojim se da su možda ubili moju baku jer misle da sam joj ispričala sve o njihovu planu. I sada me pokušavaju ubiti. Oh, prokletstvo, stvarno nemam vremena za ovakve razgovore.«

»Jeste li vi neka luđakinja? Jedna od onih urotničkih trikova?«

»I to se mišljenje pojavi s vremena na vrijeme.« Isabella joj je prišla još bliže. Još malo. Još jedan metar i moći će dodirnuti Sandru. Bio joj je potreban samo fizički kontakt.

»Stanite«, rekla je Sandra. »Ne približavajte se. Ozbiljno vam kažem.«

S obližnjeg stubišta začuli su se prigušeni koraci.

»Mislim da nam je upravo isteklo vrijeme«, rekla je Isabella. »Dolaze.«

»Tko?« Sandra je zbunjeno i rastreseno okrenula glavu prema stubištu.

»Ubojice«, odgovorila je Isabella.

Zaletjela se. Zgrabivši Sandru za zapešće, usredotočila se i odaslala malo energije.

Sandrino je lice postalo bezizražajno. Praznim je pogledom zurila u daljinu.

Isabella ju je povukla iza goleme metalne kutije koja je prekrivala opremu za grijanje, ventilaciju i klimatizaciju. Gurnula ju je na tlo. »Ostanite tu. Ne mičite se i ne zucnite ni riječ sve dok vam ne kažem da možete izaći.«

Sandra nije ništa odvratila. Isabella je odaslala još jedan mali impuls energije i potom ispustila Sandrinu ruku. Žena je sjedila veoma mirno, naslo-nivši leđa na metalnu kutiju i uprijevši pogled u noć.

Vrata stubišta s treskom su se otvorila. Isabella je znala da nema nikakve svrhe pokušati se sakriti na krovu. Ubojice će sve pomno pretražiti. Izašla je iz sjene metalnog uređaja i pogledala lik koji je upravo izašao na krov. Lovac je isprva nije vidio. Mjesečina i neonska svjetla obasjavali su mali pištolj u njegovoj ruci.

GIGA

»Zdravo«, rekla je i mahnula rukom.

Nadnaravnom brzinom okrenuo se prema njoj i podigao pištolj.

»Imam je«, rekao je osvrnuvši se preko ramena.

Njegov je kolega izašao kroz ista vrata. I on je u ruci imao pištolj.

»Stvarno si mislila da te nećemo naći?« upitao je onaj prvi. »Ideš s nama.«

»Trenutno sam malo zauzeta«, rekla je Isabella.

»Ma nemoj«, rekao je onaj drugi. »I mi smo. Potrošili smo cijeli tjedan da te nađemo. Šef nije nimalo sretan.«

Krenuo je naprijed i posegnuo za Isabellinom rukom.

Dodir je djelovao kao parapsihološki električni kontakt i omogućio joj da pošalje impuls energije izravno u njegovu auru.

Usredotočila se i odaslala mali udar razorne *psi*-energije.

»Gubi se«, tiho je rekla.

Ubojica se ukočio na nekoliko trenutaka. Potom se okrenuo i počeo hodati prema rubu krova.

Njegov je kolega samo zurio. »Koji je to vrag? Hej, Rawlinse, kamo ideš?«

Isabella je koraknula prema vratima stubišta.

»Ne miči se«, zarežao je muškarac. Bacio se naprijed, zgrabio je za zapešće i okrenuo se svomu kolegi. »Rawlinse, jesi li poludio? Vraćaj se ovamo.«

Rawlins je nastavio hodati prema rubu krova kao da je opčinjen nakupinama svjetala rasutih po pustinji.

»*Rawlinse*«, povikao je onaj drugi muškarac. Zvučao je kao da je na rubu panike. »Čovječe, past ćeš s tog prokletog krova. Vрати se.« Prislonio je cijev pištolja na Isabellinu glavu. »Što si mu učinila, ti mala kučko?«

»Samo sam mu rekla da se gubi«, rekla je. Usredotočila se i odaslala impuls energije u njegovu auru. »Isto kažem i tebi. Nestani.«

Ubojica se na nekoliko trenutaka ukočio, a zatim je spustio ruku s pištoljem. Uzela je oružje iz njegove mlitave ruke. On se okrenuo i krenuo za Rawlinsom prema rubu krova trgovačkog centra.

»Oh, nebesa«, rekla je Isabella. »Priznajem, u napasti sam da vas obojicu pustim da padnete s ovog krova, ali bi to vjerojatno uzrokovalo više problema nego koristi.«

Spustila je pištolj, jurnula naprijed i stala ispred Rawlinsa. Lagano ga je dodirnula. »Pogrešan put. Dođi sa mnom.«

Poslušno je stao. Lice mu je bilo potpuno prazno. Uzela mu je pištolj i odložila ga. Zatim ga je jednom rukom primila za zapešće, a drugom je uhvatila ruku drugog ubojice. Obojicu je povela prema stubištu. Kad su stigli do vrata, nagnala ih je unutra.

»Idite dolje stubama, napustite zgradu i nastavite hodati«, naredila im je. »Ulice prelazite samo na pješачkim prijelazima. Čekajte na zeleno svjetlo.«

Katkada nalozi osobama pod hipnozom djeluju, katkada ne.

Rawlins je krenuo niza stube. Drugi ga je muškarac slijedio.

Nije mogla znati koliko će ovo stanje slično transu potrajati. Jednostavno nije imala dovoljno prakse. Njezin je talent bio takav da joj nije omogućavao mnogo eksperimentiranja. Uz malo sreće, imat će dovoljno vremena da izađe iz trgovačkog centra i nestane. Opet.

Vratila se do mjesta gdje je sjedila Sandra, primila je za zapešće i odaslala malo energije.

Sandra je trepnula i došla k svijesti.

»Poznajem te«, rekla je mršteći se. »Ti si ona luđakinja koja misli da je pokušavaju ubiti.«

»Tako je, idemo.« Isabella ju je povela prema drugom stubištu. »Ne želim te požurivati, ali trenutno sam u frci.«

»Nikamo ne idem s tobom. Ti si luda.«

»Hej, nisam ja ona koja se spremala skočiti s krova.«

»Ja nisam luda«, ozlojeđeno je rekla Sandra. »U depresiji sam.«

GIGA

»Nema veze, ideš sa mnom.«

»Kamo me vodiš?«

»U najbližu bolnicu na odjel hitne službe. Tamo možeš sve lijepo objasniti nekome tko će znati što treba učiniti. Ja nisam psihič.«

Sandra je zastala na vratima stubišta. Osvrnula se i pogledala rub krova.

»Više me nije volja skočiti.«

»Drago mi je što to čujem.« Isabella ju je povukla niza stubište.

»Ali da nisi došla onda kad jesi, ne bih dobila priliku da se predomislim.«

»Uvijek je dobro dati sebi vremena i još jednom razmisliti prije donošenja važnih odluka.«

»Tjednima sam planirala da skočim i sad sam odjednom promijenila odluku.« Sandra se namrštila. »Zašto sam to učinila?«

»Zato što si pametnija i snažnija nego što misliš.«

»Ne, to ima veze s tobom, s načinom na koji si me odvrtila od skoka. S nečim u zraku oko tebe.«

»Ti si ta koja je donijela odluku. Nikad to nemoj zaboraviti.«

Sišle su stubama sve do garaže. Isabella je strpala Sandru u kamionet koji je prije deset dana kupila za gotovinu i odvezla je u bolnicu. Doprtila ju je do hitne pomoći i ostala s njom sve dok nije došao dežurni liječnik i odveo je u sobu za obradu.

Sandra je zastala na dovratku i osvrnula se. »Hoću li te opet vidjeti, Annie?«

»Ne«, rekla je Isabella.

»Jesi li ti anđeo?«

»Ma kakvi, samo obična teroristička urotnica koja misli da je neki žele ušutkati.«

Sandra ju je napeto promatrala. »Sjećam se koraka na požarnom stubištu. Sjećam se da si mi rekla da budem na miru i ništa ne govorim. I vidjela sam pištolj na krovu trgovačkog centra. Pazi se, Annie.«

»Hvala«, rekla je Isabella. Nasmiješila se. »Hoću. I ti isto, u redu?«

»U redu«, rekla je Sandra.

Krenula je za dežurnim liječnikom niz bijeli hodnik.

Isabella je izašla van na bolničko parkiralište. Morat će ostaviti svoj auto. Našli su je u trgovačkom centru, stoga je pretpostavila da znaju kako izgleda njezin kamionet.

Otvorila je prtljažnik, izvadila malen ruksak i zatvorila vrata prtljažnika. Prebacila je naramenicu ruksaka preko jednog ramena i uputila se iz garaže prema ulici.

Sad je znala kamo će otići. Večerašnji joj događaji nisu ostavili drugog izbora. Na svoje će odredište stići koristeći se jedinom vrstom prijevoza koja nije za sobom ostavljala ni papirnati ni kompjuterski trag.

Do Scargill Covea stići će autostopom.

»Ovaj je slučaj savršena prilika da steknem iskustvo u agenciji Jones & Jones«, rekla je Isabella. »To znate jednako dobro kao i ja. Samo što ste naporni, gospodine Jones.«
»Rečeno mi je da je to dobar opis onoga kakav sam«, rekao je Fallon. »Očito sam se specijalizirao da budem naporan. I prestani me zvati gospodin Jones. Prokletstvo, ime mi je Fallon. Nisi mi govorila gospodin Jones sve dok nisi počela raditi ovdje. Kad si mi nalijevala kavu u Sunshineu, zvala si me Fallon.«

»U redu.« Isabella je načas zastala, a zatim se nasmiješila. »Fallon. A sad, što se tiče mog novog slučaja.«

Kao i uvijek, činilo se da njezin osmijeh i energija osvjetljuju cijeli ured. Mučio se da shvati tu parafi-ziku i dosad nikamo nije dospio. Smiješak je teoretski bio samo izraz na licu, posljedica malih promjena položaja sitnih mišića i živaca. Ne bi trebao imati takvu moć kakvu je imao Isabellin osmijeh.

Nije bilo nikakva znanstvenog objašnjenja kako je njezina osobna aura mogla drugima u njezinoj blizini stvarati osjećaj dobrobiti, kao ni logičnog razloga zbog čega mu je njezino energetske polje pomagalo da raščisti i sredi svoje misli.

»Tvoj takozvani slučaj«, namjerno je rekao, »spada u kategoriju izgubljenih pasa i opsjednutih kuća. Ovdje u Jones & Jonesu nastojimo da se ne bavimo tim poslovima. Ovo je slučajno prava istražiteljska agencija.«

»Norma Spaulding samo želi da provjerimo onu staru kuću koju pokušava prodati, da se službeno objavi kako u njoj nema duhova.«

»Duhovi ne postoje.«

»Ja to znam, a zna i Norma«, strpljivo je rekla Isabella. »Ona uistinu ne vjeruje da je to mjesto opsjednuto. Samo želi da se već jednom stane na kraj glasinama. Kaže da tračevi o čudnim stvarima koje se događaju u kući onemogućuju njezinu prodaju. Misli da bi problem riješila izjava prave parapsihološke detektivske agencije.«

Zavalio se u svojoj stolici i ispružio noge u čizmama na ugao stola. Taj je stol, jednako kao i ostakljena polica s knjigama i zidne svjetiljke s egipatskim motivima, bio izvorni namještaj ureda Jones & Jones u Los Angelesu kad je agencija 1920-ih započela s radom. Prije toga je na Zapadnoj obali J&J bio smješten u San Franciscu. Za razliku od londonskog ureda, ured na Zapadnoj obali selio se mnogo puta otkako je osnovan krajem 1800-tih godina. Njegovi su direktori bili nespokojna čeljad.

Cedric Jones, jedan iz dugog niza Jonesa koji su naslijedili obiteljski posao, 1960-ih je na neko vrijeme preselio upravu u Scargill Cove. Ured se opet preselio prije dvadeset i pet godina kad ga je vodio Gresham Jones. Greshamova žena Alice odlučno je odbila živjeti u udaljenom malom naselju na obali sjeverne Kalifornije. Tada se J&J vratio u Los Angeles gdje je surađivao s upravom Ezoteričnoga društva.

No, kad je Fallon naslijedio posao, pronašao je Cedricove zabilješke o Coveu i jedinstvenoj energiji u tom mjestu. Zaintrigiran, otišao je u to malo mjesto da provjeri lokaciju i otkrio da je Cedric bio u pravu. Nešto u energiji Covea odgovaralo je poslu kojim se bavio. A odgovaralo je i njemu, pomislio je Fallon.

Otključao je vrata J&J-a i ušao u prostoriju koja je ostala zarobljena u vremenskom vakuumu. Ispod tri desetljeća nakupljene prašine, sve, od stola do zidnih svjetiljki, sve je ostalo upravo onakvo kakvo je Gresham ostavio kad je zatvorio ured i preselio se u L. A.

Osim namještaja u stilu art decoa, posvuda su bili raštrkani drugi antikviteti koji su odražavali povijest J&J-a. Bio je tu viktorijanski sat na stolu, stari stalak za kišobrane i vješalica od kovanog željeza. Jedine stvari koje je Fallon dodao bili su računalo i novi aparat za kavu veličine profesionalnoga.

Promatrao je svoju novu pomoćnicu, pokušavajući po milijunti put dokučiti tajnu koja se

GIGA

zvala Isabella Valdez.

Vani je kiša uporno padala. Tihi je ocean imao boju kaljenog čelika, a dolje u Coveu uzburkani su se valovi pjenili. No, ovdje u njegovu malom uredu na drugom katu sve je bilo sjajno i pozitivno. U drugim bi ga okolnostima ta topla i vesela energija strahovito iritirala, ali su zbog nekog razloga stvari posve drukčije izgledale s Isabellom.

Ona je sjedila za drugim stolom, onim novim što ga je naručila preko interneta iz trgovine imitacija antikviteta prvog dana na poslu kod J&J-a. Bila su potrebna dva muškarca - tj. on i dostavljač - da uz usko stubište do drugoga kata odnesu težak drveni stol u viktorijanskom stilu, kao i stolicu koja je pristajala uz njega. Isabella je sve nadgledala. Morao je priznati da stvarno ima smisla za organizaciju.

No, nije njega uznemirivala njezina umješnost u vođenju uredskih poslova, već činjenica da joj njegov talent nije predstavljao nikakav problem. Ponašala se kao da nema ničeg neobičnog u njegovoj psihičkoj prirodi. I zbog toga je, prema njegovu obimnom životnom iskustvu, bila jedinstvena. Bit njegova talenta sadržavala je intuitivno uočavanje obrazaca u kaosu. Bila je to zbrkana i komplicirana sposobnost koju ni on sam nije razumio. Drugima je pak često djelovala uznemiravajuće.

U Ezoteričnome društvu uvijek su kružile glasine o snažnim talentima teorije kaosa, osobito onima koji bi se svako toliko pojavili u lozi Jonesa. Bio je itekako svjestan postojanja onih koji su šapu-tali kako je osuđen na sve dublji pad u mrežu mračnih zavjera koje je sam stvorio. Neki su nagadali da će doći vrijeme kad više neće moći razlikovati granicu između stvarnosti i mašte, što je bila klasična definicija ludila.

Da su znali sve ono što je stvarno mogao učiniti sa svojim talentom, šaputanja bi bila još stravičnija. No on je bio Jones. On je znao kako treba čuvati tajne. Bio je prilično siguran i da ih Isabella Valdez zna čuvati. Uvijek je lijepo kad imaš nešto zajedničko sa ženom koja u muškarcu pobuđuje sve osnovne nagone. Naravno, to je u novije vrijeme bila jedna od velikih komplikacija u njegovu životu. Bio je opčinjen Isabellom od trenutka kad ju je upoznao.

Drugi zbunjujući aspekt Isabelline osobnosti bio je taj što joj nimalo nisu smetale njegove promjene raspoloženja i njegov temperament zbog čega je mnogo vremena provodio u samotnim šetnjama na obali u Coveu. Jednostavno ga je prihvatila takvog kakav jest.

Shvatio je da ga fizički privlači. Isabelli je nedostajala ona generička savršenost zbog koje su mnoge filmske zvijezde i manekenke izgledale kao da su ispale iz istog kalupa. No, od samog su ga početka prikovale njezine izražajne, impresivne crte lica i tajanstvene zlatnosmeđe oči. Svoju je tamnu kosu do ramena splela u strogu i praktičnu pletenicu koja je naglašavala oštro isklesane kutove njezine brade, nosa i jagodičnih kostiju. Imala je obline na svim pravim mjestima, ali je još nikad nije vidio u haljini ni suknji. Njezina se dnevna uniforma uvijek sastojala od traperica ili tamnih hlača i košulje s dugim rukavima koji su bili zasukani te niskih cipela ili čizama. Umjesto ženske torbe nosila je ruksak. Bio je čvrst i funkcionalan i napunjen svim i svačim.

Izgledalo je kao da je Isabella uvijek odjevena za šetnju. *Ili možda za bježanje?* U ovom proteklom mjesecu ta mu je misao više puta sinula u glavi.

Bio je sasvim siguran da ona posjeduje snažan intuitivni talent neke vrste, iako mu se činilo da bi ona nerado razgovarala o točnoj prirodi svoje sposobnosti. Pošteno. Ni ona nije njega prisiljavala da govori o svom talentu. Nadalje, nimalo joj nije smetalo što radi u istražiteljskoj agenciji specijaliziranoj za paranormalno. Zapravo se ponašala kao da na tom polju već ima određena iskustva. To i nije neko veliko iznenađenje. Mnogi snažni intuitivci bavili su se istraživanjem ili zaštitarstvom. Ako se nisu bavili tim profesijama, katkada bi završili kao psihići ili izvrsni mediji.

Kad je istaknuo da J&J usko surađuje s organizacijom koja se posvetila istraživanju paranormalnog, jednostavno je slegnula ramenima. Nakon toga mu je rekla da svaki ured, čak i onaj koji vodi parapsihološki detektiv, treba pametno i učinkovito vođenje.

GIGA

»Razumijem da ste pomalo opsjednuti kontrolom«, rekla je. »Ali vjerujem da smo ustanovili kako je došlo vrijeme da naučite prenositi ovlasti i izvršavati prioritetne poslove. Trebali biste svoj talent upregnuti u istragu, a ne u sređivanje svoga ureda.«

Zapravo se i nije jasno sjećao da ju je zaposlio. Istina je, poigravao se misliti da bi mogao zaposliti nekoga tko će mu pomoći srediti hrpu papirologije, poslovne knjige i računalne ispise koji su zakrčili mali ured. Čak i sama pomisao na to da tu ima nekoga tko će se brinuti da ne nestane kave postala mu je privlačna ideja. Jedno je sigurno znao: nije imao pojma kako će pronaći pomoćnika koji mu je trebao.

No, Isabella mu je preotela stvari iz ruku. Dala je otkaz u kafiću Sunshine preko puta gdje je radila kao konobarica, ušetala u J&J i izjavila da je ona njegova nova pomoćnica.

Preobrazba upravnog ureda J&J-a na Zapadnoj obali izvršena je u roku od nekoliko dana.

Tamo gdje je nekada vladao kaos, sada su carevali red i efikasnost. Isabella je čak uspjela urediti malu kuhinju u jednom dijelu velike uredske prostorije.

Koliko je dosad mogao vidjeti, jedini je problem bio u tome što se nakon ispunjenja svojih prvotnih ciljeva Isabella sada htjela baviti pravim istražiteljskim poslovima.

»Norma je voljna platiti nam za utrošeno vrijeme«, rekla je Isabella. »Kuća je odavde udaljena samo nekoliko kilometara. Zašto mi ne dopuštaš da je provjerim?«

»Nema se tu što provjeravati«, rekao je Fallon. »Norma je nova u poslu prodaje nekretnina.

Ubrzo će shvatiti da razlog zbog kojeg ne može prodati staru Zanderovu kuću nisu glasine, već to što je kuća starija od sto godina. Svaki potencijalni kupac koji prođe kroz njezina vrata odmah shvati da će njezino preuređenje biti prava noćna mora.«

»Norma misli da je uzrok reputacija kuće. Uvjeren je da bi je mogla prodati ako agencija za parapsihološka istraživanja oglasi da je kuća provjerena i da nema duhova.«

»To je sprdačina, a ne dobar slučaj. Loše će utjecati na imidž J&J-a.«

»J&J je toliko nepoznat da i nema imidža«, rekla je Isabella milozvučnim glasom. »Zašto ne zaraditi na lak način? Provest ću jedno poslijepodne u kući i izvijestiti Normu da su svi duhovi otpremljeni na drugi svijet. Ona će ispisati ček koji će odmah poboljšati naš konto.«

»Ezoterično društvo plaća J&J-u«, istaknuo je Fallon. »Imamo dovoljno drugih poslova koje obavljamo za članove Društva. Ne moramo se baviti još i slučajevima pronalazjenja izgubljenih pasa i opsjednutih kuća. A u rijetkim prigodama kad i prihvatimo takve vrste poslova, predajemo ih našim najamnim agentima kojima ne smetaju takvi poslovi.«

»Normin je ured u Willow Creeku. Kaže da je Zanderova kuća od nje udaljena oko tri milje, negdje na strmoj obali. Nema nijednog drugog agenta J&J-a na raspolaganju u opsegu od skoro stotinu milja. Mi smo jedini na koje može računati.«

»Zaboravi«, rekao je Fallon. »Trebam te ovdje.«

»Ovo će mi oduzeti samo jedno poslijepodne. Mislim da bismo trebali potražiti i druge izvore prihoda.«

Nije se slagao s njom. Ipak, intuicija mu je zapištala, zvučeći poput računala kad bi stigli novi podaci.

»Bila si konobarica prije nego što si se ovdje zaposlila«, zamišljeno je rekao. »Nemoj mi reći da si pojam izvori prihoda pokupila u poslovanju s hranom i pićima?«

Nije se obazirala na to. »I sam si rekao da je Upravno vijeće, ili što god već vodi Ezoterično društvo, počelo jadikovati nad troškovima tvoje nedavne operacije povezane s urotom Noćne sjene. Za J&J bi bila razumna politika da nađe i druge izvore prihoda u slučaju da Vijeće sreže naš budžet.«

»Vijeće može gundati što god hoće. Zack je ravnatelj Društva i shvaća što je na kocki. On će se pobrinuti da dobijem sredstva koja mi trebaju.«

»Dobro.« Isabella mu se još jednom blistavo nasmiješila. »Onda ću plaćanje Norme Spaulding smatrati provizijom za svoj posao. Dobro će mi doći taj novac, s obzirom na to da mi daješ ušljivu plaću.«

GIGA

Kad bi mu se tako nasmiješila, osjećao se kao jelen obasjan farovima automobila. Njezin je osmijeh bio opasniji od kristalnog pištolja kojeg je otkrio u havajskom slučaju. Činilo se da njegov fino ugođeni mozak doživljava kratki spoj kad bi ona zablistala ovako kao sada.

»Ti si ta koja mi je rekla koliko da te plaćam«, rekao je hvatajući se za slamku. »Zašto me nisi pitala ako želiš veću plaću?«

»Zato što mi je potreban posao«, glatko je odvrtila. »Nisam te htjela prestrašiti traženjem onoliko novaca koliko stvarno vrijedim.«

»Mene nije tako lako prestrašiti.«

»Zezaš se?« zahihotala se. »Trebao si vidjeti izraz na svome licu kad su stigli novi stol i stolica.«

»Ako sam i napravio grimasu, to nije bilo zbog cijene tog prokletog namještaja«, rekao je.

»Znam.« Glas joj je bio nježan. »Bilo je to zbog šoka kad si shvatio da ćeš sa mnom dijeliti svoj radni prostor. Shvaćam.«

»Što bi to, dovraga, trebalo značiti?«

»Navikao si biti sam«, rekla je. »Dotad si vjerojatno već bio uvjerio sam sebe da ti je samoća potrebna kako bi mogao obavljati svoj posao. I to je, donekle, istina. Ali ti ona ne treba u tolikoj mjeri u kojoj ti misliš. Izgradio si utvrdu oko sebe. A to nije dobro.«

»Sad me još i analiziraš? Sto posto sam siguran da te nisam za to zaposlio.«

»U pravu si. Ne plaćam te ni približno dovoljno da bih obavljala još i taj posao. Znaš li ti uopće koliko danas psihijatri naplaćuju po satu? I prava je sreća ako nađeš nekoga tko razumije osobe kao što smo mi, one koje imaju parapsihološke sposobnosti. Oni uvaženi psihijatri pogledat će te samo jedanput i zaključiti da si lud.«

Ohladio se i smirio.

»Oh, nebesa«, rekla je Isabella i napravila grimasu. »Nemoj me tako gledati. Nisi lud. Ni blizu. Ne bih radila za tebe da tako mislim. A sad da se vratimo na slučaj Zanderove kuće.« Lagano je ispustio zrak iz pluća. »Dobro. Tvoj slučaj, tvoja provizija. Ali nemoj trošiti previše vremena. Kao što sam već rekao, ne plaćam te zato da ganjaš duhove.«

»Tako je.« Ustala je i skinula svoju žutu kabanicu s viktorijanske vješalice od kovanog željeza.

»Norma mi je rekla da je na Zanderovoj kući šifrirana brana. Dala mi je šifru da je mogu otvoriti. Sad ću se odvesti do kuće, provjeriti je i objaviti da u njoj nema duhova.«

»Dobru zabavu.«

Isabella je izletjela kroz vrata, odnoseći sa sobom svu energiju i svjetlo koje je obasjavalo ured.

Dugo je vremena zamišljeno promatrao zatvorena vrata.

Potrebna si mi ovdje u uredu. Trebam te.

Osluškiavao je njezine lagane korake na stubištu. Nakon nekog je vremena ustao i prišao k prozoru. Isabella se pojavila na ulici. Zastala je tek toliko da otvori svoj kišobran i zatim požurila malom zavojitom glavnom ulicom Scargill Covea u Toomev's Treasures. Toomeyev je izlog bio natrpan novoval-nim, tobožnjim metafizičkim priborom, talismanima, tarot-kartama, kristalima i egzotičnim uljima.

Umjesto da se vanjskim stubištem popne do stana koji je unajmila iznad trgovine, Isabella je zamakla iza zgrade. Ubrzo se pojavila za volanom malog žuto-bijelog *mini coopera*. Kupila je taj auto od Buda Yeagera koji je radio na jedinoj benzinskoj crpki i garaži u Coveu. Nitko nije znao gdje je Yeager nabavio auto. U Coveu se nisu postavljala takva pitanja. Fallon se jednom rukom naslonio na prozorsku dasku i promatrao Isabellu kako napušta grad cestom koja će je odvesti do starog autoputa.

U Scargill Cove nije stigla automobilom. Kao čarolijom, pojavila se kasno jedne noći, noseći samo ruksak. To i nije bilo neuobičajeno u Coveu. Mala je zajednica oduvijek bila magnet za neprilagođene, lutalice i ostale koji se nisu uklapali u društvo. No, većina je nastavljala dalje.

GIGA

Cove nije odgovarao svakomu. Zbog nečega u energiji ovoga mjesta, pomislio je Fallon. Aura koja je svjetlucala oko Isabelle Valdez oda-šiljala je mnogo crvenih signala. Nije volio slučajnosti. To što se još jedan moćan talent doselio u grad i zaposlio u kafiću preko puta J&J-a, probudilo je u njemu velike sumnje. Činjenica da ga je zaslijepila iznenadna i trenutna fizička privlačnost, još ga je više uznemirivala. Taj si osjećaj nije mogao objasniti drukčije, osim da je predugo živio u celibatu.

Najprije je pomislio da je Isabella špijun Noćne sjene. Kad ju je provjerio na internetu, našao je veoma urednu i čistu biografiju koja je, što se njega tiče, još više produbila misterij. Nitko nema tako čistu biografiju. Prema škrtim podacima koje je našao, odrasla je izvan zajednice Ezoteričnoga društva, odgojila ju je samohrana majka koja je umrla kad je Isabella bila na drugoj godini koledža. Otac joj je poginuo u prometnoj nesreći ubrzo nakon njezina rođenja. Nije imala braće ni sestara, kao ni drugih bliskih srodnika. Do dolaska u Cove za život je zarađivala različitim slabo plaćenim poslovima, onima koji nisu ostavljali tragove u vladinim bazama podataka ili osobnim dosjeima korporacija.

Žudeći za odgovorima i potrebom da se uvjeri da Isabella nije jedna od operativaca Noćne sjene, skroz s Havaja doveo je Grace i Luthera, svoje najbolje talente za aure, samo zato da je pogledaju.

Nisu otkrili nikakve tragove formule u Isabellinu energetsom polju. Graceina je presuda bila da je nova stanovnica mjesta tek još jedna izgubljena duša koja je pronašla put do zajednice specijalizirane za izgubljene duše.

No Fallon je znao da Isabellina priča sadrži još mnogo toga. Prije ili kasnije dobit će svoje odgovore. Zasad su mu tu samo njegova pitanja.

I neobjašnjiva potreba da Isabella bude na sigurnom i u njegovoj blizini.

Stara Zanderova kuća zasigurno odgovara klasičnoj predodžbi o opsjednutoj kući, pomislila je Isabella. Trokatno kameno čudovište s početka 1900-tih natkrililo se poput neke goleme vodorige na hridinama iznad plaže.

Zaustavila je svoj *mini cooper* i promatrala vremenom išibanu kuću. Još uvijek nije bila sigurna zbog čega je osjetila potrebu da preuzme slučaj. Fallon je bio u pravu. J&J je bila agencija za istinske parapsiholoske istrage. Firma je imala dovoljno posla s neobičnom urotom Noćne sjene koja je opsjedala Fallona, kao i rutinskim poslovima koje joj je dodjeljivalo Ezoterično društvo. Agencija se nije trebala baviti slučajevima izgubljenih pasa i opsjednutih kuća.

No, nakon telefonskog razgovora s Normom Spaulding, probudila joj se intuicija. Poznati drhtaj svijesti i prisila da nađe ono što je skriveno, samo su jačali u protekla dvadeset i četiri sata. A sada je, promatrajući staru kuću, bila sigurna da je unutra nešto važno, nešto što treba pronaći.

Drhtaj svijesti uznemirio joj je živce. Uključila je i svoja druga osjetila. Kuća je bila obavijena neizmjerljivo hladnom maglom. U izmaglici su svjetlucali ledeni kristali.

Paranormalno svjetlo koje se vrtložilo oko kuće bilo je potpuno drukčije od magle koju je uočila u Scargill Coveu kad je prije mjesec dana kasno jedne noći ušetala u grad. Vozač kamiona koji ju je pokupio izvan Point Arene odvezao ju je na sjever autocestom broj jedan, prošao kroz Mendocino i ostavio je na benzinskoj crpki. Propješačila je preostali dio puta do Scargill Covea, slijedeći blijeđi sjaj energije.

Bila je to duga šetnja, ali što se više približavala gradiću skrivenom u zabitoj uvali, to je sjajnija postajala tajanstvena magla. Ona joj je govorila da ide u pravom smjeru. Kad je konačno stigla u samo središte naselja, već je bila prošla ponoć.

Gradić je bio obavijen drukčijom vrstom magle, vlažnom i sivom tvari koja je pristizala s oceana. Svi su prozori bili mračni, osim jednoga. Taj se osvijetljeni prozor nalazio na drugom katu zgrade preko puta kafića. Svjetlo na tom prozoru sjajilo je aurom računalnog ekrana. Paranormalna magla koja je obavijala gornji dio zgrade bila je natopljena vrućinom i snagom. Ovo je mjesto bilo prepuno tajni.

Približila se i uperila svjetlo baterijske svjetiljke na natpis pričvršćen na ulaznim vratima. JONES & JONES.

Ugasila je bateriju i dugo vremena stajala ondje na maglom zastrtoj ulici, pitajući se hoće li pokucati. Prije nego što se uspjela odlučiti, iz mračne uske uličice prema njoj se žustro uputio mršav i kržljiv muškarac. Nije imao baterijsku svjetiljku, ali se kretao kao da savršeno dobro vidi u mraku. Imao je dugu i neurednu kosu i bradu. Nosio je težak crni kaput i čizme za pješčenje. Sve je na njemu govorilo da je beskućnik, ali su kaput i čizme izgledali kao da su novi.

Njezina su osjetila još uvijek bila uključena. Vidjela je da je muškarac obavijen velikom količinom magle, ali nije osjećala nikakvu prijetnju.

»T-ti si n-nova ovdje«, rekao je. Glas mu je bio hrapav i pomalo je zamuckivao, kao da nije bio naviknut govoriti. »T-treba t-ti svratište. T-tamo će t-ti dati sobu. D-dodji sa mnom. Odvest ću t-te tamo.«

»Hvala«, rekla je.

Pustila je da je odvede do zamračenog svratišta. Pozvonila je. U predvorju se upalilo svjetlo i ubrzo nakon toga vrata su joj otvorile dvije žene od pedeset i nešto godina, odjevene u kućne haljine i papuče. Nasmiješile su se kad su vidjele Isabellu kako stoji na trijemu.

»Da, naravno da imamo sobu«, rekla je jedna od njih.

»Siječanj je«, objasnila je druga. »Rijetko kad imamo goste u ovo doba godine. Uđite.« Isabella se okrenula da zahvali strancu u dugom crnom kaputu, ali je on već bio otišao.

GIGA

»Nešto nije u redu?« upitala je prva žena, odstupivši jedan korak da propusti Isabellu u hodnik.

»Tu je bio jedan muškarac«, rekla je Isabella. »On me je doveo ovamo.«

»Oh, to je sigurno bio Walker«, rekla je žena. »Za njega bi se moglo reći da je naš noćni stražar ovdje u Coveu. Usput, ja sam Violet. Ovo je Patty. Popnite se stubištem pa ću vam pokazati vašu sobu. Sigurno ste iscrpljeni.«

»Zar se ne bih trebala prijaviti?« upitala je Isabella.

»Ovdje u Coveu ne obraćamo preveliku pažnju na formalnosti«, objasnila joj je Patty.

»Možete se prijaviti i ujutro.«

Pola sata kasnije Isabella se uvukla u udoban krevet i navukla prekrivač sve do preko ramena. Prvi je put u proteklih nekoliko tjedana prespavala cijelu noć.

Narednog se dana nitko nije sjetio reći joj da se prijavi kao gošća u svratištu. Dala je dovoljno gotovine da plati prvi tjedan, a zatim je na Pattyn savjet otišla do Sunshinea potražiti posao. Marge Fuller, vlasnica malog kafića, odmah ju je zaposlila kao konobaricu i ispomoć u kuhinji. Nije morala ispunjavati nikakve dosadne prijavnice i formulare za prijavu poreza. Tada je Isabella zaključila da je Scargill Cove savršeno mjesto za nju.

Tog je istog jutra u kafić ušetao Fallon Jones, sjeo za šank i naručio kavu. Kad je Isabella izašla iz kuhinje, vidjela ga je kako razgovara s Marge Fuller. Proželo ju je uzbuđenje koje je probudilo sva njezina osjetila.

Sve je na Fallonu Jonesu ukazivalo na snagu i moć. Svoju je silovitu energiju nosio poput tamnog plašta, ali joj je nešto u zraku oko njega govorilo da živi na rubu iscrpljenosti.

U Fallonu Jonesu gorjela je mračna, ledeno hladna groznica. Svojim je uključenim osjetilima mogla vidjeti ledeni žar u njegovim očima. Oko njega se vrtložila paramagla, ukazujući na velike tajne i zagonetke.

Imao je kruto i nepopustljivo lice muškarca koji živi po vlastitim pravilima. Bio je visok, širokih ramena i čvrst kao stijena. Nikad je nisu privlačili fizički visoki i snažni muškarci. Bez cipela je bila visoka sto pedeset i sedam centimetara i tri četvrt i uvijek je preferirala muškarce koji nisu mnogo stršili iznad nje. Kad bi se obično našla u blizini muškarca Fallonove visine, instinktivno bi se udaljavala od tog stvorenja koje bi je moglo priklješiti jednom rukom.

No, u Fallonovoj blizini nije osjećala takvu opasnost. Naprotiv, zapanjila se kad je otkrila da se u njegovoj blizini osjeća senzualno ženstveno i lakomisleno. Dio nje htio ga je izazivati, vjerojatno zbog samodiscipline koja je iz njega zračila u valovima. Osjetila je da je ta veličanstvena samokontrola njegov način da se nosi s jednako tako veličanstvenim talentom. Svi su znakovi ukazivali da živi strogim, gotovo asketskim životom, ali je bila potpuno sigurna da ne živi kao redovnik. Ispod njegove površine plamsao je pakao. Unatoč načinu na koji je Fallon uzбудio njezina normalna i paranormalna osjetila, prevladale su stare navike: morala je saznati što potpaljuje vulkan prije nego što skoči u vatru.

Odgurnula je misli o Fallonu Jonesu u stranu i nastavila mirno sjediti za volanom, proučavajući Zanderovu kuću kroz kišom zastrt vjetrobran. Ako su ikada oko stare kuće i postojali vrtovi, morali su odavno nestati pod stoljetnim pacifičkim olujama. Prljavi prozori sigurno su i za sunčanih dana zastirali vanjsko svjetlo. Fallon je bio u pravu. Izjava da u Zanderovoj kući nema duhova vjerojatno neće biti dovoljna da uvjeri bilo koga zdrave pameti da kupi ovu golemu rupu koja bi samo gutala novac. No, sad se već bila obvezala. Uvjerila je Normu Spaulding da će J&J prihvatiti posao.

Isključila je svoja druga osjetila, otvorila vrata automobila, prebacila ruksak preko jednog ramena i otvorila kišobran. Kiša nošena vjetrom zapljusnula joj je lice.

Teškom se mukom probila kroz kišu do prilaznog puta i nastavila se penjati napuklim kamenim stubama. Stigavši u zaklon širokog prednjeg trijema, zatvorila je kišobran i utipkala šifru u kutiju s ključem. Ključ je pao na njezinu ruku u rukavici.

GIGA

Vrata su se otvorila uz zlokobni zvuk škripe zahrđalih šarki. Zakoračila je u sjenovito predvorje i izvadila malu baterijsku svjetiljku iz ruksaka. Norma ju je upozorila da je u kući već tisućljećima isključena električna struja.

Odložila je moker kišobran u kut i podigla svoj talent na viši stupanj. S obzirom na količinu energije koja je obavijala staru kuću, očekivala je da će unutra naći nešto jako zanimljivo: možda neku staru oporuku ili omotnicu punu zaboravljenih dionica. Možda čak i kakav komad vrijednog nakita. No, pogled na svjetlucavu rijeku magle boje tamnog opsidijana koja je hućala kućom, zatekla ju je posve nespremnu. U zraku su svjetlucale krhotine crnog leda. Sabrala se, duboko udahнула i slijedila jezivo svjetlo kroz mračan hodnik. Magla je nestajala pod vratima. Otvorila ih je i dolje ugledala kameno stubište. Jezivo more energije preplavilo je podrum.

Požurila je natrag do predvorja, zgrabila kišobran i izašla van. Otvorila je mobitel koji joj je Fallon dao prvog dana kad je počela raditi za njega. Popis brojeva bio je jako kratak - imala je upisan samo jedan broj.

Fallon se javio već na prvu zvonjavu.

»Dovraga, što je sad?« upitao je. »Šuplja guma? Ostala si bez goriva? Znao sam da te nisam smio pustiti da voziš po ovakvom vremenu.«

»Trebam pojačanje.«

»Hah. Nemoj mi reći da si našla duha.«

»Ovdje ima nešto što tek treba naći«, rekla je. »Još nisam sigurna što je to, ali mislim da nije ništa dobro.«

»Zbog čega to govoriš?«

»Radi se o podrumu.«

Čekala ga je u autu, zaključanih vrata i s ključem spremnim za paljenje motora. Bila je spremna odjuriti na sigurno, ako to bude potrebno. No nitko nije izjurio iz kuće mašući mesarskom sjekiricom. Kuća se ocrtavala u daljini, sumorna i natopljena zlokobnom energijom.

Srce joj je još uvijek prebrzo udaralo, a dlačice na zatiljku još se nisu bile spustile u normalan položaj kad se crni terenac zaustavio na prilaznom putu. Pogledala je na svoj sat. Fallonu je trebalo manje od deset minuta da stigne do nje, a vozio je po velikom pljusku i uskoj i zavojitoj cesti.

Izašao je iz velikog automobila i krenuo prema njoj. Kapuljača njegove crne kabanice djelomično mu je pokrivala lice i skrivala izraz, ali je mogla vidjeti da je mračniji nego obično, a kad je izoštrila svoja osjetila, vidjela je mali žar u njegovim očima.

Otvorila je vrata i iskobeljala se sa sjedala, petljajući s kišobranom i ruksakom. Fallon joj je uzeo kišobran, otvorio ga i pridržao iznad nje da je zaštiti od kiše dok se ne sredi.

»Ti shvaćaš da agenti koji se prestraše opsjednute kuće nimalo ne pridonose dobrom ugledu J&J-a«, rekao je.

»Jesi li ikada gledao jedan od onih blesavih horor-filmova?« upitala je. »Onih u kojima preglupa i drska plavuša tinejdžerica silazi u mračan podrum pa je sasjecka serijski ubojica s maskom?«

»Ne mogu reći da jesam.«

Krenuli su prema kamenim stubama. Dolazak na prednji trijem bio je kudikamo lakši sad kad je Fallon držao kišobran i svojim je širokim ramenima štitio od naleta vjetra i kiše. Ipak veličina ima neke svoje prednosti, razmišljala je.

»Recimo samo da nisam htjela glumiti ulogu drske plavokose tinejdžerice«, rekla je.

»Ti nisi plavuša«, istaknuo je. »I nisi ni tinejdžerica.«

»Barem sam drska, zar ne?«

Razmislio je malo o tome. »Mislim da to nije odgovarajuća riječ.«

»Je li ti itko ikad rekao da znaš biti izuzetno doslovan, šefe?«

»Da«, rekao je. »Obično istovremeno kad bi mi rekli da također nemam ni smisla za humor.«

»Gluposti. Naravno da imaš smisao za humor.«

»Imam?« Činilo se da je iskreno iznenađen.

»Samo je malo neuobičajen, to je sve.«

»Kao i moj talent?« upitao je jednoličnim glasom.

»Kao i tvoj talent«, složila se. »Nije da sam i ja baš posve normalna. Zato vjerojatno i radim za J&J.«

Otvorila je vrata. Fallon je zatvorio kišobran i na trenutak mirno stajao i promatrao mračno predvorje. Isabella je osjetila podrhtavanje energije u zraku oko njega pa je znala da se usredotočio na svoj talent. I ona je učinila isto. Još jednom je u predvorju zadrhtala i uskovitlala se ledena magla.

»Što vidiš?« upitao je Fallon.

»Veliku količinu energije natopljenu nekim zaista mračnim ultravioletlom. Izgleda kao magla.«

»Ha?«

»Teško je to objasniti«, rekla je. »Mogu reći jedino to da, kad sam u svojoj zoni, vidim ostatke energije koju su ostavili ljudi koji nešto skrivaju. Većinom se na to ne obazirem, jer svatko ima svoje tajne. No, katkada otkrijem neke struje koje mi govore da te tajne treba otkriti. I, prije nego što me pitaš, ni to ne mogu objasniti. Kao što kaže stara poslovice: znat ću kad to ugledam.«

Zadovoljno je jednom kimnuo glavom. »Ti imaš neku vrstu talenta za pronalaženje.«

GIGA

»Da.«

»Imaš li kakvu ideju, što ti govori ova magla?«

»Nemam.« Sledio ju je još jedan drhtaj svijesti. »Ali, kao što sam već rekla, odgovor je u podrumu, a mislim da neće biti nimalo dobar.«

»Kuća izgleda prazno.«

»Slažem se.« To se uvijek osjeti, pomislila je. Prazne kuće imaju vlastite jedinstvene vibracije. »Ali nešto nije u redu.«

»Pogledajmo podrum«, predložio je Fallon.

»U redu.« Izvadila je svoju bateriju i opet je upalila. »Struja je isključena.«

»Nije ni čudo.«

Krenuo je u foaje i zavukao ruku u jaknu. Zapanjila se kad mu je u ruci ugledala pištolj.

»Vau«, rekla je. »Donio si svoj pištolj.«

»Postao sam nervozan kad si me nazvala i rekla da trebaš pojačanje.«

»Oh. Oprosti. Mislim da ovdje nema neposredne prijetnje. Kao što si rekao, kuća je prazna. Ali ja mrzim sama nalaziti mrtva tijela.«

»To je ono što očekuješ?«

»Već sam prije vidala ovu vrstu magle.«

Slijedila ga je u foaje, širom otvorenih osjetila.

Izvadio je baterijsku svjetiljku iz džepa kaputa i upalio je. »Kojim putem?«

»Zaboravila sam da ti ne možeš vidjeti energiju.« Uperila je svjetlo baterije točno ispred njega. »Skreni lijevo. Vrata podruma su na polovini ovog hodnika.«

Promatrao je pod. »U prašini ima mnogo otisaka stopala.«

»Nemoj zaboraviti da je Norma Spaulding bila ovdje. Rekla je i da ima naznaka da su s vremena na vrijeme u kući boravili povremeni stanari.«

»Vjerojatno oni koji su proširili glasine da je ovo mjesto opsjednuto.« Zastao je ispred podrumskih vrata. »Jesu li ovo ta vrata?«

»Jesu.«

Fallon je otvorio vrata. Oboje su pogledali kameno stubište.

»Još uvijek se čini kao da je prazna«, rekao je Fallon.

Isabella se premjestila bliže otvoru i proučavala hladno svjetlo koje se dolje valjalo i talasalo. Osjećaj prijekne potrebe koji je uznemirio njezine živce postao je još izraženiji.

»Moramo otkriti što je to dolje što trebamo naći«, rezignirano je rekla. »Sranje. Mrzim ovaj dio.«

On je promatrao prizor ispod sebe. »Zanimljivo.«

Dobacila mu je oštar pogled. »Što?«

»Drveni pod.«

»Sto s njime?«

»Izgleda kao da je nov.«

»Možda je neki od prijašnjih vlasnika uredio podrum«, predložila je.

»Danas nakon što si otišla iz ureda na brzinu sam pretražio arhiv imanja. U kući nitko ne živi već više od četrdeset godina. Ovaj je pod nedavno postavljen.«

»U redu, neću raspravljati.« Nastojala je zanemariti činjenicu da drhti. »Dobra je vijest što ovdje dolje ne vidim nikakva trupla.«

»Pričekaj tu. Idem malo bolje pogledati.«

»Neću, idem s tobom.«

Pogledao ju je. »Jesi li sigurna da to želiš?«

Ne bi joj bilo prvi put da slijedi struju magle sve do groznog kraja.

»Kad sam već došla, moram naći odgovor«, rekla je.

Iznenadio ju je jednim od svojih rijetkih osmijeha. »I ja isto.«

»Dvoje od iste sorte«, rekla je pazeći da joj glas ostane vedar.

GIGA

Nakratko je izgledao kao da ga je zapanjio njezin komentar, kao da mu nikad nije sinulo da bi možda mogao imati nešto zajedničko s drugim ljudskim bićem. Svejedno nije rekao ništa. Krenula je za njim niza stube. Spustivši se u podrum, našli su se kako stoje u moru magle koja im je dopirala do koljena. Paranormalna je hladnoća sada toliko smrzavala kosti da ju je čak i Fallon mogao osjetiti.

»U pravu si«, rekao je. »Ovdje dolje ima mnogo loše energije.«

Ona je proučavala ledeni vrtlog u sredini prostorije. »Mislim da većina te grozne stvari dolazi ispod onih podnih dasaka.«

Svjetlom baterije preletio je prostoriju bez prozora. »Što je s ormarom u kutu?«

Proučavala je starinski drveni ormar. Vrata su mu bila zatvorena, ali je oko njega podrhtavala velika količina magle.

»Unutra definitivno nečega ima«, rekla je. »Ali je drukčije od onoga što dolazi ispod poda.« Počeo je baterijom pretraživati prostoriju. »Ovdje dolje nema prašine. Netko pazi da ova prostorija bude čista.«

Ona je omirisala zrak. »Mogu osjetiti neku vrstu jakog deterdženta ili dezinfekcijskog sredstva. Prokletstvo. Znala sam. Ovo će biti jedan od onih scenarija s truplom u podrumu.«

»I meni se tako čini.« Pogledao ju je. »Pretpostavljam da ti ovo nije prvo?«

»Nije. Nažalost, s mojom vrstom talenta povremeno se srećem s takvim stvarima. Ide uz teritorij. Kad ćemo pozvati lokalnu policiju?«

»Čim se uvjerimo da im imamo nešto pokazati«, rekao je Fallon. »Bez čvrstih dokaza, samo ćemo izazvati nevolju.«

»Pretpostavljam da J&J ne može jednostavno podići telefonsku slušalicu i reći lokalnim vlastima da je jedna od firminih agentica imala parapsiho-lošku viziju koja joj je rekla da je u staroj Zanderovoj kući truplo.«

»Pripadnici snaga reda sumnjičavo gledaju na one koji tvrde da imaju paranormalne sposobnosti. Ne možemo kriviti policiju. Ima mnogo lažnih medija i prevaranata. Oni kaljaju ugled naše profesije.«

»Znam.«

»Najprije ću provjeriti ormar.« Krenuo je prema ormaru.

»Fallone«, rekla je. »Čekaj.«

Zastao je i osvrnuo se.

»Čuješ li sat?« upitala je.

Utihnuo je. Oboje su oslušivali pravilno i jednolično otkucavanje antiknog sata.

»Dolazi iz ormara«, rekao je Fallon. »Nisam ga čuo malo prije. Znači da je sad počeo kucati.«

»Zvuči kao sat na stolu u tvome uredu«, rekla je. »Onaj stari, za koji si rekao da potječe iz vikto-rijanskog doba.«

»Da«, rekao je. »Tako zvuči.«

Otvorio je vrata ormara i u njegovu unutrašnjost uperio svjetlo baterije. Isabella je zadržavala dah, napola očekujući da iz ormara ispadne truplo.

No, jedino što su mogli vidjeti bio je velik i kićen sat koji se u davna vremena držao na okviru kamina. Stajao je na polici. Zraka svjetla iz baterije obasjala je brončano klatno i zlatni obrub. Isabella se ukočila. »Molim te, samo mi nemoj reći da ćemo morati odlučiti hoćemo li prerezati plavu ili crvenu žicu.«

»Ne.« Fallon je uz pomoć baterije pregledavao sat i unutrašnjost ormara. »Nema žica. Nije pričvršćen za bilo što. To je samo sat. Izgleda viktorijan-ski, kao i moj.«

»Starinski satovi kao što je taj moraju se navijati svakog tjedna ili nešto slično. Činjenica da sat otkucava ukazuje na to da netko redovito dolazi ovamo dolje.«

»Ali nismo ga čuli kad smo ušli u podrum«, rekao je Fallon. Uperio je bateriju na stražnju stranu sata, sada već očito opčinjen. »Neka sam proklet. Ovo je jedna od novotarija gospođe Bridewell. Mogu vidjeti alkemicarski simbol kojim se koristi kao svojim potpisom. Kako je,

GIGA

dovraga, ova naprava završila ovdje?

»Tko je gospođa Bridewell? Nije važno, možeš mi objasniti kasnije. Zašto je počeo kucati?«

»Aktivirala ga je naša prisutnost. I zato je ovo ipak scenarij s crvenom i plavom žicom.« Brzo joj je prišao i svojom velikom i snažnom rukom zgrabio njezinu. »Van. Odmah.«

»Što će se dogoditi?«

»Nemam pojma«, rekao je Fallon. »Ali neće biti dobro.«

Došli su do podnožja stubišta kad je baterija prestala svijetliti i podrum je utonuo u mrak. Slabašno svjetlo s dovratka na vrhu stubišta počelo je ubrzano tamnjeti.

»Što se događa?« tiho je upitala Isabella.

»Sat.« Fallon ju je povukao da zastane na polovici stubišta i utišao glas. »On to radi.

Proizvodi neku vrstu energije koja proždire sve normalno svjetlo u kući. Ispunjava ovo mjesto mrakom.«

Neumorno se kucanje nastavilo.

»Ne razumijem, ali se slažem da svakako moramo otići«, rekla je.

»Prekasno.« Fallonov je glas sada bio veoma tih. Saputao joj je u uho. »Vraćamo se tamo dolje. Drži se za ogradu. Ako padneš na ovom stubištu, mogla bi slomiti vrat.«

Uхватиła se za metalnu ogradu i vrhom cipele oprezno pipkala rub svake kamene stube. Istovremeno je podigla svoj talent na viši stupanj. Paramagla nije obasjavala predmete na isti način kao normalno svjetlo, ali je jasno vidjela uskomešani *psi*-vrtlog u sredini prostorije i tamno svjetlo oko ormara. Svjetlo joj je omogućavalo da se orijentira.

Osjetila je kako je Fallon izoštrio svoj talent pa se pitala kako njemu izgleda podrum. Činilo se kao da je neobično siguran u kretanju po mračnim stubama. Sinulo joj je da je možda uz svoju nesvakidašnju sposobnost vjerojatno u mislima stvorio veoma jasnu sliku njihove okoline.

»Zašto se vraćamo dolje?« izustila je.

»Zato što više nismo sami u kući«, odvratio je.

Daske na podu iznad njih su zaškripale. Fallon je bio u pravu. Kuća više nije ispuštala prazne vibracije.

»Nešto mi govori da to nije potencijalni kupac«, rekao je Fallon.

»Ali tama se proširila na kat iznad. Vidjela sam kako ispunjava hodnik. Mora da je tamo gore sada kao da je ponoć. Kako se orijentira?«

»Vjerojatno posjeduje nekakav talent.«

Mora da je Fallon tada okrenuo glavu prema njoj, jer je iznenada opazila mračni žar u njegovim očima.

»Ti možeš vidjeti u ovome mraku?« šapnula je.

»Potječem iz duge loze lovaca. Dobar vid noću nasljeđuje se u mojoj obitelji. Što god se dogodilo, šuti. Ja ću se ovime pozabaviti.«

Stigli su do posljednje stube. Fallon ju je vukao kroz hladno more energije i zatim je stao. U potpunom se mraku nije uopće mogla orijentirati, ali kad je ispružila ruku, shvatila je da stoje ispod stubišta.

Osluškiivali su korake iznad glava. Dugi i odrješiti koraci svakako su pripadali muškarcu, pomislila je Isabella. Kretao se kao netko tko je mogao dobro vidjeti u mraku.

Uljez je prilazio iz hodnika prema ulazu u podrum. Trenutak kasnije osjetila je prisutnost na otvorenim vratima na vrhu stubišta. Iz načina na koji se Fallon posve umirio, shvatila je da je i on svjestan prisutnosti uhode.

Uljez je krenuo dolje niza stubište.

»Dobro došli u moju malu igru«, rekao je muškarac. Vedro raspoloženje zlokobno je odjekivalo u njegovim riječima. »Nikad se nisam koristio lokalnim igračima. Previše je riskantno. Ali kad sam čuo da je ona nova agentica za prodaju nekretnina unajmila istražitelja da očisti staru Zanderovu kuću od duhova, znao sam da u ću ovoj rundi morati promijeniti pravila.«

GIGA

Lovac je zastao na polovici stubišta.

»A opet, vi baš i niste mještani, zar ne? Ured Jones & Jonesa je tamo u Scargill Coveu. Zato pretpostavljam da i nisam toliko prekršio pravilo. Da vidimo, skrivate se ispod stubišta ili iza ormara. U ovoj prostoriji nema drugih opcija. Tako je aranžman jednostavniji. Najprije ću probati ormar.«

Isabella je osjetila lovčev iznenadni pokret na stubištu. Isprva je pomislila da se sjurio niza stubište prema ormaru. No, u narednom je trenutku čula neskladne potmule udarce tenisica na podu točno ispred sebe. Lovac se prebacio preko ograde.

»Prevario sam vas«, zadovoljno je rekao uljez. »Ipak sam odabrao stubište. Jedan bod za mene. Usput, zovem se Nightman. Možete me smatrati ava tarom.«

Par očiju užarenih od ludila i psz-energije plamtio je u magli na udaljenosti manjoj od dva metra. Nadnaravna brzina, ravnoteža i spretnost kojima se uljez kretao, kao i intenzivna energija u zraku, govore su Isabelli da uljez posjeduje istinski talent lovca.

»Vidi, vidi,« rekao je Nightman, »mogu osjetiti malo energije u zraku. Možda vas dvoje i niste potpuni prevaranti, ha?«

»Nismo«, rekao je Fallon. »Imamo istinske talente.«

»Svako toliko znao sam pokupiti igrača koji je imao malo talenta«, rekao je Nightman. »To daje igri začim. Znao sam, najprije ću obraditi gospodina privatnog detektiva. Damu ću ostaviti za kasnije, za zabavu. Kad ti i ja završimo, odvest ću je gore i pustiti da bježi. Tako je zabavno gledati ih kako u mraku pokušavaju naći vrata ili prozor.«

»Gdje si nabavio sat?« upitao je Fallon kao da se radi samo o pukoj znatiželji.

»Zanimljiva spravica, zar ne?« zahihotao se Nightman. »Našao sam je prije par mjeseci u starom tunelu ispod poda ove prostorije. Pregledavao sam ovo mjesto da vidim hoće li biti dobar podij za moje igre. Unutrašnji dijelovi sata bili su u prilično dobrom stanju, uzevši u obzir da je dugo vremena bio u vlažnoj špilji. Bio je zatvoren u čudnu staklenu kutiju. Očistio sam ga i popravio. Zamislite kako sam se iznenadio kad sam otkrio što sve može činiti.«

»Proizvodi noć«, rekao je Fallon.

»Naravno da proizvodi.« Nightman se nasmijao. »Moram vam reći da čini moju malu videoigricu uživo jako zanimljivom za sve sudionike.«

»Kako se sat isključuje?« upitao je Fallon, govoreći još uvijek glasom zaintrigiranog znanstvenika.

»Isključuje se sam nakon otprilike tri sata«, odvratio je Nightman. »Tada se mora ponovno naviti. Doduše, osjetljiv je na pokrete. Kad sam raspoložen za igru, pokupim neku kurvu narkomanku na ulicama Oaklanda ili San Francisca i dovedem je ovamo. Namjestim sat, objasnim pravila i pustim igračicu da se slobodno kreće po kući. Igramo se sve dok mi ne dosadi.«

»Tijela spremaš ispod podnih dasaka ovdje u podrumu, zar ne?« upitao je Fallon.

»Dolje je tunel. Vjerojatno stari krijumčarski put. Ovaj dio obale je izbušen špiljama.« Isabella više nije mogla izdržati da ne govori.

»Mora da si se stvarno ustrtario kad si otkrio da je Norma Spaulding angažirala Jones & Jones da istraži ovo mjesto«, rekla je.

Lovčeve su se opake oči okrenule prema njoj. »Bojim se da ću morati poduzeti nešto u vezi s Normom. Ne mogu joj dopustiti da stvarno proda ovo mjesto, ne nakon što sam uložio toliko kreativne snage u svoju igru.«

»Kako namjeravaš objasniti činjenicu da smo oboje nestali?« upitala je.

»Neću imati što objašnjavati.« U Nightmanovu glasu osjetilo se kao da sliježe ramenima.

»Neće se naći nikakva tijela. Odvest ću vaše automobile na jedan od vidikovaca uz cestu i ostaviti ih ondje. Nitko neće pretjerano tražiti par nestalih parapsiholoških detektiva iz Scargill Covea. Svi znaju da je taj grad naseljen luđacima i gubitnicima.«

»A kakva to vrsta uvrnutog gubitnika odabire ime Nightman za svoj avatar?« rekla je Isabella.

GIGA

Bila je poprilično sigurna da je čula kako je Fallon ispustio mali uzdah, ali se nije obazirala na njega. »Ili nisi znao da su Nightmanom nazivali momka koji je čistio zahodske jame i praznio noćne posude u Engleskoj u osamnaestom stoljeću?«

»To je laž.« Nightmanov je glas od gnjeva prešao u kriještanje. »Sad se smiješ, ali čekaj dok na tebi ne isprobam svoj nož.«

»Večeras se uvode nova pravila«, rekao je Fallon.

Isabella je osjetila kako je u neprirodnom mraku žestoko zaplamsala energija. Začula je soptanje i znala da dolazi od Nightmana.

Ubojica je izustio prigušen krik. Oči su mu postale užarenije, ovoga puta od energije užasa i shvaćanja da će uskoro umrijeti.

»Ne«, cvilio je. »Ja sam trebao pobijediti. Ja sam uvijek pobjednik. Ne smiješ mi to raditi.

Ovo je moja igra.«

Začuo se potmuli tresak kad je njegovo tijelo palo na pod. Užarena psz-energija je potamnijela u njegovim očima i potom posve nestala.

Sat je nastavio kucati u gluhoj tišini koja se spustila u podrum.

»Fallone?« šapnula je Isabella.

»Igra je gotova«, rekao je. Oči su mu još uvijek bile užarene.

Osjetila je da je izašao ispod stubišta i shvatila da čuči kraj mrtvog muškarca.

»Mrtav?« upitala je.

»Nisam ga mogao pustiti da živi.« Fallonov je glas bio naizgled ravnodušan, ali se u njemu osjetio duboki umor duše. »Bio je previše jak. Neka vrsta lovca. Da su ga policajci pokušali uhiti, trebalo bi mu oko pet minuta da im pobjegne i nestane.«

»Nemoj me krivo shvatiti, nisam se žalila. Ali što ćemo sada? Policiji ne možemo nikako objasniti sat.«

»Nećemo ništa objašnjavati policiji. Uzet ćemo ga sa sobom. Neće im trebati dugo da pronađu tijela i shvate što se ovdje događalo.«

Začula je zvuk šuškanja i shvatila da Fallon pretražuje ubojčinu odjeću.

»Moramo naći način da zaustavimo taj sat prije nego što se odvezemo natrag u Scargill Cove«, rekla je. »Proizvodi previše energije, dovoljno da ispuni cijelu kuću. Ti ćeš možda vidjeti kuda ideš, ali će svaki vozač koji ti bude išao ususret privremeno oslijepjeti.«

»To je samo prokleti sat«, rekao je Fallon. »Mora postojati način da ga zaustavimo. Sve naprave gospođe Bridewell sadrže tradicionalne mehaničke mehanizme.«

Zadrhtala je. »Jedva čekam da čujem nešto više

o toj gospođi Bridewell.«

»Reći ću ti kasnije. Stvar je tome što je, osim paranormalnog aspekta, njegov satni mehanizam veoma sličan onomu u mom uredu.«

Osjetila je njegovo kretanje kad se uspravio. Prešao je na drugu stranu kroz čudnu noć, tamna sjena u jezivoj magli. Začula se škripa malih šarki i zvuk pucanja. Kucanje je naglo prestalo. Baterijske su se svjetiljke opet upalile, bacajući zrake svjetla po podrumu. Na vrhu je stubišta ulaz u podrum opet bio ispunjen normalnim sjenama.

»Upalilo je«, rekla je Isabella.

»Sto znači da je ovo stvarno jedna od njezinih paklenih naprava, a ne neka nova varijacija«, rekao je Fallon. »To su dobre vijesti.«

»Zašto su to dobre vijesti?«

»Ne mogu reći da se veselim lovu na suvremenog izumitelja koji je odlučio napraviti neku viso-kotehnošku inačicu naprava gospođe Bridewell.

I originali su dovoljno zaguljeni. A sad je pitanje kako je ovaj sat dospio u tu kuću. Time ćemo se pozabaviti malo kasnije.«

Uperio je bateriju u tijelo na podu. Isabella je promatrala Nightmanovo skvrčeno tijelo. Ubojčinu je lice bilo zaleđeno u posmrtnoj masci čistog užasa. Izgledao je kao da ima tridesetak

GIGA

godina. Imao je kosu boje pijeska i gipku građu. Bio je odjeven u tamnozeleno radne hlače i košulju odgovarajuće boje. Na džepu košulje imao je logotip građevinske firme iz Willow Creeka.

Odvratila je pogled. »Rekao nam je da je sat pronašao u špilji ispod ovog podruma.«

Fallon je prešao svjetlom preko podnih dasaka. »Prije nego što pozovemo policiju htio bih se uvjeriti da su dokazi ovdje.«

Ona je uperila svoju bateriju u pod gdje se nalazilo središte vrtloga energije. »Probaj tamo.« Ušao je u krug svjetla iz njezine baterije, čučnuo i počeo opipavati prstima u rukavici.

»Evo ga«, rekao je. »Vrata u podu.«

Prišla mu je i promatrala kako otvara širok, četvrtasti dio poda. Uperili su baterije u tamu. Metalne ljestve nestajale su u dubini. Isabella se malo nagnula naprijed, pokušavajući bolje vidjeti predmet uz podnožje ljestava.

»Što je to?« upitala je.

»Izgleda kao vreća za trupla«, rekao je Fallon.

Isabella se brzo uspravila. »Sada Norma Spaulding nikada neće prodati ovu kuću.«

»Prodaja nekretnina oduvijek je slabo išla u ovome dijelu Kalifornije.« Posegnuo je za svojim mobitelom.

Isabella je pročistila grlo. »Još nešto prije nego što nazoveš policiju.«

»Ne brini, nećeš biti tu kad stignu. Odlazi odmah.«

»Dobro, hvala ti.« Polako je izdahnula zrak. »No, ima jedna komplikacija. Norma zna da sam ovdje jer sam joj obećala da ću provjeriti ovu kuću«

»Što se tiče svih upletenih, uključujući i Normu Spaulding, intuicija mi je nenadano rekla da će se dogoditi velika katastrofa pa sam odlučio osobno preuzeti slučaj Zanderove kuće. Poslao sam te natrag u ured prije nego što sam otkrio tijela. A sad idi. Odlazi odavde.«

»U redu«, ponovila je. Okrenula se i požurila uza stubište. Došavši do vrha, zastala je i pogledala ga.

»Intuicija ti je rekla da predstoji katastrofa?« rekla je.

»Ja bih trebao biti medij, sjećaš se?«

»Naravno.«

»Gdje si pokupila te činjenice o značenju riječi *nightman*?«

»Moglo bi se reći da sam imala eklektičko obrazovanje.«

»Školovanje kod kuće?«

»Da. I puno sam čitala.«

»Kad ovo završi, možda bi mi mogla reći od koga ili čega se skrivaš«, tiho je rekao Fallon.

»Trebala sam pripaziti kad sam prihvatila posao pomoćnice parapsihološkog detektiva.«

»Još uvijek nemamo nikakvih tragova, gospodine Lucan«, rekao je Julian Garrett. »Prevrnuli smo svaki kamen koji smo našli u Phoenixu. Čini se kao da nikad nije postojala, osim onog kratkog vremena dok je radila u robnoj kući.«

»Prošlo je skoro mjesec dana«, rekao je Max Lucan.

»Svjestan sam toga, gospodine.«

Max se uspravio za svojim stolom i otišao do prozora svog ureda. Odsutno je dodirnuo crni granitni stalak koji je stajao u blizini. Na stalku se nalazio brončani kip mačke koja sjedi. Stvorenje je u jednome uhu imalo zlatni prsten.

Kip je bio egipatski. Kao i ostali antikviteti izloženi u prostoriji, bio je autentičan. Nastao je negdje oko 600. godine prije Krista. No, Maxa nije zanimala starost brončanog kipa. Bila je to snaga koju je umjetnik na neki način ulio u metal. Nakon svih tih stoljeća, energija u kipu mu je još uvijek šaputala.

»Kako može cura s talentom za pronalaženje tako lako nestati s radara?« upitao je.

»Stvarno nemam pojma«, rekao je Julian.

»Rawlinsu i Burleyu se još uvijek nije vratilo pamćenje?«

GIGA

»Nije, gospodine, i mislim da bismo trebali pretpostaviti da nikad i neće. Očito ih je pronalazačica stavila u neko stanje djelomične amnezije. Sjećaju se da su je našli u robnoj kući, ali sljedeće čega se obojica sjećaju jest da su izašli iz restorana udaljenog tri kilometra.« Max je osjetio kako su mu se nakostriješile dlačice na zatiljku. Znao je da je to zbog toga što mu nedostaje jedan važan dio slagalice. »Zanimljivo je da Rawlinsa i Burleya nije pregazio neki auto dok su tako slijepi noću tumarali ulicama Phoenixa.«

»Ni oni to ne mogu objasniti«, rekao je Julian. »Moralni su prijeći mnoge ulice da bi došli do tog restorana. Vražja sreća, rekao bih.«

»Mislim da je vjerojatnije da o našoj pronalazačici ne znamo sve«, rekao je Max. Nije ju mogao kriviti. I on je sam tajio svoju jedinstvenu sposobnost. Što se tiče većine ljudi, on je bio samo jako, jako dobar u pronalaženju ukradenih antikviteta i pružanju zaštite muzejskih zbirki. »Pitam se što je sve tajila od nas dok je bila ovdje.«

»Moramo je naći, gospodine.«

»Znam to«, rekao je Max.

Promatrao je kako sunčevo svjetlo obasjava jahte u luci. Lucanova zastitarska tvrtka zauzimala je dva kata blistave nove poslovne zgrade u jednoj od najekskluzivnijih enklava na kalifornijskoj Zlatnoj obali. Nije da su njegovi klijenti bili impresionirani pogledom ili rafiniranim i sofisticiranim uređenjem uprave njegove kompanije. Većina kolekcionara koji su tražili usluge njegove firme bili su bogati i mnogo su putovali. Imali su pregršt svojih rezidencija u različitim mjestima, od Kariba pa sve do New Yorka i Pariza. Njih se moglo impresionirati nečim mnogo većim od lijepog pogleda i skupog uređenja interijera. Ipak, mislio je Max, ne možeš voditi posao poput njegova iz nekog otrcanog ureda u prizemlju trgovačkog centra. U svijetu u kojemu je on radio vanjština je bila veoma važna.

Ovdje mi nešto nedostaje.

»Reci mi opet, što je pošlo po zlu u Phoenixu?« rekao je.

Julian je opet prebiraio po detaljima, ali nije našao ništa novo.

»Očito je nasamarila moje ljude kad su je našli u toj robnoj kući«, zaključio je. »Iz onoga što su kasnije sastavili iz djelića sjećanja, pobjegla je kroz požarno stubište. Njezin je auto nestao iz garaže trgovačkog centra. Kasnije se pojavio na parkiralištu ispred hitne službe. Sve ukazuje na to da se više nije vraćala u motel gdje je odsjela.«

»Drugim riječima, te je večeri otišla na posao spremna da, u slučaju potrebe, pobjegne.«

»Da, gospodine.«

»Isto kao što je pobjegla iz Lucana kad smo našli dosjee u njezinu računalu.«

»Da, gospodine.«

»Vraški je dobra u nestajanju.« Max je nekoliko trenutaka razmišljao o tome. »Ima li novosti o Caitlin Phillips?«

»Nema, gospodine. I ona je nestala«, rekao je Julian. »Mogli bismo pretpostaviti da je mrtva.« Max je pojačao stisak na granitnom stalku. »Netko već skoro godinu dana prodaje paraoružje iz Odjela A, a sada su nestale i dvije žene. Posrednik za oružje je upucan, opasan artefakt je nestao i dvije agencije koje se bave tajnim operacijama dahću mi za vratom. Garrette, ovo nije nimalo dobro za Lucanovu reputaciju.«

»Razumijem, gospodine. Vjerujte mi, radim na slučaju dan i noć.«

Max se okrenuo i pogledao ga u lice. »Nitko tko se koristi sredstvima moje kompanije i na crno prodaje oružje ne može se samo tako izvući.«

»Da, gospodine.«

»Nađi žene i taj prokleti artefakt.«

Kutija za dostavu hrane stajala je na kanti za smeće u uličici iza Sunshinea. Walker ju je uzeo i sa zadovoljstvom primijetio da su pečeno pile, pire-krumpir i grašak još uvijek topli. Bila je ovo sretna noć.

Kao i prošla noć, pomislio je. Maglovito se sjećao da mu se posrećilo i noć prije toga, ali mu je pamćenje bilo pomalo nepouzdanost što se tiče nevažnih stvari. Katkada je morao dati sve od sebe da ostane usredotočen na svoju misiju.

Čučnuo je, naslonio leđa na drveni zid kafića i metodički jeo nađenu večeru. Stvarno je sramota što ljudi bacaju dobru hranu. Svi ti gladni klinici na svijetu, a ipak ljudi u Coveu svake večeri bacaju jestivu hranu kao što je piletina, pire-krumpir i grašak. Stvarno sramota.

Pojeo je večeru i osovio se na noge. Vratio se do kante za smeće, podigao poklopac i unutra bacio praznu kutiju.

Namjestivši kapuljaču dugog i teškog kaputa da zaštiti lice od kiše, započeo je svoju ophodnju. U posljednje je vrijeme pritisak u njegovoj glavi bio sve veći. To nikako nije bilo dobro. To je značilo da će se dogoditi nešto loše.

Našao je topao i vodootporan kaput i čizme na jednoj drugoj kanti za smeće u Coveu. Bio je poprilično siguran da se ta kanta nalazila u uličici iza ureda privatnog detektiva.

Privatni je detektiv bio važan za Scargill Cove, ali Walker nije bio siguran zbog čega, barem ne još. Znao je ono što je znao i to je bilo dovoljno. Isto je šaputavo čvrsto uvjerenje osjetio i kad je Isabella Valdez stigla u grad. Promatrao ju je kako te noći dolazi u Cove i odmah je znao da ona pripada ovamo. Kao i Jones.

Walker je hodao uz niz zamračenih trgovina i skrenuo desno iza ugla. Svojom je uobičajenom rutom prošao uza Scar. Bilo je još rano, niti sedam sati. Gostionica je još uvijek bila puna.

Mogao je iznutra čuti glasove redovitih gostiju. Iz gostionice je odjekivala Elvisova glazba. Nije obraćao pažnju. U ovom je sektoru sve bilo normalno. Njegov je posao bio da pripazi na stvari koje nisu usklađene ili se ne uklapaju.

Danas se već dogodilo nekoliko uznemiravajućih stvari. Prije nekoliko sati Isabella se odvezla iz grada. Jones je nedugo zatim krenuo za njom. Walkeru je odlanulo kad se Isabella vratila, ali ga je uznemirilo to što se Jones još uvijek nije vratio u grad.

Zagledao se u izlog knjižare. Nedavno se zatvorila, nakon smrti njezina vlasnika, momka imenom Fitch. Knjižar se jednog dana samo srušio u podrumu. Srčani udar, rekle su vlasti. No, Walker je otpočetak znao da je Fitch loš pridošlica, autsajder koji ne pripada u Cove. Nikakva šteta.

Hodao je dalje i provjerio prozore Isabellina stana iznad Toomeyjeve trgovine. Rolete su bile spuštene, ali su unutra svjetla bila upaljena. Noćas je bila na sigurnom. To je dobro. Tako bi i trebalo biti.

Začuo je tiho rezanje Jonesova terenca na ulici. Privatni se detektiv vratio u grad. Pritisak u Walkerovoj glavi je popustio.

Jones je parkirao veliko vozilo iza zgrade u kojoj se nalazio ured Jones & Jonesa. Walker je pričekao u zamračenoj veži zabivši ruke u džepove. Promatrao je prozor agencije na katu i čekao da se upali svjetlo. Svjetla su skoro uvijek gorjela kod J&J-a.

No, večeras se svjetla nisu upalila. Umjesto toga, Fallon Jones se pojavio na ulici i krenuo prema Isabellinu stanu. U jednoj je ruci nosio svoje računalo, a pod pazuhom druge velik predmet zamotan u deku. Prošao je uz vežu u kojoj je Walker stajao. Većina ljudi ne bi ni primijetila da je Walker ondje, ali se činilo da Jones uvijek osjeća njegovu prisutnost i uvijek bi ga pozdravio.

»Večer, Walkeru«, rekao je Fallon Jones.

Walker nije odvratio pozdrav. Bio je previše zabezeknut. Nije znao što Jones nosi pod pazuhom U deki, ali je raspoznao tragove energije koja je isijavala iz predmeta.

GIGA

Pritisak u njegovoj glavi naglo se pojačao, postao je skoro nepodnošljiv. Nastavio je svoju ophodnju, u očajničkom pokušaju da ublaži bol, dok je pokušavao odlučiti kako će se nositi s katastrofom koja samo što nije pogodila Cove.

»Zvala se Millicent Bridewell«, rekao je Fallon. »Bila je izvanredna izumiteljica i izučena urarica koja je živjela u viktorijansko doba. Također je bila snažan talent s veoma neuobičajenom sposobnošću da shvati paranormalna svojstva stakla. Svi njezini izumi sadrže neku vrstu stakla.«

»Poput lica sata?« upitala je Isabella.

»Da.« Fallon je gledao sat umotan u deku i postavljen na pod Isabellina stana. »Staklo je još uvijek veliki misterij za stručnjake Ezoteričnoga društva. Jedinствeno je zbog toga što ima svojstva i tekućina i krutih tvari. Općenito govoreći, paranormalna energija koja prolazi kroz staklo ima nepredvidive učinke. No, Bridewellova je shvatila kako treba kontrolirati posljedice. Svoj je talent iskoristila za stvaranje naprava sa satnim mehanizmima, kako ih je ona nazvala. One su, zapravo, oružje.«

»Koliko ih je napravila?«

»Nitko ne zna zasigurno. Vodila je zakonitu trgovinu predmetima sličnim tim napravama sa satnim mehanizmima. U biti su njezine kreacije bile prekrasne igračke za bogate kolekcionare. No, uz to je vodila i posao sa strane koji je privlačio drukčiju vrstu klijentele.«

»A koja bi to klijentela bila?«

»Osobe koje su htjele zauvijek ukloniti druge ljude, primjerice neprikladne bračne ili poslovne partnere.«

»Kužim«, rekla je Isabella. »Drugim riječima, gospođa Bridewell je vodila posao iznajmljivanja naprava za ubojstvo.«

»Pa, da budem pošten prema gospođi B., ona je uvijek uporno tvrdila da ne zna je li mušterija stvarno počinila ubojstvo. Napokon, sebe je smatrala umjetnicom, a ne profesionalnim ubojicom.«

»Ali im je prodavala oružje za ubojstvo«, rekla je Isabella.

»Koje je bilo zamaskirano u predivne primjerke urarskog umijeća. Žrtva nije znala što je čeka sve dok ne bi bilo prekasno.«

Fallon je otpio gutljaj viskija koji mu je natočila Isabella i zavalio se na kvrgavi dvosjed. Do kostiju mu je prodrila strašna klonulost, ali to nije bila ona vrsta iscrpljenosti koja bi potaknula san. Viski ju je pomalo ublažio, ali nije mogao doprijeti do dubokih mjesta. Noćas se neće moći valjano odmoriti, što je u neku ruku bilo i dobro - morao je razmišljati.

Promatrao je Isabellu kroz napola zatvorene oči. Hodala je po minijaturnoj kuhinji pripremajući jelo. Kretnje su joj bile odmjerene, učinkovite i graciozne. Nije bio gladan, ali što god da je pripremala, počelo je jako dobro mirisati.

Iznenadio se kad mu je predložila da dođe u njezin stan na večeru nakon što završi posao s lokalnom policijom. *Oboje se moramo osloboditi pritiska*, rekla je. Nije bio naviknut da se oslobađa pritiska s bilo kime, ali mu se to odjednom učinilo kao izvrsna ideja.

Isabellin je stan bio topao i vedar prostor ispunjen bujnim biljkama i odbačenim namještajem. Bivši je stanar nestao jedne noći ne ostavivši novu adresu, što i nije bilo toliko neuobičajeno u Coveu. Vlasnik otrcanih prostorija iznad trgovine bio je Ralph Toomey. Ponudio ih je Isabelli i rekao joj da može zadržati namještaj prijašnjeg stanara.

Ona je prihvatila stan, ali je odbila namještaj. Fallon je pomogao Toomeyu odvući na gradski otpad pohabani stol, nekoliko klimavih stolica, jedan odvratan zamrljani madrac i podlogu za madrac s hrđavim oprugama.

Na posljednjem pohodu na otpad iz jednog od rasparanih jastuka ispala je plastična vrećica puna marihuane.

»Uvijek sam se pitao kako uspijeva platiti stanarinu«, primijetio je Toomey tutnuvši vrećicu u džep. »Tip nije imao nikakvih vidljivih izvora prihoda. Valjda je bio u ovom poslu.«

»To vjerojatno objašnjava zašto je tako žurno nestao«, rekao je Fallon.

GIGA

Scargill Cove nalazio se na rubu Smaragdnoh trokuta, regije koja se sastojala od triju okruga u sjevernoj Kaliforniji. Na ovom području bilo je općepoznato da je marihuana najisplativija kultura, rentabilni generator koji potpomaže mnoštvo različitih djelatnosti, od opskrbe vrtnih centara do benzinskih crpki. Sa sobom je donijela i uobičajene zakonske probleme.

Toomey je razmišljao nad umrljanim madracem koji su bacili preko stijene u dubok klanac što je služio kao gradsko smetlište.

»Znate,« rekao je, »Isabella je prva koja se dobro uklapa u Cove. Čini se kao da spada ovamo zajedno sa svima nama.«

Još jedna izgubljena duša u gradu u kojem izgubljene duše čine većinu stanovništva, pomislio je Fallon.

Nakon što su ispraznili stan, Isabella je zajedno s Marge iz kafića, Harriet Stokes, vlasnicom Stokesove trgovine živežnih namirnica, te vlasni-cama svratišta, Violet i Patty, oribala stan od poda do stropa. Nakon čišćenja slijedio je svjež namaz sunčano žute boje.

Kad se boja osušila, nekolicina stanovnika Covea ponudila je Isabelli komade namještaja i kuhinjske opreme koju su odbacili. Svaki je komad prihvatila s vidljivim zadovoljstvom, kao da su skupocjeni darovi za useljenje ili vrijedni antikviteti. Stol, stolice i keramičko posuđe dobila je od Marge. Polovni dvosjed i kutni stol bili su dar Violet i Patty. Elvisove svjetiljke darovali su joj Oliver i Fran Hitchcock, vlasnici Scara.

Jedini novi namještaj u stanu bio je krevet. Svi stanovnici svjedočili su njegovu dolasku.

Veliki kombi s logotipom diskontne trgovine madracima pola je sata zablokirao ulicu dok se nisu istovarili novi madrac i podloga s oprugama.

Fallon je cijelu operaciju promatrao s prozora svog ureda. Budući da je bio pronicav detektiv, zamijetio je da je madrac za dvije osobe. Nažalost, ta mu je informacija bila nedovoljna. Nije mu rekla ono što je htio znati. Mnogi su samci često rabili krevete za dvije osobe.

S druge strane, veličina madraca mogla je ukazivati na to da Isabella u svom životu već ima muškarca. Ako je tako, frajer se još nije pojavio. Doduše, sve u svemu, dokazi su ukazivali na to da je Isabella sama.

Kao i ja, pomislio je Fallon.

Iscrpljenost je bivala sve veća, sve ga je više pri-tiskala. Iskoristio je mnogo energije da svlada ubojicu. Energija je energija, i kad istrošiš svoje rezerve, treba ti vremena da se oporaviš. No on je znao da iscrpljenost koja mu se uvukla duboko u dušu nije samo posljedica maksimalnog korištenja njegovih paraosjetila. Ovo nije bio prvi put da je ubio i možda neće biti ni zadnji, ali oporavljanje od parapsihološke ozljede nije bivalo nimalo lakše. Znao je da nikad i neće biti.

»Još viskija?« upitala je Isabella približavajući mu se s bocom.

Pogledao je dolje u čašu koju je držao u ruci i iznenadio se kad je vidio da je prazna.

»Da«, rekao je. »Hvala.«

Natočila je još jednu zdravu mjericu i vratila se u kuhinjicu gdje je nalila malo i u svoju čašu. Iskapila je viski na eks i malo se zakašljala.

Fallon je ustao, prešao prostoriju i lagano je potapšao između lopatica.

»Hvala«, uspjela je izustiti. Duboko je udahнула. »Fuj. Loš dan u Black Rocku.«

»Dobro si?« upitao je.

»Da, naravno. Ja sam agentica J&J-a. Mogu se nositi s viskijem.«

»Čudi me da imaš tu bocu«, rekao je. »Mislio sam da žene vole bijelo vino i ružičaste koktele.«

»To samo pokazuje koliko malo znaš.«

»Da, tako je, zar ne?«

Pogledao je bocu. Bila je skoro puna. Ranije je čuo pucanje voska kad ju je otvorila pa je znao da je boca bila puna i da je prvo iz nje natočila u njegovu čašu. Pitao se otkud ona zna za vrstu koju je najviše volio, a zatim mu je sinulo da je ona vjerojatno vidjela bocu koju je držao u

GIGA

donjoj ladici svoga stola.

Kakve su šanse da i ona pije istu vrstu? pitao se. Otprilike nikakve, s obzirom na sve dostupne dokaze. Tako je ostala samo jedna mogućnost. Kupila je ovu bocu viskija samo zato da njemu posluži piće. Na tu se pomisao nešto u njemu zagrijalo.

»Isabella.«

»Hmm?« Promatrala ga je svojim prekrasnim očima.

»Mislim da ću te poljubiti«, rekao je.

»Hoćeš jedan savjet?«

»Naravno.«

»Nemoj previše misliti o tome«, rekla je. »Jednostavno to učini.«

Odložio je svoju čašu na šank, uzeo joj njezinu iz ruke pa i nju odložio. Privukao ju je u svoje naručje i poljubio.

Jedan trenutak nije reagirala. Casak kasnije zrak oko njih eksplodirao je od plamteće energije. Ovila mu je ruke oko vrata i uzvratila mu poljubac strastvenom ženstvenom glađu koja je uspalila njezina čula.

Jednako je tako mogla uzeti bat i njime smrskati kristalni zatvor u kojemu je živio većinu života. Odjednom je bio slobodan, potpuno obuzet groznicom koja nije nalikovala ničemu što je dosad iskusio.

»Isabella.« Jedva je prozborio. Zvučalo je kao da zaziva čaroliju. Rukama joj je obuhvatio lice dok se negdje u njemu širilo čuđenje i divljenje. »Isabella.«

Njegove su se tajanstvene oči nakratko *razrogačile*, kad je vidio da i ona izgleda kao da je zapanjena onime što se događa.

»U redu je«, rekla je. »Neću se slomiti.«

»Ja bih se mogao.«

Opet mu se nasmiješila i poljubila ga tik ispod vilice.

»Ne«, rekla je veoma uvjereno. »Nećeš. Tebe ništa ne može slomiti, Fallon Jones.«

Učinilo mu se da ne može disati. Dlačice na zatiljku su mu se nakostriješile. Čvršće je stisnuo Isabellu u zagrljaj, priljubio se uz nju i ljubio joj usta i vrat. Uzvratila je tihim krikom i usplamtje-lom strašću. Bila je tako krhka i mekana i ženstvena. Bojao se da će je zgnječiti.

Podigao ju je u naručje.

»Čekaj«, užurbano je rekla. »Juha.«

Pričekao je dok nije ugasila plamenik. Zatim ju je odnio kroz kratak hodnik do male spavaće sobe. Postavio ju je na noge uz krevet. Počeo ju je razo-dijevati, ali je šeptrljao jer su mu se tresle ruke.

»Prošlo je dugo vremena«, upozorio ju je.

»I kod mene«, rekla je. »Svejedno sam sigurna da ćemo se nekako snaći.«

Zapanjio ga je zvuk vlastitog smijeha. U Isabellinim je očima zasjao užitak. Podigla je ruke da raspusti kosu, a zatim je otkopčala njegov pojas.

Svlačili su jedno drugo u izmaglici vruće i drhtave žudnje. Napokon je Isabella stajala pred njim odjevena samo u gaćice. Gledao ju je dok ga je obuzimao osjećaj zadivljenosti. Šakom je nježno obuhvatio njezinu dojku i palcem lagano prešao po čvrstoj, maloj bradavici.

»Tako si lijepa«, rekao je.

»Nisam«, rekla je. »Ali me ti činiš lijepom.« Položila je dlanove na njegova gola prsa i lagano klizila prstima sve dok nije obuhvatila njegova ramena. »Međutim, ti si apsolutno predivan.«

Znao je da je vjerojatno pocrvenio, ali nije mario.

»Čini se da ovdje imamo društvo uzajamnog divljenja«, rekao je.

»Meni odgovara.«

Srušio se zajedno s njom na krevet, pazeći da on padne prvi. Ona se uspentrala na njega i počela ga ljubiti žarom koji ga je očarao. Osjetio je njezine tople i vlažne usne na svom vratu i ramenima. Počela se spuštati niže.

GIGA

U pokušaju da zadrži ono što je ostalo od njegove samokontrole, prevrnuo je Isabellu pod sebe. Njezine su oči zasvijetlile. Mogao se zakleti da se energija u sobi povisila za još nekoliko stupnjeva. Prostorija je sada bila toliko uzavrela da je očekivao kako će se pojaviti prave munje.

Htio je da se sve odvija polako, da za nju sve bude savršeno, da na nju ostavi takav dojam da ga nikad ne zaboravi. No, kad je prešao rukom preko njezina trbuha i uvukao prste u njezine gaćice, osjetio je vruću vlagu među njezinim bedrima. Taj ga je njezin požudni miris uzbudio do krajnosti. Zastenjao je. Spoznaja da je ona toliko vruća i vlažna zbog njega potkopala je i ono malo što mu je ostalo od samokontrole. Bio je muškarac u raljama bjesomučne groznice požude i nikad se dosad nije osjetio više živim.

Pogladio ju je, a ona je tiho uzdahnula i izvila se ispod njega. Nokte je zarinula u njegova leđa. Podigao je glavu i zagledao se u nju.

»Želim te«, rekao je.

Znao je da mu zbog silne požude glas zvuči ukočeno i grubo. Bojao se da je ne prestraši, no ona se omotala oko njega i rastvorila svoja bedra tako da se on može namjestiti između njezinih nogu.

Prihvatio je poziv i zabio se u nju. Bila je topla i uska, a on se očajnički bojao da je ne ozlijedi. Želio ju je zadovoljiti, ali želja da se spoji s njom na najintimniji i najprirodniji način večeras je bila najvažnija. Isprva su se mali mišići njezina prolaza opirali, ali je on uporno nastavljaio sve dublje, sve dok ona nije uzdahnula i cijeloga ga primila.

Usnama je prelazio preko njezinih, kao da na neki način želi poljupcem zapečatiti vezu između njih.

»Sjećaj me se«, rekao je hrapavim glasom.

»Uvijek.«

Zatim se počeo pomicati u njoj, tražeći ritam koji joj odgovara. Ona se čvrsto držala za njegova ramena. Zabacila je glavu na jastuku. Zatvorila je oči.

Osjetio je kako se u njoj skuplja napetost. Počela je drhtati u njegovim rukama. Osjetio je kako joj mali grčevi protresaju donji dio tijela.

»Fallone«, zadahtala je.

Sve se u njemu ukrutilo. Jedan je beskonačan trenutak visio s njom na rubu bezdana. Ova krajnja bliskost bila je najdublji osjećaj što ga je ikad iskusio.

Prolomila se oluja. I tada je uletio zajedno s Isabellom u blještavu energiju koja je pokretala srce kaosa.

Probudio se u slatko-slanom miomirisu juhe s dumbirom. Čuo je kako se Isabella kreće po kuhinji. Podigao je ruku do lica i pogledao na svoj sat. Prošao je sat vremena otkako je odnio Isabellu u spavaću sobu gdje je s njom vodio ljubav kao da o tome ovisi budućnost svijeta. Možda njegova vlastita budućnost ovisi o tome, pomislio je. Jedno je bilo sigurno. Osjećao se kudikamo bolje nego prije sat vremena.

Iskobeljao se iz kreveta i otišao u kupaonicu. Ugledavši se u ogledalu, osjećaj dobrog raspoloženja ubrzano je izbljedio i zamijenila ga je strava. *Ona će htjeti razgovarati o ovome*, pomislio je. Nije bio nimalo dobar u takvim vrstama razgovora.

Oprao se, obukao i vratio u sobu, odlučan da učini ono što mora. Isabella ga je čekala. Obukla je čistu bluzu i hlače. Izgledala je pomalo zajapureno i oči su joj bile sjajnije nego obično, ali nije ni spomenula činjenicu što je on upravo izašao iz njezine kupaonice.

»Večera je gotova«, obznanila je. Zaimačom je nalijevala juhu u dvije zdjelice. »Sjedni.« Sinulo mu je da se ponaša kao da se među njima nije dogodilo ništa značajno. Brinuo se da će morati razgovarati, a sada ga je još više uznemirivala činjenica što ona nije bila nimalo zainteresirana za razgovor o tome što se dogodilo na njezinu novom krevetu za dvije osobe. Možda je, kad je govorila o zajedničkom oslobađanju od pritiska, mislila na seks. Nije htio ni zamisliti da je sve ovo za nju značilo samo to.

Oprezno je sjeo za stol. »Dobro miriše.«

»To je po receptu moje bake. Znala mi ju je skuhati kad god sam bila prehladna ili se nisam dobro osjećala. Temeljac od povrća, đumbir, češnjak, sojin umak, ocat, kesteni, tofu, crvena paprika i, na samom kraju, malo istučenih jaja. Jaja na kraju ispadnu kao mali valjušci.«

Kad je ispred njega stavila zdjelicu iz koje se pušilo, otkrio je da je ipak veoma gladan.

Zapravo je odjednom skapavao od gladi. Uzeo je žlicu i počeo jesti. Već dugo vremena nije okusio nešto tako ukusno. Vratio mu se osjećaj dobrog raspoloženja. Ništa ne može toliko dovesti stvari u red kao seks i domaća kuhinja.

Isabella je sjela preko puta njega. Činilo se da joj je drago gledati ga kako jede s oduševljenjem. »Shvatila sam da je ta gospođa Bridewell mogla manipulirati paranormalnim svojstvima stakla, ali taj sat sada ne proizvodi nikakvu energiju.«

»Najprije ga se mora naviti«, rekao je.

Razmišljala je napućivši usne. »Ali navijanje sata je mehanička radnja. Kako ona može proizvesti paranormalnu silu koja će aktivirati posebna svojstva stakla?«

Sviđao mu se način na koji je radio Isabellin mozak.

»Dobro pitanje«, rekao je. »Upravo je to ono što je bilo genijalno kod Bridewellove. Pronašla je način na koji će iskoristiti mehaničku energiju za pokretanje paranormalne energije koja bi inače ostala zarobljena u hibernaciji.«

»Kao što se mehanički proizvodi iskra koja pali kontrolnu žaruljicu u plinskom kaminu?«

»Tako je. Prema zabilješkama koje posjeduje J&J o tom slučaju, gospođa B. je klijentima davala i malo ogledalo koje se koristilo za isključivanje naprava.«

»Tako da klijenti slučajno ne ubiju sami sebe?«

»Očito je to bio cilj. Međutim, te sprave za deaktiviranje nisu bile obična ogledala. Poput staklenih dijelova na ubojitim igračkama, i ta su ogledala imala jedinstvena svojstva koja se nikad nisu mogla kopirati. Koliko je meni poznato, nijedno od tih malih ogledala za deaktiviranje nije se sačuvalo. Nema nikakvih primjeraka u muzejima Ezoteričnoga društva.«

»Majku mu. Htjela bih ovih dana pročitati dosje o tom slučaju.«

Ovo je bio prvi put da je pokazala zanimanje za povijest agencije, pomislio je. Napredak neke vrste.

»Naravno«, rekao je. »Podsjeti me sutra. Onda mi možeš reći i od čega bježiš.«

»Ne večeras?«

GIGA

»Večeras sam preumoran za koncentraciju.«

»U redu«, rekla je.

Oboje su na trenutak ušutjeli.

»Onda, ispalo je da je Kevin Conner Andrews, ili Nightman, bio uzoran građanin«, rekla je Isabella nakon nekog vremena. »Dobar radnik u građevinskoj firmi. Nema kriminalnog dosjea. Svi su mislili da je ljubazan i normalan frajer. Bla, bla, bla.«

»Uvijek tako kažu. Činjenica da je bio mještanim i da je radio u građevinskoj firmi objašnjava kako je saznao za podrum u staroj Zanderovoj kući. Objašnjava i novi pod.«

»Tako je. Želiš još juhe?«

»Da«, rekao je.

Ustala je, opet mu napunila zdjelicu i vratila se za stol.

»Misliš da je policija završila s J&J-om?« upitala

»Uglavnom«, odvratio je. »Detektiv bi se mogao vratiti da dam još jednu izjavu, ali je sve ono što sam mu rekao istina, barem donekle. Norma Spaulding nas je unajmila da provjerimo glasine o duhovima u staroj Zanderovoj kući. Otišao sam onamo pogledati. Našao sam odlagalište tijela u podrumu i sukobio se s ubojicom koji je sigurno motrio na kuću.«

»Rekao si da te ubojica napao u podrumu i umro od iznenadnog zastoja srca.«

»Događa se, čak i osobama Andrewsove dobi. Vlasti će možda zahtijevati obdukciju, ali neće naći ništa drugo. A ja sumnjam da će ići tako daleko, jer ima dovoljno dokaza.«

Pogledala ga je. »Misliš na trupla?«

»Ne samo na trupla. Andrews je sve fotografirao. Policija je u njegovoj kući našla fotografije.«

»Strašno.«

»Iznenadne se smrti događaju, čak i ubojicama«, izjavio je. »Policija će znati da nisu ispaljeni nikakvi hici i da nema nikakvih tragova borbe. Nema šanse da pomisle na teoriju da su smrt uzrokovale paranormalne sile, tako da je zastoj srca jedino što imaju.«

»Zvuči kao da si već bio u sličnim situacijama.«

»U nekoliko njih«, priznao je. »Mislim da se ne moramo brinuti. Detektiv zadužen za slučaj upravo je riješio najveći slučaj u svojoj karijeri. Bit će previše zauzet davanjem intervjua medijima da bi se pitao zašto se serijski ubojica u naponu snage izvrnuo i otkotrljao niz podrumske stube. Sto se njega tiče, taj je incident uštedio okrugu novac za suđenje.«

»Ali to nije bio *incident*«, tiho je rekla Isabella. »Morao si ubiti čovjeka.«

»Jesam.«

Promatrala ga je svojim znalačkim očima. »Takve stvari, bez obzira na to koliko opravdane bile, uzrokuju velike psihičke traume.«

»Ne toliko velike kao ona što ju je doživio Andrews.«

»Zasluzio je to. Želiš li razgovarati o tim psihičkim traumama?«

»Mislim da razgovor o tome ne bi nikomu pomogao, uključujući i mene.«

»U redu«, rekla je.

»I to je to? Nećeš mi održati lekciju o opasnostima neobaziranja na posljedice teške psihičke traume?«

»Ne večeras.«

Polu sata kasnije, nakon što je pojeo dvije zdjelice juhe i popio još jednu čašu viskija, Fallon Jones zaspao je dubokim snom na njezinu dvosjedu.

Krećući se tiho, zagasila je svjetla i izvadila rezervnu deku iz ormara u hodniku. Pokrila je Fallona i potom jedno vrijeme stajala u tami i promatrala ga. Bio je prevelik za dvosjed, prevelik za njezin mali stan. No zbog nekog je razloga osjećala da je dobro što je on ovdje kod nje, okružen svim tim biljkama i njoj dragim polovnim namještajem, svjetiljkama i posuđem koje su joj darovali njezini novi susjedi.

Fallon Jones i polovne dragocjenosti koje su ispunjavale mali stan sada su je vezali za ovo

GIGA

mjesto. Pripadala je ovamo u Scargill Cove.

Probudio ga je miris svježe skuhanе kave i nepoznati zvukovi nekoga tko se kretao po kuhinji. Utrnulost i ukočenost govorili su mu da je opet zaspao na uredskom dvosjedu.

Otvorio je oči i kroz prozor pogledao u tmurno nebo maglovite zimske zore. Kišilo je, a njegov je ured izgledao ugodnije nego inače.

Jones, nešto nije u redu s pogledom. Ti si nekakva velika detektivska faca. Skuži.

Nije njegov ured. Nije njegova kuhinja. Nije čak ni njegov dvosjed.

Sjećanje se vratilo. Seksao se s Isabellom da se oslobode pritiska, pojeo domaću juhu i zaspao na njezinu dvosjedu.

Izvanredan način da impresioniraš ženu, Jones.

Iako je ovaj scenarij bio nezgrapn, ipak se osjećao iznenađujuće dobro i odmorno. Bacio je pogled na stol. Sat je još uvijek bio ondje, tih i nepomičan i umotan u deku.

»Dobro jutro«, rekla je Isabella.

Okrenuo je glavu i ugledao je. I istog se časa ukrutio. Bila je u kuhinji i izgledala kao da je upravo iskoračila iz tuš-kabine. Odjevena u kućnu haljinu i papuče, kose stegnute u konjski rep i nenašminkana, bila je najerotičniji prizor koji je ikad ugledao.

Pokušavao je smisliti neku inteligentnu izjavu, ali ništa mu nije padalo na pamet.

»Jutro«, uspio je izustiti.

»Kako si spavao?« Razbila je jaje u zdjelicu. »Dvosjed je premalen za muškarca tvoje veličine, ali si duboko spavao pa te nisam htjela buditi.«

Osjećajući se kao velik i nespretn mastodont, teškom se mukom osovio na noge.

»Oprosti zbog ovoga«, mrzovoljno je rekao. »Nisam siguran što se, dovraga, dogodilo.«

Izgledala je kao da se zabavlja. »Bio si iscrpljen. Zaspao si nakon večere. I to je to. Ništa strašno.«

»Mislio sam da uopće neću moći spavati.«

»Previše si i predugo forsirao i sebe i svoj talent. Jučer si potrošio i zadnje rezerve kad si svladao Andrewsa. Sinoć je tvoje tijelo signaliziralo da mu je dosta. Ono te je, više-manje, primoralo da si dopustiš odmor i oporavak.«

To nije bio cjelovit odgovor, pomislio je. I prije je već iskusio posljedice nasilja koje su ga držale budnim i po nekoliko dana. Isabellina dobra energija omogućila mu je taj toliko potreban odmor. No, nije znao kako to zna, a još manje kako da to objasni njoj.

»Doručak će biti gotov kad izađeš iz kupaonice«, rekla je Isabella.

Zahvalan na prilici da smisli kako će se nositi sa situacijom, uputio se niz hodnik. Još je jednom u ogledalu ugledao kako u njega zuri muškarac s očima starim tisuću godina.

Šteta je učinjena. Sad više ništa nije mogao učiniti da spriječi tračeve.

»Stvarno si zeznuo«, rekao je muškarcu u ogledalu.

Kad je petnaest minuta kasnije izašao iz kupaonice, Isabella mu je dodala toplu šalicu.

Otpio je malo kave i proučavao nebo koje je ubrzano bivalo sve svjetlije.

»Ispričao bih se«, rekao je. »Ali to neće ništa popraviti.«

»O čemu govoriš?« upitala je Isabella.

»Ovo je jedan jako mali grad«, rekao je. »Kad se sada budem vraćao u svoj stan, netko će me sigurno vidjeti.«

Otvorila je vrata starog hladnjaka. »I?«

»I, do podneva će svi u Coveu znati da sam ovdje proveo noć.«

Zatvorila je hladnjak i stavila posudu s maslacem na šank. »I?«

Činilo se da se njegov inače pouzdan mozak zatvorio poput kompjutora u koji su upali hakeri. Trebalo mu je vremena da shvati kako zapravo osjeća stanje koje bi se moglo klasificirati kao zbunjenost. On nikad nije bio zbunjen. Probao je podići svoj talent za nekoliko stupnjeva da vidi hoće li tako jasnije sagledati situaciju, ali ni to nije pomoglo. Sada je bio još više smeten.

GIGA

»Ne brine te što će svi znati da sam spavao ovdje?« upitao je.

»Naravno da ne.« Stavila je dvije kriške kruha u starinski kromirani toster. »Imali smo naporan dan na poslu. Pojeli smo večeru i popili piće da se rasteretimo i ti si zaspao na mom dvosjedu. Događa se.«

»Meni se to nikad nije dogodilo. Ništa slično. I, prokletstvo, nismo samo večerali i popili piće. Seksali smo se.«

Podigla je obrve. »Brineš se za svoj ugled?«

»Problem je u tome«, rekao je mučeći se da nađe odgovarajuće riječi, »što će danas svi stanovnici Covea znati da smo se seksali.«

»Koga briga?«

Otpio je još malo kave, nadajući se da će mu kofein pomoći da razmrsi tu neobičnu smetenost koja mu je zamagljivala osjetila. Činilo se da Isabelli nimalo ne smeta to što će se saznati da su zajedno proveli noć. Zbog čega se onda on brinuo? Prosvjetljenje se nije ukazalo.

»Brineš se za moj ugled, zar ne?« rekla je Isabella. »Ljubazno od tebe što si tako zabrinut. Nije potrebno, ali je ljubazno.«

»Da, takav sam«, rekao je u svoju šalicu. »Ljubazan.«

»Na svijetu je ostalo tako malo istinskih džentlmena.«

»Uh.« Osjetio je da se stvari ubrzano kreću nizbrdo, ali nije mogao smisliti način da zaustavi jureći vlak.

Pomicanje malih opruga i zvuk iskakanja prekinuo je njegovu djelomičnu amneziju. U maloj su kuhinji dvije kriške tosta skočile visoko u zrak.

»Tost«, zacviljela je Isabella.

Uspjela je uhvatiti jednu krišku u zraku, ali je druga pala na kompjutor.

»Oh, izvrsno«, rekla je i nasmiješila se svojim blistavim osmijehom. »Ovoga puta nisu pale na pod. Naravno, mi koji imamo veliko iskustvo u ugostiteljskom poslu, u ovakvim se situacijama držimo jednog pravila. No, ne volim ga primjenjivati ispred gostiju.«

»Tko ti je dao toster?« upitao je.

»Henry i Vera. Rekli su da su ga našli u jednoj od kabina motela Sea Breeze.«

Sea Breeze je već desetljećima bio napušten. Prije nekoliko godina, koristeći se pomalo sumnjivim zakonskim pozivanjem na prava skvotera, Henry i Vera Emerson su se uselili i učinili ga svojim domom. Do danas im nitko nije osporio to pravo. S obzirom na veoma velike pse koje su držali na imanju, teško da bi itko tko je pri zdravoj pameti pokušao izbaciti Henryja i Veru bez potpore manje vojske. Dosad se još nitko nije pojavio s vojskom.

»Znaš«, rekao je Fallon, »sad kad imaš stalan posao, vjerojatno bi si mogla priuštiti novi toster.«

»Vjerojatno.« Razmazala je maslac po tostu. »Ali mi se ovaj sviđa. Izgleda starinski, ne misliš li i ti tako?«

»Vjerojatno zato što i jest starinski. Sigurno je star više od pedeset godina. Začuđuje što još uvijek radi.«

»Bio je malo pokvaren, ali ga je Henry osposobio da opet radi.«

»Vidim. Ne može svaki toster lansirati dvije kriške u orbitu.«

»Nikako.« Izgledala je zadovoljno. »Moj je jedinstven.«

Sinulo mu je da joj on nije ništa poklonio za useljenje.

Sjeo je za drveni stol i proučavao dva uredno postavljena pribora za jelo. Nož, vilica i žlica stajali su kako treba. Ubrus je bio uredno složen. Između dvaju podmetača nalazio se cvjetić u minijaturnoj vazi. Osjećao se kao da je stupio u drugu dimenziju.

»Onda«, rekao je. »Kad ćeš mi ispričati kako si završila u Scargill Coveu?«

»Kasnije«, rekla je. »U uredu. Najprije doručak. On je najvažniji obrok u danu.«

Nahranila ga je dupkom punim tanjurom kajgane s *ricotta* sirom, hrpom tosta i svježom sočnom kruškom, nadajući se da je istinita stara poslovice da put do muškarčeva srca vodi

GIGA

kroz njegov želudac. Muškarac tako velik kao Fallon Jones trebao je svoju hranu. Otišao je nakon treće šalice kave i odnio sat sa sobom. Ona je stajala na prozoru i promatrala ga kako kroz maglu koja je pristizala s oceana hoda prema uredu Jones & Jonesa. Vidjela ga je kako ubija čovjeka. Dakako da nije bio prvi opasan muškarac koga je upoznala. No, on je bio drukčiji. Fallon Jones je bio rijetkost u modernom svijetu, čovjek koji je živio po kodeksu časti, muškarac koji je mario za staromodne stvari kao što su čast i ugled žene. Kafić Sunshine bio je otvoren. Znala je da stalni gosti sjede za šankom, piju kavu i jedu ukusne domaće Margeine *mufine*. Vidjet će Fallona kako dolazi ulicom i ulazi u svoj ured. Do podneva će svi u gradu znati da je proveo noć kod nje. Nasmiješila se u sebi. »Meni ne smeta.«

»Gospodine Jones?«

Fallon je zastao na vrhu stubišta, stavio ključ u bravu uredskih vrata i pogledao dolje prema Walkeru.

Osim u svoju kolibu, Walker je rijetko ulazio u druge zgrade.

»Sto mogu učiniti za tebe, Walkeru?« upitao je Fallon.

Ako je Walker i imao prezime, nitko ga u gradu nije znao. Bio je najbliže onomu što bi se u Scargill Coveu moglo nazvati beskućnikom, iako nije bio beskućnik u pravom smislu te riječi. Imao je kolibu na hridinama gdje bi znao kratko odspavati tijekom dana. Sve je ukazivalo na to da Walkeru ne treba mnogo sna. Bio je čovjek koji je morao obavljati svoj posao. Njegov je poziv bio patroliranje Scargill Coveom, a on je vjerno obavljao svoju zadaću.

Prao se u toplim izvorima kod Rta. Nosio je odjeću sve dok se ne bi poderala i izlizala. Kad bi mu zatrebala nova odjeća, netko iz grada bi na kanti za smeće ostavio ono što mu je bilo potrebno. Walker bi uzimao samo one stvari koje bi našao u smeću. Odbijao je primati ono što bi mu se izravno poklanjalo. *Ne primam milostinju* bio je sastavni dio njegova kodeksa po kojemu je živio.

Imao je obilje hrane. Marge iz Sunshinea uvijek bi mu navečer iznosila večeru, a ujutro svježu kavu i *muffine*. Između doručka i večere Walker bi kopao po smeću iza Stokesove trgovine živim namirnicama. Iako je izgledao fizički zdrav, nikad se nije udebljao. Fallon je zaključio da je to stoga što je Walker uvijek u pokretu. Po čitave je noći hodao ulicama Scargill Covea, bez obzira na vremenske prilike.

»M-moram razgovarati s vama, gospodine Jones.«

Walker je rijetko kad govorio. Kad i jest, to su bile samo kratke rečenice. Većina stanovnika Covea pretpostavljala je da je Walker kao mladić uživao neke teške droge. Pričali su da je bio na nekom jako lošem tripu i da se nikad nije vratio kući. Fallon nije bio toliko uvjeren u tu dijagnozu. Osjećao je da Walker posjeduje neku vrstu talenta. Nešto se dogodilo ovdje u Coveu prije više desetljeća, nešto što ga je lansiralo u njegove neumorne noćne patrole.

Fallon je okrenuo ključ u bravi i otvorio vrata. »Uđi unutra. Skuhat ću kavu.«

Walker nije odvratio ništa, ali se popeo stubištem i ušao u ured. Na trenutak je zastao na dovratku i nesigurno se ogledavao oko sebe.

Fallon je na stol odložio sat umotan u deku i skinuo svoju jaknu.

»Sjedni, Walkeru«, rekao mu je pokazujući na Isabellinu stolicu. Osim njegove vlastite, to je bila jedina stolica u uredu. Nikad im i nije zatrebala stolica za klijente. J&J nije vodio uobičajen posao koji bi im dovodio klijente na vrata. Tvrtka je većinom imala samo jednog klijenta, a to je bilo Ezoterično društvo. Usluge J&J-a bile su na raspolaganju svim članovima Društva, a kad bi stigli takvi pozivi, Fallon bi ih obično proslijedio drugim istražiteljskim agencijama koje su vodili parapsiho-loški talenti u zajednici Društva.

Walker je oklijevao, a potom se hrabro spustio na stolicu, kao da nije naviknut sjediti na njoj. Zurio je u sat umotan u deku, dok su opčinjenost i užas još više zategnuli njegovo lice oko kostiju. Počeo se ljuljati u stolici.

Fallon je nalio vodu u aparat za kavu. »Nešto nije u redu, Walkeru?«

»Mora se vratiti«, užurbano je rekao. »N-ne bi s-smjelo biti ovdje.«

»Što se mora vratiti?«

»S-što god da je p-pod tom dekom. Mora se vratiti.«

Fallon se spremao staviti mljevenu kavu u aparat. Zastao je, odložio paket na stol i zagledao se u Walker a.

»Walkeru, znaš li što je pod dekom?«

Walker je odmahnuo glavom. Počeo se jače ljuljati. Nije skidao oči s deke. »Ne, gospodine Jones. Znam samo da se mora vratiti. Trebalo bi biti s drugim stvarima u trezoru.«

GIGA

Fallon je posve zaboravio na kavu. Podigao je malo svoj talent. U mislima mu se pojavila višedi-menzionalna paukova mreža. Na trenutak je nekoliko niti ostalo skriveno u tamnoj noći energije kaosa. No to će se promijeniti kad na svoje mjesto sjednu komadići podataka. Svaka će se informacija spustiti nekamo na mrežu, zalijepiti i upaliti. Odnosi, veze i spojevi postupno će se osvijetliti u profinjene uzorke. Na kraju će vidjeti odgovore koji mu trebaju. Pogledao je Walkera.

»Kojim drugim stvarima?«

Walker je napokon skrenuo prazan pogled sa sata. »Oružjem izvanzemaljaca.«

Osvijetlio se još jedan mali dio mreže.

Prigušen zvuk Isabellinih lakih koraka prekinuo je Fallonove misli prije nego što je uspio preispitati novu nit svjetla. Vrata su se otvorila.

U prostoriju je ušla Isabella nošena na krilima dobre energije. Ugledavši Walkera u stolici, iznenađeno je zastala. Ubrzo se sabrala i udijelila mu jedan od svojih blistavih osmijeha.

»Dobro jutro, Walkeru«, rekla je.

Činilo se da se Walker opustio. Prestao se ljuljati. »Zdravo, gospođice Valdez.«

Fallon je pogledao Isabellu. »Upoznaj našeg novog klijenta.«

Isabella nije ni trepnula. Počela je otkopčavati kaput. »U čemu je problem, Walkeru?«

Walker se opet zagledao u sat. »U onoj stvari. Opasna je. Mora se n-natrag vratiti u grobnicu.«

Isabella je upitno pogledala Fallona. Znao je što ona misli. Ako je Walker osjetio energiju u satu, tada sigurno ima neki mjerljivi talent.

Objesila je svoj kaput. »Zašto ne počneš ispočetka?«

Walkerovo se lice zgrčilo od panike. Počeo se žestoko ljuljati. Nije imao pojma što je to početak, shvatio je Fallon.

I Isabella je odmah shvatila.

»Još bolje,« rekla je, »zašto nam ne pokažeš gdje je ta grobnica?«

Fallon je bio siguran da će to voditi u još jednu slijepu ulicu. No, na njegovo iznenađenje, izraz na Walkerovu licu opet se usredotočio. Skočio je na noge.

»U redu«, rekao je. »M-moramo biti jako oprezni. Kraljica je na straži.«

Isabella je otvorila svoja osjetila kad se Fallon zaustavio na napuklom i u korov zaraslom parkiralištu motela Sea Breeze. Ispred glavne zgrade bila je uobičajena količina paranormalne magle, ali joj se ništa nije učinilo neobičnim.

»Ova energija barem ne izgleda kao ona u Zanderovoj kući«, rekla je.

»Dobro da znam«, rekao je Fallon. Pogledao je u Walkera koji se ljuljao na stražnjem sjedalu.

»Walkeru, siguran si da se grobnica nalazi ovdje?« upitao je.

»D-da.« Još se jače zaljuljao. Rijetko se kad vozio u motornim vozilima. U njima se osjećao tjeskob-nije nego obično.

Pojavili su se psi, izranjajući iz magle poput čopora vukova. Bijesno lajući, navalili su na terenac. Isabela, Fallon i Walker su tiho sjedili i čekali. Nijedno od njih nije niti pokušalo otvoriti vrata. Svi su stanovnici Scargill Covea znali postupak. Ako ideš u posjet Henryju i Veri, ostani u autu i zatvori prozore sve dok netko ne pozove životinje. U rijetkim prigodama kad bi neki nesretni turist u zabludi da motel još uvijek radi zaustavio automobil pred ulazom, Henry i Vera bi ostali unutra sve dok ovaj ne bi odustao i nastavio dalje.

Fallon je bacio pogled na osvijetljene prozore ureda.

»Čini se da su Henry i Vera kod kuće«, rekao

»Obično i jesu«, rekla je Isabella. »Katkada se pitam što rade na tom mjestu po cijele bogovetne dane.«

Fallon se nasmiješio. »Stvarno?«

»Naravno. Sjeti se, ja sam detektivka.«

Walker je progovorio sa stražnjeg sjedala. »Č-čuvaju grobnicu. To im je posao. Ja patroliram noću. Oni š-štite grobnicu. Marge i ostali je nadgledaju tijekom dana.«

Isabella se okrenula i pogledala ga. »Marge i ostali iz grada su upleteni u ovo?«

Walker je grčevito kimnuo glavom. »Takav je ispočetka bio plan. Mi se držimo plana. No, nešto je pošlo po zlu. Moramo ispraviti stvari. Izvanzemaljska je tehnologija j-jako opasna.« Otvorila su se ulazna vrata ureda. Nezgraplan lik s bradom u traper-kombinezonu i crveno-crnoj kariranoj flanelskoj košulji doteturao je iz magle. Mrkim je pogledom odmjerio pse kroz staromodne naočale sa zlatnim okvirom.

»Poppy, Orchide, Clyde, Samsone, i ostali. Sad je dosta«, rekao je. »Ovo su prijatelji.«

Lavež je odmah prestao. Šest je pasa stajalo čekajući načuljenih ušiju i budnih i hladnih očiju. Isabella je prva otvorila vrata.

»Zdravo, Poppy«, rekla je velikom ovčaru mješancu. »Danas prekrasno izgledaš.«

Preplavljena oduševljenjem, Poppy je isplažena jezika jurnula naprijed da je pozdravi.

Isabella ju je češkala po ušima. Poppy se obeznanila. Orchid, Clyde, Samson i ostali žudno su nahrupili. Isabella ih je sve pogladila.

Fallon je otvorio svoja vrata i izašao. »Ne znam što je to s tobom i tim psima.«

»Volim pse«, rekla je. Pogladila je Poppy po posljednji put. »Razmišljam o tome da si nabavim jednoga.« Pas bi to učinio službenim činom, pomislila je. Pas bi značio da se skrasila ovdje u Scargill Coveu, da je našla svoj dom.

Henry se zagledao u nju. »Kako radi toster?«

»Izvršno«, rekla je Isabella. »To je najbolji toster koji sam ikad imala.«

Krajičkom oka vidjela je kako se Fallonove obrve upitno podižu, ali se ipak suzdržao od komentara.

Henry je zadovoljno progundao. »Više ih ne proizvode kao nekada.« Pogledao je Walkera i Fallona. »Pretpostavljam da je ovo zbog stvari u grobnici?«

»Kako znate?« upitao je Fallon.

Henry je nagnuo glavu prema Walkeru. »Postoji samo jedan razlog zbog kojega bi Walker ušao u vozilo. Sto se događa?«

GIGA

Walker je izašao iz terenca pomalo se trzajući. »Henry, n-našli su n-nešto. Nešto što spada u grobnicu. Osjećam to, znaš?«

Henry je pogledao Fallona dugim i zamišljenim pogledom. »Je li to povezano sa slučajem Zande-rove kuće?«

»Brzo si to shvatio«, rekao je Fallon. Obišao je terenac, otvorio stražnja vrata i podigao deku.

»Čuo sam za tijela zakopana ispod podruma«, rekao je Henry i dalje ga gledajući. »Sinoć je sve bilo na večernjim vijestima. Rekli su i da su našli ubojičino tijelo. Srčani udar.«

»Da«, rekao je Fallon.

»Stvarno čist završetak«, rekao je Henry »Vera i ja volimo takve završetke.« Škiljio je u predmet u Fallonovim rukama. »Sto ste našli?«

»Sat«, rekla je Isabella. »Doduše, nije baš običan.«

Walker se trgnuo. »Henry to je jedno od oružja izvanzemaljaca spremljenog dolje u grobnici.«

Henry se namrštio. »Sigurno je kao sam pakao da nije izašlo odavde otkako Vera i ja motrimo na ovo mjesto. Mora da su ga uzeli prije nego što smo zaključali ono dolje prije više godina.«

»Ubojica iz Zanderove kuće rekao mi je da je našao sat u staklenoj kutiji skrivenoj u špilji ispod podruma kuće«, rekao je Fallon. »Imam osjećaj da je taj sat bio prilično dugo skriven.«

Henry je izgledao zainteresirano. »Ti i ubojica ste čavrljali prije nego je odapeo?«

»Dečki se vole hvalisati«, objasnio je Fallon. »Pretpostavljam da me je htio impresionirati.«

»Uh.« Henry se još više zamislio. »I nakon što se prestao hvalisati, dobio je infarkt. Koje li slučajnosti.«

»Događa se«, rekao je Fallon.

»Ma kakvi«, rekao je Henry. »Slučajnosti ne postoje. Ne kad se tiču bilo čega što izađe iz te grobnice.«

Isabella se primaknula Fallonu. »Shvaćamo da Walker vidi stvari kroz svoju vlastitu prizmu, ali mi, molim te, nemoj reći da vjeruješ kako su izvan-zemaljci iz druge galaksije došli u Scargill Cove i za sobom ostavili nešto svoje prtljage.«

»Nisu izvanzemaljci«, rekao je Henry. »Rekli su nam da rade za malu istraživačku kompaniju, ali su svi ovdje znali da im je to vjerojatno paravan. Ljudi koji se bave crnim operacijama koriste se mnogim malim kompanijama kad se ne žele isticati.«

»Tako je«, rekla je Isabella. »Svi to znaju.«

Fallon se trgnuo, ali nije ništa rekao.

Henry se zagledao u nju, a zatim je nekoliko trenutaka promatrao Fallona. Isabella je mogla vidjeti kako donosi odluku.

»Vas ste dvoje sada mještani«, rekao je. »Imate pravo saznati što se ovdje dogodilo prije dvadeset i dvije godine. Uđite unutra. Vera će skuhati kavu. Čaj za tebe, Isabella. Reći ćemo vam ono što znamo, ali vas moram unaprijed upozoriti da to nije sve.«

Walker je umarširao u kuću i sjeo na klupu uz prozor. Ovio je ruke oko struka i tiho se ljuljao. Isabella je skinula hrpu knjiga s jastučića staromodnog kožnatog naslonjača i sjela. Fallon je uzeo jednu od dviju drvenih stolica za malim stolom, okrenuo je i sjeo zajahavši je. Sat, još uvijek umotan u deku, stavio je na pod do svoje lijeve noge i naslonio ruke na naslon stolice. Unutrašnjost kuće podsjećala ga je na njegov vlastiti ured, ili barem na to kako je izgledao prije nego što je Isabella došla i preuzela kontrolu. Svaka je raspoloživa površina bila zatrpana knjigama, časopisima i kompjutorskim ispisima. Na stolu u blagovaonici stajalo je računalo i pisac.

U velikom je kaminu gorjela vatra. Iznad okvira kamina visjela su dva reda uokvirenih portreta. Svaki je pokazivao mladića ili djevojku. Neki su imali kape i toge. Drugi su bili u vojničkim uniformama. Jedna je djevojka stajala na vratima restorana i ponosno se smiješila. Fallon je znao da je naziv restorana njezino vlastito ime.

Tijekom više desetljeća u Scargill Cove je došlo mnogo bjegunaca i djece bez domova. Većina se nije zadržavala dugo, a oni koji jesu, tiho su prihvaćeni, dan im je krov nad glavom i obrazovanje. Vera i Henry su bili neslužbeni gradski ravnatelji škole. Uokvirene fotografije prikazivale su portrete Coveovih diplomaca.

Krajičkom oka Fallon je vidio kako je Isabella nakratko bacila pogled na prvu stranicu gomile papira smještene na naslonu za ruke njezina naslonjača. Oči su joj se malo razrogačile, a zatim se nasmiješila. Počeo je raspoznavati taj njezin osmijeh. Značio je da je upravo riješila neki mali misterij.

Namignuo joj je. Ona se nasmijala.

Vera, žena od pedeset i nešto godina, lijepa izgleda, jakih kostiju i puna tijela, izašla je iz kuhinje noseći za ručke četiri velike šalice. Njezina je sijeda smeđa kosa bila svezana u konjski rep. Nosila je dugu i široku haljinu zelene i grimizne boje koja joj je dopirala sve do gležnjeva. Iz rukava haljine izvirivale su ruke prekrivene izbljedjelim tetovažama. Unatoč svježemu danu, na nogama je imala japanke.

»Zdravo, Isabella, Fallone«, rekla je ugodnim hrapavim glasom. »Drago mi je što vas oboje vidim. I tebe, Walkeru.«

Nije komentirala neobičnost što ga vidi u kući.

Isabella je kvrcnula po ispisima na naslonu. »Ti si Vera Hastings, spisateljica, zar ne? Pišeš trilere o vampirima i vješticama. Obožavam te knjige.«

Vera se zahihotala. »Hvala. Zapravo smo i Henry i ja Vera Hastings. On piše o vampirima. Ja o vješticama.«

»Ti su romani strahoviti«, oduševljeno je rekla Isabella. »Sviđa mi se onaj u kojem vampir mora popiti vještčinu krv da ne umre, a od njezine krvi postaje pijan.«

Fallon je odlučio da je došlo vrijeme da se ubaci i stekne nadzor nad razgovorom. »A sad o satu.«

»Satu?« ponovila je Vera.

»Onomu u deki«, rekao je Fallon.

Walker se trgnuo. »Potječe iz grobnice.«

Vera je zabrinuta izraza na licu proučavala sat zamotan u deku i odložen do Fallonove čizme.

»U pravu si, Walkeru. Što god da je pod tom dekom, sigurno je izašlo iz grobnice.«

Walker se počeo jače ljuljati. »I ti to osjećaš. Kao i ja.«

»Da«, rekla je Vera. Odložila je šalice na stol. »Pa, moralo se dogoditi, prije ili kasnije, zar ne? Oduvijek smo znali da će jednoga dana ono što je u grobnici izazvati nevolje.«

Iz kuhinje je izašao Henry noseći u jednoj mesnatoj ruci vrč kave, a u drugoj vrč čaja. »Samo što nikada nismo smislili što ćemo učiniti kad nevolja dođe.«

»Zato što nemamo nikakvih dobrih ideja«, rekla je Vera. Pogledala je Fallona. »Jesi li bilo

GIGA

komu u gradu rekao da si našao... tu stvar, bez obzira što je to pod dekom?«

»Još nisam«, odvratio je Fallon. »Walker ju je osjetio dok sam je nosio gore u svoj ured. Jasno mi je dao do znanja da moramo odmah razgovarati s tobom i Henryjem. Zaključio sam da zna o čemu govori.«

»Da«, rekla je. »Kad se radi o predmetima u grobnici, Walker zna barem onoliko koliko i mi ostali. Ako ne i više.«

Henry je napunio šalice. Vera ih je razdijelila. Walker je odbio svoju, držeći se svog kodeksa da ne prima milostinju. Vera je odložila kavu na prozorsku dasku do njega. Nakon nekog vremena Walker je uzeo šalicu kao da ju je upravo pronašao, kao što je nalazio i druge stvari koje su mu trebale za život.

Fallon se sagnuo i otkrio deku.

Vera i Henry zagledali su se u sat. Oboje su izgledali zbunjeno.

»To je samo sat«, namršteno je rekao.

»To je, zapravo, naprava sa satnim mehanizmom koja proizvodi energiju što utječe na svjetlosne valove u vidljivom spektru«, rekao je Fallon. »Kad se navije, počne kucati i sve potamni u radijusu od nekoliko metara.«

Henry je tiho zazviždao. »Pasjeg ti sina.« Iznenada je podigao pogled suženih očiju. »Izgleda staro.«

»I jest star«, rekao je Fallon. »S kraja devetnaestog stoljeća.«

Vera nije skidala pogled sa sata. »Kažeš nam da je dizajniran i napravljen u viktorijansko doba?«

»Da«, rekao je Fallon.

Henry je odmahnuo glavom. »Ono što opisuješ je najnovija tehnologija. Ako je to došlo iz grobnice, sigurno je dizajnirano i napravljeno u laboratoriju visoke tehnologije.« S nelagodom je pogledao Veru. »Kao i sve ostale stvari tamo dolje.«

»Ne«, rekao je Fallon. »Izašlo je iz radionice genijalne i jako opasne izumiteljice koja je živjela u viktorijansko doba. Gospođe Millicent Bridewell. Vjerujte mi.«

»Ali tehnologija koja je potrebna za takvu napravu trebala bi biti sofisticirana«, rekao je Henry. »Pakla mu, i više nego sofisticirana. Ne zanima me koliko je bila sjajna ta tvoja izumiteljica iz viktorijanskog doba, ali znam da nije imala pristup naprednim materijalima i algoritmima potrebnim za dizajn i stvaranje stroja koji može neutralizirati vidljive svjetlosne valove.«

»Naprave sa satnim mehanizmima gospođe Bridewell, kako su ih zvali, nisu utemeljene na softverskim programima i najsuvremenijim proizvodnim tehnikama«, rekao je Fallon.

Vera je izgledala tjeskobno. »O čemu govoriš?«

»Dizajn ovoga sata temelji se na načelima para-fizike.«

Vera i Henry razmijenili su poglede. Henry je pročistio grlo i okrenuo se prema Fallonu.

»Govoriš li ti to nama da sat proizvodi neku vrstu paranormalne energije?« upitao je.

»Da«, rekao je Fallon. »Vera i Walker su očito osjetljivi na tu vrstu energije. Zato i mogu osjetiti *psi* koji je uliven u sat.«

Vera je izgledala zabrinuto. Pogledala je Walkera. »Radi se samo o našoj intuiciji.«

»Upravo to ljudi govore kad osjete nešto što ne mogu objasniti«, nježno je rekla Isabella.

»U pravu je«, rekao je Fallon. »Većina ljudi odbija prihvatiti parapsihološku stranu svoje prirode, ali im pojam intuicije savršeno odgovara. Scargill Cove je, parapsihološki govoreći, neksus, energetski čvor, što vjerojatno objašnjava kako je sat i sve ono drugo što je u grobnici došlo ovamo.«

Sad su svi gledali u njega, uključujući i Isabella

Vera je jednim prstom kuckala po šalici. »Misliš da je Cove vrtlog energije? Kažu da ih ima posvuda u svijetu. Na primjer, u Sedoni.«

»Princip je sličan«, rekao je Fallon. »Samo što je neksus mnogo snažniji.«

GIGA

Henry je izgledao kao da je i protiv svoje volje opčinjen. »Hoćeš li nam to objasniti?«
Ne, pomislio je Fallon. *Ne želim uzalud trošiti vrijeme*. No, imao je osjećaj da će stvari ubrzano krenuti svojim tokom ako odvoji nekoliko minuta.

»Postoje različite vrste neksus-točaka. One poput Scargill Covea pojavljuju se ondje gdje se nalazi prirodno stjecište više vrsta snažnih strujanja. Ovaj je dio obale mjesto gdje jake oceanske struje zajedno sa strujama Zemljina magnetnog polja i energijom geotermalne topline ispod zemlje stvaraju određene sile.«

Henry se namrštio. »Kakva geotermalna toplina? Pa ne sjedimo na vrhu vulkana.«

»Vrući izvori u špiljama na Rtu«, iznenada je rekla Vera. »Oni su posljedica geotermalne energije na ovom području.«

Henry je razmišljao jedan trenutak. »U redu, razumijem da postoje neke jake geofizičke struje koje protječu morem na ovom području, ali kako se one pretvaraju u paranormalnu energiju?«

»Paranormalno i normalno postoji u kontinuumu«, rekao je Fallon. »Između njih nema čvrste granice. Sjeti se svjetlosnog spektra. Postoji mnogo energije tik ispod vidljivog raspona. Neke životinje i ptice je mogu vidjeti, a ima i instrumenata koji je mogu zabilježiti.«

»Pa da, naravno«, rekao je Henry. Škiljio je kroz svoje naočale. »Ali, paranormalna energija?«

Fallon je počeo osjećati nestrpljenje. Isabella ga je kradomice obuzdala. Odlučio je da će prihvatiti njezin znak. Trebala mu je Verina i Henryjeva suradnja.

»Jednog ćemo dana imati instrumente potrebne i za otkrivanje psz-energije«, rekao je.

»Vjerujte mi, snaga je snaga, a kroz zemlju je protječe vraški mnogo. U mjestima kao što je Cove, gdje golema količina geofizičke energije struji u neksus, struje su tako snažne da djeluju na ljudska osjetila. To ne znači da su svi oni koji dođu u grad svjesni da je ovdje stjecište struja, ali mislim da većina to zna na nekoj svojoj dubokoj razini. To zbunjuje većinu ljudi.«

»Vjerojatno objašnjava i naše niske turističke brojke«, suho je rekla Vera.

»Tako je«, složio se Fallon. Uporno ju je promatrao. »Stvar je u tome što neke ljude privlače točke neksusa, čak i kad toga nisu svjesni.«

»Ljude poput nas?« tiho je upitala Vera.

»Da«, rekao je Fallon. »Ljude poput nas.«

Opazio je da se Isabella opet smiješi.

»Tako je«, rekla je. »Ljude poput nas.«

Henryjev se izraz razbistrio. »Kažeš da misliš kako ova neksus-teorija objašnjava zašto su oni koji se bave crnim operacijama ovdje postavili svoj laboratorij? Htjeli su iskoristiti malo snažnih strujanja na ovome području?«

Fallon je osjetio mali nalet adrenalina koji bi osjetio svaki put kad su mu počeli nadolaziti odgovori. Izvan mreže zasvijetlilo je još nekoliko dijelova.

»Pričajte mi o tim laboratorijima«, rekao je.

Vera i Henry su se pogledali. Walker se u tišini ljuljao.

Vera je duboko udahnula. »Ovdje se prije dvadeset i dvije godine dogodilo nešto jako uvrnuto.«

»To je znači bilo u vrijeme kad je J&J djelovao iz L. A.-a«, rekao je Fallon.

»U to vrijeme u Coveu nije bilo Jones & Jonesa«, rekao je Henry. »To je sigurno. Kad već govorim o tome, nije bilo ni ičeg drugog. No, za otprilike mjesec dana netko je ovdje vodio program istraživanja tajnog oružja, barem smo svi mi pretpostavljali da se to događa. Ako je to oružje bilo paranor-malno, tada bi to svakako objasnilo nekolicinu stvari.«

»Svakako ne bi bilo prvi put da vlada provodi tajne paranormalne eksperimente«, rekla je Isabella.

Henry je negodujući otpuhnuo. »Doduše, moglo bi biti da su prvi put imali uspjeha. Mislim da im se nisu sviđjeli rezultati. Nakon nezgode, otišli su u prokletoj žurbi, barem oni koji su preživjeli. Nitko se nikad nije vratio po oružje.«

Fallon je podigao svoja osjetila na viši stupanj. »Henry, reci mi što znaš. Važno je.«

»Aha, vidim.«

Zavalio se u jedan od velikih naslonjača kraj kamina. »Mogao bih početi otpočetak. Prije dvadeset i dvije godine kad smo ovamo stigli Vera i ja, Walker i ostali, Scargill Cove je bio grad duhova. Cijelo je prokletom mjesto bilo pusto, čak i ova kuća. Na početku nas je bilo dvadeset i pet.« Pogledao je Walkera tražeći njegovu potvrdu. »Dvadeset i pet na početku, nije li tako, Walkeru?«

»Dvadeset i pet«, užurbano je odvratio Walker. Zaljuljao se još silnije.

Henry je kimnuo glavom. »Nazvali smo sami sebe Tražiteljima. Potpali smo pod utjecaj jednog šupka od gurua koji se zvao Gordon Lasher. Nemoj me pitati zašto smo mislili da je strašno pametan i prosvijetljen. Moram priznati samo da je bio nevjerovatno karizmatičan.«

»Bio je prekaljeni prevarant, a mi smo bili mladi i glupi«, rekla je Vera. »Pali smo na njegove priče. Dali mu svaki novčić koji smo imali. Neki od Tražitelja imali su mnogo novca. Zaklade i nasljedstva. Sve je uzeo.«

»Nekolicina se opametila ili im je postalo dosadno pa su pobjegli nakon prvih nekoliko mjeseci«, dodao je Henry. »Nekolicinu smo izgubili na teži način.«

»Teži način?« upitala je Isabella.

»Sam se ubio«, rekla je Vera. Oči su joj se zasjenile. »Lucy se nafiksala i zajedno s autom srušila s Rta.«

Isabella je otpila čaj. »Svi ste vi bili članovi komune?«

Henry se zahihotao. »Mislim da je politički ispravan termin hotimična zajednica. Što da kažem? Bili smo mladi i odlučni da pronađemo put prosvjetljenja.«

»Amerika ima dugu tradiciju hotimičnih zajednica«, rekao je Fallon. »Započelo je još onda kad su se oni ljudi ukrcali na brod u Plymouthu.«

»Istina je«, složio se Henry. »Dakle, ovdje u Coveu bili smo obuzeti meditacijom, samodostatnim ekološkim životom, ozbiljnim filozofskim pitanjima i, oh, da, slobodnom ljubavlju.«

Vera je zakolotala očima. »Kad se danas toga sjetim, mogu slobodno reći da je, što se tiče Supka i ostalih muškaraca, najprivlačnija bila slobodna ljubav.«

»Koja je vjerojatno razorila vašu zajednicu«, rekao je Fallon.

Osim Walkera, svi su se zagledali u njega kao da je upravo progovorio različitim jezicima.

Slegnuo je ramenima. »Seks je najmoćnija sila u bilo kojoj društvenoj zajednici. Stoga se na neki način mora kontrolirati i regulirati, jer će u protivnom uništiti strukturu zajednice.

Činjenica je da su komune ili hotimične zajednice propadale isključivo zbog seksualne dinamike.«

GIGA

»Doduše, svakako je bilo zabavno dok je trajalo«, rekao je Henry pomalo čeznutljivo. Namignuo je Veri.

»A trajalo je samo šest mjeseci«, odrješito je rekla Vera. »Tražitelji su otkrili ono što svaka druga hotimična zajednica nauči na teži način. Ljudski osjećaji svaki prokleti put unište utopijske ideale.«

»*Srca puna strasti, ljubomore i mržnje*«, tiho je citirala Isabella.

»Da«, rekao je Henry. »Fallon je u pravu. Ispalo je da je ta slobodna ljubav jedna od onih zanimljivih ideja koje ne funkcioniraju u stvarnom svijetu. Bilo kako bilo, nakon šest mjeseci onoga što smo zvali Velikim eksperimentom, sastali smo se u Scaru i službeno raspustili komunu. U to vrijeme i nije ostalo mnogo nas koje je trebalo raspustiti. Šupak je dotad već bio otišao. Jedna od žena je otišla s njim.«

Walker se ukočio. »Rachel.«

Vera je kimnula glavom. »Tako je, Walkeru. Rachel Stewart je otišla s njim.«

»Pričajte mi o grobnici«, rekao je Fallon.

»Tako je«, rekao je Henry. »Grobница. Pa, znaš, sve je to povezano. Crnooperativci su se pojavili mjesec dana prije nego što su otišli Gordon Lasher i Rachel Stewart. Bilo ih je troje. Cove ih nije nimalo zanimalo. Htjeli su samo ovu kuću. U to je vrijeme bila prazna.«

»Sto ih je to u Sea Breezeu toliko privlačilo?« upitala je Isabella.

Walker se zaljuljao. »Grobница.«

Henry je odložio svoju šalicu s kavom. »Kao što Walker kaže, htjeli su grobnicu. Dođite sa mnom. Pokazat ću vam.«

Fallon je odložio svoju šalicu i ustao sa stolice.

Ustala je i Isabella. Zajedno s Verom i Walkerom slijedili su Henryja kroz kuhinju i stražnja vrata u dvorište.

Fallon je osjetio kako je Isabella uključila svoj talent. Naglo je zastala kraj njega. Čuo ju je kako teško diše.

»Vidiš nešto?« tiho ju je upitao.

»Oh, da«, rekla je tihim glasom. »Ovdje ima neke teške magle. Nikad je prije nisam primijetila jer nisam ni bila iza kuće.«

»Ovamo iza ne dovodimo mnogo ljudi«, objasnio je Henry.

»Zbog čega?« upitao je Fallon.

Henry je pokazao na velik, okrugao poklopac od čelika ukopan u zemlju. Čelik je debeo najmanje sedam centimetara, pomislio je Fallon. Bio je oba-vijen debelim lancima s lokotom.

»Što je ovo, za ime svijeta?« upitala je Isabella. »Izgleda kao veliki poklopac.«

»To je ulaz u ono što zovemo grobnicom«, rekla je Vera. »A zapravo je staro atomsko sklonište. Izgrađeno je negdje krajem pedesetih ili početkom šezdesetih godina dvadesetog stoljeća. U to su vrijeme mnogi ljudi vjerovali da je neizbježan atomski rat između Amerike i onoga što se nekad zvalo SSSR.«

»Pravi paranoiци, poput čovjeka koji je u to vrijeme posjedovao ovu kuću, u to su vrijeme gradili svoje vlastite bunkere pod zemljom u svojim dvorištima«, objasnio je Henry.

»Napunili bi ih namirnicama da im potraju godinu dana.«

Fallon je proučavao čeličnu ploču. »Ploča ne izgleda tako staro.«

»I nije«, rekao je Henry. »Crnooperativci su prije dvadeset i dvije godine izvadili staru i stavili ovu kad su zauzeli ovu kuću. Pretpostavljam da su htjeli nešto pouzdanije.«

Fallon je malo razmislio o rečenom. »Većina onih koji su gradili vlastita skloništa nisu govorili o tome. Nisu se htjeli natezati s prijateljima i susjedima koji bi svi pohrlili u sklonište kad bi počele padati bombe.«

»Tako je«, Henry je opet zaškiljio. »Pitaš se kako su crnooperativci uopće saznali za ovo sklonište, zar ne?«

»To mi je pitanje palo na pamet.«

GIGA

»Ne znam odgovor«, rekao je Henry. »Možemo ti samo reći da su morali znati da je sklonište ovdje. Uselili su se ravno ovamo, kao da je ovo njihovo vlasništvo.«

Isabella je suzila oči. »Posve sigurno zvuči kao da je netko ovamo smjestio tajni vladin laboratorij.«

»Tajni laboratorij, da«, složio se Fallon. »No sumnjam da je bio povezan s bilo kojom standardnom obavještajnom agencijom. One su imale dosta vlastitih tajnih operacija. Nisu trebale kupiti stari motel sa skloništem u stražnjem dvorištu.«

Isabella je upitno podigla obrve. »Nisam baš sigurna u to. Meni izgleda kao savršeni paravan. Upravo bi se nečim takvim koristili za crne operacije. A ti si i sam rekao da je ovaj dio obale neksus. Oni su to vjerojatno znali.«

Pogledao ju je. »Ja bih trebao biti zavjerenički terorist u ovoj agenciji.«

Nasmiješila se. »Uči od najboljih, to je moj moto.«

Pomislio je da bi bilo najbolje da to zanemari. »Bez obzira na to što se, dovruga, događalo ovdje, devedeset i osam cijelih zarez pet posto sam siguran da ovo nije bio tajni vladin laboratorij.«

»Hmm.« Razmišljala je o tome nekoliko časaka. »Možda privatni istraživački laboratorij?«

»Da, i ja tako mislim«, rekao je Fallon.

»Koji je imao ugovor s nekom obavještajnom agencijom?« oprezno je predložila.

»Ne.« Pokušao ju je obuzdati upozoravajućim pogledom. »Radi se samo o privatnim istraživačima koji su se nekako domogli jedne ili više naprava gospođe Bridewell.«

»Ah«, rekla je Isabella. »Znači sad govorimo o ludim znanstvenicima. Sto je s financijama?« Odustao je od pokušaja da u razgovor uvede određeni stupanj logike. »Prokletstvo, kakvim financijama?«

»Tko je financirao mali privatni laboratorij?« upitala je glasom čistog razuma.

»Laboratorijima treba novac. Mnogo novca.«

»Ne znam tko je financirao projekt«, priznao je. »Ali sumnjam da je to bila vlada.«

Isabella se razočarala, ali ovoga puta više nije progovorila.

Fallon se okrenuo k Henryju. »Rekao si da je ovaj laboratorij radio samo otprilike mjesec dana?«

Henry je počeošao uho. »Tako je. Zar ne, Walkeru?«

Walker je kimao glavom na svoj trzajući način. »A z-zatim se ovdje d-dolje dogodilo nešto s-strašno.«

»Pričaj mi o tome«, rekao je Fallon Henryju.

Henry je slegnuo ramenima. »Tko to, dovruga, zna? Sto god je to bilo, ubilo je jednoga od istraživača. Izvukli su truplo iz skloništa, ubacili ga u stražnji dio kombija i odvezli se. Kao što sam već rekao, više se nitko nije nikad vratio.«

»Jesu li, osim tijela, još nešto odnijeli sa sobom?« upitao je Fallon.

Vera i Henry okrenuli su se k Walkeru.

»Knjigu«, sigurnim je glasom rekao Walker. Uznemireno se trzao. »Jedan od njih imao je knjigu. Crne korice.«

»Zvuči kao laboratorijski dnevnik«, rekao je Fallon.

»Kao što sam rekao, otišli su u žurbi«, rekao je Henry »U tom smo trenutku mislili da će svi u Coveu završiti dva metra ispod zemlje.«

Isabella je zurila u njega. »Mislili ste da ćete svi umrijeti?«

Henry je napravio grimasu. »Pakla mu, koliko nam je bilo poznato, ovo je bio tajni laboratorij za istraživanje oružja i nešto je stvarno pošlo po zlu. Sto smo drugo mogli misliti? Zaključili smo da smo svi ozračeni ili otrovani.«

»Naravno«, rekla je Isabella, suosjećajno kimajući glavom. »I ja bih sasvim sigurno pomislila na te dvije mogućnosti.«

Fallon je pogledao Henryja. »I što ste učinili?«

GIGA

»U jednom sam se drugom životu školovao za inženjera«, rekao je Henry. »Odvezao sam se u San Francisco i kupio detektor radijacije, neke osnovne namirnice, vodu i uređaj za ispitivanje kvalitete zraka. Instrumente sam donio ovamo. Proveo sam svaki test kojeg sam se mogao sjetiti. Nije bilo povišene radijacije. Nikakvih tragova curenju otrovnog plina ispod zemlje.«

»I onda si odlučio da ćeš se spustiti dolje i malo pogledati, zar ne?« upitao je Fallon.

»Da.« Henry je odmahnuo glavom. »Pretpostavljam da je to bilo zbog onog mog inženjerskog dijela. Morao sam saznati s čime imamo posla.«

»I-izvanzemaljska tehnologija«, kreštavo je rekao Walker.

»Slažem se s Verom i Henryjem«, rekla je Isabella Walkeru. »Ovo više sličići na istraživanje paranormalnog oružja od strane crnooperativaca.«

Walker je malo razmislio. »Izvanzemaljsko para-normalno oružje.«

»Pa, i to je moguće«, priznala je Isabella.

Teškom mukom Fallon se natjerao na strpljenje. »Henry, što se dogodilo kad si otvorio sklonište?«

»Teško je to opisati.« Zabrinuta izraza lica zurio je u debeli čelični poklopac.

Vera je nastavila priču. »Prije nego je podigao poklopac, natjerao je sve nas da se povučemo više metara unatrag.«

Henry nije skidao pogled s poklopca. »Izlazila je neka vrsta energije. Osjećala se kao da puše vjetar, ali se ništa nije micalo. Nije šuškala lišćem niti pomaknula moju košulju ili kosu. No bila je intenzivna i veoma uznemiravajuća.«

»Svi smo je osjetili«, rekla je Vera, »čak i oni koji su stajali na najudaljenijem kraju.«

»Zvuči kao neka vrsta paranormalne radijacije«, rekao je Fallon.

»Bez obzira što je to bilo, nisam mogao nadvladati vjetar«, nastavio je Henry. »U to je vrijeme Supak još uvijek bio tu. Činilo se da njemu ne smeta taj vjetar, kao ni Rachel Stewart. Radijacija nije djelovala ni na Walkera. I zato se njih troje spustilo u sklonište.«

»Sto se dogodilo?« upitala je Isabella.

»Kad su se vratili, Walker je izgledao na svoj uobičajeni način.«

Pogledali su Walkera koji se još silovitije zaljuljao zbog posvećene mu pažnje.

»Znači, oduvijek je bio ovakav kakav je sada?« tiho je upitala Isabella.

»Da«, odvratila je Vera. »Potpuno isti. Ali su zato Rachel i Gordon Lasher bili strašno uzbuđeni kad su se popeli ljestvama, posebno Lasher. Drhtao je i jedva je mogao govoriti.«

»Kad se smirio, rekao nam je da je dolje vidio mnogo laboratorijske opreme«, objasnio je Henry. »Rekao nam je da ima znakova velike eksplozije, ali da je mjesto strašno vruće zbog nekakve energije i da nitko ne bi trebao riskirati i silaziti dolje.«

»Rekao je da bismo trebali pustiti da se sklonište hladi nekoliko tjedana ili mjeseci i da nitko za to vrijeme ne silazi dolje«, rekla je Vera.

»Tada ga već nisam mogao podnositi«, dodao je Henry. »Ali sam se složio s njim.«

»A sklonište se nikad nije ohladilo, zar ne?« upitao je Fallon. »Paranormalna se radijacija obično dugo zadržava.«

»Da, primijetio sam to«, rekao je Henry. »Nekoliko dana kasnije Supak se pokupio zajedno s Rachel. Tada smo ih posljednji put vidjeli. Nekoliko tjedana kasnije odlučio sam da ću se probati spustiti u sklonište. Došao sam samo do podnožja ljestava. Toga se posljednjeg sjećam.«

»Sto se dogodilo?« upitala je Isabella.

»Ubij me ako znam«, rekao je Henry. »Onesvijestio sam se.«

Walker se jače zaljuljao. »K-kraljica.«

»Kad sam došao k sebi, ležao sam ovdje gore na tlu«, rekao je Henry. »Vera i Walker su stajali uz mene i promatrali me.«

»Kako si izašao?« upitao je Fallon.

»Walker je bio s nama kad je Henry otvorio poklopac«, rekla je Vera. »Henry je sam otišao dalje i nestao. Dozivali smo ga, ali nije bilo nikakva odgovora. Nisam se mogla probiti kroz

GIGA

energetski vjetar, ma koliko sam se trudila. Tada je Walker sišao dolje i donio Henryja.«

»Walker mi je vjerojatno spasio život«, rekao je Henry.

Isabella se nasmiješila Walkeru. »Bio si pravi junak.«

Walker se i dalje ljuljao zbunjena izraza lica.

»Da, Walker je bio junak«, složila se Vera. »Nakon toga, svi koji su ostali u gradu okupili su se da razgovaraju o situaciji. Zaključili smo da ne smijemo dopustiti da ono što je dolje u skloništu, ma što to bilo, padne u pogrešne ruke. Također smo se morali osigurati da djeca ili kakvi pustolovi ne siđu u sklonište.«

»Kao što i sam znaš, kroz Cove s vremena na vrijeme prođe više litalica«, dodao je Henry.

»Nismo htjeli riskirati ni da se netko od njih spusti ovamo dolje.«

Fallon je kimnuo. »I zato ste to zaključali.«

»Ako vlada neće preuzeti odgovornost da zaštiti ljude on onoga što je dolje, zaključili smo da je najbolje da to sami obavimo«, rekla je Vera. »I upravo to radimo ove dvadeset i dvije godine.«

»Dobar plan«, rekao je Fallon. »Snažna paranor-malna radijacija može imati nepredvidivo djelovanje. A ako u skloništu ima više onih opakih malih igračaka gospođe Bridewell, imamo posla s veoma opasnim oružjem.« Proučavao je veliki lokot na čeličnom poklopcu.

»Pretpostavljam da imate ključ od ovoga?«

»Naravno.« Henry je posegnuo duboko u džep svog kombinezona i izvadio veliki ključ.

»Cijelo ga vrijeme nosim sa sobom.«

»Idem dolje«, rekao je Fallon. »Mislim da ću moći proći kroz energetski vjetar.« Pogledao je Isabellu. »Ako bilo što pođe po zlu, pobrini se da se poklopac odmah zatvori i zaključa. Zatim zovi Zacka Jonesa. Imaš njegov broj.«

»Mislim da ću ići s tobom«, rekla je.

Rekao je ono što mu je prvo palo na pamet. »Nećeš.«

»Fallone, ovdje ti logika ne štima«, smireno je rekla. »Ne znaš što ćeš zateći dolje u skloništu. Možda ti zatreba pojačanje, kao što je meni zatre-balo jučer. Sjećaš se?«

»Takve se stvari ne zaboravljaju tako lako.«

»Ja sam izvrsna u pronalaženju stvari«, insistirala je. »A ovdje dolje je nešto što treba naći.« Fallon je razmišljao otprilike tri sekunde, a trebao mu je samo djelić sekunde za odluku. Bila je u pravu. Njezin bi se talent mogao pokazati korisnim. Iz džepa je izvukao papir i predao ga Henryju.

»Ja ću ići prvi i provjeriti mjesto. Kad se uvjerim da je sve u redu, Isabella će krenuti za mnom. Ako bilo što pođe po zlu, zatvori sklonište i nazovi ovaj broj. I učini to jako brzo.«

Henry je proučavao papir. »Koga ću nazvati?«

»Zacka Jonesa. Ravnatelja Ezoteričnoga društva. Najvećeg klijenta moje agencije. Ne brini, Zack će preuzeti odgovornost. On to uvijek čini. To mu je prokleta iritantna navika.«

Isabella je stajala s Walkerom i Verom. Promatrali su kako Fallon i Henry otvaraju sklonište. Lokot je lako popustio, ali su dvojica muškaraca samo uz pomoć poluga uspjela podići poklopac.

»Ne znam od čega rade ove stvari«, rekao je Henry. »Neka vrsta visokotehnološkog čelika. No s vremenom će sve u ovoj klimi zahrđati.«

Poklopac se podigao uz oštru škripu i potmulo cviljenje. Energija je počela istjecati. Isabella je osjetila kako su joj se nakostriješile dlačice na zatiljku. Ledeni trnci svijesti proželi su joj osjetila.

Čelični se poklopac još više podigao. Iz mračnog je otvora suknula oluja paranormalnog vjetra. Nije sličila ničemu što je dotad iskusila. Osjećala se kao da stoji u raljama vihora, ali čudna oluja nije djelovala ni na što drugo oko nje. Trava se nije povijala pod naletom bjesomučne energije. Lišće se nije ni pomaklo. Kosa i odjeća joj nisu lepršali.

No njezina su osjetila reagirala potpunom sviješću. Adrenalin je jurnuo njezinim venama. U njoj je raslo opojno uzbuđenje. Iznenada se trgnula. Pogledala je Fallona i po vrelini u njegovim očima znala da i on osjeća sličnu reakciju na veliko zračenje.

»Sranje.« Henry je ispustio polugu i teturajući ustuknuo. »Vidiš sad što sam mislio?«

»Da«, rekao je Fallon. Uperio je bateriju u otvor. Lice mu je dobilo onaj intenzivan, zamišljen izraz koji je Isabella jako dobro poznavala. »Ovdje dolje je mnogo energije, u redu. Mora da je došlo do nekakve paklenske eksplozije. Neksus-strujanja u ovom području intenziviraju djelovanje.«

Vera se odmaknula još dalje. Psi su ustuknuli oborenih glava. Poppy je zarežala. Walker je ostao stajati na svome mjestu, ali mu je nemir vidljivo rastao. Bjesomučno se ljuljao na petama obgrlivši se rukama.

»Izvanzemaljsko oružje«, rekao je. »Kraljica ga č-čuva.«

Isabella se obgrlila rukama i nastojala usredotočiti svoj talent. Kad je ušla u zonu, ugledala je velike valove ps/-magle kako izlaze iz otvora.

»Mora da su Lasher i Rachel imali snažne talente neke vrste«, tiho je rekla Fallon. »Zato su se i mogli spustiti tamo dolje.«

»Vjerojatno se time može objasniti i zašto je Lasher odabrao Cove da tu osnuje svoju komunu Tražitelja«, rekao je Fallon. »Svjesno ili nesvjesno, osjetio je ovdje struje nekusa koje su ga ovamo privukle.«

Zrakom baterijske svjetiljke prelazio je po tami. Isabella je ugledala ljestve koje su vodile dolje u mrak. Nešto je zasvjetlucalo u kutu zahrđalog metalnog laboratorijskog stola. Krhotine razbijena stakla svjetlucale su iz dubine. Okolo su bili poraz-bacani žuti papiri i nešto što je sličilo na bilježnice.

»Otišli su u žurbi«, rekla je. »Ne znamo što su sve ostavili dolje.«

»Kraljica«, promrmljao je Walker. »Čuvajte se K-kraljice.«

»Hoću«, obećao je Fallon.

Zakoračio je preko ruba i počeo se spuštati u tamu. Isabelli je sinulo, ne prvi put, da se za tako velikog muškarca Fallon kretao veoma lako, s muževnom gracioznošću koja je odavala dojam snage i nadzora.

»Ljestve su u dobrom stanju«, doviknuo je nedugo zatim. »I razina energije ovdje dolje nije nimalo veća od one na otvoru. Dođi, Isabella.«

Spremila je svoju bateriju u džep jakne, zakoračila preko ruba, pronašla prečku na ljestvama i počela se oprezno spuštati. Činilo joj se kao da se spušta u nevidljivi vrtlog. Energija je šibala i buk-tala oko nje.

Kad je nogom dodirnula posljednju prečku na ljestvama, Fallonova se čvrsta šaka obavila oko njezine ruke.

GIGA

»Dobro si?« upitao je.

»Jesam, ali moram reći da još nikad nisam doživjela nešto slično. Ima li kakvih naznaka Walkerove Kraljice?«

»Još ne.«

»Eto, to su ti kraljevi. Uvijek stižu zadnji.« Izvadila je svoju bateriju i upalila je. »Naravno da bi nam jako pomoglo kad bismo točno znali o čemu govorimo.«

»Sto god to bilo, Walker to shvaća veoma ozbiljno, a i ja isto«, rekao je Fallon. »Pazi kud hodaš - ovdje ima mnogo razbijenog stakla.«

Cučnula je i uzela jednu od većih krhotina. »I jako je debelo.«

Fallon ga je uzeo i podigao na svjetlo svoje baterije. »Izgleda kao ono što se koristi u bankama. Otporno na metke. Točno ona vrsta stakla kojom bi se istraživači upoznati sa zakonima parafizike koristili da svladaju energiju iz naprava gospođe Bridewell. Najbolji način da se razbije *psi* uliven u staklo je staklena zapreka.«

Svojim su baterijama zajedno prelazili kroz betonsku komoru. Razbijena laboratorijska oprema, prevrnuti metalni stolovi i komadići papira svjedočili su o nasilju koje se prije dvadeset i dvije godine dogodilo u skloništu.

»Ovo je mjesto mnogo veće nego što sam očekivala«, rekla je Isabella. »Dužina mu je dvostruko veća od širine. Ima još jednu prostoriju. Očekivala sam mali i stiješnjeni prostor.«

»Oni koji su gradili atomska skloništa očekivali su da će u njima živjeti više mjeseci, čak i godina, dok čekaju da se smanji radijacija na površini zemlje«, rekao je Fallon. »Htjeli su imati svu udobnost doma.«

Zadrhtala je. »Ne mogu zamisliti da bih kampirala ovdje dolje dok svi moji prijatelji i susjedi na površini umiru od radijacije.«

»Pretpostavljam da si trebala živjeti u to doba da bi ih razumjela.«

»Valjda. Dakle, posve sigurno možemo reći da se ovdje dogodilo nešto veoma kaotično. No, osim razbijenog stakla, nema nikakvih drugih znakova eksplozije. Nema oštećenja od požara. Papiri i bilježnice nisu čak ni nagorjeli.«

»Došlo je do žestokog ispuštanja energije, a ona je došla iz paranormalnog područja spektra.« Fallon je naglo zastao. »Ha.«

Isabella je vidjela kako je uperio svoju bateriju u vrata koja su vodila u drugu komoru.

»Sto je?« upitala je.

No on se već bio uputio prema drugoj prostoriji.

Požurila je da ga sustigne, ali ju je omeo jedva čujni zvuk grebanja u jednom kutu. Poskočila je i uperila bateriju u smjeru zvuka. Nešto se micalo u tami.

»Sranje«, šapnula je. »Štakori.«

»I nije neko iznenađenje«, rekao je Fallon. Nije se ni osvrnuo. »Nalazimo se pod zemljom, a ovo je mjesto već godinama napušteno.«

»Nisam zainteresirana za logična objašnjenja, šefe. Govorim o štakorima.«

»Pobjeći će od svjetla.«

»Oh, stvarno? Ne vidim nikakvih znakova da će ovaj primjerak pobjeći.«

»Pitam se kako je dospio ovamo«, mozgao je Fallon. »Ovo je mjesto navodno hermetički zatvoreno.«

»Štakori mogu ući u svašta.«

Zvuk grebanja se pojačao. Iz tame se ukočeno dogejala starinska lutka na navijanje. Isabella ju je promatrala s osjećajem malaksalosti. Lutka je bila visoka gotovo jedan metar. Bila je obučena u ono što je jednom bila pomno sašivena haljina za žalovanje s kraja viktorijanskog doba. Haljina je bila odrpana i izlizana, ali je očito bila napravljena od skupog i kvalitetnog materijala.

Lutka je većinom bila ćelava, a ono što je ostalo od kose bilo je razdijeljeno po sredini i stegnuto na zatiljku u šinjon. Na vrhu porculanske glave nalazila se minijturna kruna

GIGA

ukrašena malim, zloslutnim kristalima.

»Mislim da je Kraljica stigla«, šapnula je Isabella. »To je Victoria. Odjevena je u crninu od glave do pete. Priča se da je nakon smrti princa Alberta nosila crninu sve do kraja vladavine.«
»Reagira na pokret, kao i sat«, rekao je Fallon. »To je zaštitni znak rada gospođe Bridewell.«
»Kako može funkcionirati nakon svih tih godina?«

»Za to ćemo se kasnije brinuti.«

U zraku se naglo povećala količina energije. Lutka se začuđujućom preciznošću gegala prema Isabelli.

»Izgleda da se okomila na tebe«, rekao je Fallon.

»Osjećam je. Počinje proizvoditi neku vrstu energije. Podsjeća me na *psi* koji je zračio iz sata netom prije nego što se sve zamračilo.«

»Pokreni se«, naredio joj je Fallon. »Brzo. Natjeraj je da se usmjeri drugamo.«

Pokušala se maknuti s Kraljičine putanje, ali je mišići nisu slušali. Otvorila je usta da kaže Fallonu da se ne može pomaknuti, kad je shvatila da ne može ni govoriti. Um joj se počeo mračiti. Kroz krv joj je gmizala zastrašujuća obamrlost.

S naporom se koncentrirala da usredotoči svoj talent. Znala je kako treba dezorijentirati ljudski *psi*, no ovo je bila lutka, robot sa satnim mehanizmom. Ipak, energija kojom je natopljena ta stvar isprva je bila ljudska, podsjetila se.

Uхватила je izdajničke valne dužine paranor-malne energije koja je strujala iz lutkinih staklenih očiju i odaslala suprotne struje. Osjećaj obamrlosti je oslabio. Duboko je udahnula i uspjela koraknuti u stranu.

U mraku se začulo zlokobno škljocanje. Oči lutke okretale su se u očnim šupljinama, kao da traže novu metu.

Fallon se nečujno pokrenuo i došao iza Kraljice.

Osjetivši njegov pokret, lutka se okrenula, škripeći u svojim visokim čizmama na kopčanje i tražeći novu metu.

Fallon je ostrim i silovitim zamahom spustio tešku baterijsku svjetiljku na lutkinu glavu.

Porculan je puknuo. Kraljica je zateturala i pala na pod, lica okrenuta u betonski strop.

Staklene su se oči nastavile divljački vrtjeti u očnim šupljinama i tražiti metu. Drveni su se udovi trzali i bacakali, ali se naprava nije mogla uspraviti.

Svjetlo s ulaza zasjalo je u skloništu.

»Je li tamo sve u redu?« povikao je Henry. »Čuli smo neku buku.«

»Samo smo naletjeli na Kraljicu«, doviknuo mu je Fallon. »Ipak, sve je pod kontrolom.«

Pazeći da bude izvan dometa lutkinih očiju, Fallon je prevrnuo napravu tako da leži licem prema betonu. Energija iz očiju se bezopasno trošila na pod. Lutkina glava i udovi i dalje su se vrtjeli, štropotali i trzali.

Isabella je promatrala kako Fallon otvara ledni dio lutke, njezinu haljinu, minijaturni korzet i drveni okvir. Na svjetlu baterije ugledala je kako se složeni zupčanci satnog mehanizma i dalje nastavljaju okretati.

»Trebalo bi biti mnogo više hrđe«, rekao je Fallon. »Shvaćam da je paranormalna energija sve ove godine ostala očuvana u staklenim očima. Kad se jednom njome natopi neki predmet, *psi* u velikim dozama isijavat će radijaciju još stoljećima. Ali, kako je Henry već rekao, prije ili kasnije metal uvijek zahrđa, osobito u ovakvoj klimi.«

»Ista je priča i sa satom«, rekla je Isabella. »Ubojica nam je rekao da ga je morao samo nau-
ljiti i naviti.«

Fallon je posegnuo rukom u unutrašnjost lutke i učinio nešto na jednom zupčaniku. Kraljičini su pokreti omlitavjeli i sasvim prestali.

Isabella je pogledala beživotnog robota. »Nismo uživali.«

Fallon se nakratko osmjehnuo. »Nisi mogla odoljeti, zar ne?«

»Oprosti, nisam. Koliko često možeš čuti takvu rečenicu?«

GIGA

»Rijetko.« Pomnije je pogledao unutrašnjost naprave. »Većina mehanizma potječe s kraja devetnaestog stoljeća, ali ga je netko popravljao i instalirao moderne dijelove.«

»Nedavno?«

»Ne. Mislim da je popravak izvršen prije dvadeset i dvije godine.«

»Kao i popravak sata?« upitala je.

»Da.«

»To se, dakle, događalo ovdje. Ona su trojica donijela neke izume gospođe Bridewell ovamo u Cove i pokušala ih osposobiti da opet profunkcio-niraju.«

»Da, ali to nije najzanimljiviji aspekt ove situacije«, rekao je Fallon. Pogledao je dolje u svoju ruku. Isabella je na svjetlu ugledala blijedi sjaj na njegovim prstima.

»Svježe nauljeno?« šapnula je.

»Da.« Fallon se osovio na noge i uperio bateriju u otiske na betonskom podu. »Frajer koji je ostavio ove tragove sigurno radi na održavanju.«

»Ali kako dolazi i odlazi? Osim ako nam Henry i Vera nisu lagali da cijelo vrijeme drže zaključano sklonište.«

»Mislim da nisu«, rekao je Fallon. »Ima još jedna, vjerojatnija mogućnost. Mislim da sam osjetio lagani propuh iz one druge prostorije. Idemo pogledati.«

Ušli su u susjednu komoru. Isabella se ukočila.

»Dragi Bože«, šapnula je.

Na svjetlu dviju baterijskih svjetiljaka ugledala je red nečega što je sličilo na male ljesove uzdignute na metalnim stalcima.

»Duboko udahni«, rekao je Fallon. »To nisu ljesovi.«

Opet je počela disati. »Dakako. Znala sam to.

Samo što su mi se na prvi pogled učinili prilično morbidnim.«

»Očekivala si nešto morbidno?« Fallon je uperio svjetlo u nešto što je izgledalo kao hrpa smeća. »Računa li se ovo?«

Najprije je ugledala lubanju. Bila je ljudska. Ostatak kostura nazirao se između poderanih ostataka odjeće i para čizama. Na jednoj je kosti prsta zablistao prsten.

»Sranje«, rekla je. »Još jedno truplo.«

Fallon je otišao do kostura i čučnuo uz njega. Posegnuo je rukom u razbacane kosti, izvukao novčanik i otvorio ga.

»Gordon Lasher«, rekao je. »Čini se da smo saznali što se dogodilo sa Supkom.«

»Rekao je svima da odlazi iz grada, a zatim se vratio i ušuljao ovamo. Kladam se da je osjetio silu u satu i drugim napravama sa satnim mehanizmom i da ih je namjeravao ukrasti. Čini se da ga je sredila Kraljica. Zaslužio je to.«

»Mislim da za ovo nije odgovorna Kraljica.« Fallon je uperio svjetlo na predmet koji je ležao na podu do lubanje. »Ovo nije bila smrt paranormal-nim sredstvom. Vjerojatnije je da je ozljedu uzrokovao dobar stari tupi predmet.«

»Pao je?«

»Nije.« Fallon se sagnuo i uzeo polugu. »Netko ga je ovime udario po zatiljku.«

»Kako znaš sve to?«

»Napuklina na lubanji i tijelo koje je palo licem nadolje«, odsutno je rekao Fallon. »Nije to znanost o raketama.«

»Oh, dobro. Ali to onda znači da je ovdje dolje s njime bio još netko.«

»Da«, rekao je Fallon. »Sve ukazuje upravo na to.«

»Henry i Vera su nam rekli da je Lasher otišao sa ženom koja se zvala Rachel Stewart. Njih su oboje mogli izdržati *psi* ovdje dolje. Kladam se da su zajedno došli ukrasti naprave. Mora da je Rachel zaključila kako je Lasher ipak pravi šupak i da joj više ne treba. Tresnula ga je po glavi ovom polugom.«

»Rekao bih da vjerojatnost tog scenarija iznosi oko sedamdeset i četiri posto.«

GIGA

»Samo sedamdeset i četiri?«

»Da.« Fallon je svjetiljkom prešao po ostalom dijelu prostorije. »Eno ga, ondje je naš drugi ulaz.«

Isabella je proučavala čelična vrata ugrađena u betonski zid. »Jesu vrata, ali ne vode na površinu.«

Fallon je krenuo naprijed, uhvatio kvaku i gurnuo vrata. Otvorila su se uz laganu škripu šarki. Unutra je vladala velika tama. U komoru je dopirao hladan i vlažan zrak. Isabella je u daljini čula potmulu tutnjavu oceana.

»Spilja«, rekao je Fallon. »Vodi do druge špilje ili na obalu.«

»Ta su se vrata prilično lako otvorila«, rekla je Isabella. »Slani im je zrak morao nanijeti veću štetu.«

»Tko god svih ovih godina održava Kraljicu, služi se ovim vratima«, rekao je Fallon.

»Zašto pretpostavljaš da je prvotni vlasnik izgradio i drugi ulaz?«

»Razmisli malo. Da si ti ovdje dolje i čekaš da počnu padati bombe, a ne znaš što se događa na površini, zar ne bi htjela imati drugi izlaz za bijeg, u slučaju da se onaj prvi zablokira?«

»Imaš pravo«, rekla je.

Zatvorio je vrata špilje, otišao do prve izdužene kutije i rukom u rukavici obrisao sloj prljavštine.

»Još stakla otpornog na metke«, rekao je. »Ovim su se kutijama koristili za spremanje naprava.«

Isabella se zaustavila pored njega. Staklena je kutija bila prazna.

»Izgleda kao da je odgovarajuće veličine za Kraljicu«, rekla je. Pogledala je niz stalaka i kutija. »Na jednom od stalaka nema kutije. Kladam se da je u njoj bio sat. Ubojica je rekao da ga je našao u tunelu ispod podruma Zanderove kuće i da je bio u staklenoj kutiji.«

Prišli su trećoj kutiji u redu. Fallon je opet obrisao prašinu.

Isabella je ugledala zmaja od drva i bronce s jezivim staklenim očima. Krenula je do sljedeće kutije. U njoj je bila ukrašena minijatura kočija s dva mala drvena konja. Stakleni prozori vozila mračno su se sjajili. U narednoj je kutiji bio vrtuljak veličine igračke, ukrašen malim mitološkim životinjama. U posljednjoj se kutiji nalazila kamera iz viktorijanskog doba.

»Ako pretpostavimo da je Kraljica bila u praznoj kutiji i da je sat ukraden zajedno sa svojom staklenom kutijom, sve su naprave koje su na početku bile ovamo spremljene na broju«, rekao je Fallon.

»Zvučiš kao da ti je laknulo.«

»Vjeruj mi, stvarno je tako«, rekao je Fallon.

»Ali tko redovito dolazi ovamo i pazi da Kraljica bude u dobrom stanju?«

»Netko tko može izaći na kraj sa psz-energijom na ovome mjestu i tko misli da mu je dužnost zaštititi artefakte.«

»Walker«, tiho je rekla. »Ali to znači da zna za drugi ulaz. Zašto ga nije spomenuo?«

»Walker funkcionira u svom vlastitom svemiru i koristi se svojom vrstom logike«, rekao je Fallon. »To je naša greška. Nismo mu postavili pravo pitanje.«

»Mislim da je on, u svojoj glavi, predao odgovornost za zaštitu naprava J&J-u. Vjerojatno pretpostavlja da ti znaš sve ono što on zna.«

»Da.«

Isabella je pogledala kostur. »Sto ćemo učiniti s tijelom?«

»Ništa dok ne izvadimo naprave odavde. Gordon Lasher je ovdje već dvadeset i dvije godine. Može još malo pričekati.«

Ubrzo nakon toga izašli su iz skloništa i zatvorili poklopac da prekinu uznemiravajući psz-vjetar. Isabella je gladila pse dok je Fallon pričao Henryju i Veri što su našli te objasnio plan da dovede tim iz Ezoteričnoga društva kako bi izvadio preostale naprave.

Henry je zaškiljio prema Walkeru. »Da vidim jesam li dobro shvatio. Vera i ja smo dvadeset i dvije godine čuvali prednji ulaz u sklonište dok si ti dolazio i odlazio kroz stražnja vrata?«

Walkera je zapanjilo njegovo pitanje. »M-morao sam paziti da Kraljica radi. Treba joj ulja.«

»Zašto nam nisi rekao da postoji i drugi ulaz u sklonište?« mirno je upitala Vera.

Walker je izgledao zbunjeno. »N-nitko nije znao za njega.«

»Osim tebe, Rachel i Supka«, zgađeno je rekao Henry.

»S-sada samo mene«, gorljivo je rekao Walker. »Gordon Lasher je mrtav. Rachel se nikad nije vratila. Ja čuvam tajnu.«

Henry je napravio grimasu. »Pitam se koliko je još njih otkrilo drugi ulaz u ove protekle dvadeset i dvije godine.«

»Mislim da nitko drugi ne zna za njegovo postojanje«, rekao je Fallon. »Koliko nam je zasad poznato, sve su naprave na broju. Walkerovi tragovi su jedini novi tamo dolje.«

Walker se zaljuljao. »Nitko n-ne zna za vrata u tunelu. Osim mene. I Rachel. A Rachel se nikad nije vratila.«

»Kamo vode ta vrata?« obzirno ga je upitala Isabella.

Walker se koncentrirao. »Izlaz je u špilji s toplim izvorima.«

»Koji se nalazi ondje na Rtu«, rekla je Vera. »Dakle, to je objašnjenje. Jedini koji znaju za izvore smo mi koji živimo u Coveu.«

»Bio sam više puta u špilji s toplim izvorima«, rekao je Fallon. »Iz nje vodi golema mreža tunela koja nikada nije istražena. Očito jedan od njih vodi do skloništa.«

»Walker, Lasher i Rachel vidjeli su druga vrata kad su se spustili dolje u sklonište«, rekla je Isabella. »Ali kako su našli ulaz iz špilje s toplim izvorima? Morali bi napraviti mapu tog labirinta tunela. Trajalo bi tjednima, najmanje. No, kako stvari izgledaju, Lasher se vratio u sklonište ubrzo nakon što je otišao iz grada s Rachel.«

»Rachel«, iznenada je rekao Walker. »Rachel je n-našla tunnel koji vodi u sklonište. Pokazala ga je Lasheru.«

Fallon je pogledao Isabellu. »Zvuči kao da je Rachel Stewart imala neki snažan talent.«

Walker je odlučio da će se u grad vratiti pješice. Isabella se uhvatila za ručku na vratima terenca i malo poskočila da bi ušla u auto. Fallon je ostatke Kraljice i sat spremio u prtljažnik i sjeo za volan.

Isabellin je mobitel zazvonio u trenutku kad je Fallon izlazio s parkirališta Sea Breezea. Broj joj se učinio poznatim.

»Norma Spaulding«, rekla je Isabella. »Imam loš predosjećaj.«

»Klijenti uvijek donose nevolju«, rekao je Fallon. »U savršenom svijetu J&J-u ne bi trebali nikakvi klijenti.«

»To bi svakako bio zanimljiv način poslovanja.« Otvorila je mobitel. »Zdravo, Norma«, rekla je svojim najprofesionalnijim glasom.

»Upravo je zvao kupac zainteresiran za Zande-rovu kuću«, napeto je rekla Norma. »Čuo je vijesti o ubojstvima u takozvanoj opsjednutoj kući. Više nije zainteresiran.«

Isabella se trgnula. »Žao mi je zbog toga.«

»Prokletstvo, unajmila sam Jones & Jones da prestanu glasine.«

»Uvjeravam te da je to bio nesretan slučaj.«

»Pronalaženje tri trupla u podrumu je nesretan slučaj?« Normin se glas povisio. »Serijski ubojica koji se sruši mrtav u kući je *nesretan slučaj*? Imanje je sada mjesto zločina. Za novine je ovo veoma značajan dan.«

GIGA

»Znam da će trajati neko vrijeme dok mediji izgube interes, ali sam sigurna da će za nekoliko mjeseci svi zaboraviti što se dogodilo u Zanderovoj kući«, utješno je rekla Isabella.

»Nema šanse. To se imanje nikad neće prodati. Zvala sam te samo zato da ti kažem da se ne trudiš slati mi račun za svoje usluge. Nisam dobila ono što sam naručila i ne namjeravam napisati ček tvojoj agenciji.«

Isabellu je preplavio gnjev. »Ali J&J je riješio slučaj.«

»Nije ni bilo slučaja«, rekla je Norma. Zvučala je kao da govori kroza zube. »Unajmila sam te da mi pomogneš zaustaviti one glupe glasine da je imanje opsjednuto. Mislila sam da će parapsihološka detektivska agencija objaviti da ondje nema duhova i da ću prodati imanje. Umjesto toga si mi uništila posao.«

»Nije greška J&J-a što je imanje poslužilo serijskom ubojici za odlaganje mrtvih tijela.«

»Možda nije, ali držim tvoju firmu odgovornom za propast prodaje i zato se i ne muči poslati mi račun.«

Veza se prekinula. Isabella je zatvorila mobitel.

»Loše vijesti«, rekla je. »Norma Spaulding kaže da ti neće platiti račun. Krivi J&J što se Zanderova kuća ne može prodati.«

»Rekao sam ti da je taj slučaj samo gubljenje vremena«, rekao je Fallon. »Zato i ne volimo prihvaćati takve vrste poslova.«

»Nije naša krivnja što su u kući bila trupla.«

»Klijenti uvijek krive istražitelje ako ne dobiju odgovore koje žele«, rekao je. »Pakla mu, u većini slučajeva okrivljuju istražitelja čak i kad dobiju odgovor za koji kažu da ga žele ili očekuju. Takva je priroda našega posla, Isabella.«

Zavalila se na sjedalo i mrzovoljno zurila kroz prozor. »Nije pošteno.«

»Slijedi jedan mali savjet.«

»Koji?«

»Uvijek najprije zatraži predujam.«

Zabubnjala je prstima po naslonu sjedala. »Dobra ideja. Pobrinut ću se da to učinim sljedeći put.«

Fallon je skrenuo s glavne ulice i dovezao se iza ureda J&J-a. Parkirao je ispod široke nadstrešnice. Izašli su iz terenca. Fallon je otvorio stražnja vrata vozila.

»Ti uzmi sat«, rekao je. »Ja ću nositi Kraljicu.«

Nosila je u deku umotan sat pod jednom rukom i otvorila stražnja vrata ureda. Odnijeli su naprave gore do odmoršta. Fallon je izvadio svoj ključ i otvorio vrata.

Isabella je prije njega ušla u ured, upalila svjetlo i odložila sat na pod u kutu.

»Sto sada?« upitala je.

Zatvorio je vrata i stavio lutku na pod pored sata. »Kao što sam već rekao Henryju, Veri i Walkeru, sutra će tim iz laboratorija Ezoteričnoga društva pokupiti sve naprave i odnijeti ih u glavni laboratorij Društva u Los Angelesu. Želim kompletno izvješće stručnjaka. Također želim znati tko je prije tri desetljeća ovamo donio te naprave.«

Isabella je ušla u malu kuhinju uz ured i uzela čajni kotlić. »Osjećam da nastaje nova teorija urote.«

Na trenutak je iza nje nastala kristalna tišina. Znala je da je pretjerala.

»Misliš da je to ono što radim?« upitao je Fallon hladnim i bezizražajnim glasom. »Da izmišljam urote?«

Zatekla ju je hladna i bezosjećajna oštrica u njegovim riječima. Brzo se okrenula da ga pogleda u oči. Fallon ju je promatrao pogledom koji je odgovarao njegovim riječima. Već je mnogo puta otkako ga je upoznala vidala taj isti izraz lica i osjećala duboku usamljenost koja ga je pratila. Činilo se kao da je većinu života proveo zatvoren u nekoj drugoj dimenziji.

Žudila je za tim da dopre do njega, ali ni ona baš nije živjela u normalnoj dimenziji. Doduše, bila je sigurna u jednu stvar. S Fallonom Jonesom ne smije previše žuriti. Još uvijek nije imao

GIGA

potpunog povjerenja u nju, a kad prijede tu granicu, ona će znati kako dalje.

A opet, pomislila je, ni ona njemu nije povjerala svoje tajne. *Tako smo kvit*, pomislila je.

»Naravno da ne«, rekla je, s naporom pazeći da joj glas ostane vedar. Okrenula se prema sudoperu i počela točiti vodu u kotlić. »Bila je to samo mala šala, šefe. Nemam nikakvih problema s onime što nazivaš svojim urotničkim razmišljanjem. Napokon, većinom i jesi u pravu.« Zatvorila je slavinu i pogledala ga. »U redu?«

Napetost u njemu je malo popustila, ali ju je zamijenio neki duboki umor u duši koji je osjetila i kad ga je ugledala kako prvi put ulazi kroz vrata kafića.

»Većinom«, rekao je. »Ne uvijek. A kad zabrljam, dovodim ljude u opasnost.«

»Sad govoriš o slučaju Noćne sjene, zar ne?«

»Nije samo Noćna sjena. Jučer u Zanderovoj kući. Da me nisi zvala - « Zastao je.

»Ali te jesam zvala«, istaknula je. »Štoviše, osjećala sam da ne bih trebala ići sama u taj podrum. Daj, imaj malo povjerenja u mene. Rekla sam ti, mogu se brinuti sama za sebe. Godinama sam to radila.«

Energija u zraku se malo povećala. Znala je da se on usredotočuje na svoj talent.

Otišao je do šanka na kojemu je stajao veliki aparat za kavu, uzeo paket mljevene kave i počeo puniti aparat. Nije se ni potrudio odmjeriti količinu žlicom.

»A kako se ti to točno možeš brinuti za sebe?« upitao je.

Naslonila se na sudoper i prekrížila ruke. »To je jedna od stvari zbog kojih ti se divim, gospodine Jones. Tvoja je tehnika ispitivanja zadivljujuće suptilna.«

Nalio je vodu u aparat. Opazila je da mu je vilica zategnuta.

»Nadam se da ne škrgućeš zubima«, rekla je. »To dovodi do oštećenja krunica i korijena zuba.«

»Trudio sam se da ne vršim pritisak na tebe«, rekao je.

»Znam. Kad se sve uzme u obzir, bio si jako strpljiv. Nisi mogao naći ništa o meni na internetu, zar ne? Samo moju savršenu biografiju.« Nije mogla prikriti ponos. »Čak je i sjajni direktor Jones & Jonesa udario o zid kad me je pokušao istražiti. Zar nisam izvanredna?«

Iskrivljeno se nasmiješio. »Izvanredna si. Našao sam urednu i lijepo ispričanu priču o tvom životu sve od tvoga rođenja nadalje. Nije sve lažno, zar ne?«

»Nije.«

»Otpočetak sam znao da bježiš od nečega ili nekoga.« Okrenuo je dugme na aparatu za kavu.

»Za skrovište si odabrala Scargill Cove, a ja sam prokleta uvjeren da to nije bilo slučajno.«

»Možda stjecaj okolnosti?«

»Objasnio sam ti da se u J&J-u držimo određene politike o slučajnostima.«

»Dobro«, rekla je. »Pitam samo iz znatiželje, koliko dugo namjeravaš čekati dok ne navališ?«

»Navalim?« Izgledao je zbunjeno.

»Prije nego što počneš zahtijevati odgovore«, objasnila je.

Promatrao je kako se posuda puni kavom. »Namjeravao sam još malo pričekati, ali s obzirom na nedavne događaje, mislim da bi možda sada bio dobar trenutak da počneš govoriti.«

Razmislila je malo. »U redu, ali stvarno ne vidim nikakvu povezanost između otkrića naprava gospođe Bridewell i moje prisutnosti ovdje u Scargill Coveu. Naravno, osim činjenice da posjedujem talent za pronalaženje stvari. Mislila sam reći, to je ono čime se bavim. Čak i kad to ne želim činiti, ako shvaćaš što ti želim reći.«

»Isabella, razgovaraj sa mnom.« Promatrao ju je svojim tamnim i nedokučivim očima.

»Trebaju mi neki odgovori.«

»Razumijem«, rekla je. »Sad kad već neko vrijeme radim s tobom, znam da ti mogu vjerovati. Ionako izgleda da nemam drugog izbora.«

»Zbog čega?«

»One noći kad sam stigla u Scargill Cove znala sam da je to najdalje što mogu pobjeći.

Odgovara mi život izvan šablone. Dovraga, rodila sam se izvan šablone. No, samo je pitanje

GIGA

vremena kad će me naći.«

Sjeli su svatko za svoj stol. Fallon je otpio malo kave i promatrao Isabellu kako pijucka svoj zeleni čaj. Vidio je da se pokušava sabrati i odlučiti odakle početi svoju priču. Nastojao je doprijeti do nje.

»Što si mislila kad si rekla da si rođena izvan šablone?« upitao ju je.

Pogledala ga je preko ruba šalice. »Jesi li ikad čuo za wefc-stranicu Iceberg?«

»Onu bizarnu stranicu teorije urote koju vodi neki luđak koji sebe naziva Čuvarom?« napravio je grimasu. »Naravno da znam za nju. Neki kažu da sam ja nadležan za pitanja urote, ali sam u usporedbi s Čuvarom samo početnik. Taj je frajer otišao tako daleko da se više nikad neće vratiti. Mora da je još davno izgubio dodir sa stvarnošću.«

»Misliš?«

»Definitivno je prolupao.«

»Pa zbog čega onda pratiš tu stranicu?«

Fallon je slegnuo ramenima. »Zato što katkada pogodi pravu informaciju koju mogu iskoristiti u nekom od svojih dosjea. Kao što se kaže: čak i sat koji ne radi, dvaput dnevno pokazuje točno vrijeme. Problem je u tome što su ono što dobijem s *web-stranice* Iceberg samo komadići pouzdanih podataka koji su uvijek zapetljani u Čuvarove luđačke i nedokučive fantazije, u krugove unutar krugova. Da iz njih iscijedim istinu trebali bi mi sati istraživanja. Čuvarove teorije nemaju logičnih temelja i zato nema ni značajnog konteksta. Frajer je klasični primjerak paranoičnog luđaka.«

Podigla je obrve. »Želiš reći da ti, nasuprot tomu, imaš kontekst?«

»Velika je razlika«, uvjeravao ju je. »Upravo o tome se i radi. Čuvar će slučajno natuknuti neku informaciju o Noćnoj sjeni i zatim je uviti u fantaziju o otmici izvanzemaljaca. U tom je fantazijskom kontekstu ta informacija beskorisna i zato nitko ne obraća pažnju. No ja katkada uklopim taj podatak u svoju vlastitu istragu upravo zato što ja imam kontekst.« Zastao je.

»Sad kad malo bolje razmislim, već dugo vremena nisam vidio ništa novo na ioefr-stranici Iceberg. Možda se Čuvar napokon počeo liječiti. Da ti iskreno kažem, nedostajat će mi.«

»Ne,« mirno je rekla, »Čuvar se nije počeo liječiti. Ubijen je.« Duboko je udahnula.

»Najvjerojatnije.«

»Da, pričalo se jedno vrijeme o tome na internetu, ali je prestalo. Upravo ti to hoću reći o Čuvaru. Ne možeš vjerovati ničemu što čuješ o njemu. Ne bih se iznenadio da je lažirao vlastito ubojstvo samo da bi pokrenuo što više teorija o uroti.«

»Vjeruj mi kad ti kažem da se molim kako je upravo to učinila.«

Fallon je zanjemio. »Ona?«

»Čuvar je žena. Na internetu se pretvara da je muškarac jer tako dobiva još jedan paravan.«

»Otkud ti to znaš?«

»Zato što me je Čuvar odgojio nakon što su moji roditelji poginuli u avionskoj nesreći«, rekla je. »Ja sam njezina unuka.«

Fallon se osjećao kao da ga je netko posred čela maznuo sjekirom. Naglo je sjeo i podigao svoj talent na viši stupanj. »Ti to ozbiljno?«

»Razlog zbog kojeg nisi našao ništa o pravoj meni je taj što cijeli život živim s lažnim identitetima.« Objema je rukama obuhvatila svoju šalicu. »Mene majka nije rodila u rodilištu.«

»Znači, ne postoji broj socijalnog osiguranja? Ne postoji rodni list?«

»Tijekom života imala sam na desetke brojeva socijalnog osiguranja kao i niz rodni listova, kreditnih kartica i putovnica. Moja je baka čak i prije moga rođenja izmislila lažni identitet za mene i uvijek mi je davala nove kad god sam se selila ili mijenjala posao.« Pogledala je u zid gdje je na željeznoj kuki visio njezin ruksak. »I sad, u ovome trenutku, imam u ruksaku dva potpuno nova i nekorištena.«

»Gdje si se rodila?« fascinirano je upitao. »Kako si uspjela ostati izvan sustava?«

GIGA

»Kad sam se rodila, moji su roditelji živjeli s mojom bakom na udaljenom otoku u južnom Tihom oceanu. Moj je otac pod pseudonimom pisao trilere utemeljene na činjenicama koje je otkrio. Moja je majka bila umjetnica. Njezini radovi vise u nekim veoma poznatim muzejima. Sve je te slike naslikala pod lažnim imenom. Rodila sam se kod kuće, tako da moje rođenje nikad nije registrirala nijedna službena vladina agencija. Otpočetka su me školovali kod kuće. Svako je ime kojim sam se u životu koristila bilo izmišljeno, osim Isabelle Valdez.«

Tiho je zazviždao. »Neka sam proklet. A ljudi misle da ja imam problem kad se radi o paranoji. Isabella Valdez je tvoje pravo ime?«

»Da.« Ispravila je ramena. »Odlučila sam da ću se njime početi koristiti one noći dok sam stopirala do Scargill Covea.«

»Što je s biografijom koju sam našao na inter-netu?«

»Oh, ona je, naravno, potpuno lažna. Ovo je prvi put da je rabim. Baka mi je rekla da je sačuvam za posebnu situaciju.«

»Gdje je tvoja baka nabavljala lažne identitete?« upitao ju je.

»Od stare obiteljske firme koja se specijalizirala za tu sofisticiranu vrstu umijeća. Već generacijama rade taj posao. Baka je znala govoriti da su dobri i njoj ako su dovoljno dobri za J&J.«

»Možda ću se dovesti u riskantan položaj ako pokušam pogoditi da se koristila uslugama Harperove obitelji.«

Nasmiješila se gledajući u svoju šalicu. »Dobar pogodak.«

Počeo je sve polako shvaćati. »Isabella, zašto si došla u Scargill Cove?«

»Da nađem tebe, naravno«, mirno je rekla. »Baka mi je uvijek govorila da kontaktiram J&J ako se njoj nešto dogodi ili ako upadnem u neku nevolju koju ne mogu sama riješiti.«

»Zašto ti je trebalo toliko dugo da mi kažeš istinu?«

»Zato što sam morala biti sigurna da ti mogu vjerovati. Na sve nas utječe naš odgoj. Ja sam odrasla u obitelji urotničkih terorista. Imam neke prirodene ekscentričnosti.«

»Drugim riječima, ne vjeruješ nikomu izvan svoje obitelji.«

»Vjerujem tebi, Fallon, sad kad sam dobila šansu da te upoznam. No morala sam biti sigurna. O tome ovisi život moje bake, pod pretpostavkom da je još živa.«

»A ako je mrtva?«

Njezine su se oči smračile. »Onda ću je osvetiti.«

Spojio je prste i razmislio. »Zašto misliš da bi je netko htio ubiti?«

»Zato što ne žele da ona na svojoj ifefa-stranici objavi urotu, naravno. No, mislim da ih je uspjela nadmudriti. Baka je stvarno jako dobra u takvim stvarima. Možda će uz malo sreće ti nitkovi povjerovati da je mrtva.«

Krugovi unutar krugova, pomislio je Fallon. Klasična logika teorije urote. Bez konteksta, bez čvrstih činjenica, bez problema.

»Zbog čega bi povjerovali da je mrtva?« upitao je.

»Ima mnogo dokumenata koji potvrđuju njezinu smrt.« Odmahnula je rukom. »Objavljena je osmrtnica u lokalnim novinama. Izdana je smrtovnica. Prema službenim zapisima, baka je kremirana. Sve je jako čisto i uredno.«

»Ali ti ne vjeruješ u bilo što od toga?«

»Moguće je da su je našli«, priznala je. »Ali jednako tako mislim da postoji i velika vjerojatnost da je još uvijek živa i da se negdje skriva. Ne postoji način da stupim s njom u kontakt. To je i bio dio plana, znaš. Rekla mi je da ako ikad bude morala nestati, onda neka to izgleda pouzdano.«

»A rekla ti je da pomoć potražiš kod J&J-a?«

»Da.« Promatrala ga je nepokolebljivom odluč-nošću. »I mene progone. Jednom sam pobjegla, ali drugi put možda neću biti te sreće.«

Fallon se ukočio. »Netko te je pokušao ubiti?«

GIGA

»U Phoenixu prije mjesec dana. Našli su me u robnoj kući gdje sam radila. Tada mi je sinulo.« Slomila se. U očima su joj zablistale suze.

»Tada ti je što sinulo?« naglo je rekao.

»Da su je, nakraju, možda ipak našli.« Otvorila je ladicu svoga stola, izvadila papirnatu maramicu iz male kutije koju je držala ondje i obrisala oči. »Stalno sam si govorila da se baka drži plana za bijeg. Da se negdje skriva. Ali ako su mene našli, možda su našli i nju. Možda je stvarno mrtva.«

Zaplakala je. Fallon nije imao pojma što bi trebao učiniti u ovakvim situacijama.

»Isabella«, rekao je.

»Oprosti«, rekla je. Šmrcala je u maramicu. »Radi se o tome što, ako je zaista mrtva, izgleda kao da nikad nije ni živjela. Ona je sredila da izgleda tako. Jedina njezina ostavština je njezina ifefr-stranica koja stoji na internetu kao nekakav virtualni nadgrobni kamen. Jedva se mogu natjerati da je pogledam.«

»Isabella«, opet je rekao. I zastao jer nije mogao smisliti što bi drugo mogao reći.

»Ako je mrtva, to je moja krivnja, jer sam joj ispričala o uroti«, rekla je u maramicu.

Ustao je a da toga nije bio svjestan. Obišao je svoj stol i izvadio čistu i uredno složenu bijelu maramicu iz svog džepa. Uzela ju je od njega, promatrala je nekoliko trenutaka kao da nikad nije vidjela maramicu i zatim je u nju počela tiho plakati.

Nježno ju je osovio na noge, obgrlio je rukama i čvrsto držao, kao da je tako može zaštititi od mračnog svijeta fantazija koji je sazidala.

Uz tihi jecaj bacila je vlažnu maramicu na stol, uronila lice u njegov crni pulover i usrdno šmrcala.

Stajao je tako s njom dok se prikradala magla s oceana, zastirući grad i prozore ureda i izolirajući ih od ostatka svijeta.

Nakon nekog vremena Isabella je prestala plakati. Podigla je glavu i slabašno mu se nasmiješila.

»Oprosti zbog ovoga«, rekla je. »U zadnje mi se vrijeme često događa bez ikakva upozorenja. U jednom sam trenutku dobro, a onda pomislim da je možda stvarno mrtva i da se samo zavaravam i tada odjednom počnem plakati.«

»U redu je«, rekao je. Nije mogao smisliti što bi drugo mogao reći. Shvatio je da se ona pokušava odmaknuti od njega. Nerado je raširio ruke i pustio je.

Ona je sjela, pomno složila maramicu i dodala mu je. Uzela je drugu papirnatu maramicu i po posljednji put ispuhala nos. Bacila ju je u kantu za smeće, otpila malo čaja i pokušala se sabrati.

On je nekoliko trenutaka stajao na sredini sobe ne znajući što da učini. Kad mu ništa pametno nije palo na pamet, vratio se do svog stola, otpio kave i prisilio da se usredotoči na novonastali problem.

»Koristeći se tvojom logikom«, započeo je.

Blijedo se osmjehnula. »To je pristojan način da mi kažeš kako mi ne vjeruješ.«

Iznenada ga je obuzeo gnjev. »Dovraga, ne stavljam ti riječi u usta. Pokušavam posložiti činjenice.«

Uzdahnula je. »Znam. Ispričavam se. U zadnje sam vrijeme malo osjetljiva.«

»Razumljivo«, grubo je rekao.

Smireno je kimnula glavom. »Da, i ja tako mislim. Pod velikim sam stresom.«

»To se, sigurno, može i tako nazvati«, složio se. »U redu, idemo iznova. Rekla si da te je netko pokušao ubiti prije par tjedana u Phoenixu?«

»Da. No, dobro, dvojica su me pokušala oteti. Sigurna sam da su me namjeravali ubiti.«

»Kako si pobjegla?« upitao je.

Rastreseno je odmahнула jednom rukom. »Ispalo je da postoji i druga strana mog talenta.

Mogu nalaziti stvari i ljude, u redu. Ali tu svoju sposobnost mogu iskoristiti i da ih sakrijem.

Mogu nekome reći da se gubi. Doslovno. Eto, to sam učinila s onom dvojicom grubijana koje su oni poslali za mnom.«

Nije se obazirao na zamjenicu. Zamjenica *oni* je bila jako popularna kad se radilo o urotničkim stvarima. Uvijek su postojali neki tajanstveni *oni* koji su iz sjene manipulirali događajima.

»Kako to funkcionira?« upitao je.

Trepnula je. »Što kako funkcionira?«

»Tvoj talent?«

»Kako funkcionira bilo koji talent?« Slegnula je ramenima. »Jedino što znam je da moram imati fizički kontakt da bih to učinila. Stjerali su me u kut na krovu trgovačkog centra. Poslala sam ih dolje požarnim stubištem i van na ulicu. Ne znam što je bilo s njima nakon toga. Pretpostavljam da su neko vrijeme hodali dok nisu izašli iz transa.«

»Ili dok ih nije pregazio auto?«

»Rekla sam im da prelaze ulicu samo kad bude zeleno svjetlo«, rekla je. »Kad stavim ljude u takav trans, veoma precizno slijede moje naredbe.«

»Zvuči kao neka vrsta hipnotičke sugestije.«

»Valjda.«

»Zašto si im rekla da prelaze samo kad je zeleno svjetlo?«

»Ako dva frajera iz kompanije u kojoj sam nekad radila pregazi auto na ulicama Phoenixa, pretpostavila sam da će to stvoriti više problema negoli ih riješiti«, rekla je. »Mrtva tijela obično izazivaju nevolje.«

Ali nedostatak mrtvih tijela znači da nema policijskog izvješća ni bilo kakvih drugih dokaza

GIGA

koji bi potkrijepili njezinu priču, pomislio je. Počeo je shvaćati kako se Alisa osjećala kad je pala dolje u zečju rupu. Morao se suočiti s vrlo vjerojatnom mogućnošću da se Isabella izgubila u svojoj urotničkoj fantaziji kao i Čuvar. No, jedno je bilo jasno: Isabella je vjerovala u svaku riječ koju je izrekla.

»Pričaj mi o uroti«, rekao je.

»Nekada sam radila za Lucan Protection Services. Jesu li ti poznati?«

Zastao je sa šalicom u zraku, dok su mu sva osjetila zapucketala. »Naravno. Max Lucan je član Ezoteričnoga društva. Vodi zaštitarsku agenciju za čuvanje vrijednih umjetnina i antikviteta.«

»Zaposlila sam se u njegovoj kompaniji prije otprilike sedam mjeseci. U to sam vrijeme bila veoma sretna što sam dobila posao.«

»Zašto?«

»Recimo samo da mi moj talent i povijest moje obitelji uvijek stvaraju probleme pri zapošljavanju. Posljedica toga je da mijenjam poslodavce kao što drugi ljudi mijenjaju čarape.« Zastala je. »Mnogo su me puta otpustili.«

»Razumijem tvoje probleme zbog osobne povijesti. Nije bilo lako odrastati u obitelji koja službeno ne postoji. No, kakve veze ima tvoj talent? Mislim da je tvoja prirodna sposobnost pronalaženja stvari i osoba prikladna za bilo koju istražiteljsku ili zaštitarsku tvrtku.«

Otpila je još jedan gutljaj čaja i spustila šalicu. »Problem je u tome što sam izbirljiva u vezi s onime što moram pronaći.«

»Objasni.«

»Većina zaštitarskog i istražiteljskog posla obuhvaća pronalaženje osoba koje ne žele da ih se pronađe. Obično oni koji nestanu imaju jako dobar razlog za nestajanje. Zatim su tu i mrtva tijela. Naravno, tu i tamo su takvi poslovi u redu. Razumijem da se i takvi poslovi ponekad moraju obavljati.«

»Kao jučer u Zanderovoj kući?«

»Tako je«, gorljivo je rekla. »Mislim, ja jesam za to da se pruži pravda i konačni zaključak obiteljima žrtava. To je važan čin. Častan čin. Neophodan čin. No, nevjerojatno je depresivno provesti cijeli svoj radni vijek i iz dana u dan tražiti ljude koji su ili mrtvi ili ne žele da ih se pronađe.«

»Nisam razmišljao o tome«, priznao je. »Je li to ono što si radila?«

»Uglavnom. Čim bi moji poslodavci saznali da mogu pronaći tijela i nestale osobe, nastavljali bi mi davati samo takve slučajeve. No, Lucan Protection Services bio je drukčiji. Ondje sam bila jedan od tehničara. Uživala sam u radu. Nitko nije očekivao da nađem mrtve osobe, samo izgubljene umjetnine i antikvitete.«

»Sto je pošlo po zlu?«

»Stvarno mi je dobro išlo. Unaprijedili su me u Odsjeku A.«

»Sto je Odsjek A?«

»To je elitni istražiteljski odjel u Lucanu«, rekla je. »Jako tajnovito.«

Fallon je suspregnuo stenjanje. »Aha. Jako tajnovito.«

»Dobro sam radila i zaradila dosta novca. Čak sam pomišljala da se uključim u tvrtkin mirovinski plan. Imala sam lijep stan. Skoro sam počela osjećati da imam život. Napokon.«

»Nisi ga imala prije nego što si počela raditi za Lucana?«

»Ne normalan«, rekla je. »Znaš li ti uopće kako je to cijeli život živjeti pod lažnim imenima i identitetima?«

»Ne znam«, rekao je. »Ali počinjem uviđati kako se to odražava na osobu.«

»Nakon nekog vremena počinješ se pitati postojiš li uopće. No, u Lucanu sam se počela osjećati udobno, vjerojatno zato što su se ondje ljudi poput mene smatrali normalnima, barem unutar Odsjeka A.«

»Misliš na ljude s nekim talentom?«

GIGA

Potvrдно je kimnula. »Lucan zapošljava mnogo senzibilnih ljudi, osobito u Odsjeku A. On pribavlja klijente koji su također senzibilni i trguju antikvitetima paranormalnog porijekla. Sve u svemu, izvrsno sam se uklopila. A onda sam saznala što se zapravo događa.«

Zečja je rupa iznenada postala još mračnija. *Proklet sam*, pomislio je Fallon. *Zaljubio sam se u ženu koja je otišla predaleko.*

»Na što si nabasala?« upitao je pomiren sa sudbinom.

»Jedan od glavnih istražitelja u Odsjeku A, Julian Garrett, moj bivši šef, vodi svoj privatni posao sa strane. On je trgovac oružjem. Ali ne bilo kakav trgovac oružjem. Specijalizirao se za para-normalno oružje.«

Isabella je zastala, očekujući reakciju na svoju bombu.

»Ha«, rekao je.

»To je sve što imaš reći? Mislila sam da Ezoterično društvo poprijeko gleda na takve stvari.«

»I gleda.« Opet je spojio prste i ozbiljno razmislio o rečenom. »Doduše, teško je zamisliti da se takvo što odvija unutar Lucana. Nimalo ne sumnjam da je Max Lucan svojevrsteno mešetario u prodajama nekih sumnjivih antikviteta. I svjestan sam toga da se specijalizirao za umjetnine i artefakte paranormalnog porijekla. No Lucan nije budala. Zna da će se J&J obrušiti na njega poput veoma velike planine ako Ezoterično društvo otkrije da prodaje paraoružje lošim momcima koji imaju nekakav talent.«

»Mislim da Max Lucan ne zna što se događa. Ali mislim da gaji neke sumnje u vezi s Odsjekom A. Julian Garrett to zna. Smjestio je meni da spasi vlastitu guzicu. Sad Lucan misli da sam ja ta koja prodaje paraoružje. Sigurna sam da je naredio Julianu da me nađe i dovede, ali me Julian želi mrtvu kako ne bih progovorila.«

»Vratimo se malo unatrag. Kako si otkrila da ti je Julian Garrett smjestio?«

»Jednog sam jutra ušla u svoj pregradak i ugledala golemu hrpu stvarno gadne energije oko svog stola i računala. Nije je bilo ondje kad sam prethodnog dana otišla s posla. Trag je vodio pravo do ureda Juliana Garretta.«

»Što si učinila?«

»Shvatila sam da je Julian bio u mom pregratku, ali nisam mogla ni nasluti zbog čega. Počela sam pretraživati svoje ladice. Nisam našla ništa pa sam počela pretraživati sve vrste virusa i potraga na svom računalu.«

»Našla si nešto?«

»Skriveni dosje«, rekla je Isabella. »Sadržavao je zapis o prodaji brojnih antikviteta. Na prvi se pogled činilo da ne sadrži ništa neobično, ali nisam mogla shvatiti zašto je Julian taj dosje stavio u moj kompjutor. I zato sam počela istraživati svaki pojedini artefakt.«

»Što si otkrila?«

»Ubrzo sam uvidjela da svi predmeti imaju više toga zajedničkog. Osim što su imali paranormalno porijeklo, svaki se od njih prema smjernicama kompanije mogao klasificirati kao određena vrsta oružja.«

»Još nešto?«

»Sve su transakcije provedene mimo poslovnih knjiga. Nijedna prodaja nije zabilježena u arhivu kompanije. Štoviše, svi su artefakti dobiveni iz istog izvora, od mešetara imenom Orville Sloan. On je velika faca na crnom tržištu.«

»Jesi li se suočila s Julianom Garrettom?«

»Za ime svijeta, naravno da nisam«, rekla je. Izgledala je užasnuto. »Bilo je očito da mi postavlja stupicu. Tako bi bila moja riječ protiv njegove. Julian radi već nekoliko godina za Lucana. Lucan mu vjeruje. Nadalje, Lucan bi bio nemilosrdan. Pobrinuo bi se da završim u zatvoru ili nešto još gore.«

»I tako si pobjegla.«

»Jesam. Ali sam također nazvala svoju baku i ispričala joj što se događa. Ona je ta koja mi je rekla da će me Julian Garrett najvjerojatnije ubiti ako me nađe.«

GIGA

Isabella ništa od ovoga nije izmislila, pomislio je Fallon. Možda je njezina interpretacija događaja pomalo iskrivljena, ali ona mu je iznosila činjenice kao da ih dobro poznaje. Što se, dovruga, ovdje događa?

Nagnuo se naprijed u stolici, uzeo tipkovnicu računala i utipkao brzi niz potraga. Odmah je dobio odgovore.

»Što si našao?« upitala je Isabella.

»Izvješće o smrti trgovca oružjem imenom Orville Sloan.« Proučavao je podatke na ekranu.

»Ustrijeljen je prije mjesec dana. Nema osumnjičenih.«

Isabella je stisnula usne. »Kladim se da ga je ubio Julian kako bi prikrrio tragove.«

»Trgovci oružjem imaju mnogo neprijatelja«, blago je rekao Fallon.

Podsjetio se da je Isabella Čuvarova unuka. Teorije urote bile su sastavni dio njezine prirode. Ali nije mogao obuzdati svoju instinktivnu reakciju. Kliznuo je dublje u vruću zonu svog talenta. Golema je mreža počela sjajiti hladnim svjetlom. Formirao se obrazac. Ovdje je bilo nešto, nešto jako važno.

»Pretpostavljam da nemaš ništa što bi sličilo na dokaz da se u Odsjeku A događa ono što misliš. Nije li tako?« upitao ju je.

Isabella je oklijevala. »Malo je teško dokazati takve stvari.«

»Da, teško je.«

»Zato je baka mislila da bih trebala prebaciti taj problem na Ezoterično društvo. Rekla je da je progon loših parapsiholoških frajera sastavni dio posla Društva.«

Zabrinuto je uzdahnuo. »Radimo što možemo, ali to nam nije posao. Radi se samo o tome da redovne policijske snage ne mogu mnogo učiniti kad se radi o momcima poput onog ludog nitkova u Zanderovoj kući.«

»Točno tako.«

»Isabella - «

Na nekoliko je sekunda zatvorila oči. Kad ih je otvorila, on nije mogao vidjeti ništa osim stoičke rezignacije.

»Bojala sam se ovoga«, tiho je rekla. »Ne vjeruješ ni riječ od onoga što sam rekla, zar ne? Misliš da sam luda kao i Čuvar.«

»Prokletstvo, Isabella.«

»Mislila sam da ćeš shvatiti da nisam ludara ako ti dam dovoljno vremena da me upoznaš. Zato sam odugovlačila s istinom o sebi. Možda sam trebala još malo pričekati da ti objasnim, ali morala sam razgovarati s nekime. Teško mi je nositi se s time, a da ne znam je li mi baka živa ili mrtva. Jedino mi je ona ostala, a ako je mrtva - «

»Isabella.« Ustao je, obišao svoj stol, sagnuo se i uhvatio je za ramena. Drugi ju je put podigao na noge. »Nemam dovoljno informacija da bih donio valjanu odluku o upletenosti Juliana Garretta u trgovanje paraoružjem, a kamoli odlučio je li tvoja baka stvarno ubijena.«

»Shvaćam.«

»Ali znam jednu stvar«, rekao je. »Ti vjeruješ u svaku riječ koju si rekla. A sve dok ti to vjeruješ, učinit ću sve što treba da ti nađem odgovore. Ako je tvoja baka ubijena, naći ću ubojicu.«

»Fallone«, šapnula je. Oči su joj opet zablistale. Rukom mu je dotaknula čeljust. »Ne znam što da ti kažem, osim hvala.« Podigla se na nožne prste i površno ga poljubila.

Ovo je bio prokleti poljubac zahvalnosti, pomislio je. Zahvalnost je bila posljednja stvar koju je želio od Isabelle.

Te su se večeri sastali u Scaru. Pojavili su se svi koji su živjeli u Coveu u razdoblju procvata komune Tražitelja. Isabella je pokušala zapamtiti šačicu dugogodišnjih stanovnika gradića. Ovdje su bili Henry i Vera, kao i njezin kucevlasnik, Ralph Toomey, i Marge iz kafića Sunshine. Bile su prisutne i Violet i Patty, vlasnice svratišta. Te su dvije žene sjedile za stolom s Budom Yeagerom, vlasnikom benzinske crpke i garaže. Drugi su stol zauzeli Harriet i Ben Stokes iz trgovine živežnih namirnica. Pojavio se čak i Walker. Vrzmao se kraj vrata pomalo se trzajući.

Vlasnici Scara, Oliver i Fran Hitchcock, zauzeli su mjesta iza šanka, dostojanstveno natačući piva. Svi su imali jedno, osim Walkera.

Isabella se spustila na crvenu barsku stolicu od vinila. Fallon je zauzeo stolac do nje, držeći jednu nogu na mjedenoj prečki i svoje prijenosno računalo u kožnatoj torbi na šanku ispred sebe.

Isabella je promatrala lica male skupine dok je Henry ukratko izlagao događaje toga dana. Dosad su se vijesti već proširile Coveom. Kad je Henry rekao prisutnima da je u starom atomskom skloništu otkriven kostur Gordona Lashera, nitko nije pokazao ni traga šoku. Bud Yeager je prezirno otpuhnuo. »Izgleda da se vratio kako bi ukrao ono što je dolje, ma što to bilo. Lasher nije bio ništa drugo nego obično smeće i varalica. Još ni danas, nakon toliko vremena, ne mogu vjerovati da smo pali na njegove bljezgarije.«

»Bio je dobar.« Marge je uzdahnula. »Stvarno dobar. A mi smo u to vrijeme bili jako mladi. Željeli smo vjerovati da smo posebni i da postoji čarobni put do prosvjetljenja koje samo mi možemo doživjeti. Lasher nam je olakšao da u to vjerujemo.«

»Samo na kratko vrijeme«, sumorno je rekla Vera. »Magija gurua se jako brzo izlizala, ako se sjećaš.«

»Čim je postalo očito da taj kučkin sin naganja svaku mladu djevojku koja doluta u grad«, ogorčeno je rekla Patty.

Bud Yeager je otpio malo piva i spustio bocu. »Zanima me tko ga je ubio.«

»Koga briga?« rekla je Harriet Stokes. »Dobio je što je zaslužio. Nikad neću zaboraviti kako me je iskoristio. Dopustila sam mu da mi uzme i posljednji novčić od onoga što su mi roditelji ostavili.«

Ben Stokes je ispružio ruku preko stola i dodirnuo njezinu. »Iskoristio je sve nas. To nije imalo nikakve veze s osnivanjem komune. Otpočetka se radilo samo o novcu.«

»Hvala Bogu da smo ga se oslobodili«, zadrhtala je Violet. »Na kraju sam ga i sama htjela ubiti.«

»A tko nije?« zapitao je Ralph Toomey.

Henry je pročistio grlo i opet preuzeo vodstvo. »Oduvijek smo znali da u tom starom skloništu postoji nešto opasno. Ispada da smo bili u pravu. Fallon i Isabella kažu da predmeti slične na originalne antikvitete iz kasnog viktorijanskog doba, a to je zapravo strašno opasno eksperimentalno oružje. Trebali bi ga deaktivirati stručnjaci.«

Bud Yeager je dlanom lupio po stolu. »Jadni mi ako predamo to oružje federalnim vlastima. Svi to znamo.«

»U pravu je«, rekla je Marge. »CIA će htjeti otkriti način na koji oružje djeluje, a vojska će htjeti skužiti kako napraviti još tisuću takvih predmeta.«

Fallon se malo promeškoltio. Istog je časa mnoštvo utihnulo. Svi su gledali u njega.

»S obzirom na jedinstvenu prirodu oružja, malo je vjerojatno da se mogu duplicirati«, rekao je. »A to je dobra vijest. Loša je vijest da naprave sa satnim mehanizmom koje smo našli nisu samo opasne, već i veoma nepredvidive, zato što se tehnologija koja je korištena temelji na zakonima para-normalne fizike.«

Isabella je primijetila da se ni na tu izjavu nitko nije šokirao.

GIGA

»Svi znaju da se već godinama CIA i FBI zezaju s natprirodnim stvarima«, zarežao je Oliver Hitchcock stojeći iza šanka.

U Isabelli se rascvala predivna toplina. Ovo su moji ljudi, pomislila je. Eto, zato se ovdje u Coveu osjećala kao da je kod kuće. Mještani su govorili njezinim jezikom, jezikom kojem su je učili još od kolijevke, urotničkim jezikom.

»Tako je«, gorljivo je rekla. »Prije više godina novine su razotkrile one takozvane dalekosežne eksperimente koje je provodila CIA.«

»I ne zaboravi na paranormalne istraživačke programe koji su pred više godina osnovani na Dukeu i Stanfordu«, rekla je Marge.

»A to su tek neki projekti za koje javnost zna«, rekao je Henry. »Nikomu ne govore što rade u tajnosti.«

»Nemojmo se više zanositi«, nepristrano je rekao Fallon. »Čini se da do danas crnooperativci nisu mnogo postigli na području paranormalnog oružja.«

Vera je prezirno puhnula. »Što ne znači da ne pokušavaju. Ako su te spravice dolje u skloništu prava stvar, sigurno je kao pakao da ih ne možemo predati vlastima.«

»Ako to učinimo, završit će u rukama neke agencije koja se bavi crnim operacijama, to je sigurno kao i to što sada sjedimo ovdje«, upozorio je Henry.

»Slučajno se slažem s tobom«, strpljivo je rekao Fallon. »Vjerujte mi kad vam kažem da ne želim da te naprave padnu u pogrešne ruke. Predlažem da ih predamo jednoj organizaciji koja ih je sposobna deaktivirati i spremiti.«

Bud se namrštio. »Koja bi to organizacija bila?«

»Skupina koja se naziva Ezoterično društvo«, rekao je Fallon. »Da se sad potpuno razotkrijem, Društvo je moj najveći klijent. Ono se već generacijama bavi ozbiljnim paranormalnim istraživanjima. Štoviše, već ima nekog iskustva s napravama sličnim onima koje smo našli u skloništu.«

Začuo se još jedan val žamorenja. Isabella je zamijetila nekoliko skeptičnih lica.

»Društvo je stvarno ozbiljno«, uvjerala ih je. »Kao što je i Fallon. Možete mu slobodno povjeriti da s oružjem učini ono što je ispravno.«

U prostoriji su glave počele potvrdno kimati.

»Jones o takvom oružju zna više od bilo koga od nas«, rekao je Henry. »Mislim da bismo trebali poslušati njegov savjet.«

»Slažem se«, izjavila je Vera. »S obzirom na način na koji se sat pojavio u staroj Zanderovoj kući, kao i činjenicu da postoji i drugi ulaz u sklonište za koji većina nas nije znala, očito je da te naprave više ne možemo štititi.«

»Sto je s kosturom?« upitala je Marge. »Siguran si da je to Gordon Lasher?«

»Prema osobnoj karti u njegovu novčaniku«, rekao je Fallon. Pogledao je Henryja. »I još nekim drugim stvarima.«

»Na tijelu je bio prsten«, rekao je Henry. Izvadio ga je iz džepa svog kombinezona i držao ga visoko u zraku da ga svi mogu vidjeti. »Sjećate se onog velikog starog i sjajnog kristala koji je Lasher uvijek nosio? To je taj.«

»U redu, znači, vjerojatno je to Lasher«, rekla je Marge. »Sto ćemo učiniti s njim?«

»Tijelo je mali problem«, priznao je Fallon.

Violet je razrogačila oči. »Mali problem? Ta to je mrtvo tijelo.«

»Što god se dogodilo Gordonu Lasheru, dogodilo se prije više od dvadeset godina, a sudeći prema komentarima koje sam čuo večeras, čini se da nikomu neće nedostajati«, rekao je Fallon.

»To je prokleta sigurno«, progundao je Ben Stokes.

»Imamo nekoliko opcija«, nastavio je Fallon. »Možemo reći okružnoj policiji za kostur, ali ne znam kako će se šerif ili bilo tko od njegovih ljudi spustiti u sklonište i pokupiti ostatke, a kamoli voditi istragu o smrti. Znae kakva je dolje atmosfera.«

GIGA

»Jones je u pravu«, rekao je Henry. »Lokalne će vlasti odmah skužiti da se ondje dolje događa nešto uvrnuto i odmah će kontaktirati federalce.«

»To znači i CIA-u«, smrknuto je rekla Fran Hitchcock. »Ili neku drugu tajnu agenciju. Isti oni koji su prije dvadeset i dvije godine ovdje postavili laboratorij možda još uvijek rade ondje, što mi znamo?«

Oliver Hitchcock je izgledao uznemireno. »Ako se ti tipovi vrate, ovoga će puta preplaviti Cove, pokušavajući izolirati izvor energije u tom radioaktivnom skloništu. Nećemo im dopustiti da zatvore cijeli grad i izbace nas.«

»Bit će kao u Području 51«, rekla je Isabella, pokušavajući se uživjeti u duh razgovora.

»Posvuda će biti naoružanih stražara.«

»Fallon kaže da je na ovom dijelu obale neka vrsta nekusa kozmičke energije«, rekla je Vera.

»Ako CIA otkrije da se može priključiti na takav izvor energije, nitko ih neće moći zaustaviti.

Isabella je u pravu. Prvi će im korak biti da isprazne grad.«

»Moglo bi biti i puno gore«, zlokobnim je tonom rekla Harriet Stokes. »Mogli bi odlučiti da ne žele nikakve svjedoke.«

Zavladala je mukla tišina dok je skupina pokušavala probaviti tu mogućnost. Zatim je opet započeo žamor, ovoga puta glasniji.

Pod okriljem općeg rogošenja, Fallon se okrenuo prema Isabelli.

»Nikad se nisam koristio terminom *kozmička energija*«, rekao je.

»Detalji«, odvrtila je.

»*Kozmičko* podrazumijeva energiju izvan Zemlje. Iako nešto od nje može ovdje igrati ulogu, ona nije mjerljiva, barem zasad, i nema nikakve veze s energijom nekusa koju sam spomenuo.«

Potapšala ga je po bedru. »Nitko te ne sluša, šefe.«

»Primijetio sam«, rekao je.

Uzrujani je razgovor bivao sve glasniji i sve je više rasla uznemirenost.

Fallon se nagnuo i ispružio ruke preko šanka. Zadovoljno je promatrao skupinu.

»Ovo zadivljuje«, rekao je Isabelli.

»Sto?« upitala je.

»Biti prisutan u nastajanju goleme teorije urote. To je kao da promatraš rađanje galaksije.

Mnoštvo nasumičnih i nepovezanih komadića i dijelova tvari fijučući prolaze jedan uz drugi, primijeniš malo gravitacije i pogodak: počne se stvarati organizirani sustav. Sljedeće što vidiš je da imaš gotovu zakučastu fantaziju koja uključuje CIA-u, Područje 51, kozmičku energiju i mrtvog momka.«

Priekorano ga je pogledala. »Ti si ovo započeo s tom pričom kako će CIA preuzeti grad.«

»Zapravo, ni to nisam uopće spomenuo.«

Trepnula je. »Misliš da je sve ovo zabavno, zar ne?«

»Mislim.« Udijelio joj je jedan od svojih rijetkih osmijeha, onaj od kojeg bi mu oči postale toplije. »Znaš, otkako sam se počeo družiti s tobom, počeo sam se prvi put u svom životu osjećati skoro pa normalnim.«

»Ovdje stvarno ima osnova za nagađanje o potencijalnoj uroti«, rekla mu je.

»Nema«, jednostavno je rekao. »Tri čovjeka koja su prije dvadeset i dvije godine provodila eksperimente na nekom antiknom oružju i mrtav prevarant ne čine nikakvu urotu.«

»U redu, što onda oni čine?«

Fallon je posegnuo za svojom bocom piva. »Problem. Onaj koji se može lako riješiti.«

»Stvarno?« Isabella je mahnula rukama da privuče pažnju okupljenih i povisila glas. »Fallon kaže da postoji rješenje problema s kosturom.«

Opet je zavladala tišina. Svi su s očekivanjem pogledali u Fallona.

»Meni se čini«, oprezno je rekao, »da bi najjednostavnije bilo pokupiti kosti iz skloništa i

GIGA

baciti ih s Rta u ocean. Kao što znate, tamo su struje veoma jake. Mislim da je devedeset i osam zarez pet posto sigurno da ocean neće izbaciti na obalu nijednu kost, barem ne ovdje u blizini. Čak i da izbaci nekolicinu, nitko ih neće moći povezati sa starim atomskim skloništem.«

Svi su zurili u njega s izrazima probuđenog shvaćanja na licima.

Henry je naškubio usne. »Meni paše.«

Fran Hitchcock je polako kimnula glavom. »Lasher je uvijek govorio o snazi karme. Ovo mi izgleda kao izvrstan primjer djelovanja karme.«

»Meni se sviđa.« Ben Stokes se razvedrio. »Jako mi se sviđa.«

»Smatrajte to pokopom u moru«, rekao je Fallon.

»Oh, da«, rekla je Isabella. »To je savršeno.«

Marge je brzo kimnula glavom. »Savršeno.«

Slijedila je još nekolicina potvrdnih kimanja.

»Idemo glasovati«, rekao je Henry. »Oni koji su za to da Fallonu prepustimo rješenje problema, neka dignu ruku.«

Sve su se ruke podigle, osim jedne.

Henry je pogledao Walkera. »Walkeru, kako ti glasuješ?«

Walker se na trenutak prestao trzati. Na njegovu koščatom licu pojavio se ljutit izraz. Isabella je bila sigurna da su mu se oči malo zažarile.

»Gordon Lasher je bio z-zao čovjek«, rekao je Walker.

»Shvatit ću to kao da si za«, rekao je Henry. »Znači, to je sređeno. Kostu idu u ocean, a one uvrnute naprave u sklonište Ezoteričnoga društva.«

Začuo se žamor zadovoljstva. Stolice su zaškri-pale. Ljudi su se ustajali i počeli oblačiti svoje jakne i rukavice da bi izašli van u vlažnu i maglovitu večer.

»Sada ne izgleda tako,« rekla je Isabella Fallon, »ali mi se čini da su te upravo izabrali za šerifa Scargill Covea.«

»A moja je mama uvijek mislila da bih se trebao baviti financijama.«

Vani je magla obavijala Cove, ona prava, gusta magla koja je dolazila s mirisom oceana. U maloj zajednici nije bilo uličnih svjetiljki, ali je nekolicina osvijetljenih prozora u svratištu i prostorijama iznad trgovina ispunjavala atmosferu nadzemaljskim sjajem.

Isabella je uživala u jednostavnoj šetnji do svoga stana zajedno s Fallonom. Bilo je tako dobro biti s njim. Osjećala je da tako treba biti.

Fallon je izvadio mobitel iz džepa jakne i pritisnuo neke brojeve.

»Rafanelli? Ovdje Jones.«

Nastala je kratka stanka.

»Kako to misliš koji Jones? Fallon Jones. J&J.« Fallon je zvučao razdraženo. »Za sutra mi treba laboratorijski tim ovdje u Scargill Coveu koji je sposoban raditi s artefaktima koji su ujedno i oružje... Da, rekao sam sutra. Nešto ti nije u redu s telefonom? Našao sam skrovište naprava gospođe Bridewell... Da, te naprave. Paklene sprave. Neke od njih još uvijek rade.« Nastala je još jedna stanka, ovoga puta malo dulja. Isabella je čula uzbuđeno brujanje na drugom kraju veze.

»Ne, još uvijek ne znam kako su dospjele ovamo«, nestrpljivo je rekao Fallon. »Ali izgleda da su zaključane u starom atomskom skloništu više od dvadeset godina. Tako je. Znam da je dr. Tremont stručnjakinja za staklo, ali sam prije provjerio i saznao da je na odmoru u Londonu. Tako si preostao samo ti. Osim toga, ti si stručnjak za deaktiviranje paranormalnog oružja, ne Tremon-tica. Vidimo se sutra ujutro.«

Zatvorio je mobitel.

Isabella je pročistila grlo.

»Što je?« rekao je.

»Katkada pokazuješ tendenciju da se osorno odnosiš prema ljudima«, rekla je.

GIGA

Zabio je ruke u džepove jakne. »Osorno?«
Izrekao je to kao da još nikad nije čuo tu riječ.

»Otresito«, rekla je. »Oštro. Neljubazno.«

»Hah. Pri telefonu volim biti kratak i jasan. Ljudi znaju potrošiti mnogo vremena čavrljajući sa mnom.«

»Čavrljajući *s tobom*? Čavrljanje obično podrazumijeva sudjelovanje dviju ili više osoba.«

»Ja nisam čavrljav tip.«

»Naravno da jesi. Upravo sada čavrljamo.«

»Ne«, rekao je veoma uvjeren. »Mi sada razgovaramo.«

»Ljudi obično ne vole kad im se naređuje, osobito ako to čini osoba koja im nije službeno pretpostavljena.«

»Misliš da sam bio osoran s Rafanellijem?« Sada je zvučao uvrijeđeno. »Učinio sam mu uslugu. Već je godinama opčinjen radovima Bridewellove. Preuzimanje odgovornosti za skrovište njezinih izuma bit će za njega veliko veselje, a da ne spominjem napredak u karijeri. Napisat će članak za *Journal of Paranormal and Psychical Research** i postati legenda u istražiteljskim krugovima Društva.«

»Razumijem«, rekla je Isabella.

Nastavili su hodati.

»Dakle?« rekao je Fallon. »Sto sam, dovraga, trebao reći Rafanelliju?«

»Obično pomaže kad se u poslovni razgovor umetne nekoliko prijateljskih komentara. Uvijek je lijepo pitati za zdravlje te osobe ili za njegovu djecu.«

»Zezaš se? Pitaj ljude za njihovo zdravlje ili za njihovu djecu i nikad neće prijeći na stvar.«

»Dobro«, rekla je.

Prešli su još nekoliko koraka. Fallon je gundao nešto sebi u bradu i opet posegnuo u džep svoje jakne. Naglom je kretnjom otvorio mobitel i utipkao neke brojeve.

»Rafanelli? Opet Jones. Fallon Jones. Molim te dovedi sutra tim u Scargill Cove da pokupite artefakte Bridewellove. Ti si vodeći stručnjak za para-oružje pa te naprave ne bih povjerio nikomu drugom osim tebi. Kako ti je žena? Vidimo se sutra.«

Zatvorio je mobitel.

»Sto je rekao?« upitala ga je.

»Ništa. Ni jednu jedinu riječ.«

»Vjerojatno je ostao zabezeknut.«

»Nadčavrljao sam ga«, ponosno je rekao Fallon.

»Da, i ja mislim da jesi.«

»Rekao sam ti da je čavrljanje o tim osobnim stvarima samo gubitak vremena.« Opet je otvorio mobitel. »Što me je podsjetilo da moram zvati Zacka. On će htjeti znati sve o tim napravama.«

Utipkao je šifru.

»Zack, ovdje Fallon. Našao sam hrpu Bridewelli-činih naprava ovdje u Scargill Coveu. Rafanelli sutra ovamo dovodi tim da ih rastave i prebace u laboratorij u Los Angelesu. Mislio sam da bi to volio znati. Pozdravi Raine. Čujem da je u drugom stanju. Čestitam. Bok.«
Zatvorio je mobitel i s nestrpljenjem očekivao presudu.

»Bolje je«, rekla je Isabella. »No sinulo mi je da bi bilo dobro kad bih ja obavljala više rutinskih poslovnih razgovora za J&J. Tako bi ti imao dovoljno vremena da se usredotočiš na svoj istražiteljski rad.«

»Je li to pristojan način da mi kažeš kako ne znam komunicirati s ljudima?«

»Fallone, nije svatko stvoren za takvu vještinu.«

»U pravu si«, odlučno je rekao. »Ubuduće ću ti prepustiti čavrljanje preko telefona.«

* Časopis o paranormalnim i parapsihološkim istraživanjima

GIGA

Nasmiješila se. »Tko je rekao da ne želiš prenositi ovlasti?«

Stigli su do Toomey's Treasuresa i vanjskim se stubištem popeli do njezina stana iznad trgovine. Na sebi je osjećala intenzivan Fallonov pogled dok je vadila ključ iz džepa. Bio je u onome što je ona nazivala njegovom mračnom zonom. Na slabom svjetlu gole žarulje niskog napona nad vratima, njegovo je grubo lice bilo prošarano svjetlom i sjenama kao u *noir* filmu. Mračna strast koja je gorjela duboko u njemu omogućila bi mu da igra ulogu junaka ili zlikovca, no bez obzira na to koju bi ulogu odabrao, držao bi se svog vlastitog kodeksa. Otvorila je vrata, ušla u stan i pritisnula prekidač za svjetlo. Okrenula se prema njemu.

»Večeras si učinio nešto«, rekla je. »Predložio si da bacimo kostur u more.«

Promatrao ju je izrazom koji nije mogla odgonetnuti. »Sto je s tim?«

»Ako bi tijelo predao vlastima, znaš da bi se vjerojatno provela istraga.«

»Malo je vjerojatno. Nitko u ovom okrugu ne bi mario za ono što se dogodilo u Coveu prije dvadeset i dvije godine. Nikomu izvan grada nije nimalo stalo do ovoga mjesta. Samo nekolicina zna da uopće i postoji.«

»Svjesna sam toga. Ipak, ako se ikada provede istraga o Lasherovoj smrti, svatko tko je bio prisutan na sastanku u gostionici bit će osumnjičen.«

Slegnuo je ramenima. »Zvuči kao da su svi oni imali motiv.«

»I zato nisi predložio praktičan pokop u more zbog straha da će neki tajni crnooperativci iz CIA-e preuzeti cijeli Cove. Učinio si to da zaštitiš ljude u ovoj zajednici.«

Nije odvratio ništa.

Stavila je ruke na njegova ramena i usnama lagano okrnula njegove. »Ti si dobar čovjek, Fallone Jones.«

»Samo sam pragmatičan.«

Osmjehnula se i zakoračila unatrag. »Bi li htio ući na jednu noćnu šalicu, gospodine Pragmatični?«

Stupio je na prag i ispunio cijeli ulaz. Na licu mu je bio odlučan izraz viteza koji se priprema za bitku.

»Vjerojatno želiš razgovarati o prošloj noći«, rekao je.

Nasmiješila se. »Ma kakvi.«

Stisnuo je oči. »Ma kakvi?«

»Prošla je noć bila najromantičnija noć u cijelom mom životu. Čemu to pokvariti nastojanjem da se objasni?«

»Nisam namjeravao ništa objašnjavati. Meni je izgledalo prilično izravno. Ali sam mislio da bi ti možda htjela razgovarati o tome. Žene uvijek to žele. Mislim reći, nakon toga.«

»A kako ti to znaš?«

Namrštio se. »Svi to znaju.«

Skoro se nasmijala. »Jedino u što sam sigurna što se tiče prošle noći jest da nije bilo nikakve urote.«

»Definitivno nikakve urote«, složio se.

»I to mi je dovoljno.«

»Da?«

Primila ga je za ruku i nježno ga povukla. »Uđi i popij piće sa mnom, Fallone Jones.«

Ušao je u stan, zatvorio vrata i s velikom ih pažnjom zaključao. Kad se okrenuo prema njoj, mogla je vidjeti vatru u njegovim očima.

»Najromantičnija noć u cijelom tvom životu?« rekao je veoma oprezno.

»Definitivno. Je li i tebi bila dobra?« Energija se u prostoriji malo zagrijala. »Da«, rekao je.

»Najbolja.«

»Onda smatram da daljnja diskusija nije potrebna.« »Nije«, rekao je. »Nema više razgovora.« Sagnuo se, podigao je u naručje i krenuo prema spavaćoj sobi.

GIGA

Isabella je ovila ruke oko njegova vrata. »Mislim da ćemo preskočiti noćnu šalicu«, rekla je.

Nešto kasnije probudila se sa spoznajom da je sama na krevetu. Otvorila je oči i posjela se, naslonivši se na jastuke. Sat na noćnom ormariću pokazivao je dva i dvadeset.

Poznati nezemaljski sjaj obasjavao je vrata spavaće sobe. Nije psf-magla, pomislila je. Bilo je to svjetlo računalnog ekrana. Fallon se bacio na posao.

Odgrnula je pokrivač i ustala. Bila je gola, a u sobi je bilo hladno. Obula je papuče i navukla svoj kućni ogrtač.

Zavezivala je pojas ogrtača dok je prolazila kratkim hodnikom uz kupaonicu do dnevne sobe. Fallon je sjedio i gledao u svoje prijenosno računalo. Na svjetlu ekrana njegovo je lice imalo nemilosrdan izraz opsjednutog čovjeka. Mogla je slobodno povjerovati da je potomak legendarnog alkemičara.

»Fallone?«

Podigao je pogled. Njegov se kruti izraz ublažio kad ju je ugledao. U zraku se uskomešala energija. Znala je da se sjetio velike strasti koju su doživjeli.

»Oprosti«, rekao je. »Nisam te htio probuditi.«

»Na čemu radiš?« upitala ga je.

Primakla se bliže k njemu. »Slučaj Noćne sjene?«

»Ne.« Zavali se u stolici. »Malo sam istraživao o Julianu Garrettu.«

»Trebao bi biti u krevetu. Moraš odspavati.«

»Ne treba mi mnogo sna.«

»Pa, sigurno ti ga treba više od onoga koliko si noćas spavao.« Nagnula se preko stola i primila njegovu snažnu ruku. »Sad je dva i dvadeset ujutro. Vрати se u krevet.«

»Uvijek radim u čudne sate«, rekao je.

»Ne moraju biti toliko čudni. Dođi sa mnom.«

Na njezino je iznenađenje ustao sa stolice i dopustio joj da ga odvede u spavaću sobu. Stigavši tamo, privukao ju je u naručje i potom dolje na krevet.

Ovoga su puta spavali sve do zore.

»Ona je unuka one ludare koja vodi urotničku *web-stranicu* Iceberg?« upitao je Zack. Pazio je da tiho govori, ali se svejedno u njegovu glasu čula mješavina zabave i zaprepaštenja. »Ti to ozbiljno?«

Fallon je stajao uz prozor svoga ureda i gledao preko puta u kafić Sunshine. Isabella i Zackova žena Raine upravo su nestale u njegovoj unutrašnjosti da kupe Margeine *mujfine* za sve njih. Pojest će ih dok čekaju na Rafanellija i laboratorijske tehničare.

Trebao je smisliti nešto bolje, a ne pokušavati Zacku objasniti Isabellu, pomislio je. Isabellu se nije moglo lako objasniti. Isabella je bila jedinstvena, samo jedna takve vrste.

»Poznaješ me«, rekao je. »Ja sam uvijek ozbiljan.«

»Pa, da, naravno«, rekao je Zack. »No, što se tiče tvoje ozbiljnosti, tu postoje različite nijanse.«

Fallon je pogledao svoga rođaka. Zack se prekrivenih ruku nehajno naslanjao na ugao Fallonova stola. Obiteljska sličnost njih dvojice bila je uočljiva. Poput većine muškaraca u obitelji Jones, oba su imala tamnu kosu i vitku građu karakterističnu za klan u kojem su se generacijama rađali lovci.

Doduše, tu je završavala svaka fizička sličnost. Zackove su oči bile ledeno plave i bio je nekoliko centimetara niži od Fallona. No najveća je razlika među njima bila u vrsti njihovih talenata. Zacku je njegova parapsiholoska sposobnost omogućavala da predvidi djela drugih, što mu je bio veliki plus s obzirom na novu dužnost ravnatelja Društva. Njegov je talent zapravo bio rijedak oblik psihome-trije. Zack je mogao uzeti nož ili pištolj kojima su počinjena ubojstva i osjetiti ono što je ubojica osjećao u trenutku počinjenja zločina.

Oženio se ženom sličnog talenta. Kad bi Raine došla u kontakt s parapsihološkim ostacima izvršenog nasilja, njezina bi joj intuicija prevela tu energiju u glasove. Katkada bi čula glas ubojice. Katkada glasove žrtava.

Kao i mnogi iz obitelji Jones, Zack je jednom radio kao agent J&J-a. No sada je bio posljednji u dugom nizu Jonesa koji su preuzeli uzde Ezoteričnoga društva. Po Fallonovu je mišljenju njegova promjena karijere bio dobar potez za njih obojicu. Zack je bio prirodno nadaren za izdavanje naredbi, ali ih nikad nije rado primao.

»Želiš razgovarati o mojim nijansama ili o činjenici da smo našli skrovište Bridewellicinih gadnih malih spravica?« upitao je Fallon.

»I meni je drago što te vidim, rođače«, rekao je Zack.

Fallon se trgnuo. »Oprosti. U zadnje je vrijeme ovdje prilično zbrkano. Kad si me jutros nazvao i rekao da si na putu u Cove, uhvatio si me na prepad, to je sve. Nisam namjeravao primati posjetitelje.«

»Nakon našeg sinočnjeg telefonskog razgovora rekao sam Raine što si našao. Oboje smo se složili da je ovo dio povijesti Ezoteričnoga društva koji nikako ne želimo propustiti.«

»Niste došli čak iz Seattlea samo zato da bacite pogled na neke stare satne izume.«

»U redu, ima još jedan razlog«, rekao je Zack. »Ali me zanimaju i naprave gospođe Bridewell. J&J nije nikad uspio otkriti sve naprave nakon što je zaključen slučaj krajem devetnaestog stoljeća. Nije mogao čak ni procijeniti koliko bi ih moglo biti. Pronađene naprave spremljene su u trezor u zgradi Ezoteričnoga društva u Engleskoj, ali je nekolicina njih nestala za vrijeme Drugog svjetskog rata. Kako su, dovraga, neke od naprava završile ovdje u Scargill Coveu?«

»Još uvijek radim na tom problemu«, rekao je Fallon. »U ovome času mogu reći jedino to da su se prije dvadeset i dvije godine tri čovjeka uspjela domoći nekih naprava. Donijeli su ih ovamo, popravili ih i pokušali s njima provesti neke eksperimente. Jedan je od njih poginuo u eksploziji.«

»Htjeli su dokučiti kako rade te proklete stvari«, rekao je Zack.

GIGA

»Očito«, rekao je Fallon. »Provjerio sam arhiv o imanju. Motel Sea Breeze nekoć je posjedovala obitelj imenom Kelso. Posljednji preživjeli član bio je Jonathan Kelso. Doživio je nekakav živčani slom prije otprilike dvadeset i dvije godine. Otada živi u psihijatrijskog bolnici.«

»Posljedice eksplozije?«

»To mi govori moj talent«, rekao je Fallon. »Pokušat ću razgovarati s njim kad dobijem priliku. No, sada imam druge prioritete. Prvo na mojoj listi onoga što moram učiniti jest sigurno izvaditi naprave iz skloništa i odvesti ih u laboratorij.«

»Tajna oružja je u staklu kojim se Bridewellova koristila, kao i u njezinu talentu. Do današnjeg dana nitko ne shvaća kakva je parafizika korištena. Ali zašto su Kelso i njegovi kolege donijeli naprave ovamo? Očito su znali za staro atomsko sklonište, ali su jednako dobro skrovište mogli naći i na stotinu drugih mjesta.«

»Devedeset i devet zarez tri posto sam siguran da je odlučujući faktor bio to što su znali da je Scargill Cove paraneksus.«

»Da?« Zack je bacio pogled kroz prozor. »Ja to nisam znao. Mislio sam da si ovamo premjestio ured zato što voliš samoću.«

»I to je utjecalo, ali sam ga uglavnom odabrao zbog ovdašnje energije. Struje neksusa nisu isprva očite, ali su veoma snažne. Možeš ih osjetiti nakon što ovdje provedeš neko vrijeme. Atmosfera koja ovdje vlada pomaže mi da se usredotočim.«

»U redu, vjerujem ti«, rekao je Zack. »No budimo iskreni: ti nikad nisi bio ono što bi ljudi nazvali druželjubivim tipom, čak ni prije nego što se prije tri godine dogodilo ono sranje. Nakon toga je tvoja potreba za samoćom bila još izraženija. Dovraga, praktički si nestao kad si se preselio ovamo.«

»Sviđa mi se ovdje.«

»Vidim i sam«, rekao je Zack.

Neko vrijeme nije ništa govorio. Fallon je čekao.

»Vjerojatno bih morao spomenuti razlog zbog kojega sam te odlučio danas posjetiti«, napokon je rekao Zack.

»Znao sam«, rekao je Fallon.

»Pa, ti si medij.«

»Da čujemo.«

»Htio bih da se ovoga tjedna pojaviš na zimskoj konferenciji Društva«, rekao je Zack.

Fallon nije nimalo oklijevao. »Ne.«

»Preskočio si je već dvije godine zaredom.«

»I sam znaš zašto.«

»Da, ali su ove godine stvari drukčije.«

»Daj mi jedan dobar razlog zbog kojeg bih trebao putovati sve do Sedone.«

»Dat ću ti dva. Prvi je taj što se nešto događa i što te Vijeće namjerava skinuti s položaja upravitelja J&J-a.«

Fallon se osjećao kao da je naletio na kamenu zid. Samo se uz veliku volju i malo potpore svog talenta uspio pribitati.

»To nije moguće«, rekao je. »J&J je moj. Naslijedio sam firmu od strica Greshama. Ovo je oduvijek bila privatna firma unutar obitelji. Nije to nikakav ogranak Ezoteričnoga društva kao što su laboratoriji ili muzeji. Vijeće me ne može otpustiti.«

»Ako te ne mogu smijeniti, priča se da će Vijeće prekinuti sve veze s J&J-om i unajmiti novu istražiteljsku tvrtku.«

Fallon je čvrsto stisnuo prozorsku dasku. »Netko misli da sam poludio?«

»Nešto se natuknulo«, ravnodušno je rekao Zack. »Ali je politički korektan argument bio da trošiš previše sredstava na slučaj povezan s Noćnom sjenom.«

Fallon je zatvorio oči. »Misle da je taj slučaj završen zbog havajskog slučaja.«

GIGA

»Da«, rekao je Zack.

»Nije završen.« Fallon je otvorio oči. »Osjećam to, Zack. Ta je prokleta organizacija kao hidra. Odrežemo joj jednu zmijsku glavu, a druga se ubrzo pojavi na njezinu mjestu. Vjeruj mi. Sve dok imaju Humphreva Hulseyu i formulu, ne možemo se opustiti.«

»Vjerujem ti i podržat ću te u cijelosti. No, u međuvremenu želim da ti podržiš mene.«

»Hoćeš da to učinim tako što ću se pojaviti na konferenciji u Sedoni?«

Zack ga je uporno promatrao svojim nevjerojatno hladnim i odlučnim plavim očima u kojima se naziralo i razumijevanje.

»Da«, rekao je. »Rodače, suoči se s time: ne možeš se zauvijek skrivati ovdje u Scargill Coveu. Obojica to znamo. Oni koji imaju moć u Ezoteričnome društvu moraju te vidjeti. Ako im nisi na vidiku, glasine će se samo pogoršati.«

Fallon je polako izdahnuo zrak. Znao je da će taj zahtjev doći prije ili kasnije, podsjetio se.

Njegovi su roditelji nešto natuknuli prije nekoliko tjedana. Ipak, Zack je vršio veći pritisak nego što je situacija zahtijevala. Osjetio je neku prikrivenu žurbu koja je zahtijevala malo analize.

Podigao je svoja osjetila na viši stupanj i promatrao kao se osvjetljuje paranormalna mreža.

»Dakle, pakla mu«, tiho je rekao. »Nisu se okomili samo na mene i J&J, zar ne?«

»Mislim da nisu«, rekao je Zack veoma ozbiljno. »Imam osjećaj da je prekidanje svih veza s J&J-om i uskrata sredstava koja su ti potrebna za istraživanje Noćne sjene dio dugoročne strategije.«

»Ti si sljedeći«, rekao je Fallon kad ga je shvaćanje pogodilo ravno u želudac. »Bez J&J-a u blizini, sljedeći bi logičan korak bio uvjeravanje Vijeća da te uklone i postave nekog drugog na čelo Društva.«

»Nekoga tko nije Jones, da budemo precizni«, rekao je Zack. »Nekoga tko će biti u poziciji da preusmjeri ne samo sva sredstva Društva, već i da promijeni njegove ciljeve i svrhu. Moj mi talent govori da se ovdje radi o onome što se u poslovnom svijetu naziva neprijateljskim preuzimanjem.«

Fallon je tiho zazviždao. »Više slični na državni udar.«

»Htio bih se tomu suprotstaviti pokazivanjem moći. U Ezoteričnom su društvu moć i talent sve, oduvijek su bili. Obitelj Jones posjeduje obje te vrijednosti. Htio bih na njih podsjetiti članove Društva. Dovraga, pa mi smo osnovali organizaciju. Nećemo je prepustiti bez borbe.« Na paranormalnoj je mreži zasjalo još više sektora. »Noćna sjena«, tiho je rekao Fallon. »Ili ono što je ostalo od nje. Mora biti ona.«

»Možda«, oprezno je rekao Zack. »A možda i nije. Nisam bio u mogućnosti identificirati izvor nedavnih glasina, a kamoli je li ta osoba povezana s Noćnom sjenom. Možda ovo dolazi iz posve drugog smjera. U Društvu je uvijek bilo onih koji su mrzili svakoga iz naše loze.«

»Zato što smo potomci osnivača.« Fallon se ogledao po sobi, katalogizirajući u glavi posvuda postavljene antikvite: stol i staru tintarnicu, vik-torijanski stalak za kišobrane i vješalicu za kapute od kovanog željeza. Svi su uredi J&J-a diljem Sjedinjenih Država i u Londonu imali neke uspomene koje su odražavale povijest J&J-a i Društva. A oboje je bilo neraskidivo vezano uz povijest obitelji Jones, pomislio je. »Boje nas se jer smo oduvijek nadzirali Ezoterično društvo.«

»Ne samo organizaciju«, podsjetio ga je Zack. »Nego i mnoge njezine najdublje tajne. Obitelj je oduvijek imala neprijatelje. Znaš onu staru poslovicu.«

»Prijatelji mogu dolaziti i odlaziti, ali se neprijatelji samo gomilaju.«

»Jonesovi su imali više od četiri stotine godina da steknu neprijatelje.«

Fallon se sumorno nasmiješio. »A što je najbolje, u tome smo jako dobri.«

»Dolazi zajedno s teritorijem«, rekao je Zack. »Kao što sam ti rekao, još ne znam je li osoba koja je pokrenula glasine o tebi i J&J-u na bilo koji način povezana s Noćnom sjenom, ali

GIGA

mislom da je jasno da joj je konačni cilj da Jonesi izgube nadzor nad Ezoteričnim društvom.«
»I njezinim tajnama. Zapravo je to jedna vraška strategija, kad malo bolje razmisliš. Zašto se mučiti i riskirati uskravanjem trenutno razbijene verzije Noćne sjene, ako možeš iznutra preuzeti Ezoterično društvo i stvoriti super Noćnu sjenu? Plan je briljantan.«

Zack je pročistio grlo. »Pričekajmo s teorijama urote dok ne saznamo s čime smo stvarno suočeni.«

Fallon se okrenuo prema prozoru. Čak su ga neki iz vlastite obitelji smatrali urotničkim luđakom. Zack i svi drugi olako su rabili izraz *teorija urote*, pomislio je. Čini se da oni nisu razabirali svijetlu i sjajnu liniju koja je razdvajala valjanu teoriju slučaja i urotničku fantaziju. Nije ni čudo da je nekomu bilo tako lako pokrenuti nove glasine u najvišim krugovima Ezoteričnoga društva. *Dao sam izdajici svu municiju koja mu je trebala.*

»Hoćeš li doći na zimsku konferenciju?« tiho je upitao Zack.

Zack je u pravu, pomislio je Fallon. U Društvu je govorila moć i govorila je veoma glasno.

»Pojavit ću se na primanju prilikom otvaranja«, rekao je. »Hoće li te to zadovoljiti?«

»Hoće.« Zack mu je prišao i potapšao ga po ramenu. »Hvala ti, rođače. Znao sam da mogu računati na tebe.«

»Trebao bi znati jednu stvar. Trenutno radim na jednom drugom projektu.«

»Razvrstavanju naprava gospođe Bridewell?«

Nema problema. Kad Rafanelli sa svojim timom pokupi te naprave, taj će stari slučaj biti zaključen.«

»Ne govorim o napravama«, rekao je Fallon. »Mislio sam na Isabellu.«

Zack mu se znalački nasmiješio. »Dovedi i nju na konferenciju. Dovraga, činjenica da imaš curu će, uh - «

»Tako ću izgledati stabilniji?« ravnodušno je upitao. »Normalniji?«

»Da, nešto slično«, priznao je Zack.

Fallon je okrenuo leđa pogledu na Sunshine. »Ne razumiješ. Radim na Isabellinu slučaju.«

»Sto bi pak to trebalo značiti?«

»Misli da je netko ubio njezinu baku. Uvjerena je da ta ista osoba želi ubiti i nju.«

»Bez uvrede,« rekao je Zack, »ali zašto bi se netko trudio ubiti Čuvara? Ona je ludara. Svi to znaju. I zašto bi netko želio ubiti Isabellu?«

»Misli da je nabasala na pravu urotu. Ispričala je to svojoj baki i sada misli da je baka mrtva. Dakle, da, Isabella misli da tu postoji veza. Pristao sam da to istražim.«

Dolje su se otvorila vrata Sunshinea. Isabella i Raine izašle su van noseći papirnate vrećice koje su nesumnjivo bile pune svježih i još toplih *muf-fina*. Fallon je mogao vidjeti kako dvije žene neusi-ljeno razgovaraju, kao da su stare prijateljice. Nitko ne bi rekao da su se upoznale nedugo prije toga. Isabellina je energija tako djelovala na ljude, jednako kao i na pse i na biljke, pomislio je. A opet, energija je energija i živa bića uvijek reagiraju na nju, na ovaj ili onaj način.

Raine je bila visoka i imala izražajne oči koje je pokušavala sakriti iza ozbiljnih okvira naočala. I ona je, kao i Zack, nosila većinom crnu odjeću.

»Da vidim jesam li dobro shvatio«, rekao je Zack. »J&J istražuje moguću smrt jedne od najluđih urotničkih nakaza koja je ikad pokrenula *web*-stranicu.«

»Više-manje«, rekao je Fallon.

»Ti si osoba koja barata brojevima. Nikad još nisi rekao *više-manje*. Kolike su šanse da se ovdje radi o stvarnoj uroti?«

»Ne znam«, priznao je Fallon.

»Ti to uvijek znaš«, rekao je Zack.

»Ne i ovaj put.« Ugledao je kako se veliki sre-brnosivi terenac polako kreće uskom ulicom.

»Stigao je tim.«

Vozač je stao i spustio prozor da razgovara s Raine i Isabellom. Fallon je vidio kako mu

GIGA

Isabella pokazuje na malo parkiralište iza ureda. Tada su dvije žene ušle u prazno prizemlje zgrade.

Sa stubišta su se začuli koraci. Vrata su se otvorila. U ured su ušle Isabella i Raine praćene predi-vnim mirisom toplih *muffina*. U ured su unijele još nešto - suptilnu toplinu svojih aura. Obje su posjedovale snažne talente. Moćne senzibilne osobe uskomešale bi atmosferu čak i kad se ne bi koristile svojim sposobnostima.

»Dr. Rafanelli i njegov tim bit će ovdje za nekoliko minuta«, rekla je Isabella. »Rekle smo im da najprije odu u Sunshine na kavu i *muffine*.«

»Prokletstvo.« Fallon je obuzelo nestrpljenje. Bacio je pogled na svoj sat. »Nemamo cijeli dan na raspolaganju. Trebali smo već započeti. Trebat će vremena da se te naprave deaktiviraju i prikladno pripreme za transport.«

»Sigurna sam da se neće dugo zadržati«, rekla je Isabella. Otvorila je svoju vrećicu i pružila mu je. »Evo, uzmi kolač. Upravo su izvađeni iz pećnice.«

Rastreseno je zavirio u vrećicu. »U redu, hvala.«

Odabrao je kolač i pola ga odgrizao prije nego što je shvatio da ga Raine i Zack promatraju s jedva prikrivenim smijehom.

»Nešto je smiješno?« žvačući je rekao.

»Nije«, tiho je rekao Zack. Odgrizao je kolač koji mu je dodala Raine. »Rekao si da u atomskom skloništu ima mnogo paraenergije. Ima li još nešto što bismo trebali znati?«

Isabella je bacila praznu papirnatu vrećicu u koš za smeće. »Vjerojatno bismo vam trebali reći za truplo.«

Raine je pogledala u nju i Fallona. »Postoji i truplo?«

»Staro«, objasnio je Fallon. »Samo kostur. Pripada prevarantu koji je ovdje prije dvadeset i dvije godine osnovao komunu. Članovi zajednice izbacili su ga kad su shvatili da im je uzeo sav novac i da pokušava osnovati vlastiti harem. Jedne se noći vratio da ukrade naprave.

Jednu je uspio, sat.«

Zack je otresao mrvice kolača s ruku i pogledao ga s velikim zanimanjem. »Kako je umro?«

»Nesreća na radu«, rekao je Fallon.

* * *

Sat vremena kasnije Fallon je zajedno sa Zackom stajao u skloništu. Promatrali su kako Rafanelli i njegov tim pažljivo deaktiviraju satne mehanizme koji su pokretali predmete u staklenim kutijama. Svaka je naprava pomno spremljena u svoj sanduk od olovnog stakla kojima su se muzeji Društva koristili za transport artefakata natopljenih velikom količinom nepoznate psz'-energije utemeljene na kristalu ili na staklu.

Isabella i Raine nalazile su se na drugom kraju skloništa, uz kostur. Tiho su razgovarale. Zack je zamišljena izraza na licu pogledao truplo.

»Ovo nije bila nezgoda na radu«, rekao je.

»Tako nekako.« Fallon je slegnuo ramenima. »Lasher je bio lopov i čini se da je ovdje namjeravao ukrasti te stvari kad ga je netko maznuo po glavi. Kao što sam rekao, nesreća na radu.«

»Tko ga je udario polugom?«

»Mislimo da je s njim bila žena. Zvala se Rachel Stewart i imala je neki talent. Po tome kako izgleda, čini se da se Rachel stvarno razljutila.«

»Ustraješ na tom scenariju obračuna među lopovima?«

»Uklapa se«, rekao je Fallon. »U svakom slučaju, dogodilo se prije više od dvadeset godina. Sada više nitko ne mari.«

»A bilo bi malo nezgodno da se slučaj preda vlastima,« suho se složio Zack, »s obzirom na vruću psz-energiju ovdje dolje.«

GIGA

»Aha.«

»Vidiš?« Zack je raširio ruke. »Upravo ovako Jonesi nakupljaju tajne.«

»Još jedna stvar u kojoj smo jako dobri, kao i u prikupljanju neprijatelja.«

Raine i Isabella okrenule su se od kostura i prišle im.

»Kažeš da namjeravaš baciti ostatke s Rta?« upitala je Raine.

»To sam planirao«, rekao je Fallon.

»Sam odluči«, rekla je Raine. »Ali mislim da bi trebao znati da čujem odjek glasova osoba koje su te noći bile ovdje.«

Fallon ju je pogledao. »I?«

U Raineinim su se očima pojavile sjene. »Upletena je žena. Ali ona nije ubojica. U vrijeme smrti ovdje su dolje bile tri osobe. Netko drugi je polugom udario Lashera.«

»Ljubavni trokut?« upitala je Isabella.

Raineine su se obrve napele iznad okvira naočala. »Ne, mislim da nije, ne baš. Ali je došlo do žestoke svađe.«

Fallon je otprilike jednu sekundu razmatrao mogući scenarij, napravio male preinake u svojoj teoriji zločina i zatim izgledao zadovoljno.

»Ne mijenja ništa na stvari«, rekao je. »Nikoga nije briga.«

Na drugom je kraju prostorije Preston Rafanelli završio sa zaključavanjem posljednje naprave. Nizak muškarac krupne građe u ranim četrdesetim godinama, uravnotežio je čelavost glave uredno podrezanom bradicom. Dao je posljednje upute jednom od tehničara i zatim prišao Fallonu i ostalima. Njegovo je široko lice blistalo od uzbuđenja.

»Ovo je nevjerojatno otkriće«, zaneseno je rekao. »Jedva čekam da ti artefakti stignu u moj laboratorij. Znam da će ih doktorica Tremont htjeti pregledati što prije. Večeras ću joj poslati *e-mail*. Imam osjećaj da će skratiti svoj odmor kad čuje da smo pronašli cijelo skrovište izuma gospođe Bridewell. Ne mogu ti reći koliko sam ti zahvalan što si mi pribavio ovaj projekt, Jones.«

»Nema problema«, rekao je Fallon. »Živim zato da unosim radost u živote drugih.«

Isabella je raširila ruke. »A ljudi kažu da Fallon Jones nema smisla za humor.«

Tog poslijepodneva u četiri sata Zack je sjedio za volanom unajmljenog automobila. Raine je vezivala pojas na suvozačkom sjedalu. Mahnula je Isabelli i Fallon u koji su stajali na uskom pločniku ispred ureda.

Zack je stavio auto u brzinu i polako krenuo uskom glavnom ulicom Covea, slijedeći terenac s Rafanellijem i njegovim timom.

»Ispravi me ako griješim,« rekla je Raine, »ali mislim da se Zemlja upravo pomaknula na svojoj osi.«

Zack se nasmiješio. »Zato što je Fallon napokon unajmio pomoćnicu?«

»Ne samo pomoćnicu. Uspio je pronaći jedinu ženu na ovom planetu koja izgleda cijeni njegovu prilično jedinstvenu narav. Spavaju zajedno.«

»Aha, i ja sam stekao taj dojam«, rekao je Zack. »Oduvijek sam znao da će Fallon, kad napokon padne, pasti poput onih velikih dlakavih mamuta na kraju ledenog doba.«

»Silovito?«

»Jako. Čudi me da skroz u Seattleu nismo osjetili kako se zemlja trese.«

Raine je lagano bubnjala prstima po sjedalu. »Jako mi se sviđa Isabella, ali osjećam da je opsjednuta teorijama urote jednako kao i Fallon. Možda čak i više.«

»Mislim da joj je to u krvi. Fallon kaže da je ona unuka Čuvarice.«

Raine je zapanjeno okrenula glavu. »One ludare koja vodi onu uvrnutu zuefr-stranicu? Iceberg?«

»Upravo ta. Izgleda da je Čuvarica nedavno umrla ili je lažirala svoju smrt, ovisno o tome kako na to gledaš.«

»Blagi Bože.«

»Isabella je uvjerena da je netko ubio njezinu baku zbog neke tajne urote. Misli da su ubojice krenule i za njom.«

Raine je naslonila glavu na naslon sjedala i zastenjala. »Oh, čovječe. Ona je stvarno malo skrenula, zar ne?«

»Čini se da jest.«

»Izgleda tako simpatično. Stvarno mi se sviđa. Sto Fallon misli?«

»I Fallon se jako sviđa. Stekao sam dojam da ne vjeruje u njezinu teoriju urote, barem ne u potpunosti. Ali spava s njom, a on je Jones, što znači da će sve učiniti za nju. Istražuje smrt Čuvarice.«

»Čekaj dok ostali Jonesi ne saznaju za to.« Usta su joj se stegnula. »Obitelj će doživjeti šok. Svi su se nadali da će Fallon upoznati ženu koja će ga spustiti u stvarnost, onu koja će biti protuteža njegovoj nesvakidašnjoj prirodi.«

»Umjesto toga je potonuo još dublje zbog nekoga tko je skrenuo više od njega.«

»Sto je rekao kad si ga pozvao da dođe na zimsku konferenciju?« upitala je.

»Objasnio sam mu situaciju. Shvaća je. Doći će. Neće se dugo zadržati, doduše, samo na primanju i dražbi. No i to je dovoljno za moje namjere.«

»Skupi gomilu Jonesa u jednoj prostoriji i ljudi će im obratiti svoju pažnju«, rekla je Raine.

»Znaš li zbog čega Fallon toliko mrzi društvena okupljanja?«

»Nikad ih nije naročito volio, a osobito ne ovo.«

»Zašto?«

»Jer će ondje biti njegova bivša zaručnica i njezina obitelj.«

»Hej, uspori malo. Nisam imala pojma da je Fallon bio zaručen.«

»Zove se Jennifer Austin. Stručnjakinja je za paranormalno zračenje. Radi u laboratoriju u Los Angelesu.«

»Je li u rodu s Conroyem Austinom koji je član Vijeća?«

»Ona mu je kći«, rekao je Zack. »Kad su se Jennifer i Fallon zaručili, svi su mislili da su savr-

GIGA

šen par.«

»Što se dogodilo?«

»Nije dobro završilo«, rekao je.

»Razumijem.«

»Usput, bila si u krivu kad si rekla da se Zemlja pomaknula na svojoj osi jer je Fallon Jones zaposlio pomoćnicu.«

»Siguran si?«

»Posve siguran«, odvratio je. »Zemlja se pomiče na svojoj osi onda kad ti i ja vodimo ljubav.«

»Da«, rekla je i nasmiješila se. »Imaš pravo.«

Narednog jutra u devet sati Isabella je telefonski razgovarala s Emily Crane, jednom od J&J-ovih honorarnih istražiteljica.

»Sjedi ovdje u mom uredu i plače«, šaptala je Emily na drugom kraju linije. »Sto bih sada trebala učiniti?«

»Ne brini se za klijenta koji plače«, rekla joj je Isabella. »Slučajevi s lažnim medijima uvijek su jako emocionalni. Gospodin Rand se nadao da je lažni medij stvarno komunicirao s njegovom mrtvom majkom. No činjenica da se obratio J&J-u da malo istraži pokazuje da je duboko u sebi gajio sumnje. Potapšaj ga po ramenu i podsjeti da je imao dobar instinkt.« Emily je govorila tihim glasom. »Problem je u razlogu zbog kojega je uopće htio kontaktirati s dragom majkom. Njegova je majka očito prije svoje smrti negdje spremila nekoliko tisuća dolara vrijedne financijske dokumente. Rand mi je rekao da se njegova mama iznenada srušila i umrla. Srčani udar. Nikad nikomu nije rekla gdje je sakrila papire.«

»Oh, razumijem«, rekla je Isabella. »Dakle, to je prilično jednostavno. Reci gospodinu Randu da ćeš rado vidjeti što možeš učiniti u vezi s nestalim financijskim dokumentima.«

»Uh, to i nije tako dobra ideja. Čekaj sekundu.«

Isabella je začula prigušene glasove u pozadini. Emily Crane je razgovarala sa svojim klijentom.

»Oprostite na trenutak, gospodine Rand. Ovo je poslovni razgovor. Preuzet ću ga u drugoj prostoriji.«

Začula je Randovo glasnije šmrcaje.

Čula je i zatvaranje vrata. Randovo se šmrcaje više nije čulo.

»Sto se događa?« upitala je Isabella.

»Događa se to«, rekla je Emily, »što mi moja intuicija govori da je Rand kriv za smrt svoje majke. Još nisam sigurna kako je to učinio, možda uz pomoć njezinih vlastitih lijekova. Doduše, očito nije očekivao da će odmah umrijeti. Vjerojatno je mislio da će završiti na odjelu intenzivne njege, shvatiti da umire i reći mu gdje su skriveni papiri.«

»Oh, sranje. Mrzim kad se to dogodi.«

»I ja«, gorljivo je rekla Emily »Slušaj, ja sam jedna od onih agentica koje Fallon Jones voli nazivati svojim ljudima za izgubljene pse i opsjednute kuće. Zbog toga mi je J&J i uputio Randa.«

»I vjerojatno zato što si smještena u istom gradu.«

»Tako je. Ali istraga ubojstva, osobito onoga koje je teško dokazati, izvan je mojih mogućnosti. Nema dovoljno iskustva. Ako se J&J želi pozabaviti ovime, morat ćeš uključiti nekog drugog-«

»Nema problema. Čekaj da provjerim popis istražitelja tamo u San Franciscu.« Isabella se okrenula zajedno sa stolicom prema ekranu svog računala i kliknula na popis privatnih istražitelja koji su surađivali s J&J-om u Zaljevu. »Evo ga. Seaton-Kent Investigations. Nazvat ću ih.«

»Poznajem Baxtera Seatona i Devlina Kenta.« Emily je zvučala kao da joj je laknulo. »Dobar par. Dobri istražitelji. Prošlog sam tjedna večerala s njima i popila piće. Oni se mogu pozabaviti Random.«

»Reci Randu da mu preporučaš agenciju koja se specijalizirala za pronalaženje izgubljenih predmeta. Seaton i Kent će to istražiti i ako nađu neke stvarne dokaze - «

»Malo je vjerojatno.«

»Nikad se ne zna. Ako ipak uspiju, sve što nađu predat će policiji. Tada vlasti nastavljaju dalje.«

»Ne mogu ti reći koliko mi je drago što je Fallon Jones napokon zaposlio nekoga tko mu može voditi ured«, rekla je Emily. »Mnogo je lakše poslovati s tobom, Isabella. Jones uvijek

GIGA

reži na mene. Naravno, cijenim poslove koje mi prepušta, ali svaki put kad nazove zvuči tako mrzovoljno.«

»Gospodin Jones je previše toga preuzeo na sebe«, mirno je odvratila Isabella. »Strašno je zatrpan poslom.«

»Ne znam za tu zatrpanost, ali mu svakako treba voditelj ureda i dobra telefonistica. Drago mi je što je zaposlio tebe. Nazovi me kad dobiješ još kakav slučaj izgubljenih pasa i opsjednutih kuća na području Zaljeva. To je moja specijalnost.«

Isabella je pročistila grlo. »Zapravo, ja nisam samo voditeljica ureda i telefonistica. Ja sam i istražiteljica ovdje u agenciji.«

»Nije važno«, rekla je Emily. »A sad moram riješiti problem sa svojim rasplakanim klijentom. Hvala ti što si mi pomogla da ga prepustim Baxteru i Devlinu.«

Linija se prekinula. Odložila je slušalicu i primijetila da je Fallon promatra svojim uobičajenim usredotočenim izrazom. Sjedio je zavaljen u stolicu, s nogama podignutim na ugao stola.

»Emily Crane se želi riješiti posla?« upitao je.

»Zaključila je slučaj. Pokazalo se da je medij varalica.«

»A to nije ono što je htio čuti njezin klijent?«

»Nije. Emily misli da je Rand ubio svoju mamu radi nasljedstva, ali mu je cilj bio da ona još malo pozivi. Nadao se da će mu majka prije smrti reći gdje je sakrila vrijednosnice. Plan nije upalio. Sada Rand želi drukčiju akciju.«

»Emily je u pravu«, rekao je Fallon. »To nije njezina vrsta posla. Seaton ili njegov partner će to riješiti. Dobar izbor.«

»Nazvat ću njihovu agenciju.« Uzela je slušalicu.

»Prije nego što to učiniš, moram ti nešto reći. Prekosutra moram u Sedonu na službeni put. Zadržat ću se samo jedan dan.«

Odložila je slušalicu. Intuicija joj je govorila da se ne radi samo o poslovnom putu, već o nečem drugom.

»Ti nikad nikamo ne putuješ«, rekla je.

»Nisam baš čovjek od putovanja.«

»Cijelo ovo vrijeme otkako te znam, nisi otišao dalje od Willow Creeka.«

»Poznaješ me otprilike mjesec dana.«

»Kad si zadnji put otišao iz Covea?«

»Znam izlaziti«, rekao je pomalo obranaški.

»Reci mi jedan primjer.«

Tamne su mu se obrve spojile od ljutnje. »Otkako sam stigao u Cove, nije bilo potrebe ići nekamo drugamo.«

»Razumijem. Zar ti nikad ne dosadi?«

»Nekako uspijevam ostati zaposlen zaustavljanjem hrpe loših momaka koji rabe opasne droge da poboljšaju paranormalne talente, raspoređivanjem beskrajnog niza rutinskih istraga za članove Društva i spoticanjem o ponekog serijskog ubojicu.«

Nasmiješila se. »Dobro.«

»Kako smo, dovraga, skrenuli s teme mojih rijetkih putovanja?«

»Ubij me ako znam«, rekla je.

»Slušaj,« zlovoljno je rekao, »sljedećeg će se tjedna u Sedoni održati regionalna konferencija Ezoteričnoga društva. Uvodno primanje i dražba veoma su važni za moju obitelj i Vijeće.

Uspio sam ih izbjeći proteklih nekoliko godina, ali Zack misli da bih trebao biti prisutan ove godine i tako im poslati poruku.«

»Kakvu poruku?«

»Neki članovi Vijeća dovode u pitanje novac i sredstva koje Zack namjerava dodijeliti J&J-u ove godine da nastavimo s istragom Noćne sjene. Misle da je smrt Williama Craigmorea bila

GIGA

završni udarac organizaciji. Misle da više ne trebamo vršiti pritisak.«

»Ah, da, politika korporacije na djelu.«

»Imaju pravo.« Fallon je polako izdahnuo zrak. »Istraživanje Noćne sjene je vraški skupo, a Društvo ima i druge prioritete. Isto tako, nekolicina njih iz Vijeća ima svoje omiljene istraživačke projekte i žele da ih se više financira.«

»Razumijem«, rekla je.

»To ne znači da Ezoterično društvo može namaknuti neograničena sredstva. Ovo je Društvo kao i bilo koja druga organizacija. Pokreće ga novac. Većinom se financira iz članarina i prikupljanja novca kao na dražbi u Sedoni. Svi dobrostojeći članovi Društva iz zapadnih okruga bit će u Sedoni. Cilj je da se iz njih izvuče što je više moguće novca.«

»Sto se prodaje na dražbi?«

»Kustosi muzeja Društva periodično pretražuju svoje podrumne i izdvajaju neke od manje važnih artefakata. Paranormalni antikviteti uvijek plijene veliko zanimanje kolekcionara. Tu se vrti mnogo novca.«

»Kao Sotheby ili Christie, samo što su za Ezoterično društvo, ha?«

»Upravo tako«, rekao je.

»Hoćeš da rezerviram jedan od Arcaneinih korporativnih mlažnjaka Društva ili želiš komercijalni let da uštediš novac?«

»Rezerviraj jedan od mlažnjaka Društva i upiši to u trošak za istraživanje Noćne sjene.«

Pročistila je grlo. »Uh, zar time ne šalješ poruku da J&J ne mari za trošenje sredstava?«

»Radije mislim na to da je tako učinkovitije. Vrijeme je novac. Ne želim na konferenciju u Sedoni potrošiti više novaca nego što je to potrebno.«

»U redu.« Opet je uzela telefon.

»Neka nas pokupe na regionalnom aerodromu kod Willow Creeka. To im je najbliže.«

Zastala je držeći slušalicu u ruci. »Nas?«

»I ti ideš sa mnom.«

Prstima je čvrsto stisnula slušalicu. »Idem li?«

»Ti si moja pomoćnica, zar nisi?« Ustao je i krenuo prema vratima. »Nijedan direktor koji drži do sebe ne ide nikamo bez svoje pomoćnice.«

Skinuo je jaknu s vješalice i rukama obuhvatio kvaku.

»Čekaj malo«, zacviljela je. »Nemam odgovarajuće odjeće za poslovnu konferenciju.«

»Naruči preko interneta ono što ti treba. Dostavit će ti to već sutra.« Zastao je i namrstio se.

»Vjerojatno će ti trebati haljina ili nešto slično za primanje i za dražbu.«

Na trenutak nije mogla doći do zraka.

»Ići ću na primanje s tobom?« napokon je pro-šaptala.

»Kao što sam već rekao, nijedan diša ne ide nikamo bez svoje pomoćnice.«

Otvorio je vrata i zakoraknuo na odmorište.

Ona je skočila na noge. »Kamo ideš?«

»Pokupiti poštu«, rekao je. »Mislim da mi treba malo vježbe.«

Zatvorio je vrata.

Klonula je u stolicu i osluškivala njegove korake na stubištu. Nakon nekoliko trenutaka je ustala i otišla do prozora. Fallon se pojavio dolje na ulici. Promatrala ga je kako skreće desno i nestaje iza ugla, u smjeru Stokesove trgovine u kojoj se nalazio i mali poštanski ured.

Fallon je u protekla tri dana insistirao na tome da pokupi poštu. Prije toga bio je zadovoljan kad je ona obavljala sitne svakodnevne poslove. Fallon baš i nije bio stvorenje koje se pridržavalo običaja, ali je imao brojne svakidašnje navike. Svako kršenje te rutine bilo je veoma zanimljivo.

Pričekala je nekoliko minuta i zatim otišla do prozora na drugom kraju ureda. Stigla je upravo na vrijeme da vidi Fallona kako se vraća iz trgovine. Ali nije skrenuo prema uredu. Umjesto toga nestao je iza drvoreda i uputio se prema hridinama i stazi koja je vodila dolje u Cove.

GIGA

Još jedno kršenje obrasca ponašanja.

Okrenula se, zgrabila svoj kaput sa zidne vješalice i izašla iz ureda.

Sloj magle lebdio je tik iznad obale, čekajući da proguta cijeli grad. Stigavši na vrh stijene, ugledala je Fallona. On je već bio dolje na kamenitoj obali i hodao prema Rtu na udaljenom kraju Covea. Ruke je zabio duboko u džepove svoje jakne. Čak i s ove udaljenosti mogla je osjetiti mračnu i zlovoljnu napetost koja je treperila u zraku oko njega.

Oprezno se počela spuštati strmom stazom. Kamenčići su letjeli ispod njezinih cipela. Kad je stigla na kraj staze, Fallon se već bio približio Rtu.

Zastala je nakratko da otvori svoja čula. Fallona je osvjetljavala ledena paramagla. A opet, on je uvijek bio obavijen tom stvari.

Krenula je za njim, pazeći na lokve zaostale od plime i kamene izbočine. Male rakovice i obalne ptice oštih kljunova sklanjale su joj se s puta.

Znala je da zbog hučanja valova Fallon nije mogao čuti kako mu se približava, ali mora da je osjetio njezinu prisutnost jer je stao i okrenuo se da je pričeka.

Približivši mu se, mogla je vidjeti ozbiljan izraz na njegovu licu i mračne sjene u njegovim očima.

»Što ti radiš ovdje dolje?« upitao ju je.

Nije se obazirala na otresit ton.

»Dobio si nešto važno u pošti, zar ne?« upitala je. »Nešto što očekuješ već nekoliko dana.« Na nekoliko je trenutaka pomislila da joj neće odgovoriti. A tada je on pogledao prema obzoru.

»Da«, napokon je rekao.

»Možeš li mi reći o čemu se radi? Ili je previše osobno?«

Izvadio je kutiju iz svog džepa i pogledao je. »Primio sam prsten.«

Stoička rezignacija u njegovu glasu probudila je u njoj veliku uznemirenost. Prsten je bio povezan s nečim jako bolnim.

»Čiji je to prsten?« nježno je upitala.

»Pripadao je čovjeku koji je umro prije tri godine. Prošle sam godine dobio njegov sat.

Godinu dana prije dobio sam fotografiju njegova lijesa.«

Promatrala je njegovo tvrdo lice. »Fallone, što se događa?«

»Netko želi da nikad ne zaboravim.«

»Sto da nikad ne zaboraviš?«

»Da sam ubio svog prijatelja i partnera.«

Sjeli su na veliku stijenu okrenutu prema divljim valovima. Držeći ga u ruci, Fallon se zagledao u crni metalni prsten sa zelenim dragim kamenom.

»Zvao se Tucker Austin«, rekao je. »U to smo vrijeme obojica bili agenti J&J-a. Tada je agenciju vodio moj stric. Pripremao se da ode u mirovinu i preda posao meni.«

»Ali si najprije radio kao agent?«

Fallon je slegnuo ramenima. »Obiteljska tradicija. Te smo godine Tucker i ja zajedno riješili brojne slučajeve. Bili smo pravi tim, barem neko vrijeme. On je bio talent za svjetlo s visokog kraja spektra.«

»Nikad nisam čula za takvu sposobnost.«

»Vjerojatno zato što je rijetka. Osrednji talent za svjetlo može manipulirati svjetlom koje dolazi iz normalnog kraja spektra. Talent za snosvjetlo može očitavati zračenje iz tamnih sektora ultrasvjetla. No osobe poput Tuckera mogu savijati i vidljive i para-normalne valne dužine na takav način da sebe učine nevidljivima.«

»Vlada radi na supertajnom borbenom avionu koji djeluje na tom principu«, rekla je Isabella. »Crna operacija od najveće tajnosti. Moja je baka to razotkrila prije nekoliko mjeseci na svojoj wefr-stranici.«

»Vijest je bila u svim popularno-znanstvenim časopisima i u više novina i prije nego što se pojavila na icefr-stranici Iceberg«, suho je rekao Fallon.

»Stvarno?«

Unatoč svom ozbiljnom raspoloženju, Fallonove su se usne malo podigle u kutovima. »Ti shvaćaš da ako je nešto u *New York Timesu*, onda to i nije neka velika tajna.«

Prezirno je frknula nosom. »Nije zato što je crno-operativci nisu ni pokušali održati tajnom.«

»U redu, imaš pravo. Vratimo se na moju priču. Tucker je bio posebno koristan J&J-u jer se mogao učiniti nevidljivim ne samo onima s normalnim vidom, već i onima koji osjećaju energiju u para-normalnom rasponu. Mogao je sakriti svoju vlastitu auru.«

»Vau. Mogao se sakriti od tumača aura i lovaca?«

»Tucker se kao duh mogao kretati kroz gomilu tumača aura i lovaca.«

»Razumijem zašto je bio toliko koristan J&J-u. Bio je savršen parapsiholoski špijun kojeg su mogli poslati protiv loših momaka s različitim talentima.«

»Tucker je obožavao svoj posao. Sto se njega ticalo, što je bilo opasnije, to je bilo bolje. Stvarno je bio ovisnik o adrenalinu. Kao što sam rekao, bili smo izvrstan tim.«

»Ti si ovisnik o adrenalinu?«

»Nisam. Ja sam bio momak koji je naporno radio na istraživanju. Ja sam na slučajevima odrađivao fazu istraživanja i planiranja. Identificirao sam i sastavljao popise osumnjičenih. Tucker je ulazio među njih da pribavi dokaze. Zatim bismo sve to posložili i predali paket mom stricu u J&J-u. On je odlučivao hoće li se slučaj predati redovnim policijskim snagama ili se radi o situaciji za koju se J&J mora sam pobrinuti.«

Kimnula je. »Način na koji smo jučer postupili s ubojicom u Zanderovoj kući.«

»Znaš, u nekim se krajevima takva vrsta aktivnosti naziva uzimanjem zakona u vlastite ruke«, rekao je Fallon. U njegovim je riječima osjetila duboku zabrinutost. »A na to se gleda poprijeko.«

»Ezoterično društvo ima vlastitu policiju jer nitko drugi ne može obaviti taj posao.«

»To je svakako osnovno načelo zbog kojeg J&J postoji još od svog osnivanja«, složio se Fallon. »Nikad nisam rekao nijednom od svojih agenata, čak ni ikomu u svojoj obitelji, ali se katkada u najmračnijim satima noći pitam je li to u redu.«

Okrenula se prema njemu. »Oboje znamo da ne možemo pustiti parapsihopate da se slobodno šecu u javnosti. Ne, ako je u našoj moći da ih zaustavimo. Redovne policijske snage i ne znaju za postojanje kriminalaca s paranormalnim sposobnostima. Kako bi policajci mogli slijediti

GIGA

tragove takvih loših momaka, a kamoli zadržati ih u zatvoru?»

»Nemoj misliti da si milijun puta nisam postavio to pitanje.« Nagnuo se naprijed i naslonio ruke na svoja bedra, držeći kutijicu u kojoj se nalazio prsten. Promatrao je kako se valovi razbijaju o hridi. »No, katkad se pitam, Isabella.«

Stavila je ruku na njegovu. »Činjenica da si uopće postavljáš to pitanje znači da si pravi čovjek da vodiš J&J, Fallon Jones.«

Neko su vrijeme sjedili zajedno i promatrali neumoljive valove.

»Sto se dogodilo Tuckeru?» upitala je nakon nekog vremena.

»Ubio sam ga.«

U njegovu glasu nije bilo ni traga emocijama. To joj je reklo sve što je htjela znati. Fallon je bio opsjednut smrću Tuckera Austina.

Isprva je pomislila da joj neće ispričati ostatak priče. No, on je napokon počeo govoriti.

»Tuckeru i meni dodijeljen je najveći slučaj u našim karijerama. Na psz'-popisu J&J-a iskrasnio je noćni klub koji se nije slučajno zvao Ezoterija. Bio je namijenjen senzibilcima od kojih mnogi nisu bili članovi Društva. Neki nisu ni znali da posjeduju malo talenta. Ali ih je u klub svjesno ili nesvjesno privlačila energija toga mjesta.«

»Svi noćni klubovi moraju isijavati veliku količinu intenzivne energije jer će u protivnom bankrotirati«, rekla je.

»Da, ali većina klubova dobiva svoju energiju iz glazbe i mnoštva koje se ondje okuplja, kao i iz dobrog marketinga.«

»I alkohola i osvježavajućih droga koje se tamo često nude«, nadodala je.

»Klub Ezoterija privlačio je svoje mušterije svim tim stvarima, ali je nudio i dodatni mamac, elitni klub unutar kluba.«

»Čekaj, nemoj mi reći. Pusti da pogodim. Taj se elitni klub zvao Upravljačko vijeće?»

Pogledao ju je. »Stvarno si dobra.«

»Hvala«, rekla je. Prožeo ju je ponos. Fallon Jones nije olako dijelio pohvale. »Dakle, tko god da je vodio klub Ezoterija, stvorio je mračnu verziju Ezoteričnoga društva, uključujući čak i Vijeće. Jezivo.«

»Bilo je jezivo«, složio se Fallon. »Imali su i pametan marketing.«

»Je li klub nudio i usporednu verziju Jonesa & Jonesa?»

»U klubu se J&J brinuo za zaštitarstvo.«

»Za Boga miloga«, razjareno je rekla. »J&J izba-civači? To stvarno nije u redu. Mi smo elitna istražiteljska tvrtka.«

Slabašno se nasmiješio i nastavio sa svojom pričom. »Za razliku od većine zatvorenih klubova, veliki mamac nije bila droga. Bile su to svjetiljke u prostorijama rezerviranim za ekskluzivne mušterije.«

»Svjetla?»

»Zvali su ih čarobnim fenjerima«, rekao je Fallon. »Temeljile su se na kristalnoj tehnologiji. Paranormalno zračenje koje su isijavale djelovalo je kao jaka halucinogena droga na osobe koje su imale neki talent. Sto je talent bio moćniji, to je djelovanje bilo jače.«

»U svjetlu ima mnogo energije«, zamišljeno je rekla Isabella. »Kroz cijeli njegov spektar.«

»Moj je stric znao za klub, ali se isprva nije previše brinuo. Čak i kad je postalo očito da se ondje dijeli neka vrsta droge, mislio je da je problem u nadležnosti redovne policije. J&J se nije zabrinuo sve dok ljudi koji su bili u klubu nisu počeli umirati.«

»Kako su umirali?»

»Dvojica su mislila da mogu letjeti pa su skočila s prozora. Neki su drugi bili toliko dezorijentirani stanjem izmijenjene svijesti da su se počeli veoma rizično ponašati i to ih je na kraju ubilo. Vlasti su istraživale te smrti, ali ih nikada nisu povezale s klubom jer se na obdukcijama nisu našli nikakvi tragovi droge. Moj je stric odlučio da je došlo vrijeme da J&J izvidi situaciju.«

GIGA

»Sto se dogodilo?«

Fallon se usredotočio na valove koji su se razbijali o obalu. »Dodijelio je slučaj Tuckeru i meni. Obojica smo odmah shvatili da ne možemo pribaviti dokaze koji bi se održali na sudu. Tucker je predložio da stricu preporučimo da na vlasnike kluba izvrši pritisak da zatvore klub. Ja sam se složio.«

»Je li upalilo?«

»Klub se zatvorio, ali je stric htio znati tko je dizajnirao i napravio čarobne fenjere. Rekao mi je da istražim malo dublje.«

»Čekaj«, rekla je Isabella. »Da vidim jesam li dobro shvatila. Tvoj ti je stric dao zadatak da provedeš detaljniju istragu, ali ne i tvom partneru?«

Fallon je pogledao prsten. »Mislim da je tada stric već počeo sumnjati u Tuckera. Doduše, kad sam počeo tražiti, i sam sam ubrzo mogao vidjeti vezu. Isprva samo nekoliko stvari, ali mi nije dugo trebalo da te stvari povezem u obrazac. Trebao sam to uvidjeti mnogo ranije.«

»Obrazac je ukazivao na tvog prijatelja Tuckera?«

»Nisam mogao vjerovati. Nisam htio vjerovati. U nekim sam se našim slučajevima toliko pouzdavao u njega da bih za njega dao život. No na kraju sam se morao suočiti s istinom. On je bio tajni vlasnik kluba. On je bio odgovoran za smrti prouzročene čarobnim fenjerima.«

»Nešto mi govori da nisi odmah otišao k stricu s rezultatima svoje istrage.«

Fallon se namrštio. »Zbog čega to pretpostavljaš?«

Odmahnula je rukom. »Zato što ti je bio prijatelj i partner. Morao si biti potpuno siguran.«

»U tom sam trenutku trebao predati slučaj stricu. No, u pravu si - morao sam biti siguran. Suočio sam se s Tuckerom. Nadao sam se da mi nedostaje neki dio slagalice koji će ga osloboditi krivnje. Kao i svi koje poznajem, upozoravao me je da mi moj talent daje iskrivljenu sliku stvarnosti, da sam zbog njega sklon vidjeti urotničke fantazije ondje gdje nema ničega osim nasumičnih slučajeva. Više nego jednom mi je rekao da ću jednoga dana zaglibiti u tami i da se nikad neću vratiti.«

»I zato si mu dao priliku da te uvjeri kako si u krivu. Kladim se da je imao jako dobro objašnjenje.«

»Smijao mi se«, rekao je Fallon rezignirano. »Rekao mi je da sam se stvarno izgubio. Rekao je da može dokazati da je nevin. Zamolio me je da mu dam dvadeset i četiri sata. Pristao sam.«

»Sto se dogodilo?«

»Pokušao me je ubiti.«

»Svojim talentom?«

»Prevelikom dozom psz-energije iz čarobnog fenjera.«

»Oh, sranje.«

»Te sam noći večerao sa svojom zaručnicom.«

Neobična je hladnoća prožela Isabellu. »Nisam znala da si bio zaručen.«

»U to sam vrijeme bio«, rekao je. »Sada očito nisam.«

»Dobro.« Nije znala kako da to shvati. Na pomisao da je Fallon Jonesu neka druga žena slomila srce, iz nekog je neobjašnjivog razloga osjetila laganu slabost. Nije htjela misliti o tome da je netko drugi imao toliku moć da ga povrijedi na taj način. »Nastavi.«

»Večerali smo u Jennynu stanu. Mora da je Tucker iskoristio svoj talent da se ušulja u njezin stan i sakrije čarobni fenjer u jednu od podnih svjetiljaka. Vidljivi svjetlosni valovi koje isijava kristal izgledaju sasvim normalno. Ne primijeti se para-normalno djelovanje fenjera sve dok nije prekasno. Zračenje je pogodilo i Jenny i mene, naravno, ali ja imam snažniji talent od nje.«

»Pa je na tebe snažnije djelovalo.«

»Pokrenulo je moja osjetila u petu brzinu.« Stisnuo je čeljust. »Nikad nisam osjetio nešto slično u cijelom svom životu. Ušao sam u ono za što sam mislio da je prosvijetljena svijest.

GIGA

Odjednom sam mogao vidjeti sve tajne svemira. Bio sam siguran da ih mogu shvatiti samo ako pogledam malo dublje.«

»Sto se dogodilo?«

»Ja sam bio u stanju izmijenjene svijesti, potpuno dezorijentiran. Bilo je kao da se krećem kroza san. Izašao sam van na balkon, uvjeren da ću odatle ugledati središte svemira. Dok sam bio u tom stanju, Tucker je ušao u stan. Pokušao me je baciti preko ograde. Zapravo me je htio nagovoriti da to svojevolumno učinim.«

»Sto?«

»Halucinirao sam«, rekao je. »Nisam bio svoj. Pokušavao me je uvjeriti da je balkon Jennyna stana kristalnim mostom spojen s krovom zgrade preko puta ulice.«

»Mislim da sam već gledala taj film.«

»I ja. Prema Tuckeru, trebao sam samo zakoračiti na most. Kad mu to nije upalilo, priklonio se sili. Počeli smo se boriti. Na kraju sam ga... ubio. Pao je s balkona umjesto mene.«

»Nebesa. Kako si se, zaboga, uspio spasiti kad si bio u tako dezorijentiranom stanju?«

»Ovo će zvučati uvrnuto«, rekao je. »Iako je čarobni fenjer djelovao na moj talent, mislim da me je talent ipak na neki način spasio.«

»Ne, spasile su te tvoja snaga volje i samokon-trola, ne tvoj talent.«

Pogledao ju je. »Misliš?«

»Naravno. Imaš više samokontrole od bilo kojeg talenta kojeg sam upoznala. Kad je došlo do naguravanja, ta te je sposobnost spasila, ne tvoj talent.« Zastala je. »A opet, pretpostavljam da je to dvoje nekako povezano. Činjenica da možeš imati pod nadzorom tako snažan talent znači da u sebi imaš ugrađenu kontrolu. Kao ona stvar s kokoši i jajetom, valjda. Da nisi imao mnogo kontrole, dosad bi već bio poludio.«

»Hvala ti na toj slikovitoj predodžbi«, rekao je.

»Samo pokušavam razjasniti stvari.«

»Znaš to raditi.«

»Što?«

»Razjašnjavati.«

»Oh. U redu.«

»Rezime svega je da sam ja preživio, a Tucker je mrtav.«

»Učinio si ono što si morao«, uvjeravala ga je Isabella.

»Možda. A možda i nisam.«

»Kako to misliš?«

»Nisam bio pri sebi«, rekao je Fallon. »Tko zna kako sam mogao riješiti situaciju da sam bio pri zdravoj pameti? Jenny je počela plakati i vrištati. Zbog gnjeva i žalosti dobila je histerični napad.«

»Zašto se toliko uzrujala? Zbog halucinogenog svjetla fenjera? Sigurno je, kad je došla k sebi, shvatila da si bio primoran boriti se za vlastiti život.«

»Tucker Austin je bio njezin brat.«

Isabella je uzdahnula. »Razumijem. Dakle, to svakako objašnjava njezinu reakciju.«

»Tucker joj je bio stariji brat. Obožavala ga je. Pakla mu, bio je zlatni dečko u obitelji Austin. Jenny i njezini roditelji nisu nikad povjerovali da je Tucker vodio klub i prodavao svjetlo čarobnih fenjera. Imali su ono što bi se moglo nazvati drugom teorijom zločina.«

Odjednom je shvatila o čemu se radi.

»Oni misle da si ti vodio klub Ezoterija i prodavao čarobne fenjere.«

»Njihova je verzija da sam nakon započete istrage odlučio zamesti tragove, zatvoriti klub i smjestiti Tuckerov pad. U ovome slučaju doslovni.«

»Da prikriješ tragove?«

»Da«, ravnodušno je rekao Fallon. »Također su uvjereni da me moja obitelj štiti.«

»Naravno da to ne mogu dokazati jer dokazi ne postoje pa se tješe svojom vlastitom verzijom

GIGA

dogadaja. Ovo je, zapravo, prilično čvrsta teorija urote, jer unutar Ezoteričnoga društva Jonesi imaju veliku moć. Može se slobodno reći da žele navesti vodu na svoj mlin.«

Njegove su oči bile bezizražajne. Nije rekao ništa.

»A to je jedna od najvećih karakteristika teorije urote, nije li tako?« Odmahivala je glavom.

»Kao što je jednom netko rekao: oni se drže svoje verzije priče gubitnika.«

»Nikad nisam o tome razmišljao na takav način.«

»Vjerojatno zato što nisi odrastao u obitelji predanih urotničkih frikova.« Bacila je pogled na prsten. »Znači, svake godine na godišnjicu Tuckerove smrti netko ti šalje gadne male uspomene. Tko je to? Jenny?«

»Vjerojatno, iako mislim da bi to mogli biti i Tuckerova majka ili otac.«

»Nikad nisi pokušao naći pošiljatelja?«

»Mislio sam da nema svrhe. Shvatio sam poruku.«

»Hoće li obitelj Austin biti na konferenciji u Sedoni?«

»Austin su moćni agenti unutar Ezoteričnoga društva. Da, bit će u Sedoni.«

»Nije ni čudo što nisi oduševljen idejom da prisustvuješ konferenciji.«

»Ove ću godine barem imati pratnju.«

Narednog je jutra Isabella izašla na stanku u Sunshine zajedno s Marge. Po običaju su im se pridružile Violet i Patty iz svoga svratišta. Isabella je sjedila za šankom i pijuckala čaj iz svoje šalice. Ostale tri su pile Margeinu kavu i pričale zgrade o kratkom razdoblju u komuni Tražitelja.

Novo ogovaranje Gordona Lashera prekinuo je iznenadni dolazak dostavnog kombija. Sve su promatrale kako se vozilo kotrlja ulicom i zaustavlja ispred Jones & Jonesa.

»Našli su me«, ciknula je Isabella. Odložila je svoju šalicu i skočila na noge. »Tako sam se bojala da se nešto ne dogodi i da ne nađu Scargill Cove.«

»Pretpostavljam da se radi o haljini i cipelama?« upitala je Marge.

»Iskreno se nadam«, rekla je Isabella. Uputila se prema vratima. »U protivnom ću grozno izgledati na poslovnoj konferenciji u Sedoni.«

»Donesi odjeću ovamo«, povikala je Violet za njom. »Želimo je vidjeti.«

»Osobito cipele«, rekla je Patty.

Isabella je zastala držeći ruku na kvaki. »Zašto cipele?«

Patty se nacerila. »Htjela bih vidjeti jesu li stvarno od stakla.«

Isabella se namrštila. »Dokad ću vam govoriti da je taj put u Sedonu poslovno putovanje.«

»Naravno«, rekla je Marge i zahihotala se. »Poslovno putovanje u mlažnjaku korporacije, formalno primanje i otmjena dražba radi prikupljanja novca. Ju-hu! Idi po haljinu i cipele i donesi ih ovamo da ih možemo vidjeti.«

Isabella je žurno izašla van. Vozač je otvorio stražnja vrata kombija. Izvadio je dvije kutije.

Isabella je potrčala preko ulice. »Je li to za mene?«

Bacio je pogled na naljepnice. »Na adresi piše Jones & Jones.«

»To sam ja. Mislim reći, radim za Jones & Jones. Ja ću preuzeti pakete.«

»Potpišite se ovdje.«

Naškrabala je potpis, uzela kutije i vratila se natrag u Sunshine. Marge ju je čekala sa škarama. Za tren je oka otvorila prvu kutiju.

Isabella je odmaknula zaštitni papir i izvadila dugu haljinu ponoćno plave boje. Začuli su se brojni uzdasi.

»Oh, Bože«, rekla je Violet pobožnim glasom. »Krasne li haljine. Izgledat ćeš predivno u njoj.«

Isabella je dodirnula glatku tkaninu. »Lijepa je, zar ne? Košta cijelo bogatstvo, ali mi je Fallon rekao da će agencija platiti račun.«

»Naravno«, rekla je Marge. »On je taj koji ti je rekao da se radi o poslovnom putu.«

»Cipele«, nestrpljivo je rekla Patty.

Marge je škarama otvorila drugi paket. Unutra se nalazila kutija s cipelama. Isabella ju je otvorila i izvadila par crnih večernjih sandala. Crni kristali diskretno su blistali na sjajnim kožnatim trakama.

»Oh, tako su seksi«, rekla je Patty.

»Jako su lijepe«, složila se Marge. »Doduše, nisu staklene.«

Violet se nasmiješila i dodirnula jedan sitan crni kristal. »Ali kao da jesu. Uvijek se možeš pouzdati u *Zappos*.«

Marge je pogledala Isabellu. »Zamisli samo -ideš na bal, Pepeljugo.«

Blistava hotelska plesna dvorana bila je preplavljena moću, onom koja je potjecala od novca i statusa, ali i parapsiholoških sposobnosti.

»Čini se kao da je cijela prostorija pomalo naelektrizirana«, rekla je Isabella.

Raine se nasmiješila. »Kad okupiš toliko ljudi s talentima na jednome mjestu, atmosfera se zna malo ugrijati.«

»Da, stvarno.«

Isabella je gledala u Fallona na drugoj strani prostorije koji je stajao sa Zackom i još dvojicom muškaraca. Dok ga je promatrala, prišla im je žena otmjena izgleda i srebrnosive kose.

»Muškarac sa Zackove desne strane je Hector Guerrero«, tihim je glasom rekla Raine. »Onaj drugi je Paul Akashida. Žena je Marilyn Houston. Sve troje je u Vijeću. Zack ih smatra svojim saveznicima. Oni shvaćaju pravu opasnost od Noćne sjene pa će podržati mjere da bi J&J ostao na oprezu.«

»Fallon mi je rekao da se neki drugi članovi Vijeća kolebaju zbog nekih zlonamjernih glasina o njemu.«

»Upravo je zato Zack insistirao da Fallon večeras dođe ovamo.« Raine se nasmiješila.

»Doduše, moram ti nešto reći. Nisam bila sigurna hoće li se pojaviti.«

»Zbog čega?«

»Fallon nije tip muškarca koji reagira na društveni pritisak. No pretpostavljam da je cilj postigla prijetnja da će mu srezati sredstva za njegov dragocjeni projekt protiv Noćne sjene.«

Raine je nabrala nos. »Bojim se da je Zack jako dobar u procjenjivanju onoga što je točno potrebno učiniti kako bi se nekoga nagovorilo da učini ono što on želi. To je dio njegova talenta. Jedan od dvaju razloga zbog kojih su ga postavili na čelo Ezoteričnoga društva.«

»Koji je drugi razlog?«

Raine je podigla jedno rame u laganu elegantnom slijeganju. »On je Jones. Na stolici upravitelja uvijek je bio neki Jones. Tehnički govoreći, otkako je u viktorijsko doba Gabriel Jones uveo neke promjene, Vijeće može izabrati bilo koga tko udovoljava mjestu upravitelja.«

»Ali je nekako rezultat svakog izbora bio Jones?«

Raine je podigla obrve. »Da. Slučajnost?«

»Mislim da nije.« Isabella se nasmiješila. »Zvuči kao da Društvo više funkcionira kao nasljedna monarhija nego demokratska organizacija.«

»U ovoj organizaciji vlada moć, baš kao i u svakoj drugoj skupini«, jednostavno je rekla Raine. »U Ezoteričnome društvu to, između ostaloga, znači i mnogo prirodnog talenta. A toga slučajno ima u obilju u lozi Jonesa. Nadalje, Jonesi već dugo vremena upravljaju Ezoteričnim društvom. Znaju gdje su skrivena sva tijela. Zapravo, oni su sami zakopali nekolicinu.«

»Hmm.«

Raine je podigla obrve. »Sto je?«

»Nisam sigurna da je Fallon ovdje samo zato što se brine za budžet J&J-a. Barem mislim da to nije jedini razlog zbog kojeg je pristao doći ovamo večeras.«

»Stvarno? Koji bi mogli biti drugi razlozi?«

»Ne znam«, priznala je Isabella. »Fallon nije uvijek posve otvoren.«

»Misliš reći da je neiskren?«

»Ne. Samo je veoma zatvoren. Nije navikao s drugima dijeliti svoje misli jer većina ljudi ne razumije na koji način on razmišlja.«

»To se sigurno može i tako reći«, rekla je Raine. Ispitivački je pogledala Isabellu. »Mislim da ga ti razumiješ bolje nego što ga je itko dosad razumio.«

Isabella je otpila gutljaj šampanjca i spustila svoju čašu. »Mislim da se negdje duž puta umorio u pokušajima da objasni sebe i svoj talent.«

Raine je svoju pažnju usmjerila opet na Fallona. »Možda si u pravu. Nisam o tome razmišljala

GIGA

na takav način.«

Niši je prišla privlačna i skupo odjevena žena u kasnim pedesetim godinama.

»Dobra večer, Raine«, toplo je rekla. »Lijepo izgledaš večeras, uostalom, kao i uvijek.«

Raine se nasmiješila. »I ti također. Drago mi je što te vidim, Maryann. Jesi li upoznala Isabellu Valdez, Fallonovu novu pomoćnicu?«

»Ne, nisam imala to zadovoljstvo.« Maryann se brzo okrenula prema Isabelli. »Ja sam Maryann Jones, jedna od Fallonovih mnogih tetaka. Naši su malo povelika obitelj, da se blago izrazim.«

Raine se nacerila. »To se obično događa kad neki od predaka dobiva potomke od triju različitih žena.«

»Stari je Sylvester pomalo bio vragolan«, uzdahnula je Maryann. »A opet, smatrao je da je odgajanje mnoštva djece dio njegova istraživačkog programa. Jedva je čekao da testira svoje teorije o zakonima psihičkog nasljeđa.«

»Drago mi je što sam vas upoznala, Maryann«, pristojno je rekla Isabella.

»Stvarno mi je drago što sam vas upoznala«, odvrtila je Maryann. »Svima nama u obitelji je laknulo što je Fallon napokon zaposlio pomoćnicu. Predugo je vremena pokušavao sam raditi mnogo toga.«

Isabella je pročistila grlo. »Zapravo, ja sam sada istražiteljica u agenciji.«

Maryann je izgledala zaintrigirano. »Stvarno?«

»Osim što vodim ured«, žurno je dodala Isabella.

»Pa, bez obzira na zvanje, drago mi je što je Fallon napokon našao nekoga tko s njime može raditi iz dana u dan«, rekla je Maryann. »Bojim se da većina misli da ima prilično tešku narav.«

»Potreban mu je njegov prostor«, rekla je Isabella. »S obzirom na vrstu njegova talenta, mora mnogo vremena provoditi u svojoj glavi.«

Maryannin je izraz živnuo. »Da, oduvijek je bio nekakav samotnjak. To ne može svatko razumjeti. Oh, eno dolazi Linda McDonald. Moram razgovarati s njom. Hoćete li me obje ispričati?«

»Naravno«, rekla je Raine.

Isabella je pričekala dok Maryann nije nestala u mnoštvu.

»Žena snažna talenta«, rekla je.

»Oh, da«, rekla je Raine. »Kao i svi drugi u obitelji.«

»Uh, mogu li pitati kakve vrste?«

Raine se nasmiješila. »Zar ne znaš? Maryann Jones je jedna od vrhunskih provodadžinica na arcanematch.com. Zapravo je smatraju najboljom. Ona vodi agenciju.«

»Razumijem«, rekla je Isabella. Nije mogla smisliti što bi drugo mogla reći.

»Ne«, rekla je Raine.

»Molim?«

»Pitaš se je li Maryann spojila Fallona s njegovom bivšom zaručnicom, nije li tako?«

»To mi je pitanje palo na pamet.«

»Vidiš, ja ne znam cijelu priču, ali mi je Zack rekao da je Fallon uvjeren kako, s obzirom na svoj talent, nije dobar kandidat za upoznavanje preko agencije. Postao je u to još uvjereniji kad su Zacka katastrofalno sparili preko agencije.«

»Pretpostavljam da to nije bilo s tobom?«

»Ne.«

»Sto se dogodilo?«

»Zaručnica ga je pokušala ubiti.«

»Rekla bih da je to bilo jedno sparivanje.«

»Fallonov je slučaj bio malo drukčiji. Budući da nije imao nimalo povjerenja u *arcanematch*, odlučio je sam pronaći svoju partnericu. Legenda kaže da je tomu pristupio veoma metodичno,

GIGA

koristeći se računalnom matricom, detaljnim popisom osobnosti i vlastitom teorijom o parakompatibilnosti. Nije ispalo dobro.«

»To sam već skužila.«

»I, da, ona je večeras ovdje. Ono je Jenny Austin, tamo u blizini vrata koja vode na terasu. Ona crvenokosa. Razgovara s Williamom Hughesom.«

Isabella je pogledala prema vratima i ugledala zapanjujuće lijepu ženu koja je razgovarala sa starijim muškarcem. Bila je odjevena u usku crnu haljinu koja je, iako elegantna kroja, ipak odavala žalovanje. Nešto je u atmosferi oko nje, pomislila je Isabella, neka nejasna izdajnička uznemirenost.

Veoma je oprezno uključila svoj talent i istoga časa požalila. Ledena je izmaglica ispunila cijelu prostoriju. Svi su u Ezoteričnome društvu imali tajne, a mnoge su od njih bile velike i mračne. Žurno je isključila svoj drugi vid. Ionako iz daljine nije mogla vidjeti točnu vrstu energije koja se vrt-ložila oko Jenny Austin.

»Kakav talent ona posjeduje?« upitala je Isabella.

»Jenny je talent za spektralnu energiju. Prilično je dobra. Veoma je uvažena istražiteljica u laboratoriju u Los Angelesu. Zapravo, mislim da je to dio onoga što je privuklo Fallona.«

Isabella je mogla osjetiti kako se iznad njezine glave nakuplja mali tmurni oblak. Naravno da se Fallon zanimao za ženu koja nije bila samo lijepa, već i nadarena istražiteljica.

»Znam da ga je ona privukla zato što razmišlja na znanstveni način«, rekla je Isabella, nastojeći da se ne vidi njezino sumorno raspoloženje.

»To je nesumnjivo bio dio privlačnosti«, rekla je Raine. »No prema Zacku, postojala je još jedna dodatna karakteristika, barem što se Fallona tiče.«

»Pa, da, lijepa je.«

»Ne radi se samo o njezinu izgledu«, rekla je Raine. »Radi se o činjenici da je jedna od Fallonovih nekoliko-puta-prabaka također bila znanstvenica - točnije, botaničarka. Lucinda Bromley Jones živjela je u viktorijansko doba i udala se za Caleba Jonesa.«

»To je ona druga polovica izvornog Jonesa & Jonesa?«

»Tako je. Bojim se da je Fallon krenuo od pretpostavke da se osnivaču J&J-a posrećilo što se oženio znanstvenicom pa je stoga razumljivo da i njegov potomak nađe sebi ženu sa znanstvenim sklonostima.«

»Drugim riječima, Fallon je pokušao primijeniti logiku u problemu s pronalaženjem žene.«

»Tipični Fallon.«

Isabella je zatomila malen uzdah i preusmjerila pažnju na drugu stranu prostorije gdje je Maryann Jones čavrljala sa skupinom otmjenih ljudi, uključujući i Fallonovu majku Alexiju Jones. Fallon joj je još na početku primanja predstavio svoje roditelje. Alexia i Warner Jones su bili veoma uljudni, što se jedino i moglo očekivati, pomislila je Isabella.

Nije bilo načina da sazna što stvarno misle o njoj. Fallon je sve razjasnio predstavivši je kao *svoju novu pomoćnicu*.

»Fallonova me je teta provjeravala, zar ne?« upitala je Isabella.

Raine se nasmiješila. »Naravno da jest.«

»Misliš da zna da smo Fallon i ja u intimnoj, a ne samo u poslovnoj vezi?«

»Mislim da je toga svjestan svatko u ovoj prostoriji.«

»Blagi Bože.« Isabella je pokušala zatomiti malu navalu panike. »Nebesa, kako bi to mogli znati? I nemoj mi ni slučajno reći da je to zbog toga što su svi oni mediji.«

»Ne moraš biti medij da osjetiš energiju u zraku kad ste vas dvoje zajedno. Činjenica da ste ti i Fallon intimno povezani bila je očita onog trenutka kad ste večeras ušli u ovu prostoriju.«

»Ajme. Mislim da mi treba još jedan kanape i druga čaša šampanjca.«

»Idem s tobom do švedskog stola. Moram se okrijepiti za još jednu rundu druženja.«

Probijale su se oko skupina uzvanika, zastajući svako toliko da Raine može nekoga pozdraviti ili upoznati s Isabellom.

GIGA

»Pretpostavljam da je katkada veoma zahtjevno biti supruga upravitelja Društva«, rekla je Isabella kad su se približile švedskom stolu.

»Nemaš pojma koliko.«

Isabella je usmjerila svoju pažnju na pladanj kanapea od lisnatog tijesta koji su veoma ukusno izgledali. »Ovi dobro izgledaju.«

»Navali«, rekla je Raine. »Ja idem provjeriti kako izgleda pladanj sa sirevima.«

Isabella je uzela tanjurić i zaobišla malu skupinu koja joj je zapriječila put prema kanapeima. »Čuo sam da je Fallon Jonesu gore«, rekao je muškarac tihim glasom. »Postao je opsjednut tom urotom koju naziva Noćna sjena.«

»Daj, Hal, to je samo trač«, primijetila je žena. »Moraš se složiti da Noćna sjena predstavlja stvarnu prijetnju.«

»U prošlom vremenu«, insistirao je Hal. »U tome i jest stvar, Liz. Gledaj, dao sam kredit J&J-u da uništi tu organizaciju, ali sada kad više nema Craigmorea, nema načina da se organizacija ikad više oporavi. S mrtvim vođom i pet uništenih laboratorija za droge, ta je organizacija gotova. Morali bismo usmjeriti naša sredstva nekamo drugamo.«

»Jones je uvjeren da će se Noćna sjena oporaviti«, izjavio je jedan mlađi muškarac. »Sudeći prema onome što sam čuo, on vjeruje da je znanstvenik koji je napravio formulu ondje negdje i da vjerojatno mučka neku novu vrstu droge za novoga šefa.«

»Čisto sumnjam«, rekao je Hal. »Ali ovo je pravi problem, Adriane. Ne možemo nikako znati je li Jones u pravu ili je jednostavno toliko potonuo u vlastite fantazije da ne može naći put za povratak u stvarnost. Na čelu J&J-a potreban nam je netko tko će staviti stvari na njihovo mjesto. Agencija bi se trebala preusmjeriti na rutinske istrage za članove Društva. Zbog toga je, na kraju krajeva, i osnovana.«

Adrian je izgledao zamišljeno. »Malo prije sam razgovarao s Fallonom. Nije naročito vješt u čavrljanju s ljudima, ali mi se nije činio kao da je sasvim poludio.«

»To mu je u krvi«, rekla je Liz. »Svi znaju da muškarci iz njihove loze koji naslijede snažan talent za teoriju kaosa na kraju postanu paranoični i izgube se u svojim urotničkim fantazijama.«

»Stvarno?« upitao je Adrian.

»Pa, ima jedna stara priča o jednom od Fallonovih nekoliko-puta-pradjedova, o Erasmusu Jonesu«, rekao je Hal. »Tip ludog znanstvenika koji je na kraju počinio samoubojstvo. A postoje i priče o Calebu Jonesu.«

Izraz na Lizinu licu se napeo. »Nagađa se da je Fallon svoju vrstu talenta naslijedio izravno od svog pretka Sylvestera Jonesa.«

Adrianove su se obrve u čudu podigle. »Ima isti talent kao i osnivač?«

»Ne može se reći da su dva talenta posve ista«, rekao je Hal. »No, nije tajna da je Sylvester na kraju bio napola lud i potpuno paranoičan. Liz je u pravu, takve se stvari mogu naslijediti.«

Adrian je otpio malo vina i zamislio se. »Sto predlažete?«

»Mnogi govore da bi Vijeće trebalo postaviti novog direktora Jones & Jonesa, nekoga za koga se zna da je stabilan i razborit«, rekao je Hal. »Možda nekoga sa snažnim talentom.«

»Na čelu J&J-a oduvijek je bio neki Jones«, istaknula je Liz.

»Baš kao što je Jones oduvijek bio i upravitelj Društva«, mračno je rekao Hal. »Što ne znači da uvijek mora tako biti. Možda je vrijeme za promjenu. Ezoterično bi društvo trebalo započeti s promjenom tako da prekine veze s agencijom.«

Isabella je ubacila lisnato tijesto u usta. »To bi«, rekla je Halu, »stvarno bila najgluplja stvar koja bi se mogla učiniti.«

Hal, Liz, Adrian i svi drugi koji su je mogli čuti, okrenuli su se i pogledali je. Oko švedskog stola zavladao je tajac.

»A vi ste?« upitao ju je Adrian. U očima mu je zablistala znatiželja i muževno zanimanje.

»Isabella Valdez«, odvrtila je. »Ja sam istražiteljica u J&J-u. Radim u upravi. Također

GIGA

vodim ured gospodina Jonesa.«

»Ah, znači vi ste ta nova pomoćnica. Ja sam Adrian Spangler.« Adrian joj je pružio ruku.

»Drago mi je što sam vas upoznao.«

»Meni također«, otresla je mrvice s dlanova i rukovala se s njime.

Nitko se drugi nije ni pomaknuo. Nitko nije prozborio ni riječ. Izgledalo je kao da su se svi u blizini Adriana i Isabelle skamenili.

»Dakle, zbog čega bi otpuštanje Fallona Jonesa i raskidanje veza s agencijom bila najgluplja stvar?« upitao je Adrian. U njegovu tonu nije bilo napada-nja, samo znatiželje.

»Zato što s J&J-om i Fallonom Jonesom Društvo ima najbolju parapsihološku istraživačku agenciju na svijetu,« žustro je odvrtila Isabella, »barem za onu vrstu istraživanja kakvo je potrebno Društvu. Agencija je specijalizirana i kvalificirana za obavljanje takvog posla za Ezoterično društvo zato što razumije povijest organizacije i ima pristup svim osobnim dosjeima koji se odnose na stare slučajeve.«

»Dobro objašnjenje«, rekao je Adrian. »Nekoj bi drugoj agenciji bilo teško uskočiti i preuzeti posao.«

Hal se namrštio. »Možda bi novoj agenciji trebalo malo vremena da uhvati korak i ubrza, ali bi se na kraju postigla viša razina profesionalne stabilnosti.«

»Oh, za Boga miloga«, rekla je Isabella. »Prestanite insinuirati da je Fallon Jones nestabilan i lud. Sumnjam da biste vi prepoznali pravu urotu čak i kad biste se spotaknuli o nju.«

Adrian se nacerio. »A vi biste?«

Zabavlja se, shvatila je Isabella. Primijetila je da se Raine pridružila maloj skupini oko švedskog stola. Izgledalo je da se i Raine zabavlja. No, svi su ostali izgledali kao da se njišu na tankoj granici između šoka i očaranosti.

»Apsolutno«, rekla je Isabella. »Slučajno sam stručnjak za temu urotničkih terorista. Mogu ih zamijetiti kad su kilometrima daleko. Usput, to je jedna od prednosti koju sam donijela firmi. Vjerujte mi, Fallon Jones nije urotnički frik. Zapravo je posve suprotno.«

Hal se namrgodio, ali su se Liz, Adrian i još nekolicina drugih zainteresirali.

»U redu«, rekao je Adrian. »Predajem se. Sto je posve suprotno urotničkom friku?«

Isabella se nasmiješila. »Pravi detektiv, naravno.«

Ovoga se puta u okupljenom mnoštvu začuo žamor nekolicine glasova.

Isabella je posegnula za još jednim kanapeom. »Zar ne razumijete? Fallon Jones razmišlja kao detektiv, a ne urotnički čudak. Svojim se talentom koristi da poveže činjenice i stvari, ali ih ne izmišlja i ne manipulira njima na način na koji to rade pravi urotnički luđaci. On je parapsiholoski Sherlock Holmes. Holmes i Jones su posljednje osobe na kugli zemaljskoj koje bi potonule u urotničke fantazije.«

Sinulo joj je da mnoštvo više ne zuri u nju. Svi su svoju pažnju usmjerili na točku iza nje.

Okrenula se i ugledala Fallona kako je promatra zagonetnim pogledom. U njegovim je očima zamijetila toplinu.

»Sto kažeš na to da odemo malo van na svjež zrak, Watsone?« rekao je.

»Watson bi morao ponijeti pištolj.«

»Zaboravi na pištolj.«

»Nikad mi ne dopuštaš da se zabavljam na poslu.«

»Nije istina. Pustio sam te da nađeš serijskog ubojicu i neka mrtva tijela, nisam li?«

»Pa, to bi bilo to.« Zgrabila je još dva kanapea s pladnja. »Trebao bi probati jednu od ovih stvarčica od lisnatog tijesta. Izvanredne su.«

»Hvala«, rekao je Fallon.

Jednom je rukom uzeo kanape, kimnuo glavom maloj skupini koja je promatrala prizor i drugom rukom obuhvatio Isabellinu. Pojeo je kanape dok ju je vodio prema staklenim vratima koja su vodila na terasu.

»Fini su, ha?« rekla je Isabella. »Ne toliko kao Margeini *muffini*.« »Nisu«, složila se. »Ništa

GIGA

nije toliko dobro.« »Osim juhe s đumbirom tvoje bake.« »Osim juhe.«

Stajali su na terasi do ograde i promatrali noć. Visoke crvene stijene koje su se nadvisivale nad Sedonom preobrazile su se u mračne i prijeteće monolite ispod kristalno jasnog mjeseca. Isabella je malo zadrhtala od svijesti koja ju je prožela do kosti.

»Istina je ono što govore o ovome mjestu«, rekla je. »Stvarno možeš osjetiti energiju.«

»Nije neksus jer nema oceanskih struja, ali definitivno ima vlastitu vrstu moći«, složio se Fallon. »Na ovom području ima nekoliko vrtloga.«

»Sad shvaćam zašto Društvo voli ovdje održavati svoje sastanke.«

»Vjeruj mi, Zack i Vijeće nisu odabrali ovo mjesto samo zato što se nalazi blizu vrtloga.«

»Ne?« Pogledala ga je. »Zbog čega onda?«

»Zato što ima određenu reputaciju. Jesi li primijetila sve one brošure u predvorju koje reklamiraju izlete do vrtloga, liječenje kristalima i duhovno vodstvo?«

»Razumijem što misliš. Ovdje možeš održati konvenciju o parapsihologiji i nitko neće misliti da je to čudno.«

»To se zove skrivanje na vidjelu«, rekao je Fallon.

Opet je zadrhtala, ovoga puta zbog hladnoće u zraku. »Mnogo je hladnije nego što sam mislila da će biti. Ovo bi, navodno, trebala biti pustinja.«

»Siječanj je, a ovdašnja nadmorska visina iznosi tisuću četiristo metara«, rekao je Fallon.

»Možemo biti sretni što ne pada snijeg.«

»Da samo znaš kako mi se sada ovdje smrzava stražnjica.« Obgrlila se rukama. »Trebala sam provjeriti prognozu vremena kad sam se pakirala za ovo putovanje. Valjda sam bila previše zaokupljena haljinom i cipelama. Toliko sam se brinula da neće stići na vrijeme.«

Fallon je pogledao njezinu haljinu. »Lijepa ti je haljina.«

»Drago mi je što ti se sviđa, ali nemoj ništa govoriti dok ne dobiješ račun.«

»Nema problema. To je poslovni trošak.«

»Tako je.«

Ništa osobno, pomislila je. Pa nije joj kupio haljinu na dar. Ovo je bio samo poslovni trošak.

»Haljina je bila prilično skupa«, upozorila ga je.

Slegnuo je ramenima.

»Ali ne toliko kao mlažnjak Eteričnoga društva koji nas je doveo ovamo«, nadodala je.

»Nije važno.«

»Znaš, morala sam potrošiti malo više jer je teško lažirati kvalitetu otmjene večernje haljine. Ali su zato cipele jeftinjak.«

»Isabella, ne brini se više. Kao što si i sama rekla, mlažnjak stoji vraški više.«

»U redu.«

Skinuo je sako i prebacio ga preko njezinih ramena. Osjetila je toplinu i miris njegova tijela. Odjednom joj je bilo mnogo toplije.

»Hvala ti«, rekla je.

Kimnuo je jednom kao znak da nije važan taj mali čin pažnje i stavio jednu nogu na nizak kameni zidčić koji je obrubljavao terasu. Nagnuo se naprijed, držeći jednu ruku naslonjenu na bedro.

Primaknula mu se malo bliže. Ovdje u polutami izgledao je tako seksi i tako veličanstveno muževno, pomislila je. Zgusnuta esencija neumornog osvetnika, zaštitnika i ratnika osjećala se u energiji koja ga je obavijala. Bio je ona vrsta muškarca na kojega se uvijek možeš osloniti, pomislila je. Njegova je riječ bila garancija. Čast je bila veoma važna Fallonu Jonesu. Pomaknuo je jednu ruku i tako otkrio lice svog crnog sata i jedno od onih staromodnih dugmeta za manšete od zlata i oniksa koje je zakopčavalo rukav njegove uširkane bijele košulje.

»Je li ti netko poklonio te kopče?« upitala je.

GIGA

Pogledao je svoje lijevo zapešće. »Obiteljsko nasljeđe. Jednom davno pripadale su Caleb Jonesu. Prenose se s pokoljenja na pokoljenje.«

»Jako lijepo«, rekla je. »Takve ti stvari pomažu da ostaneš u dodiru s prošlošću. Podsjećaju te na to tko si, odakle potječeš i kakav bi trebao biti.«

»Tako je«, rekao je.

»Jednog ćeš ih dana predati svomu sinu. Ili kćeri. Nema razloga da žena ne nosi kopče.« Fallon se namrštio kao da je mogućnost da će imati vlastitog potomka neka potpuno nova ideja.

»Nisam razmišljao o tome«, rekao je.

»Mora da je lijepo imati veliku obitelj kao što je tvoja«, čeznutljivo je rekla.

»Većinom je to samo jedna velika gnjavaža.«

»Ali znaš da su tu i da će ti pomoći ako ti zatrebaju.«

»Da«, rekao je.

»Jesi li čuo što su pričali oni kod švedskog stola?« upitala ga je nakon nekog vremena.

»O prekidanju veze između Eteričnoga društva i J&J-a? Zack me je upozorio na te glasine.«

»Onaj tko stoji iza toga, ako uspije u naumu da Eterično društvo odbaci J&J, neće se zaustaviti samo na tome, zar ne?«

»Neće«, rekao je. »Ako taj potez uspije, Jonesi će izgubiti nadzor nad Društvom. U jednu ruku to neće biti važno.«

Nasmiješila se. »Zato što će Jonesi odnijeti svoje tajne i osnovati novu verziju Društva?«

»Ne bismo imali drugog izbora. Netko mora raditi ono što radi Eterično društvo još od viktori-janskog doba.«

»Držati poklopac na šteti što su počinili zli momci koji su slučajno i mediji i ganjati one koji pokušavaju ponovno stvoriti formulu.«

»Problem je u tome«, rekao je Fallon, »što bi bilo potrebno određeno vrijeme da se rekonstruira novo Društvo, a vrijeme je jedina stvar koju u ovome trenutku nemamo mnogo. U međuvremenu će Noćna sjena gotovo sigurno iskoristiti zatišje da se ubaci u samo srce Eteričnoga društva.«

»Dakle, s time imamo posla. Urota da se istisnu Jonesi iz Eteričnoga društva i da ga se preuzme.«

»Ovisi o tome kako definiraš urotu«, rekao je Fallon. »Zack misli da se radi o neprijateljskom preuzimanju.«

»Ma kakvi, prepoznajem urotu čim je vidim, a ovo je upravo to.«

Usta su mu se trgnula. »Sto bih ja da nema tebe da mi pomogneš jasno vidjeti stvari, Isabella Valdez?«

Nabrala je nos. »Smiješ mi se, zar ne?«

»Ne smijem«, rekao je. »Smijem se sam sebi.« Obgrlio ju je rukom i privukao je bliže.

»Nisam to činio prije nego što sam tebe upoznao. Barem nisam jako dugo vremena.«

»Nisam sigurna kako bih to trebala shvatiti.«

»Klizio sam u tamu prije nego što si se ti pojavila, Isabella.«

»Nisi«, brzo je rekla. »Mislim da si samo bio i fizički i psihički iscrpljen, a možda i malo depresivan jer te je posao posve zaokupio.«

»Znam samo da se s tobom opet osjećam usredotočeno.«

To baš i nije bila ljubavna izjava, pomislila je, ali je barem značila da je Fallon svjestan njihove povezanosti. A to je zasada bilo dovoljno.

Podigla je ruku i dodirнула mu lice. »Kad sam s tobom osjećam se kao da sam našla ono što sam jako dugo vremena tražila.«

Oči su mu plamtjele. Spustio je glavu i poljubio je, isprva nježno, puštajući da se strast rasplamsa. Opojna psi-energiju noći u Sedoni zgusnula se oko njih, pojačavši osjećaj za cijeli spektar. Isabella je otvorila svoja osjetila kako bi uživala u nevidljivoj vatri.

GIGA

»Oprostite ako nešto prekidam.«

Glas leden od gnjeva i boli dopirao je iz mraka iza Isabelle. Trgnula se, uzdahnula, otrgla se iz Fallonova zagrljaja i brzo okrenula, skoro se strmo-glavivši sa svojih tankih potpetica. Fallon ju je bez problema uhvatio.

Oboje su pogledali u Jenny Austin koja je stajala u tami. Oko nje se uzvitlala spržena magla.

»Zdravo, Jenny«, tiho je rekao Fallon.

Jenny je prišla bliže. Ruke je stisnutih pesti držala uz tijelo. Odjevena u crno i okupana mjesečinom, izgledala je kao nesretna heroina u operi kojoj je predodređen tragičan kraj. Činilo se da uopće ne primjećuje Isabellinu prisutnost.

»Ne mogu vjerovati da si imao dovoljno drskosti pojaviti se večeras ovdje, Fallone«, rekla je Jenny Glas joj je bio promukao, kao da se bori da dođe do daha ili kao da suzdržava suze.

»Kako si to mogao učiniti mojoj obitelji?«

»Žao mi je«, rekao je Fallon. »No oboje znamo da je bilo neizbježno da se prije ili kasnije sretnemo na nekom od navodnih događanja Ezoteričnoga društva. To je ipak jedan mali svijet.

»A tvoja obitelj nadzire taj svijet«, ogorčeno je rekla Jenny.

Fallon nije reagirao.

Jenny se naglo okrenula prema Isabelli.

»Mora da si ti ta nova voditeljica ureda o kojoj svi govore. Ona koja misli da je Fallon neka vrsta modernog Sherlocka Holmesa.«

»Pa, zapravo, osim što vodim ured, ja sam i istražiteljica u firmi«, rekla je Isabella.

»Iz onoga što sam čula, sa strane pružaš i neke druge usluge«, hladno je rekla Jenny.

Na tu se izjavu Fallon uzrujao. U zraku je zadrhtala zlokobna energija. »Jenny dosta je.

Isabella nema nikakve veze s tobom i sa mnom.«

»Zna li ona zbog čega smo prekinuli?« šapnula je Jenny »Zna li ona da si ubio moga brata?«

Isabella je proučavala maglu koja je prijetila da će progutati Jenny. »Znam što se uistinu dogodilo one noći kad ti je poginuo brat«, nježno je rekla. »Također vidim da te tajne koje skrivaš polagano, ali posve sigurno uništavaju. Znaš za onu staru poslovicu: istina će te osloboditi.«

»Nemaš pojma o čemu govoriš«, rekla je Jenny »Fallon Jones je ubio moga brata.«

»Ti si bila ta koja je one noći izložila Fallona čarobnom fenjeru, nije li tako?« nježno je rekla Isabella. »Tucker nije iskoristio svoj talent da se ušulja u tvoj stan i postavi fenjer. Ti si to učinila tako da Fallon bude dezorijentiran kad dođe tvoj brat da ga ubije.«

Fallon se iznenada sasvim umirio. No njegova reakcija nije bila ništa u usporedbi s Jennynom. Izgledala je užasnuto.

»Ti si luda«, šapnula je Jenny

»Sigurna sam da Fallon zna istinu. Vjerojatno je zna od samog početka.«

»Nije istina«, Jenny je podigla glas. Okrenula se prema Fallonu. »Natjeraj je da prestane govoriti.«

»To nije lako učiniti«, rekao je.

Isabella je koraknula prema Jenny i zastala. »Ne želim te strašiti, ali stvarno mislim da nećeš još dugo moći čuvati tajnu. I prije sam viđala ovakvu vrstu magle. Da si sociopat, ne bi bilo problema. Oni se hrane plamenim jezicima. No ti si pristojna osoba i jednom ti je bilo stalo do Fallona i zato osjećaš vrućinu, nije li tako? Znaš što ti ona čini.«

»Umukni«, molila je Jenny. »Samo ušuti. Molim te.«

Isabella nije ništa rekla. Fallon se nije ni pomaknuo.

Jenny je počela plakati. Činilo se da se sve na njoj mrvli ispod teškog tereta tajni koje je skrivala.

Isabella joj je prišla i zagrlila je. Jenny se isprva malo opirala, a zatim joj je popustila i posljednja brana. Šmrčala je i jecala na Isabellinu ramenu.

Nakon nekog vremena Fallon joj je ponudio čistu bijelu maramicu. Isabella se potajno

GIGA

nasmiješila. Koliko modernih muškaraca nosi sa sobom čistu bijelu maramicu u slučaju da zatreba nekoj ženi u nevolji, pitala se. A opet, ta je mala gesta tako pristajala Fallonu. Na više je načina bio muškarac iz nekog drugog doba, iz nekog mitskog vremena i prostora gdje su čast i viteštvo bili veoma važni.

»Vjerovala sam mu.« Jenny je uzela maramicu, obrisala oči i duboko udahnula. »Žao mi je, Fallone. Ali on je bio moj brat. Morala sam mu vjerovati.«

»Znam«, rekao je Fallon. »Meni je bio prijatelj i partner. I ja sam mu htio vjerovati.« Jenny je uzdahnula. »Ti vjerojatno već sve znaš. Ti si Fallon Jones. Ti si uvijek imao sve odgovore.«

»Ne uvijek«, rekao je Fallon.

»Sigurna sam da jesi u ovome slučaju.« Jenny ga je pogledala. »U pravu si, ja sam te one noći izložila svjetlu čarobnog fenjera. Sakrila sam napravu u podnu svjetiljku. I ja sam se izvrgnula zračenju, ali na mene nije tako strašno utjecalo kao na tebe. Jer ti imaš snažan talent. Ja... znala sam da će biti tako.«

»Tucker ti je rekao da sam ja taj koji vodi klub i prodaje svjetlo u njegovim separeima«, rekao je Fallon. Bila je to jednostavna izjava, ne pitanje.

»Da«, šmrncula je Jenny »Sve je moja krivnja. Ja sam odgovorna za sve što se dogodilo jer sam ja napravila te proklete svjetiljke.«

»Zašto?« upitao je Fallon.

»To je bio samo eksperiment«, odvrtila je. Sada je zvučala tupo i beživotno. »Velika količina psi-hoaktivnih lijekova ne djeluje dobro na one koji posjeduju neki snažan talent. Pokušavala sam osmisliti naturopatski pristup u liječenju tegoba poput depresije i tjeskobe te PTSP-a kod moćnih parasenzibilaca. Već je mnogo toga bilo učinjeno sa svjetlom kako bi se popravilo raspoloženje u normalnih ljudi. Mislim da možda postoji način da se iskoristi svjetlo s paranormalnog kraja spektra na onima koji posjeduju izvjestan talent kako bi se postigli slični pozitivni rezultati.«

»Razumijem«, rekao je Fallon.

»Radila sam prema zabilješkama jednog od mojih predaka koji je tridesetih godina dvadesetog stoljeća posjedovao talent za spektralnu energiju. Tako sam smislila napravu koja se koristila različitim vrstama jantara i kvarca što su prirodni izvori parasvjetlosti i parafosforescencije.«

»Oh, Bože«, promrmljala je Isabella. »Štreberski razgovori. Mislim da mi se oči počinju magliti.«

Jenny se nije obazirala na nju. Nastavila je dalje ozbiljno govoriti Fallonu. »Samo po sebi, to kamenje nema neki veliki učinak, ali ako se složi na određeni način i ako se aktivira pomoću prave vrste ogledala, pa, znaš što se događa. Učinak varira od euforije do halucinacija i dezorijentacije. Djeluje kratkoročno, ali posve nepredvidivo.«

»Priznajem da ovo nije moje područje«, rekla je Isabella. »Ali teorija koja je osnova tvoga istraživanja veoma je zanimljiva.«

»I jest«, rekla je Jenny. »I još uvijek mislim da ima mnogo potencijala. No čim sam provela neke testove na vlastitoj inačici onoga što je Tucker nazvao magičnim fenjerom, shvatila sam da, iako u malim dozama djeluje na poboljšanje raspoloženja, nuspojava može biti razorna. Nisam mogla osmisliti nikakav siguran postupak da se iskoristi na naturopatski način.«

»Dotad je Tucker već sve saznao o tvom eksperimentu i zaključio da bi on mogao biti dobra atrakcija za njegov klub«, rekao je Fallon.

»Kunem se da nisam znala da je tajni vlasnik kluba Ezoterija«, šapnula je Jenny.

»Nisam ni ja, sve do samog kraja«, rekao je Fallon.

Jenny je šmrncula u maramicu. »Sad nije ni važno, ali sam htjela da znaš kako nisam za njega izradila magične fenjere. Iskoristio je moje bilješke i sam ih izradio. Nije ih tako teško napraviti ako imaš odgovarajući jantar i kvare te ogledalo od opsidijana.«

GIGA

»Nikad nisam ni povjerovao da si ti umiješana u svjetiljke iz kluba«, rekao je Fallon. Jenny mu se slabašno nasmiješila. »Stvar je u tome što sam mu povjerovala kad mi je rekao da si ti stvarni vlasnik kluba i da prodaješ neku strašnu parapsihološku drogu. Nakon što je... umro, morala sam nastaviti vjerovati da je istina ono što mi je rekao. Alternativa je bila previše užasna.«

Isabella je dodirnula Jennyno rame. »Prihvatila si bratovu krivnju, zar ne? Ona više nije izvor tvoga bola. Tvoj je osjećaj odgovornosti ono što te tjera u očajanje.«

»Sve je to bila moja krivnja«, uzdahnula je Jenny. »Da nisam eksperimentirala s tim prokletim kamenjem i da Tuckeru nisam pokazala njihovo djelovanje - «

»Da nije bilo tehnologije magičnih fenjera, bilo bi nešto drugo što bi Tuckera uvalilo u nevolju«, rekao je Fallon. »Volio je živjeti na rubu. Kako je prolazilo vrijeme, njegova je vlastita droga postala navala adrenalina kako bi dokazao da je pametniji i brži od svakoga drugoga.«

»Tako je«, rekla je Jenny. »Mislim da si u pravu. Potreba da riskira bila je njegova ovisnost. Svi u obitelji to znaju. Moja sirota majka stalno se brinula da će poginuti na nekom od svojih zadataka za J&J.«

»Dokazivanje da može izigrati Jones & Jones bio je njegov krajnji izazov«, rekao je Fallon.

Jenny je maramicom tapkala po očima. »Iako sam ga jako dobro poznavala, ipak sam mu dopustila da me uvjeri kako si ti loš momak. Hoćeš li mi ikada oprostiti?«

»Nikad te nisam ni krivio«, rekao je Fallon. »Morala si birati između toga da povjeruješ svomu bratu ili čovjeku kojega nisi dobro poznavala. Dovraga, da sam ja bio na tvome mjestu, i ja bih učinio isto.«

Jenny ga je promatrala s neskrivenim očajem. »Zaista tako misliš?«

»Obitelj je nešto u što se mi Jonesi jako dobro razumijemo«, odvratio je.

Jenny je rukom gužvala maramicu i zatvorila oči. »Ne znam što da kažem. Hvala ti, Fallone.«

Isabella ju je opet zagrlila. »A sad moraš oprostiti sebi, Jenny. To je jedini način da nestane ova magla.«

Jenny je zapanjeno otvorila oči. »Magla? O čemu govoriš?«

Isabella se nasmiješila i pustila je iz zagrljaja. »Nije važno. Samo slikovito izražavanje.«

Jenny se opet okrenula prema Fallonu. »Imao si pravo.«

»U čemu?« upitao je.

»Maloprije si rekao da sam bila prisiljena birati između toga hoću li povjerovati bratu ili muškarcu kojega ne poznajem dobro. To je istina. Nisam te dobro poznavala, Fallone.«

»Nisi«, složio se.

»Čak i da su stvari bile drukčije, mislim da se to ne bi promijenilo«, rekla je Jenny.

»Vjerojatno ne bi.«

»Ima još nešto što ti moram reći o toj noći. Čak i da nije bilo Ezoterije ni magičnih fenjera i da stvari nisu završile onako kako jesu, svejedno sam ti namjeravala vratiti prsten.«

»Znam«, rekao je Fallon.

Ovoga je puta pokajnički odmahнула glavom. »Naravno da znaš. Ti si Fallon Jones, izvanredan talent za teoriju kaosa. Ti vidiš obrasce prije ikoga drugoga.«

»Ne uvijek«, rekao je. »Ali, bila s u pravu, Jenny. Među nama nikad ne bi štimalo.«

Još mu se jednom bljedo nasmiješila. »Oboje smo napravili istu grešku kad smo se zaručili.

Mislili smo da se možemo pouzdati u logiku i razbor prilikom odabira partnera.«

»Očito kriva pretpostavka«, rekao je Fallon.

Jenny se opet okrenula prema Isabelli. »Fallon možda nije dobro obavio posao kad je pokušao sebi naći ženu, ali mislim da je uistinu dobro napravio kad je zaposlio pomoćnicu.«

Okrenula se i krenula natrag prema osvjetljenoj plesnoj dvorani. Isabella je uključila svoj drugi vid. Strašna se magla već razilazila. Uz malo sreće, Jenny će si dopustiti da se izliječi.

Fallon je stao uz Isabellu. Pričekali su dok Jenny nije nestala u gomili.

GIGA

»Znao si da ti je te noći namjeravala vratiti prsten?« upitala je Isabella.

»Ne treba ti mnogo talenta da znaš kad ćeš dobiti nogu. Čak sam i ja to mogao naslutiti.«

»A da ona nije prva okončala vezu?«

»Onda bih to morao ja«, rekao je. »Čula si je. Osjećala je da me nikad nije stvarno upoznala. Taj je problem postojao na obje strane.«

»Svatko ima tajne. Svatko ima svoje skrovito mjesto. Mislim da nikad nije moguće nekoga u potpunosti upoznati. Mislim da ne bismo ni željeli nekoga tako dobro poznavati čak i da je to ikako moguće. Drugi su nam ljudi zanimljivi djelomično stoga što ispod površine uvijek postoje neke tajne.«

»Ja sam mislio na mnogo dublju vrstu upoznavanja od saznavanja tajni«, rekao je.

Razmislila je na trenutak. »Razumijem što misliš.«

»Stvarno?« Odmahnuo je glavom. »Onda si daleko ispred mene, jer ja to nikako ne mogu definirati.«

»Ali ćeš raspoznati takvo upoznavanje kad naiđeš na njega?«

»Hoću«, rekao je. »Dakle? Sto to znači?«

»Željete upoznati nekoga na način koji seže dublje od pukog saznavanja tajni te osobe? To znači da si beznadni romantičar, Fallone Jones.«

Na trenutak je zavladao zapanjujuća tišina. A zatim se Fallon počeo smijati. Smijeh mu je isprva zvučao kao grub i promukao hihot. No ubrzo je dobio na dubini i volumenu. Tada se Fallon počeo grohotom smijati. Zvuk je odjekivao terasom i prelijevao se daleko u noć.

Isabella je iza sebe osjetila nečiju prisutnost. Okrenula se i ugledala siluete Zacka i Raine na ulazu u plesnu dvoranu. Gledala je kako se okupljaju i drugi brojni Jonesi, uključujući i Fallonove roditelje, kako bi promatrali spektakl na terasi. Izrazi na njihovim licima varirali su od zapanjeno-sti do očaranosti.

Laktom je gurnula Fallona u rebra. »Imamo publiku«, šapnula mu je.

Njegov je smijeh jenjao. Okrenuo se i ugledao mnoštvo na vratima.

»Dobra šala?« upitao je Zack.

»Najbolja koju sam čuo nakon dugo vremena«, odvratio je Fallon.

Dražba je počela u deset. Fallon je zajedno s Isabellom stajao u dnu prostorije. Mnoštvo nije zamorilo. Dražbovatelj je podigao svoj čekić.

Fallon je uhvatio Isabellinu ruku.

»Sad možemo otići«, rekao joj je tihim glasom.

Iznenadeno ga je pogledala. »Zar ne želiš vidjeti tko daje ponude za one uvrnute artefakte u izložbenim kutijama?«

»Ne. Družio sam se otprilike onoliko koliko mogu podnijeti u jednoj večeri. Učinio sam ono što me je Zack zamolio, pomogao mu da demonstrira silu. Odsada nadalje može se sam nositi s politikom Društva. Zato je i plaćen.«

Od sumnjičavosti su joj se oči malo suzile, ali mu je ipak dopustila da je izvede iz plesne dvorane u predvorje.

»Smišljaš nešto«, šapnula je. »Uvjeren sam u to.«

»Znaš ti nas ljude iz malog grada. Rano u krevet i rano ustajanje.«

»Ha. Jones, što se događa?«

»Ujutro odmah odlazimo.«

»Definiraj odmah.«

»Nakon doručka.«

»U redu, i nije tako loše. Jedva čekaš da se vratiš u Scargill Cove?«

»Čeka nas mnogo posla.« Iznenadilo ga je ovo *nas* čim je to izgovorio. Toliko je dugo mislio na agenciju kao na samo svoju odgovornost. No u posljednje je vrijeme počeo misliti o Isabelli kao da je nešto više od pomoćnice, čak i od istražiteljice. Počeo se odnositi prema njoj kao prema partnerici. A to vjerojatno nije bilo mudro.

»Da«, rekla je zadovoljno, radujući se budućnosti. »J&J nikad ne spava.«

»Evo još jednog razloga da rano odemo.«

Pogledala ga je s očekivanjem.

Vukao ju je kroz predvorje prema dizalima. »Zaustavit ćemo se na povratku u Cove.«

»Gdje?«

»U Cactus Springsu.«

Naglo je stala, primoravši ga da se i on zaustavi. Oči su joj se raširile. »Tamo živi moja baka. Živjela je.«

»Proveo sam sva istraživanja koja sam mogao na internetu. A sad bih morao pogledati mjesto zločina uživo. Zar ne bi Sherlock Holmes učinio nešto takvo?«

»Ali ti ne vjeruješ da je uopće bilo zločina.«

»Rekao sam ti, zadržavam za sebe svoje mišljenje sve dok ne dobijem sve činjenice.«

Razmislila je malo o tome. »Baka me je upozorila da ne dolazim u njezinu kuću ako joj se nešto dogodi jer se boji da je nadgledaju i da čekaju na mene da se pojavim. No, pretpostavljam da nema razloga da ne odemo ti i ja zajedno. Sve dok si ti sa mnom, trebala bih biti sigurna. Baka mi je sama rekla da te potražim ako se ne mogu drugdje sakriti od njih. Rekla je da oni sigurno ne bi htjeli da se uplete Ezoterično društvo.«

»Oni se odnose na ljude Juliana Garretta?«

»Tako je.« Nabrala je nos. »Znam da ne vjeruješ u moju teoriju slučaja.«

»U tvoju *urotničku* teoriju slučaja«, ispravio ju je. »Zasad još nisam pronašao ništa što bi ukazivalo da je Garrett ili bilo tko drugi na bilo koji način upleten u smrt tvoje bake. Naravno, pod pretpostavkom da je mrtva.«

»U redu je.« Blistavo mu se nasmiješila. »Ne moraš ništa objašnjavati. Ti još uvijek istražuješ. Samo je to važno. Prije ili kasnije naći ćeš dokaz.«

Počeli su se uspinjati stubama na drugi kat.

»Ti shvaćaš da ovdje možda pokušavamo dokazati da se nešto nije dogodilo«, upozorio ju je.

GIGA

»To je nemoguće učiniti. Što je, naravno, način na koji funkcioniraju teorije urote i zbog čega se uspijevaju održati na životu.«

»Nikad se ne zna, možda ćemo u Cactus Springsu naći čvrst trag.«

»Nemoj se nadati previše«, rekao je.

»Prilično sam sigurna da to Sherlock Holmes nikad ne bi rekao svomu klijentu.«

»Ti si moja pomoćnica, ne moj klijent.«

Stigli su do odmoršta i krenuli hodnikom prema Isabellinoj sobi. Izvadio je magnetnu karticu i otvorio joj vrata. Koraknula je u sobu u svojim nemoguće visokim potpeticama i okrenula se prema njemu.

»Stvarno ne moramo trošiti na rezervaciju dviju soba«, rekla je. »Očito svatko tamo dolje u plesnoj dvorani zna da smo u intimnoj vezi.«

»Kako su, dovraga, to saznali?« Obuzeo ga je gnjev. »Mora da su Zack i Raine nešto rekli, ali je zanimljivo pitanje i kako su oni to saznali. Morat ću ujutro razgovarati sa Zackom.«

»Ne, ne, ne«, žurno je rekla. »Zack i Raine nisu pričali o nama. Radi se o nečemu u našoj energiji. Čak i oni koji nisu senzibilni često znaju kad je dvoje u fizičkoj vezi. Energija takve vrste privlačnosti veoma je jaka.«

Ozlojeđeno se uhvatio za dovratak i provirio u hodnik da vidi gleda li ih tko. Potom se okrenuo prema njoj. »Prokletstvo, neću dopustiti nikomu da te sramoti.«

»Vjeruj mi, nisam nimalo osramoćena.«

»Sigurna si?«

»Potpuno«, rekla je. »Što je s tobom? Smeta li ti što ljudi znaju da zajedno spavamo?«

Razmislio je o tom pitanju nekoliko trenutaka, pokušavajući analizirati svoje reakcije.

Duboko u njemu svidjela mu se činjenica da su svi znali da je Isabella njegova, barem zasada. Htio je da drugi muškarci znaju da im nije dostupna. A kad se to kod njega razvila ta posesivna crta?

Napokon je došao do rezimea.

»Samo ako se ti zbog toga ne osjećaš neugodno«, rekao je.

Ovila je ruke oko njegova vrata. »Siroti Fallone. Kako je jedan staromodni džentlmen obdaren takvim neobičnim viktorijanskim vrlinama uspio preživjeti u modernom svijetu?«

Zastenjao je. »Misliš da sam neka vrsta ata-vizma?«

»Samo u najljepšem smislu te riječi.«

»Zato što si me nazvala staromodnim i viktorijanskim osjećam se prastaro. Znam da sam malo stariji od tebe, ali ne toliko. Ja samo izgledam staro.«

»Ne.« Popela se na prste i usnama okrnula njegove. »Ne izgledaš staro. Izgledaš savršeno.« Dodir njezinih usana djelovao je na njega kao električni udar. Sve se u njemu u tili čas zapalilo.

»Ti si ta koja je savršena«, rekao je hrapavim glasom.

Ušao je u sobu i zatvorio vrata. Tako je mala soba uronila u sjenovito carstvo, u svijet osvjetljen srebrnim svjetlom mjeseca koji je sijao nad zemljom kanjona.

Skinuo je sako svog smokinga drugi put te večeri i bacio ga na naslon najbliže stolice. Kad je počeo odvezivati svoju crnu leptir-mašnu, Isabella ga je zaustavila.

»Pusti mene«, rekla je.

Otvorio je svoja osjetila i ugledao vrelinu u njezinim očima.

Kad je uspjela razvezati njegovu kravatu, prsti su joj malo zadrhtali. Uhvatio joj je ruku i poljubio joj dlan. Pustila je da mu krajevi mašne vise oko vrata i počela otkopčavati kopče od oniksa na njegovim manšetama. Začulo se slabašno zveckanje kad je dvije kopče pažljivo odložila na stol. Tih i poznat zvuk još je više djelovao na njegova čula. Bio je siguran da u životu još nikad nije bio toliko tvrd.

Bacila se na otkopčavanje crne ukrasne dugmadi njegove košulje.

Počeo ju je ljubiti i svlačiti brzim i usredotočenim kretnjama. Večernja se haljina složila u

GIGA

tamniju baru oko njezinih nogu. Nakon toga joj je skinuo čipkasti grudnjak, a zatim su slijedile gaćice. Ostala je stajati gola u svojim seksi visokim potpeticama.

U mračnoj je sobi energija zažarila atmosferu. Isabellino djelovanje na njega moglo se opisati samo alkemičarskom terminologijom, pomislio je. Ona je bila vatra koja je hladno željezo u njemu pretvarala u zlato. S njom je mogao gledati u središte kaosa i načas opaziti krajnji cilj drevne vještine, kamen mudraca. S njom je, zasada, bio potpun.

Očajnički željan, podigao ju je i naslonio na najbližu površinu, na zid. Jednu je голу nogu ovila oko njegova struka, a potom i drugu. Njezin je miris na njega djelovao opojnije od bilo koje droge. Držao ju je jednom rukom, a drugom je milovao sve dok se nije ovlažila i raspomamila.

»Za mene«, rekao je. Zubima joj je uhvatio usnu resicu i gricnuo je, kao da mora naglasiti svoje riječi. »Želim da si ovakva samo za mene. Ni za koga drugoga.«

»Nikad nije bilo ovako ni s kime. Nije moglo biti. Samo s tobom.« Zgrabila ga je za ramena i zagledala se u njega svojim tajanstvenim očima. »Bolje da je tako na obje strane, inače je sada gotovo.«

»Samo ti«, rekao je. Bio je nejasno svjestan da mu je glas grub od strasti. Jedva da je uopće mogao govoriti. »Nikad nije bilo ovako s bilo kojom drugom.«

Nasmiješila mu se svojim veličanstvenim osmijehom.

»Dobro«, rekla je.

Njezina predivna strastvena energija ispunila je sobu i ovila se oko njega.

Uspio je otkopčati hlače i zarinuti se u nju. Čvrsto se stisnula oko njega.

Zabijao se i zabijao, brzo i grubo. Ona se čvrsto držala omotavši se oko njega. Mogao je čuti udaranje njezina srca i brze i plitke dahtaje koji su oda-vali njezino sve veće uzbuđenje.

»Fallone.«

Prisilio se da se prestane zabijati u nju tek toliko da je udalji od zida i položi na krevet. Na brzinu je skinuo hlače i gaćice, zbacio cipele i spustio se na krevet do nje.

»Na meni je red«, rekla je.

Položila je jednu ruku na njegova prsa i gurnula ga da legne na leđa. Rado ju je poslušao. A tada se ona popela na njega i polako kliznula dolje, omotavši svoju usku jezgru oko njega. Polako ga je jahala, mučeći ga sve dok to više nije mogao izdržati. No ipak ju je pustio da ona odredi ritam. Uhvatio ju je za mekana bedra i u cijelosti otvorio svoja čula. Nije ni pokušavao usredotočiti svoj talent. Radije se prepustio iskričavom uzbuđenju toga trenutka. Jedino je u ovakvim trenucima, kad bi bio tako prisno povezan s Isabellom, mogao bez brige ispustiti uzde svoje samokontrole i slobodno letjeti.

Strast i vruća želja nosile su ga prema neumoljivoj plimi. Spoznaja da i Isabella putuje na istome valu neizmjereno ga je oduševila.

Kad je svršila u oluji energije, slijedio ju je preko ruba u beskrajnu noć.

Pribrala se dugo nakon toga, svjesna nekog prigušenog šuštanja. Fallon više nije bio u krevetu.

Otvorila je oči i ugledala ga kako se oblači na svjetlu mjeseca. Pridigla se na laktove i promatrala ga kako sprema krajeve svoje bijele košulje u hlače. Nije znala bi li trebala biti vesela, ljuta ili povrijeđena.

»Odlaziš?« upitala je, nastojeći da ne pokaže nikakav osjećaj.

»Ako ostanem ovdje do jutra, veće su šanse da me netko vidi kako odlazim iz tvoje sobe.« Opuстила se i nasmiješila. »Rekla sam ti, svi na konferenciji već znaju da spavamo zajedno.«

»Meni to ne predstavlja nikakav problem.«

Prišao je krevetu, sagnuo se i zagrlio je. Poljubio ju je. Njegove su usne bile ugodno grube na njezinima. Bio je ovo poljubac obilježavanja, znala je to. Davao joj je na znanje da na ovoj razini pripada njemu. Nerado se uspravio.

»Ali postoji nešto što se zove diskrecija«, rekao je.

»Ajoj. Već dugo nisam čula da netko rabi tu riječ. Svjestan si toga da je to još jedan staromodan pojam?«

»Je li?«

»Da, ali je jako sladak.« Zijevnula je i mahnula rukom prema vratima. »Vrati se u svoju sobu. Vidimo se ujutro.«

»Doručak je u šest i dvadeset. Htio bih razgovarati sa Zackom prije nego odemo i zatim se moram pozdraviti sa svojim roditeljima. Avion polazi u osam. Nisam još rekao pilotu da ćemo malo skrenuti. Reći ću mu to netom prije polijetanja.«

»Zašto mu nećeš reći ranije pa da može promijeniti plan leta?«

»Zbog predostrožnosti.« Prišao je k stolu i uzeo svoje kopče za manšete. »Nije pametno unaprijed oglašavati naš raspored.«

Lagano je protrnula. »Ne želiš da itko sazna da istražuješ smrt moje bake, zar ne?«

»Zack i Raine znaju.«

»Naravno, ali oni neće reći ništa jer se brinu isto kao i ti. Mislim da vas troje ne želite da ljudi u Vijeću posumnjaju kako trošite dragocjeno vrijeme i novac na istragu teorije urote o ubojstvu čudaki-nje.«

Šakom je čvrsto stisnuo kopče. Uporno ju je promatrao. »Nisam to rekao.«

»Ali si to mislio.«

»Evo što ja mislim«, rekao je jednoličnim tonom. »Što manje ljudi zna da istražujem smrt tvoje bake, to bolje. Ništa više i ništa manje.«

»Ha. S tobom uvijek ima nešto više. No, nije važno. Razumijem. Dovraga, slažem se s tobom. Sto manje ljudi zna o ovome, to bolje. Vidimo se ujutro, Fallone.«

On se na trenutak nije ni pomaknuo. Ona je zadržala dah, pitajući se je li promijenio odluku. No nakon nekoliko sekunda krenuo je prema vratima, otvorio ih i pogledao u hodnik.

»Zaključaj vrata kad odem«, naložio joj je.

»Aha, naravno.«

Pričekala je dok nije izašao u hodnik i zatvorio za sobom vrata. Tada je ustala iz kreveta, bosonoga otapkala do vrata i zaključala sigurnosnu bravu. Iz hodnika se cijele tri sekunde nije čuo nikakav zvuk. Zatim je vidjela kako se ispod vrata pomaknula sjena. Znala je da je Fallon napokon otišao prema svojoj sobi u dnu hodnika.

Uvukla se u krevet, navukla prekrivač i veoma dugo vremena promatrala strop.

Nakon nekog vremena utonula je u nemiran san u kojemu se pojavila njezina baka u središtu oluje ledene magle. Baka je govorila i pokušavala je upozoriti, ali kao što je to čest slučaj u snovima, njezine riječi nisu imale nikakva smisla.

Probudila se sva u strahu, dok joj je srce tuklo, a puis otkucavao kao lud. Prevladali su

GIGA

instinkti iz njezina djetinjstva. *Ne miči se. Možda te čudovište ispod kreveta neće vidjeti.* Prisilila se da zanemari razorni val panike i ostala posve mirna. Potaknut navalom adrenalina, njezin je drugi vid već bio u punom pogonu, šaljući joj zbunjujuću poplavu podražaja. Parapsiholoska su joj osjetila istovremeno radila samostalno i zajedno s normalnim čulima. Korištenje talenta bez potpore normalnih osjetila moglo je biti strahovito dezorjentirajuće, osim ako osoba nije bila naviknuta da radi samo s parapsihološkim čulima. Oprezno je napola otvorila oči. Ležala je zgrčena na boku, okrenuta prema kliznim vratima koja su vodila na malu terasu.

Zavjese su još uvijek bile razmaknute, propuštajući mjesečevo svjetlo u sobu. No nešto je bilo drukčije. Zrak je bio mnogo hladniji nego prije. Shvatila je da udiše svjež i čist miris pustinjske noći, a ne klimatiziranog zraka. Dok je gledala u vrata, zalepršao je rub jedne zavjese.

Klizna staklena vrata bila su djelomično otvorena. Kroz ulaz je navirala paranormalna magla. Netko je ušao u sobu. Na trenutak je ostala nepomična, pokušavajući se prilagoditi šoku.

A tada je pokušala mahnjito iskočiti iz kreveta. Otkrila je da se ne može pomaknuti.

»Znao sam da si budna.« Glas je dolazio iz sjene iza nje, glas iritantno usrdnog prodavača.

»Iskoristio sam svoj talent da te zarobim u zoni sumraka između sna i jave. Ne trudi se micati. Ne možeš vrtjeti čak ni prstima.«

Preplavila ju je vruća kiselina adrenalina. Očajnički se trudila da ustane i uspjela mrdnuti prstima, iako ih nije mogla vrtjeti. Lijeva joj se noga pomakla za centimetar. To je bilo više nego što je uljez očekivao, ali ni približno dovoljno da ustane iz kreveta i kroz klizna vrata pobjegne na sigurno mjesto.

Prokletstvo, Fallone, zašto nisi ostao? Ovo se ne bi dogodilo da si bio sa mnom, ovdje gdje i pripadaš. Vidiš kamo te je odveo onaj tvoj staromodni pojam?

Uporno je zurila u otvoren prozor, boreći se protiv strašne panike kako bi se mogla usredotočiti na svoja parapsihološka osjetila. Činilo se da funkcioniraju u cijelosti. Bez problema je uočila rijeku vruće magle koja je ključala i valjala se po podu te prolazila uz podnožje kreveta.

»Možeš govoriti,« rekao je uljez, »ali ako pokušaš vrištati, morat ću iskoristiti više energije da te ušutkam. Vjeruj mi, to ti se neće svidjeti.«

»Sto želiš?« Pokušala je govoriti što glasnije kako bi isprobala svoj glas. No iz njezinih su usta riječi izlazile šapatom.

»Neću te ozlijediti. Ja to ne radim. Držim se izvan tvog vidnog polja jer je to moje pravilo.

Klijenti i oni koji dobivaju moje poruke nikad mi ne vide lice.«

»O čemu govoriš?« prosiktala je istim piskavim šapatom.

»Zovu me Glasnik. Ja sam neka vrsta posrednika. Ovdje sam da bih ti iznio jednu jako zgodnu ponudu.«

»A ako je odbijem?«

»Nemojmo o tome. Oboje ćemo bolje proći ako krenemo od pozitivnog stava.«

Uspjela je ispod posteljine jednu šaku stisnuti u pest. Gnjev je ovdje bio uzaludan. Jedina joj je nada bila da skupi snagu i proba se nekako otkotrljati do ruba kreveta i zatim na pod. Ako bi uspjela samo na trenutak nestati iz vida uljezu, vjerojatno bi načas izgubio koncentraciju. Tako bi dobila dovoljno vremena da se iskobelja kroz vrata u noć. Ako ništa drugo, mogla bi vrišteći dozvati pomoć.

»Reći ću ti kratko«, rekao je Glasnik. »Ja predstavljam osobu koja je veoma zainteresirana za dobivanje unutarnjih informacija o Jonesu & Jonesu. Ti si najprikladnija osoba za pružanje takvih podataka.«

»Zaboravi«, promrmljala je.

Činjenica da ju je uljez mogao držati praktički paraliziranu bila je sama po sebi osobita. To što je to mogao učiniti bez ikakva fizičkog kontakta, značilo je da je njegov talent bio

GIGA

izvanredan. Ipak, mora da je iskoristio golemu količinu energije da nadzire njezine pokrete. Nije mogao još dugo izdržati trošeći toliku količinu snage.

Morala je pronaći način da je dodirne. Ako stavi ruku na nju, bila je sigurna da će imati dovoljno snage da ga dezorijentira.

»Poslušaj preostali dio ponude prije nego što doneseš odluku«, mirno je rekao Glasnik. »Prvo, radi se o velikom novcu. Sto tisuća dolara već je uplaćeno na inozemnom računu samo zato da ti moj klijent pokaže svoje dobre namjere. Bit će još novca čim pošalješ informacije na određenu e-mail adresu.«

Skupila je svu snagu da bi pomaknula jednu nogu za centimetar bliže rubu kreveta. Uspjela je, ali ju je taj napor koštao. Bila je natopljena znojem.

»Ne«, promuklo je rekla.

»Stavit ću na stol papir s brojem računa i pojedinostima kako ćeš doći do njega.«

»Ne.«

»Stvarno bi trebala razmisliti o ponudi prije nego što odlučiš.«

»Nemam o čemu razmišljati. Odgovor je ne.«

»To je tvoja odluka, naravno, ali mi je rečeno da te obavijestim kako odbijanje ponude neće biti mudar potez za tvoje buduće zdravlje i dobrobit.«

Stari je san počeo na uobičajen način.

Izgubio se. Otputovao je predaleko na višedimenzio-nalnoj mreži. Preduboko je uronio u mračnu zonu. Ovoga puta neće moći naći put da se vrati.

Beskrajna je noć tu i tamo bila osvjetljena malim galaksijama sastavljenim od svjetlosnih točaka. Svako je sitno sunce bilo važno; svako je bilo spojeno s drugima, ali on nije mogao uočiti obrazac.

Grozdovi zvijezda izgledali su kao rojevi krijesnica u beskonačnom vrtu noći. Zaista se izgubio.

No netko ga je doživao iz goleme udaljenosti vremena i prostora.

Isabella.

Tražio ju je, ali je nije mogao vidjeti u mraku. Morao ju je naći. Ona je bila neizmjereno važnija od bilo kakvog nevjerojatnog otkrića koje ga je čekalo u središtu kaosa. A ona je bila u opasnosti...

* * *

Fallon se probudio s navalom energije i svim svojim osjetilima u punom pogonu. Morao je odmah pronaći Isabellu.

Ustao je iz kreveta i posegnuo za hlačama i prije nego što je mogao procijeniti i analizirati svoju odluku. Onaj dio njega koji se uvijek bavio vjerojatnostima i mogućnostima na brzinu je procijenio situaciju. Ako je Isabella u opasnosti, ta je opasnost sigurno došla preko terase. S obzirom na pustinju koja se prostirala oko hotela, to je značilo da će morati prijeći težak teren. Zato je navukao niske čizme koje je nosio u avionu. Izgledat će poput žudnjom izluđenog idiota ako se bez ikakva razloga pojavi polugol na njezinoj terasi.

Trzajem je otvorio staklena klizna vrata i izašao u noć.

»Prijetiš li mi to ubojstvom?« upitala je Isabella. Nova plima energije koja ju je prožela bila joj je dovoljna da se primakne samom rubu kreveta. Još jedan centimetar i past će na pod. Cijelo se vrijeme borila s nevidljivim parapsiholoskim okovima, ali je ipak malo napredovala. »Ne, ne, ne, gospođice Valdez. Uvjeravam te da nisam ubojica. Rekao sam ti da sam ja samo Glasnik.«

»Ti znaš što se događa glasnicima.«

S terase se nije čuo nikakav zvuk, ugledala je samo iznenadno pomicanje sjena. I odjednom je Fallon bio ovdje, uletjevši u neosvijetljenu sobu na velikom valu energije. Usmjério se pravo

GIGA

na uljeza, poput jastreba koji se okomio na svoj plijen.

»Sranje.« Glasnik više nije zvučao kao zlatousti prodavač. Zvučao je kao da je u panici. Jurnuo je prema jedinom mogućem izlazu, prema vratima koja su vodila u hodnik. Čim je uljez izgubio koncentraciju, Isabella je odmah osjetila kako paraliza popušta. Otkotrljala se s kreveta i stala na noge, upravo u trenutku da vidi kako je Fallon zgrabio Glasnika u bijegu i zavitlao ga u zid. Prvi je put ugledala skijašku masku koja mu je prekrivala lice. Da bi sakrio svoj identitet, priklonio se i drugim sredstvima, ne samo svomu talentu.

»Ne, čekaj«, zadahtao je Glasnik. Podigao je ruke da se obrani od udarca.

U zraku je bljesnula energija.

»Nemoj ga ubiti«, brzo je rekla Isabella. »Ne još. On zna mnogo toga. Najprije ga moramo primorati da govori.«

»Da«, rekao je Fallon. »Definitivno moramo najprije pročavrljati.«

Bacio je Glasnika na pod. Muškarac je zastenjao. Fallon se sagnuo i strgnuo mu skijašku masku.

»Oduvijek sam znao da ćeš loše završiti, Lockettu«, rekao je Fallon. »Doduše, nisam mislio da ću ja biti taj koji će te dokrajčiti. Pretpostavljam sam da će to biti neki drugi nezadovoljni klijent.«

Lockett se ukočio. Zurio je u Fallona. »Znaš kako se zovem?«

»Nikad ne poslujem s ljudima koje ne poznajem.«

Lockett se polako posjeo, očito omamljen i nečim drugim, ne samo udarcem. »Ne razumijem. Nitko ne zna moj identitet. Nikad nisam dopustio klijentima da me vide. Kako si, dovraga, saznao?«

»Mislim da to u ovome trenutku nije nimalo važno. Sto radiš u ovoj sobi?«

»Rekao je da netko želi da špijuniram J&J«, ozlojeđeno je rekla Isabella. »Uključen je i golemi mito. I prijetnja.«

Fallon ju je pogledao. »Ogrtač.«

»Što?«

»U spavaćici si. Stavi ogrtač.«

Pogledala se. »Oh, u redu.«

Spavaćica joj je bila od tankog pamuka. Dopirala joj je do gležnjeva i imala duge rukave. Sve u svemu, bila je kudikamo skromnija od večernje haljine koju je ranije nosila, ali je čisto sumnjala da se Fallon zbog toga zabrinuo. Uzela je svoj ogrtač i navukla ga.

Fallon se opet okrenuo prema Lockettu. »Kakve su to priče o mitu i prijetnjama?«

»Nikad joj nisam zaprijetio«, užurbano je rekao Glasnik. »Ja je, također, nisam pokušao ni podmititi. Ja sam samo prenosio poruku. To je ono što radim. Ti bi to trebao znati, Jones.«

»Kako je glasila poruka?« upitao je Fallon.

Lockett je ispustio uzdah kao da mu je cijela zemaljska kugla na ramenima. »Moj je klijent htio da gospođici Valdez ponudim određenu svotu novca u zamjenu za određene informacije koje se tiču poslovanja Jonesa & Jonesa. To je sve što se ovdje dogodilo.«

»Odbila sam ga«, rekla je Isabella još uvijek bijesna. »Tada mi je rekao da je već sto tisuća dolara doznačeno na inozemni račun. Njegov je broj tu na stolu.«

»A što je s prijetnjom?« upitao je Fallon.

Lockett se nakašljao i uspio opet vratiti svoj glas prodavača. »Uh, čini se da je to u ovome trenutku malo sporno.«

»Ne«, rekao je Fallon. Riječ kao da je bila urezana u čelik. »Nije sporno.«

Isabella je zastala uz podnožje kreveta. »Rekao je da odbijanje ponude njegova klijenta neće dobro djelovati na moje buduće zdravlje i dobrobit.«

»To je sve«, gorljivo je rekao Lockett. »Kunem se. Ne znam što je moj klijent imao na umu. Jones, znaš moju politiku. Ja uvijek precizno prenosim poruku, od riječi do riječi, za to sam

GIGA

opunomoćen i nikad ne dijelim prijetnje zbog kojih me mogu uhititi.«

»U tom ću slučaju morati iskoristiti svoju maštu«, rekao je Fallon. »Sto nikako nije dobro za tvog klijenta. Idi i prenesi poruku.«

»Naravno, naravno«, rekao je Lockett.

»Želim da je preneseš za točno dvadeset i četiri sata«, dodao je Fallon.

»Uvijek sam zadovoljan ako mogu ugoditi dugogodišnjim klijentima kao što ste vi, gospodine.«

»Odlazi odavde prije nego što se predomislim.«

Lockett se nekako osovio na noge, zgrabio skijašku masku i uputio se prema vratima na terasi.

»Ispričavam se, gospođice Valdez«, rekao je prolazeći uz Isabellu. »Ovo je samo posao, ništa osobno.«

Nestao je u noći.

Isabella se okrenula prema Fallonu, ovoga puta veoma gnjevno. »*Pustio si ga da ode?*«

»On je štakor, a štakori imaju svoje mjesto u hranidbenom lancu.« Prešao je sobu da zatvori klizna vrata. »Katkada je i moj štakor. Osim toga, znam kako ću ga pronaći.«

»Ti si se stvarno koristio ovim užasnim čovječuljkom da ljudima prenosi poruke?«

»Lockett je profesionalac i ima veze na svim razinama našega svijeta.«

»Misliš na svijet privatnih istražitelja?«

»Ne, na zajednicu osoba koje posjeduju talent. Senzibilci žive u cijeloj ekosferi društva. I mi imamo svoje lopove, ništarije i narkodilere, kao što imamo i svoje inženjere, akademike i političare. U našem svijetu ima dobrih i loših momaka, baš kao i u ostatku društva. Lockett je jedan od samo nekolicine koji se mogu bez problema kretati od podzemlja do direkcija i vladinih krugova. Na svoj je način ipak pouzdan. Koristio sam se njime prije i vjerojatno ću se njime još koristiti.«

»Razumijem.« Frknula je nosom. »Pa, pretpostavljam da profesionalni istražitelji poput nas moraju biti praktični u ovakvim stvarima.«

»Bojim se da je tako. Talent je talent, a iz vlastita iskustva znam da je uistinu teško naći dobar i pouzdan talent.«

»Doduše, on je mala lasica od čovjeka.«

»Slažem se s tobom«, rekao je Fallon. »Ali ako te to imalo tješi, nikad te više neće uznemirivati.«

Pomislila je na paniku u Glasnikovu glasu kad je u jednome trenutku pomislio da će ga Fallon ubiti. »Mislim da si u pravu. Što ćemo s novcem?«

»Čekaj malo.« Izvadio je mobitel iz džepa i utip-kao šifru. »Dargane, ovdje Jones.« Nastala je kratka stanka. »Kako to misliš, koji Jones? Fallon Jones... U pravu si, ja sam jedini Jones koji te može nazvati u tri sata ujutro. Na nesreću po nas obojicu, ti si slučajno najbolji lovac-tragač na mom popisu za područje Sedone. Htio bih da vodiš računa o čovjeku imenom Kit Lockett. Vjerojatno će se koristiti nekim drugim imenom, ali ću ti *e-mailom* poslati fotografiju i profil, uključujući njegovu adresu, tip i godinu proizvodnje njegova automobila, informacije o njegovim kreditnim karticama i omiljenim barovima. Upravo je otišao iz Cloud Resorta ovdje u Sedoni. Odsjest će negdje u blizini. Nađi ga i drži ga na oku.«

Isabella je sklopila ruke i slušala dok je Fallon kirurškom preciznošću izdavao upute.

»Ne, ne želim ga uhvatiti«, rekao je Fallon. »Dao sam mu jednu poruku da je prenese jednom od svojih klijenata u roku od dvadeset i četiri sata. Taj dio posla uvijek osobno obavlja, tako da ne bi ostavio neki elektronski trag. U protivnom bih unajmio šifrante. Ubrzo će s nekime stupiti u kontakt. Želim njegovo ime.«

I Isabella je odjednom shvatila.

Fallon je zatvorio mobitel i spremio ga u džep. Zastao je pomalo uzdignutih obrva kad je vidio da ga Isabella gleda.

»Naravno«, zadovoljno je rekla. »Želiš otkriti tko me je pokušao podmititi.«

GIGA

»To mi je bila zamisao«, rekao je Fallon.

»Ha. Trebala sam to odmah znati. Jedva čekam da vidim koji to tupavac u Društvu misli da me može podmititi ušljivom stotisućicom.«

Fallon se nakratko nacerio. »Ušljivom stotisućicom?«

»No, dobro, nisam još nikada vidjela toliko novca na jednoj hrpi u cijelom svom životu. Ali ne radi se o tome.«

»A o čemu se radi?«

»Duboko sam uvrijeđena. Zapravo sam jako ljuta. Napadnuta je moja čast ili nešto takvo.«

»I ja sam malo razdražen.« Uzeo je komad papira koji je stajao na stolu.

»Pitam se što će klijent učiniti kad shvati da neću uzeti novac«, rekla je Isabella.

»Mislim da klijentu uopće nije važno hoćeš li ili ne prihvatiti mito.«

»Zbog čega to govoriš?«

»Zamisao je da se osigura trag koji od ovoga računa vodi pravo do tebe«, objasnio joj je Fallon. »Vjeruj mi, tko god bude tražio, ubrzo će otkriti da račun glasi na ime Isabelle Valdez. Nakon tog otkrića za nekoliko će se sati u cijelom Ezoteričnom društvu šaptati riječ mito.«

»Drugim riječima, radi se o tome da ja ispadnem kriva.«

»Da.« Fallon je opet otvorio klizna vrata i stupio na terasu.

»Čekaj.« Pohitala je prema vratima. »Kamo ideš?«

»Natrag u svoju sobu. Moram se spojiti na internet.«

»Što ćeš raditi?«

»Zatvoriti račun u banci i pobrinuti se da ga ne povezuju s tobom.«

»Ali, što je s novcem?«

Ovlaš ju je poljubio. »Imam plan.«

»Kakav plan?«

»Nema razloga zbog čega ne bi išao u dobre svrhe. Prenijet ću ga u zakladu Društva.« Nasmiješila se. »Netko je upravo velikodušno donirao novac za buduća paranormalna istraživanja?«

»Zasad će to biti anonimni donator«, rekao je Fallon. »No nadam se da ću vrlo brzo biti u prilici i osobno zahvaliti toj osobi.«

Stara je stambena prikolica stajala na posljednjoj betonskoj ploči u zadnjem redu Desert Palms Trailer Courta. Fallon je zaustavio unajmljeno vozilo.

»To je to?« upitao ju je.

»Da.« Isabella je promatrala prikolicu, bojeći se otvoriti svoj drugi vid. Mjesto je bilo vidno zapušteno. Na prozorima su s unutrašnje strane bile spuštene rolete. »Fallone, što ako sam u krivu? Što ako je stvarno mrtva?«

»Time ćemo se baviti kad budemo imali više podataka.«

Napola se nasmiješila na njegovu zaštitničku izjavu koja nije bila besmislena. »Znaš, sviđa mi se kad to radiš.«

»Kad radim što?«

»Insistirah na prikupljanju činjenica prije donošenja zaključka.«

Otvorio je vrata. »Rečeno mi je da to izluđuje većinu ljudi.«

»Zato što oni to ne razumiju. Stvarno ne mogu zamisliti zbog čega toliko ljudi misli da si sklon pronalaženju urote iza svakoga ugla.«

Izašla je van i pričekala da on obiđe auto.

»Vidiš nešto?« upitao ju je.

Znala je na što misli.

»Bojim se pogledati«, priznala je.

»Ali ćeš to učiniti zato što si neustrašiva istražiteljica.«

»Dakle, to je to.« Obgrlila se i uključila svoj talent.

Energija je obavijala prikolicu. Duboko je udahnula.

Fallon ju je promatrao. »Nešto treba naći?«

»Da.« Tresući se, krenula je naprijed. »Sto god da je to, veoma je vruće. To znači da je važno. Oh, Fallon, trebala sam prije doći ovamo.«

»Polako.« Sustigao ju je. »Radit ćeš onako kako bi tvoja baka htjela da radiš. Ako u toj prikolici postoji nešto što treba naći, mi ćemo to i učiniti. Zapravo, ona je vjerojatno htjela da to nađeš zajedno sa mnom, a ne sama.«

»Možda.« Iskopala je ključ iz torbice i popela se uz tri stube.

Vrata susjedne prikolice širom su se otvorila. Izašla je žena trajno izbijeljene kose. »Bilo je i vrijeme da se pojaviš, Elly.«

Isabella je razmijenila brz pogled s Fallonom. Vidjela je da je shvatio da se prilikom posjeta baki koristila drugim identitetom.

»Zdravo, gospođo Ragsdale«, pristojno ju je pozdravila Isabella. »Drago mi je što vas opet vidim.«

Gospođa Ragsdale ju je namršteno pogledala. »Pretpostavljam da se nisi potrudila sve dosad dolaziti ovamo jer si mislila da ti baka nije ostavila ništa vrijedno, ha?«

»Bila sam zaokupljena obavljanjem njezinih poslova«, neuvjerljivo je rekla. »Odvjetnici, oporuka, takve stvari. Znae kako to ide s imovinom, čak i kad je mala.«

»Bernice je uvijek govorila da ćeš se ti pobrinuti za njezine stvari ako joj se nešto dogodi.«

Gospođa Ragsdale se zablujila u Fallona. »Govorila je da ćeš se vjerojatno pojaviti s muškarcem.«

Fallon ju je pogledao. »Jeste li vi i Bernice bile dobre prijateljice?«

»Igrale smo bridž svake srijede i petkom navečer«, izjavila je gospođa Ragsdale. »Bernice je bila dobra igračica.«

Isabella je čvršće stisnula ključ u ruci. »Jeste li bili ovdje kad je baka umrla, gospođo Ragsdale?«

»Aha. Gledala sam kasni talk-show. Mora da je sama nazvala hitnu pomoć.« Gospođa Ragsdale je uzdahnula. »Svi smo vidjeli kad su se kola zaustavila. Odvezli su je. Nikad nije

GIGA

izašla iz bolnice. Kasnije sam čula da je imala infarkt. Svima ovdje u Courtu će nedostajati, to je sigurno.«

»I meni«, rekla je Isabella. »Ispričajte me, gospođo Ragsdale, ali moram srediti njezine stvari.«

»Rekla je da ćeš vjerojatno sve dati u dobrotvorne svrhe, naravno, osim slike.«

»Da, vjerojatno.«

Gospođa Ragsdale je pročistila grlo. »Ja bih mogla uzeti onu njezinu staru mikrovalnu peć, ako želiš.«

»Danas nisam sposobna donositi nikakve konačne odluke«, rekla je Isabella. »Svratila sam samo po njezine osobne papire.«

»I slike«, rekla je gospođa Ragsdale. »Rekla je da je to sve što ima i što će tebi biti važno. Zaista je htjela da uzmeš slike. Rekla mi je da te podsjetim kad se pojaviš.«

»Svakako ću ih uzeti«, rekla je Isabella.

»Očistila sam joj hladnjak i bacila smeće«, rekla je gđa Ragsdale. »Nisam htjela da se namirnice pokvare i usmrde joj stan.«

»To je bilo jako pažljivo od vas«, rekla je Isabella.

Fallon ju je promatrao s neskrivenim zanimanjem. »Vi imate ključ?«

»Oh, da, Bernice mi ga je dala nekoliko tjedana prije nego što je umrla. Rekla je da osjeća bolove u prsima i da se brine. Rekla sam joj da otiđe k liječniku, ali nije htjela. Rekla je da je sve to od pokvarenog želuca.«

»Je li itko svraćao ovamo nakon što je umrla?« upitao ju je Fallon.

»Ne.« Gospođa Ragsdale je zastala. »Osim nadglednika, naravno. Povremeno dolazi ovamo da provjeri kako stoje stvari. Rekao mi je da još nije prodao Berniceinu prikolicu i njezine stvari samo iz jednog razloga: ona mu je obećala da će, ako se njoj bilo što dogodi, Elly platiti sve što mu duguje.«

»Je li nadglednik bio jedina osoba koja je, osim vas, ušla u prikolicu?« upitao je Fallon.

Gospođa Ragsdale je negodujući progundala. »Niste li malo previše znatiželjni, mladiću?«

Na Isabellino iznenađenje, Fallon se nasmiješio starijoj ženi svojim rijetkim, nestašnim i šarmantnim osmijehom, onim koji bi se trebao registrirati kao opasno oružje.

»Prošlo je dugo vremena otkako me je netko nazvao mladićem«, rekao je.

Gospođa Ragsdale je odmah reagirala na njegovu izjavu. Njezine su se bljude oči zaiskrile i odjednom zablistale.

»Sve je to stvar perspektive«, osorno je rekla. »Vjeruj mi, u mojoj dobi, ti izgledaš mlado. U naponu snage, kako se to kaže.« Odmjerila ga je od glave do pete. »Aha, u naponu snage i u izvrsnoj moći također.«

Isabella se diskretno nakašljala.

Činilo se da je gospođa Ragsdale shvatila da je skrenula s teme. Toplo se nasmiješila Fallonu.

»Da odgovorim na tvoje pitanje. Jedina druga osoba koju sam vidjela da ulazi unutra bio je čovjek koji radi na održavanju. Nakon kiše je provjerio Berniceinu prikolicu. Znaš, stare prikolice propuštaju vodu kao sito.«

»Dakle, prema vašem saznanju, nitko osim vas, nadglednika i čovjeka koji radi na održavanju nije ušao u prikolicu«, zaključio je Fallon.

»Nije.« Gospođa Ragsdale je progundala. »Vjeruj mi, netko bi odmah primijetio kad bi se neki došljak približio toj prikolici na dva metra. Svi se ovdje u Courtu zanimaju za poslove drugih. To nam je sva zabava koju imamo. Ponekad je ovdje zanimljivije nego na onim televizijskim *reality* emisijama.«

»Hvala vam što ste se pobrinuli za stvari«, rekla je Isabella.

»Nema problema, draga. I stvarno mi je žao što ti je umrla baka. Bila je puna energije. Uvijek je saznavala najnovije vijesti sa svog računala. Činilo se da uvijek zna što se zbiva iza scene. Bridž neće biti ni približno toliko zanimljiv bez nje. Reci mi ako ti što zatreba. I ne zaboravi

GIGA

na mikrovalnu.«

»Neću«, obećala joj je Isabella.

Otvorila je vrata prikolice. Iznutra je dopirao ustajali zrak plijesni. Udahnula je i koraknula unutra. Fallon ju je slijedio i zatvorio vrata za sobom.

Isabella se ogledala naokolo. Unutrašnjost prikolice bila je u mraku, ali je izgledala otprilike isto kao kad je prije tri mjeseca bila posljednji put ovdje. Mali je prostor bio uredan i pažljivo uređen.

»Baka je uvijek govorila da je život u prikolici sličan životu na brodu«, rekla je. »Ima mjesta za sve i sve je na svome mjestu.«

»Bila je metodičan i uredan tip?«

»Oh, da. To joj je bila mana.«

»Onda će nam to olakšati stvar. Moramo samo potražiti ono što se ne uklapa ili nije na svome mjestu.«

»Lako ti je to reći. Baka je oduvijek bila uredna, ali je imala mnogo stvari.«

Fallon je jednim pogledom obuhvatio sićušnu kuhinju, kut za blagovanje, krevet i minijaturnu kupaonicu.

»Gdje je računalo?« rekao je.

Isabella se zburnjeno okrenula prema kutku za blagovanje. Trebao joj je trenutak da shvati što nije u redu.

»Nema ga«, rekla je. »Baka je imala novo prijenosno računalo. Ja sam joj ga poklonila.

Držala ga je na stolu. Ako se namjeravala sakriti, to bi bila jedina stvar koju bi ponijela sa sobom. A ako ju je netko ubio, onda bi to također bila jedina stvar koju bi ubojica uzeo.«

»To je također i jedina stvar koju bi uzeo lopov kako bi je prodao da dobije novac za svoju drogu«, strpljivo je rekao Fallon.

»Istina je.« Isabella se sabrala. »No čuo si gospođu Ragsdale. Nitko nije bio u prikolici od one noći kad su odvezli baku.«

»Osim gospođe Ragsdale«, rekao je Fallon. »I nadglednika. I nekog tipa koji radi na održavanju. Siguran sam da gospođa Ragsdale daje sve od sebe kako bi čula najnovije vijesti, ali ona je stvarno stara građanka. Vjerojatno slabo čuje. A ova se prikolica nalazi na samom kraju parkirališta. Lopov je mogao kasno noću ući unutra, a da ga nitko ne vidi.«

»Ne u ovom kampu«, rekla je Isabella. »Ovdje su svi stari.«

»Sto time želiš reći?«

»Stariji ljudi slabo spavaju. Baka je znala govoriti da je ovo mjesto poput hotela u Vegasu. Netko uvijek promatra, jer je uvijek netko budan.«

»Neću ti se usprotiviti«, rekao je Fallon. »No činjenica je da je računalo nestalo i da se to može objasniti na više načina. Onaj koji je najvjerojatniji jest scenarij s lopovom. Drpio ga je netko iz tima za održavanje ili nadglednik ili provalnik.«

»U redu«, rekla je Isabella. »Ali ima i drugih mogućnosti, zar ne?«

»Da, Isabella, ima i drugih mogućnosti. Samo što one nisu vjerojatne.«

»Osim ako je moja baka živa.«

Počeo je metodički otvarati i zatvarati bezbrojno mnoštvo ugrađenih ladica i ormarića poredanih duž prikolice. »Ako je tvoja baka živa, to sve mijenja.«

Promatrala ga je kako zaviruje u još jednu ladicu. »Sto tražiš?«

»Nešto drugo što se ne uklapa ili nije na svome mjestu. Ajde, radi. Ti si je najbolje poznavala. Dobro sve pogledaj. Najprije to učini bez uključivanja svoga talenta. Ne smiješ propustiti ono što ti tvoja normalna osjetila imaju reći. Previše se agenata oslanja samo na svoje parapsihološke sposobnosti i propušta očigledne tragove.«

»Kužim.« Otvorila je vrata ormarića ispod sudopera i izvadila van napola praznu bocu deterdženta za pranje posuđa. »Znaš, ono što je rekla gospođa Ragsdale o slikama bilo je pomalo čudno.«

GIGA

Fallon je zatvorio ladicu i pogledao kalendar koji je visio na zidu. »Zašto je bilo čudno?«
»Zato što se mi u obitelji nikad nismo fotografirali.« Iznenada je u očima osjetila vruće suze.
»Nemam nijednu sliku svojih roditelja ni bake.«

Fallon nije pokazao suosjećanje. Još je uvijek proučavao kalendar. »Shvaćam da zadrta urotnička teroristkinja poput Čuvarice ne bi držala foto-albume, osobito u ovo doba kad bi slike mogle završiti na interne tu.«

Nadlanicom ruku obrisala je suze. »To je i baka govorila.«

»Onda, o kakvim je to slikama govorila?«

»Ne znam. Ako je imala koju ovdje u prikolici, nikad mi to nije rekla.« Zatvorila je još jednu ladicu. »Fallone, ništa ne izgleda kao da se ne uklapa ili nije na svome mjestu. Osim nestalog računala, naravno.«

»U redu, iskoristi svoj vid za pronalaženje stvari. Tvoja je baka znala za tvoj talent. Ako je sakrila nešto što je htjela da ti nađeš, to će biti očito tvojim paraosjetilima.«

Oprezno je otvorila svoja druga čula. Znala je što može očekivati. Tajanstvena narav njezine bake nagomilala je više slojeva magle u prikolici. No većina je bila hladna i siva.

Izuzetak je bila uzavrela maglica koja se kovitlala oko zidnog kalendara. Bolje se zagledala u nju.

»Kalendar je prekriven vrućom maglom«, rekla je.

»Krivi mjesec«, rekao je Fallon. »Trebao bi pokazivati mjesec u kojem je tvoja baka vozilom hitne pomoći od vezena u bolnicu.«

Osjetila je kako joj se puis ubrzava. »Možda je zapisala nešto važno na nekom datumu.«

Fallon se pomaknuo i stao ravno ispred kalendara. Isabella mu se pridružila. Zajedno su proučavali živopisnu i sjajnu sliku obale o koju su se razbijali valovi. Žarišna točka slike bila je velika i čudno oblikovana stijena. Tisućljećima su vjetar i valovi oblikovali kamen u grubo isklesan luk.

»Ne razumijem«, rekla je Isabella. »Ovo je samo običan kalendar s krajolicima. Doduše, stijena je pomalo neobična.«

»Da«, rekao je Fallon. »Stijena je jako neobična.«

»Slične sam stijene vidjela na obali u Santa Cruzu.«

»Ovo nije Santa Cruz«, rekao je Fallon.

Podigao je ruku da skinje čavlič koji je držao kalendar na zidu.

Izvana su se začuli glasovi. Gospođa Ragsdale razgovarala je s nekime.

»Upravo je stigla«, govorila je gospođa Ragsdale. »I bilo je vrijeme, ako mene pitate. Prošao je cijeli mjesec otkako je Bernice umrla.«

»Svatko na svoj način proživljava gubitak drage osobe, gospođo«, začuo se odgovor.

Isabella se sledila.

»Fallone«, šapnula je.

Savio je mali kalendar, stavio ga u unutrašnji džep jakne i izvadio svoj pištolj.

Na vratima se začulo grubo kucanje, nakon čega je slijedio dubok i hladan poznati muški glas. *Znam da si unutra, Angela, i znam da je Jones s tobom. Sam sam i nisam naoružan. Otvori vrata. Moramo razgovarati.*

»Ti znaš tog tipa?« upitao ju je Fallon jednako tihim glasom.

»To je moj šef iz Lucan Protection Servicesa, Julian Garrett. Kad sam radila ondje koristila sam se imenom Angela Desmond. Julian je taj koji mi je smjestio i zatim poslao onu dvojicu da me otmu u Phoenixu.«

»Bilo je i vrijeme da se pojavi tip koji radi na održavanju«, rekao je Fallon.

Fallon je otvorio vrata prikolice, pazeći da drži pištolj izvan vidnog polja gospođe Ragsdale. Također se pobrinuo da ga tip na ulaznim stubama dobro vidi.

»Ah, sranje«, umorno i rezignirano je rekao Julian Garrett. »Polako. Samo želim razgovarati s Angelom. Kunem se da je sve krivo shvatila. Nitko je ne namjerava ozlijediti.«

»To je dobro«, rekao je Fallon. »Jer će se svatko tko je samo takne prstom, probuditi mrtav.«

Julian je bio odjeven u zelenu radnu košulju, hlače i niske čizme. Na džepu njegove košulje bio je izvezen logotip kompanije Desert Sun Maintenance. Izgledao je kao da ima trideset i nešto godina. Zbog sivih je očiju, visoko postavljenih jagodičnih kostiju i oštih crta lica izgledao kao usamljeni vuk. U zraku oko njega bilo je energije, mnogo energije.

»Vjerujte mi, posljednja stvar koju bi moj šef htio je da mu na vrat natovarim Ezoterično društvo«, rekao je Julian.

Isabella se pomaknula iza Fallona i pogledala u Garretta. »Sada se zovem Isabella Valdez i, ako me ne želiš ozlijediti, zbog čega si onda poslao one dvije ništarije da me zgrabe u Phoenixu?«

Julian je značajno pogledao preko svog ramena i još malo snizio glas. »Priznajem da je to bilo loše obavljeno. Moji su ljudi dobili upute da te dovedu, to je sve. Slušaj, sve ti mogu objasniti. Mogu li ući? Ne želim previše dramtizirati ovdje, ali u igri je jedna mala stvar od nacionalne sigurnosti.«

»Oh, pričaš sranja«, rekla je Isabella.

Julian je stisnuo usta. Usmjério je pažnju na Fallona. »Odsjek A je obavljao neke poslove za neke crne agencije. Kao i J&J.«

Isabella je stala pred Fallona. »Nikad mi nisi rekao da radimo za Federalce.«

»Nastojimo izbjeći takve poslove«, strpljivo je rekao. »Ali je poznato da smo obavljali savjetovanje određenih agencija.«

»Savjetovanje«, Julianova su se usta trgnula u osmijeh bez humora. »Lijepa fraza. To je ista vrsta savjetovanja kakva se radi kod Lucana u Odsjeku A. I baš o tome se radi.« Pogledao je Isabellu. »Daj mi pet minuta. Samo to tražim.«

Fallon nije skidao pogled s Juliana. »Što ti misliš, Isabella?«

»Dobro«, rekla je. »Pretpostavljam da ga ne možemo jednostavno ustrijeliti ovdje pred gospođom Ragsdale. Trač bi se proširio cijelim Courtom za otprilike dvadeset sekunda. A ostao bi nam i problem s rješavanjem trupla.«

Julian se trgnuo.

»U pravu si«, rekao je Fallon. Shvatio je da se počeo zabavljati na neki perverznan način.

»Vjerojatno će biti bolje da ga upucamo negdje gdje neće biti toliko svjedoka.«

»Ovdje unaokolo ima mnogo pustinja«, primijetila je Isabella.

Julianova se čeljust stisnula. »Jako smiješno. Pet minuta. To je sve što tražim.«

Isabella je zakoračila unatrag. »U redu, ovdje u Courtu ne može previše toga učiniti. Ima isti problem kao i mi, previše svjedoka.«

»Istina«, rekao je Fallon. I on se pomaknuo, ali je i dalje držao pištolj na vidjelu. »Pet minuta.«

»Hvala.« Julian je ušao u prikolicu i za sobom zatvorio vrata. Iskrivljeno se nasmiješio Isabelli. »Isabella Valdez?«

»Tako se zovem.«

»Drago mi je što smo se upoznali«, suho je rekao Julian. »Ne znaš koliko sam sretan što sam te našao.«

»Ne mogu reći također.« Suzila je oči. »Jesi li ti ubio moju baku?«

»Nisam, kunem se«, rekao je Julian. »Tek sam prije par dana otkrio da je uopće živjela. Kad sam je napokon pronašao u kampu prikolica, nadajući se da ću naći tebe, već je bila mrtva.

GIGA

Prema onome što sam mogao ustanoviti, umrla je od srčanog udara.« Izraz na licu mu se smekšao. »Moja sućut.«

»Da, da, dobro. Objasni onu dvojicu u Phoenixu ako možeš.«

»Kao što sam rekao, Phoenix je bio šeptrljava operacija. Ispričavam se.«

»Što si poslao dvojicu da me otmu?« rekla je povišenim glasom. »*Ispričavaš se?*«

»Od tog ti tima nikad nije prijetila opasnost«, rekao je Julian.

»Ganjali su me sve do krova robne kuće. Imali su pištolje. Htjeli su me oteti.«

»Kao što sam rekao, to je nezgrapno obavljeno i ja sam za to kriv.« Prošao je prstima kroz kosu. »Mogu samo reći da smo te očajnički željeli naći i dovesti te, prije nego što to učine neki stvarno loši momci. Znam da si pobjegla u strahu. Bojao sam se da ćeš opet nestati ako nanjušiš bilo koga povezanog s Lucanom.«

»Dobra pretpostavka«, rekla je.

»Rekao sam timu da učine sve što je potrebno da te dovedu natrag. Mislio sam da ću ti sve moći objasniti kad se nađemo licem u lice. Jasno sam im stavio do znanja da ti ne smiju nauditi. Ali ti si nadmudrila moje ljude i opet smo te izgubili.«

»Smjestio si mi, prokletstvo. Prodavao si para-oružje izvan Odsjeka A. Znao si da je Max Lucan počeo sumnjati pa si inkriminirajući dosje stavio u moje uredsko računalo. Kao da sam toliko glupa da bih u uredskom računala držala dosjee zbog kojih bih mogla dobiti otkaz ili završiti u zatvoru. Nemaš baš visoko mišljenje o meni, zar ne, Juliane?«

»Da, dobro, smjestili su ti«, rekao je Julian. »Ali to nisam bio ja. Caitlin Phillips je ta koja je prodavala paraoružje. Ona je instalirala taj dosje u tvoje računalo.«

Isabella je osjetila klonulost. »Caitlin?«

»Moja administrativna pomoćnica, sjećaš se?«

»Naravno«, odvrtila je, trudeći se da probavi ovu novu informaciju.

»Dala je otkaz i zatim nestala. Mislimo da ju je ubila njezina veza na crnom tržištu.«

»Ne razumijem.«

»Nakon što smo pronašli dosje o prodaji para-oružja u tvom računalu, Max i ja smo otkrili trag koji je vodio do Caitlin. A ona je tada već bila otišla.«

Isabella se namrštila. »Ako znaš da sam nedužna, zašto me onda tražiš?«

»Zato što si u opasnosti. Slušaj me, Isabella. Caitlin je sklopila posljednji posao prije nego što je ubijena. Dogovorila je prodaju za jednog svog klijenta, jednog južnoameričkog narkobosa. No, transakcija nije nikad dovršena jer je posrednik ubijen.«

»A to bi bio Orville Sloan?« upitao je Fallon, kao da je samo neznatno zainteresiran za odgovor.

Julian se namrštio. »Znaš za Sloana?«

»J&J je detektivska agencija, ako se sjećaš«, rekao je Fallon.

Julian je uzdahnuo. »Da. Caitlin je za posrednika iskoristila Sloana. Izgledalo je kao da ga je ubio neki nezadovoljni klijent. To se moralo dogoditi prije ili kasnije, s obzirom na vrstu posla. No nama je problem u tajmingu.«

»Pretpostavljam da to znači da je posrednik ubijen nakon što je dogovorio isporuku artefakta, ali prije nego što je rekao Caitlin Phillips gdje može pronaći paket«, rekao je Fallon.

»Da, o tome se radi.« Julian se okrenuo prema Isabelli. »Glasine o nestalom artefaktu proširile su se podzemljem. Traži ga mnogo ljudi, uključujući narkobosa i izvjesnu agenciju koja se bavi crnim operacijama. Agencija želi pronaći paraoružje prije narkobosa.«

Isabella je slegnula ramenima. »Pa?«

Julian je pročistio grlo. »Zahvaljujući glasinama koje su kolale nakon tvoga bijega, mnogi vjeruju da bi možda ti mogla pronaći oružje, uključujući i narkobosa.«

»Sranje«, rekla je Isabella. »Sad me traži i narko-bos?«

»Sreća da sam te ja našao prvi. Moramo naći to paraoružje i maknuti ga iz optjecaja. Kad glavešina sazna da ga imaju Federalci, prestat će te tražiti jer mu tada nećeš biti ni od kakve

GIGA

koristi.«

»Lijepa teorija«, rekao je Fallon.

»Zaboga, Juliane, ne mogu izvlačiti nestale stvari iz zraka«, rekla je Isabella. »Moj talent ne funkcionira na takav način. Treba mi nekakav trag ili veza. Bilo što.«

»Polako«, rekao je Julian. »Otprilike nam je poznato gdje je oružje jer je naš tim slijedio Sloana. No, nakratko su ga izgubili iz vida. Kad su ga opet našli, više kod sebe nije imao artefakt. A nakon toga je ustrijeljen.«

»Gdje je ostavio oružje?« upitala je Isabella.

»Ispalo je da posrednik jako voli stare filmove«, rekao je Julian. »Krenuo je na obilazak imanja Vantara. Imao je artefakt kad je ušao u kuću, ali ne i kad je izašao iz nje. Mislimo da je unutra ostavio oružje.«

»Govoriš o kući stare filmske zvijezde?« upitala je Isabella. »Kući u blizini Santa Barbare koja je otvorena turistima za obilazak?«

»To je ta«, rekao je Julian nacerivši se. »Jesi li ikad bila ondje?«

»Nisam«, odvrtila je.

»Izvana je kuća pravo arhitektonsko čudovište, a iznutra je još groznija«, rekao je Julian.

»Deseci i deseci soba punih nevjerojatnog broja umjetnina i antikviteta. Sloanova je namjera bila da otiđe s imanja prije nego što Caitlin kaže gdje je točno sakrio oružje.«

Fallon je razmislio o tome. »Nije loše mjesto za skrivanje paranormalnog oružja koje po svoj prilici ne izgleda kao pravo oružje.«

»Nemoj mi reći«, progundao je Julian. »Poslao sam unutra svoje ljude da izigravaju turiste. Čak sam kao noćnog stražara unajmio jednog od svojih lovaca da malo razgleda. I sam sam dvaput otišao onamo. Kuća je zakrčena antikvitetima. Izgleda kao podrum veoma velikog muzeja. To je kao traženje igle u plastu sijena.«

»I sad ti treba Isabella da ti pomogne naći oružje«, rekao je Fallon.

Julian ga je pogledao. »Sad smo na istoj strani, Jones. Ezoterično društvo ne želi da potencijalno opasno para-oružje padne u ruke nekog narkobosa koji slučajno posjeduje i malo talenta, jednako kao ni u ruke crnooperativaca.«

»Slažem se«, rekao je Fallon.

»Bilo ovako ili onako, mi svakako moramo pronaći taj artefakt«, rekao je Julian. »To je jedina garancija Isabelline sigurnosti. Ona je u opasnosti sve dok narkobos misli da ga ona može naći.«

Fallon je pogledao Isabellu. »Na tebi je odluka.«

Prekrižila je ruke i pogledala Fallona. »Vjeruješ li mu?«

Fallon je opet otvorio svoja čula. Na višedimen-zionalnoj mreži pojavile su se točkice svjetla. Veze među njima su zaiskrile i zasjale, a sektor u kojem se kretao Julian Garrett bio je jasno obasjan i svjetlom i sjenom.

»Mislim da ti je rekao djelomičnu istinu«, rekao je. »I mogu nazvati Maxa Lucana da potvrdi njegovu priču.«

Julian ga je pogledao. »Možeš slobodno. Max će potvrditi.«

Fallon je izvadio svoj mobitel, potražio potreban broj i pritisnuo ga.

»Lucane? Ovdje Fallon Jones. Da, taj Jones. Ovdje sam sa ženom koja je nekad radila za tebe. Zvala se Angela Desmond. Sad se zove Isabella Valdez. Jedan od tvojih je ovdje s nama.

Julian Garrett.«

Zašutio je i slušao.

»Pričaj mi o Caitlin Phillips«, rekao je nakon nekog vremena.

Opet tišina.

»U redu«, napokon je rekao. »To bi bilo sve zasada. Ne, ne znam još hoće li Isabella pristati potražiti oružje. Ovisi o njoj. Čekaj, pitat ću je.« Pogledao je Isabellu. »Lucan potvrđuje činjenice koje nam je ispričao Garrett. Kaže da artefakt žele i crnooperativci i narkobos.«

GIGA

Julian je pogledao Isabellu. »Zadovoljna? Jesmo li se dogovorili?«

»Potražit ću paraoružje na imanju Vantara«, rekla je. »Ali ništa ne garantiram.«

»Razumijem«, rekao je Julian. »Hvala ti.«

Suzila je oči. »Ali sada radim za J&J. Ako me želiš unajmiti, morat ćeš platiti po našoj tarifi. Znaš, mi naplaćujemo ovakve poslove. Mi vodimo agenciju, a ne dobrotvornu ustanovu.«

Julian se nije usprotivio. »Reci cijenu.«

»Oh, ne brini se, hoćemo«, rekla je Isabella.

»Lucane, preuzimamo slučaj«, rekao je Fallon u mobitel i zatvorio ga.

Julian je pročistio grlo i nasmiješio se Isabelli. »Ovaj, uh, nikad te zapravo nisam promatrao dok radiš. Trebaš li nešto što je pripadalo posredniku kako bi znala kakav je miris ili ti treba nešto drugo?«

»Juliane, ja nisam pas«, rekla je.

Fallon nije rekao ni riječ. Samo je promatrao Juliana hladnim i nepokolebljivim pogledom. U zraku je pucketala energija.

Julian je pocrvenio. Nakratko je zatvorio oči i zatim se pokajnički nasmiješio Isabelli.

»Oprosti. Nisam to mislio. Radi se samo o tome što nikad, ustvari, nisam shvaćao na koji način radiš to što radiš. Nitko od nas nije. Znali smo samo da si najbolji tehničar kojega smo ikad imali u Odsjeku A. No, stekao sam dojam da voliš imati psihičko oči-tanje osobe kad tražiš nešto što je povezano s tom osobom.«

»Malo sam osjetljiva kad se radi o načinu na koji radim«, rekla je. »U pravu si. Pomoglo bi mi kad bih imala fizički kontakt s predmetom kojim se koristio posrednik Orville Sloan. Sto je veća njegova emocionalna povezanost s predmetom, tim bolje.«

»Sto kažeš na njegovo računalo?« rekao je Julian. »Imao ga je sa sobom kad je ustrijeljen. Uspio ga se domoći jedan od lovaca koji su ga pratili.«

»To bi bilo dobro«, rekla je.

Fallon je pogledao Juliana. »Sad možeš otići. Naći ćemo se večeras na imanju Vantara.

Pozvat ću te kad bude vrijeme.«

Julian je stisnuo vilicu. »Ne sviđa mi se zamisao da Isabella ostane bez zaštite.«

»Ne brini se za mene«, rekla je Isabella. »Prošli mi je mjesec išlo sasvim dobro i bez Lucanove zaštite.«

»Narkobos misli ozbiljno«, rekao je Julian.

Fallon ga je pogledao. »I J&J isto. Odlazi odavde, Garrette.«

Očito nezadovoljan, Julian je oklijevao. No čini se da je shvatio da se nema smisla protiviti pa je otišao.

Isabella je pričekala dok se za njime nisu zatvorila vrata. Ispružila je ruke i naslonila se na kuhinjski ormarić.

»Dakle, Caitlin Phillips je vodila operaciju prodavanja oružja«, rekla je. »Nikad ne bih rekla, ali pretpostavljam da ima smisla. Kao Julianova administrativna pomoćnica imala je pristup svim podacima, dosjeima i vezama koje je imao Julian.«

»Možda.« Fallon je izvadio svoje računalo i stavio ga na stol.

»Kad gledam Juliana, vidim mnogo magle, ali je isto vidim i kad promatram tebe«, glasno je razmišljala. »Svi imaju svoje tajne.«

»Na što smjeraš?«

»Fallone, ja sam hodajući odjel za izgubljeno--nađeno, ne ljudski detektor laži«, rekla je. »Ti si taj koji može procijeniti suptilne detalje i uočiti sitna neslaganja. Stvarno misliš da je Julian govorio istinu?«

»Bez ikakve sumnje želi vratiti tu napravu i treba tebe da to učiniš. To nije upitno.«

»Ali?«

»Ali mislim da zna mnogo više o prirodi oružja nego što nam je rekao.«

»Pa, to i nije neko iznenađenje.« Oklijevala je. »Znači, Lucan stvarno radi za vladina klijenta.

GIGA

A ja sam mislila da je Julian taj koji se bavi nezakonitim poslovima.«

»Moglo bi doći do komplikacija na crnom tržištu.«

Isabella je nakratko zašutjela.

»Bigl«, rekla je jednoličnim glasom.

Namrštio se. »Sto bi pak to trebalo značiti?«

»Tako su me zvali Julian i ostali iza mojih leđa dok sam radila za Lucana. Kad god bi neki od agenata u svojoj istrazi došao u slijepu ulicu, netko bi rekao: daj to biglu. Ona može naći sve.«

»Biglovi su stvoreni za lov.«

Razvedrila se. »Nikad nisam razmišljala na takav način.«

»Sad nije važno. Više ne radiš za Lucana.«

»Istina.« Ogleđala se po prikolici. U očima su joj zablistale suze. »Pretpostavljam da ću morati prihvatiti činjenicu da je baka stvarno umrla nakon srčanog udara.«

»Devedeset i sedam posto sam siguran da ti je baka živa.«

»Sto?«

Izvadio je kalendar iz svoje jakne. »Mislim da je ostavila ovu sliku jer je znala da ću biti s tobom kad napokon dođeš ovamo u park prikolica. Znala je da ću je ja prepoznati. Tvoja se baka skriva poput bivšeg obavještajnog agenta, što vjerojatno i jest.«

»Govoriš da je moja baka nekoć radila za obavještajnu agenciju?«

Zagledao se u sliku. »Imam osjećaj da se skriva sa starom kolegicom.«

»Ali, taj prizor na slici meni ništa ne znači.«

»Meni znači.« Izravnao je kalendar tako da ona može pročitati opis ispod slike.

»*Luk Eclipse, Eclipse Bay, Oregon*«, pročitala je Isabella. Pogledala ga je. »Nikad nisam čula za to mjesto.«

»Ja jesam. Tvoja je baka na sigurnom, ali ne smijemo riskirati da je kontaktiramo sve dok se ova stvar ne završi. U jednoj je stvari bila u pravu. Komunikacija između vas dviju u ovome bi trenutku mogla obje izložiti opasnosti.«

»Rekao si da, ako je moja baka živa, to sve mijenja.«

»Da«, rekao je Fallon. »Mijenja.«

Malo prije ponoći Isabella je stajala s Fallonom u mračnim vrtovima imanja Vantara. Nisu bili sami. S njima su bili Julian i još jedan Lucanov agent koji je izigravao noćnog čuvara. Svi su zajedno promatrali teatralno osvijetljeno zdanje. Sa svojim detaljima barokne, renesansne i iberijske arhitekture, zgrada je izgledala poput dvorca iz bajke.

»Moram priznati, one stare filmske zvijezde iz 1930-ih godina znale su kako se pretjeruje«, rekao je Fallon.

Isabella se nasmiješila. »Meni se sviđa.«

»Idemo«, rekao je Julian. U zraku oko njega pucketala je žurba i nestrpljenje.

»Imam šifru«, rekao je čuvar. »Uvest ću vas u kuću kroz jedna sporedna vrata. Isključio sam alarm prije nego što se stigli ovamo. Kuća će biti samo vaša. Bit će sve u redu ako se budete držali svojih baterijskih svjetiljki. Nikako nemojte paliti svjetla u glavnim prostorijama. Ovdje noću nema mnogo prometa, ali mjesna policija redovito patrolira svakih par sati.«

»Ne treba mi vidljiv spektar svjetla da bih radila svoj posao«, rekla je Isabella.

Lovac ih je poveo kroz niz vrtova zaodjenutih tamom. Upalio je baterijsku svjetiljku, ali je Isabella znala da njemu samomu ne treba. Njegov natprirodni noćni vid omogućavao mu je da se kroz mrak kreće sigurno, kao da mu je put osvijetljen reflektorima.

Zastao je pred diskretno skrivenim vratima i ukucao šifru.

»Imate tlocrt?« upitao je.

»Imam«, rekao je Julian.

»Onda vas sada ostavljam«, rekao je lovac. »Moram se javiti u upravu kompanije. Ne bih htio poremetiti dnevni redosljed jer bi mogli poslati nekoga u provjeru.«

Zatvorio je vrata i predvorje je utonulo u mrak.

Fallon je upalio malu baterijsku svjetiljku. Julian je učinio isto. Isabella je uključila svoj talent.

Stare su zgrade uvijek obilovale tajnama pa ni Vantara kuća nije bila izuzetak. Predvorjem su se vrtložili tragovi psz-magle. Sloj na sloju snopova izmaglice ukazivao je na desetljećima stare male tajne koje se nikoga nisu ticale, osim osoba koje su ih skrivale. Isabella nije obraćala pažnju na stara zračenja, već se usredotočila na novije tajne. Kao i na svim ostalim mjestima koja su bila dobro posjećena, i ovdje je bila velika količina magle, ali i neka veoma vruća tvar za koju je shvatila da je zaostala za lovcem.

»Ovdje nema ničega što bi bilo u vezi s tvojim posrednikom«, rekla je.

Fallon je pogledao u tlocrt. »Prema onome što su rekli oni koji su ga pratili, ušao je u kuću na vrata kroz koja ulaze turisti. A svi obilasci započinju u Velikoj dvorani.«

»Na lijevoj strani«, rekao je Julian.

Skrenuo je lijevo i poveo ih kroz dug hodnik visoka stropa, obložen skupocjenim tamnim drvom.

Isabella je spustila svoja osjetila na niži stupanj, ne želeći trošiti energiju koja bi joj kasnije mogla zatrebati za pravi detektivski posao. Ipak, iako se koristila samo malim dijelom svog talenta, probijala se kroz veliku maglu. Znala je da duhovi ne postoje, ali se katkada pitala nisu li tijekom toliko stoljeća neki drugi koji su posjedovali njezinu vrstu talenta pokrenuli glasine o duhovima s drugog svijeta. Na tajanstvenom je svjetlu bilo lako zamisliti fantome. Slijedila je Fallona i Juliana kroz još jedna vrata i dolje u veliko more magle.

»Auu.« Naglo je stala i snizila osjetila za još jedan stupanj. »Pretpostavljam da je ovo Velika dvorana?«

Čak i u tami osvijetljenoj samo mjesečinom koja je dopirala kroz visoke prozore u gotičkom stilu te tankim mlazovima svjetla iz baterija, golemi je prostor blistao zlatnim sjajem. Na zidovima su visjele ogromne stare tapiserije koje su prikazivale srednjovjekovne prizore iz lova. Pod je bio prekriven mramornim pločicama. Prostoriju je resio glomazan ukrašen

GIGA

namještaj. Kauči i stolice prekriveni baršunom i vezenim brokatom bili su razmješteni u skupinama oko stolova s intarzijama od lapisa i malahita. Sa stropa su visjeli golemi višekraki lusteri.

»Posve sigurno znamo da je posrednik bio u ovoj prostoriji«, rekao je Julian. »Vidjeli su ga kako ulazi. Iz kuće je izašao kroz kuhinju s ostalima iz skupine turista.«

»Postoji velika vjerojatnost da je tvoj posrednik posjedovao neku vrstu talenta, budući da je poži-vio tako dugo u takvoj vrsti posla«, rekao je Fallon. Proučavao je veliki prostor držeći bateriju uperenu u mramorom popločani pod i bogato tkane sagove. »Vjerojatno talent za strategiju ili intuiciju.«

»Svakako je imao neku sposobnost,« složio se Julian, »iako se čini da je nije bio svjestan.« »Stratezi i intuitivci često uzimaju svoju para-psihološku stranu zdravo za gotovo«, odsutno je rekao Fallon. Prešao je na drugu stranu prostorije da pogleda ostakljenu policu s knjigama. »Njihova se sposobnost ne doima ni njih ni ljudi u njihovoj blizini, osim ako nisu izuzetno snažni talenti.«

»Ako je i imao kakav talent, sigurno ga je strašno uzdrimalo kad je ušao ovamo«, rekla je Isabella.

»Tako je.« Fallon je usmjerio svjetlo baterije na sjajan crveno lakiran konzolni stol ukrašen pozlatom. »Znao je da je ono što se sprema učiniti jako opasno. Stoga je moralo biti mnogo adrenalina, a to bi značilo da bi mu osjetila skočila nebu pod oblake.«

»Sto bi zagrijalo maglu«, rekla je Isabella.

Julian se namrštió. »Kakvu maglu?«

»Nije važno«, rekla je Isabella. »Samo malo, da pogledam izbliza.« Polako je otvorila svoja čula. »Ššš. Ovdje ima tona energije.«

»O čemu, dovraga, ona govori?« upitao je Julian.

»Prema ovoj brošuri, ovo mjesto godišnje posjeti pola milijuna posjetitelja«, rekao je Fallon.

»Onda nije ni čudo što je magla tako gusta«, rekla je. »U ovoj kući ima toliko stvari da bi bilo teško naći bilo što manje od hladnjaka. Osim ako ne znaš gdje treba tražiti.«

»Prokletstvo, Isabella«, rekao je Julian. »Možeš li to učiniti ili ne?«

»Oh, Juliane, ušuti«, rekla je. »Više ne radim za tebe, sjećaš se? Sad sam istražiteljica J&J-a.« Julian je zašutio.

Isabella se više nije obazirala na njih obojicu, već se usredotočila na ugađanje svojih osjetila. Isključila je stariju maglu i koncentrirala se na sjajnije i novije tragove. Zatim je još više izoštrila čula, tražeći samo veoma vruće ledeno svjetlo koje je zamijetila na posrednikovu računalu.

I odjednom ga je našla: jedinstveni trag uzavrele magle koju je mogao ostaviti samo posrednik.

»Imam ga«, tiho je rekla. »Fallone, imao si pravo, veoma se ugrijao. Svakako je bio nervozan, iako je većinom bio uzbuđen i oduševljen.«

»Nikakvo iznenađenje«, rekao je Julian. »To je vjerojatno bio najveći posao u njegovoj karijeri.«

Fallon je promatrao Isabellu. »Ovdje si ti glavna. Mi ćemo te slijediti.«

»Ovuda«, rekla je samouvjerenom sada kad je imala trag.

Brzo se uspinjala širokim i zavojitim stubištem na drugom kraju Velike dvorane. Rijeka magle tekla je kroz dug drvom obložen prolaz, prolazila uza sobe, komore i niše koje su blistale i sjale u tami.

»Ne bih rado plaćala režije za ovu kuću«, rekla

»Financijski bi te uništila isplata plaća osoblju koje je potrebno za njezino održavanje, a ne njezine režije«, primijetio je Fallon.

»Možete li vas dvoje ostati malo usredotočeni?« progundao je Julian.

Isabella se nije obazirala na njega. Nije ni Fallon.

GIGA

Slijedila je uzavrelu maglu kroz drugi hodnik koji je prolazio uz veliku plesnu dvoranu. Ne bi to priznala ni za živu glavu, ali u ovakvim se trenucima znala osjećati poput psa koji je nanjušio miris. Kroz glavu su joj proletjele Fallonove riječi: *rođena za lov*. Na neki je način zbog toga njezin talent zvučao još impresivnije.

Skrenula je za drugi ugao i zaustavila se. Fallon i Julian stali su iza nje.

»Sto vidiš?« žurno ju je upitao Julian.

Proučavala je energiju na sagu. »Ušao je u ovu prostoriju«, rekla je. »Ali ne i ostali iz njegove skupine.«

Fallon je usmjerio bateriju na vrata prostorije. Plišani je konopac priječio ulaz. »Zadržao se na začelju, pričekao da skupina krene dalje i zatim se podvukao ispod konopca.«

»Tako izgleda«, rekla je Isabella.

Julian se pomaknuo i stao uz Fallona. Zajedno su svijetlili svojim baterijama po mraku.

Isabella je na vrhovima prstiju stajala iza dvojice muškaraca, pokušavajući proviriti iznad barikade koju su tvorila njihova široka ramena.

»Kako slatko«, rekla je. »Spavaća soba djevojčice.«

»Vantara je imala kćer«, rekao je Julian. »Ona je naslijedila ovo mjesto. Nije si mogla priuštiti da ga održava pa ga je prodala povijesnoj zakladi koja organizira posjete turista.« Spavaća je soba bila vilinsko carstvo ružičaste i bijele boje. Mali je krevet bio ukrašen volanima i nabranom čipkom te prekriven cijelim stadom plišanih igračaka. Čipkane zavjese visjele su na prozorima. Mali dječji toaletni stol i stolica stajali su u jednome kutu. Po podu se bile razbacane lutke, konjići za ljuljanje i plišane pande.

»Ne vidim ništa što bi imalo sličilo na oružje«, rekao je Julian.

»Ne«, složio se Fallon. »Ali ovdje ima nečeg paranormalnog. Osjećam energiju.«

Isabella je potapšala ramena obojice muškaraca. »Oprostite. Ne smeta vam ako ja malo pogledam?«

Fallon je koraknuo u stranu. I Julian isto.

Podvukla se ispod plišanog konopca i zakoračila u spavaću sobu usredotočivši se na trag magle. Magla je vodila izravno do vrha ružičaste i pozlaćene komode s ladicama. Prvi je put Isabella sada izvadila svoju baterijsku svjetiljku i upalila je. Počela je otvarati i zatvarati ladice. Većina je bila natrpana finim podsuknjama, spavaćicama i ostalom odjećom sašivenom za malu djevojčicu.

Donja je ladica bila puna malih ružičastih i bijelih čarapa te uzavrele magle.

»Imam ga«, rekla je Isabella.

»Sto je to?« žurno je upitao Julian.

»Čekaj malo.« Kopala je ispod uredno složenih čarapa i ugledala pomno izrađeno ručno ogledalo. Usmjerala je zraku svjetla iz baterijske svjetiljke na ogledalo i zadržala dah.

Ogledalo je bilo prekrasno. Okvir od srebra i zlata bio je izrađen u kompliciranom baroknom stilu koji je sadržavao jedva zamjetne drevne alkemijske simbole. Neobični su kristali blistali na svjetlu. Iako je predmet izgledao kao da je izrađen u sedamnaestom stoljeću, staklo mu nije potamnijelo tijekom vremena.

Opčinjeno je ispružila ruku da uhvati izrezbareni držak.

Osjetila je udar struje. Ustuknula je, ali ga nije ispuštala iz ruke.

»Ova je stvar definitivno vruća«, tiho je rekla.

»Jesi li dobro?« upitao ju je Fallon.

»Mislim da jesam.«

Promatrala je ogledalo, svjesna da iza nje stoje Fallon i Julian i čine isto što i ona. Svi su bili opčinjeni, shvatila je.

Činilo im se kao da gledaju u jezero tekuće žive. Gotovo je u njemu mogla vidjeti svoj odraz, iako ne jasno. Naizgled čvrsta staklena površina ogledala činila se kao da je rastopljena.

Srebrna je energija ključala tik ispod površine, primoravajući je da se zagleda dublje.

GIGA

»Nevjerojatno je«, rekla je.

»Snizi osjetila«, naredio joj je Fallon.

Njegov oštar ton trgnuo ju je iz maloga transa u kojemu se nalazila. Zbunjeno je isključila svoj talent. Površina ogleдалa poprimila je normalniji izgled. Još je uvijek mogla osjetiti snagu u artefaktu, ali ona više nije imala onako jaku privlačnost kao prije nekoliko trenutaka.

Julian joj je oteo ogleдалo iz ruke. Energija je strujala zrakom oko njega. Njegovo je pobjedničko uzbuđenje bilo opipljivo.

»Dovraga, stvarno si to učinila, Isabella«, zadah-tao je. »Ovo mora da je paraoružje koje je posrednik ostavio ovdje.«

»Ali što ono radi?«

Napola je očekivala da će joj Fallon odgovoriti. On je uvijek na sve imao odgovore. No ovog joj puta nije imao što ponuditi.

»Rekao sam ti da ne znam kako točno radi.« Julian je pregledavao naličje ogleдалa. »Mogu ti samo reći da su crnooperativci koji su unajmili Lucana da ga nabavi voljni platiti proketo veliku svotu da ga makne s tržišta.«

»Vrijeme je za odlazak«, rekao je Fallon. »Dobili smo ono po što smo došli. Idemo.«

Hladan i neutralan ton u njegovu glasu probudio je Isabellinu svijest. Nešto nije bilo u redu. U tom je trenutku znala da je prepoznao ogleдалo i da zna nešto o njegovoj snazi.

Pogledala ga je, ali je u dubokom mraku bilo nemoguće pročitati njegovo lice. Povichala je malo svoj talent i ugledala žar u njegovim očima. Ali to nije bio onaj žar kao kad su vodili ljubav: Fallon je bio uzrujan i opasan.

»Jones je u pravu«, rekao je Julian. »Idemo odavde.«

Žustro je krenuo prema vratima. Fallon je neuobičajenom grubošću uhvatio Isabellinu ruku.

Okrenula se i iznenađeno ga pogledala. No on ju je već vukao preko sobe prema krevetu.

Zateturala je i pala uz šokirani uzdah. Otvorivši oči, ugledala je Juliana kako se iznenada okrenuo na vratima. Ogleдалo u njegovoj ruci buknuo je bijelom vrućinom.

Prostorija je odjednom zaplamsala zasljepljujućom paranormalnom vatrom. Shvatila je da se osjeća zastrašujuće obamrlo, iako je mogla i vidjeti i čuti i osjećati. U istom je času shvatila da su joj paraosjetila umrtnjena.

Nejasno je bila svjesna da se Fallon probija kroz razbjesnjelu oluju psz-energije. Zaletio se u Juliana. Od siline sudara obojica su uz zastrašujuć zvuk odletjela na pod u hodniku.

Energetska je oluja naglo stala kad je Julianu iz ruke ispalo ogleдалo. Ali kad je Isabella pokušala uključiti svoj talent, otkrila je da su joj osjetila još uvijek obamrla.

Zvukovi borbe prsa o prsa natjerali su je da ustane iz kreveta. Našla je baterijsku svjetiljku koju je bila ispustila i teturajući došla do vrata. Morala se uhvatiti za dovrtak da bi ostala stajati na nogama.

Fallon i Julian su se hrvali u uskom prostoru hodnika. Zbog njihove ju je borbe na život i smrt prožeo mučan val panike. Šake su se dizale i spuštale, zabijajući se uvijek iznova u mišićno tkivo. Čizme i ramena udarali su o zidove. Nakratko je ugledala krv dok su se dvojica muškaraca valjala, podizala i opet sukobljavala.

U mraku je zlokobno bljesnula smrtonosna tanka oštrica. Nije vidjela koji je muškarac potegnulo nož, ali je u sljedećem trenutku začula jezivo pucanje. Fallon je pričepio Julianovu ruku o pod.

Nož je pao na sag. Julian je zaurllao, otkotrljao se na bok i uhvatio se za slomljeni zglavak.

»Kopile«, zarezao je. »Kučkin sine. Trebao bi biti mrtav.«

»Nisi prvi koji mi to govori.« Fallon se osovio na noge. Na licu mu je bilo krvi. Izvukao je pištolj ispod svoje crne kožnate jakne. »Ogleдалo od živog srebra može ubiti«, rekao je. »Ali samo u rukama onoga tko ima dovoljno snažan talent da može držati pod kontrolom golemu količinu energije koja je u njemu pritajena. Ti jednostavno nisi dovoljno jak, Garrette.«

»Sranje.« Julian je stenjao. Podigao se u sjedeći položaj pazeći na svoj ozlijeđeni zglavak.

GIGA

»Posljednje što mi treba je predavanje Fallona Jonesa o parafizici. Bolje da me jednostavno odmah ustrijeliš.«

»Dobra ideja«, rekla je Isabella.

Fallon ju je pogledao. »Jesi li dobro?«

»Da - ne.« Prožeo ju je još jedan val panike. »Fallone, osjetila su mi obamrla.«

»I moja.« Držeći pištolj uperen u Juliana, uzeo je ogledalo. »Ali će se s vremenom oporaviti.

Ako te ogledalo ne ubije, njegovo je djelovanje samo privremeno.«

»Oh, dobro. Načas sam se malo zabrinula.«

Fallon je nogom udario Juliana koji je stenjao. »Na noge. Odlazimo prije nego što se pojave oni koji rade na održavanju i počnu postavljati pitanja o šteti počinjenoj u hodniku.«

Julian se osovio na koljena. »Kako me, dođavola, namjeravaš izvući odavde? Tamo vani na straži je moj lovac.«

»Više nije«, odvratio je Fallon. »Kad nas je uveo u kuću, zamijenio ga je agent J&J-a. Pozvao sam svog lovca iz Los Angelesa.«

Julianovo se lice iskrivilo od ogorčenja. »Kako si skužio?«

»Nisam znao da tražiš ogledalo od živog srebra sve dok nisam ugledao tu prokletu stvar«, rekao je Fallon. »No uočio sam nekoliko detalja koji se nisu uklapali. Odavao si vibracije tipa koji radi po svojem. To što si iskoristio Isabellu i zatim za njom poslao tim lovaca da je uhvate u Phoenixu kad si otkrio da ti ona ipak treba, to je bilo ono što me je razljutilo i nagnalo me da zaključim da si loš momak. Tako se ne smije ponašati prema dami, Garrette.« Julian je prostrijelio Isabellu prijetećim pogledom. Ona mu se nasmiješila svojim najblistavijim osmijehom.

»Držao sam se Lucanovih naredbi«, zlovoljno je rekao Julian.

»Nazvao sam Lucana još jednom, nakon što si otišao iz prikolice. Ispričao sam mu drugi scenarij zločina. Pristao je odigrati ulogu i vidjeti što će se dogoditi.«

»Čiji je to bio scenarij?« zapitao je Julian.

»Isabellin. Na teži sam način naučio da ne treba zanemariti instinkt uvježbanog istražitelja. Ona je bila sigurna da iza trgovanja oružjem u Odsjeku A stojiš ti.«

»Ona nije nikakav istražitelj - ona ima talent za nalaženje«, promrmeljao je Julian. »Samo je tehničarka.«

»Koja je sada u J&J-u napredovala u istražiteljicu«, zaključio je Fallon.

Isabella je uzela bateriju i uperila njezino svjetlo u Julianovo izudarano lice. »O čemu se ovdje radi, Juliane? Kakvu sad operaciju vodiš? I što se stvarno dogodilo s Caitlin Phillips?«

Julian nije ništa odvratio.

Fallon se zamišljeno okrenuo. »Mislim da si bila u pravu, Isabella. Nešto se događa u Odsjeku A. Garrett i Caitlin Phillips vodili su svoju malu privatnu operaciju prodavanja oružja. Imali su kupca za ogledalo, ali čisto sumnjam da je to bio jedan od Lucanovih crnooperativaca. Ugovorili su posao s posrednikom, Sloanom, koji je odabrao ovu kuću za skrivanje oružja. No sve se raspalo kad je Sloan ustrijeljen prije nego što je stigao reći Garrettu i Caitlin gdje je sakrio ogledalo. I zato su krenuli u potragu za tobom.«

»U tom si trenutku znao da će ti trebati sredstva Lucanove kompanije da me nađeš, nije li tako, Juliane? Znao si da će ti trebati moja potpuna suradnja kad me se jednom dočepaš. A to nije bilo nimalo vjerojatno sve dok Lucan i ostali misle da sam ja kriva za trgovanje oružjem. I zato si promijenio svoju priču i svalio krivnju na Caitlin Phillips. Ubio si je, zar ne? Podmetnuo si dokaze u njezinu kuću kako bi Lucan povjerovao da je ona kriva.«

»Samo se vi zabavljajte sa svojom malom fantazijom urote«, rekao je Julian. »Ne možete ništa dokazati. Najgore što možete postići jest da ostanem bez posla.«

»Ne«, rekao je Fallon. »To, zapravo, i nije najgore što možemo učiniti.«

»Obojica znamo da me nećeš hladnokrvno ubiti i baciti moje tijelo.« Julian se uspio promuklo nasmijati. »Ma dajte - J&J ne radi na takav način.«

GIGA

»Nemoj biti previše siguran«, upozorila ga je Isabella.
Fallon je podigao obrve. »Mi bismo trebali biti dobri, sjećaš se?«
»Pa, da«, promrmljala je. »No odlučili smo da svako pravilo ima svoje izuzetke, sjećaš se? A ako mene pitaš, Julian je jedan stvarno veliki izuzetak.«
»I jest, ali Garrett slučajno nije naš problem. Zaposlio ga je Max Lucan. On će se obračunati sa svojim zaposlenikom. Nema razloga da mi umjesto njega radimo njegov posao.«
Julian je utihnuo. »Bit će tvoja riječ protiv moje.«
Fallon se široko osmjehnuo. »Onda se nemaš za što brinuti, zar ne? Hajde, odlazi odavde.«
Julian je izgledao zbunjeno. »Što to, dovraga, pokušavaš učiniti, Jones?«
»Imaš pravo. Ne mogu ništa dokazati i zato se gubi dok me još drži dobro raspoloženje.«
Julian se jedva uspio osoviti na noge. »Sto će biti s ogledalom?«
»Vraća se svomu pravom vlasniku.«
Julian je napravio grimasu. »Trebao sam to i pretpostaviti.«
Napola je otrčao i napola odšepesao niz hodnik te nestao iza ugla. Isabella je zabubnjala prstima po do vratku.
»Stvarno mi se ne sviđa što je samo tako slobodno otišao«, rekla je. »Nije fer.«
»Možda nije«, rekao je Fallon. Jednom je rukom iz džepa izvadio čistu maramicu i obrisao obraz. Drugom je rukom izvadio svoj mobitel. »Ali to što smo ga pustili može nam dati odgovor na jedno važno pitanje.«
Isabella je uperila svjetlo baterije u Fallona. Krv je svjetlucala na njegovoj vilici i kapala na prednji dio jakne.
»Krvariš«, zakukala je.
Pogledao je u maramicu. »Da.«
Potrčala je prema njemu, otela mu maramicu iz ruke i lagano obrisala krv.
»Morao bi sjesti«, naredila mu je. »Mogao bi pasti u šok.«
»Mislim da neću«, rekao je. »Idemo odavde.«
Počeo se saginjati da uzme ogledalo, ali je zastao na pola puta, zastenjao i oprezno posegnuo u džep jakne.
»Ja ću«, brzo je rekla.
»Hvala ti.« Izvadio je mobitel i počeo govoriti. »U bijegu je. Nemoj ga izgubiti iz vida. Ozlijeđen je i vjerojatno će potražiti medicinsku pomoć. Nemoj se miješati. Samo ga drži na oku sve dok ga ne preuzme netko od Lucanovih ljudi.«
Završio je razgovor i utipkao drugi broj. »Max? Ovdje Jones. Isabella je imala pravo. Izgleda da je Caitlin Phillips najvjerojatnije mrtva. Bila je Garrettova partnerica, ali mu je trebala druga žrtva kad je shvatio da će mu za pronalaženje artefakta ipak trebati Isabellina pomoć. Sto je? Ogledalo od živog srebra. Da. Negdje vrijedi cijelo bogatstvo. Imamo ga, a Garrett je u bijegu. Moj ga lovac slijedi dok ti ne pošalješ nekog od svojih ljudi. Sutra ću ti ispričati cijelu priču. Sto? Naravno da ćemo ti poslati račun.«
Zatvorio je mobitel.
Isabella je uzela ogledalo i zatim primila Fallona pod ruku da se osloni na nju, iako je izgledalo da ima dovoljno snage. Pažljivo ga je vodila niza stubište.
»Koje je to važno pitanje?« upitala ga je.
»Ime osobe koja je naručila ogledalo od živog srebra.«
»Pustio si Juliana da pobjegne samo zato da saznaš identitet njegova kupca.«
»Da, plus činjenica da s njime nisam mogao ništa drugo učiniti, osim da pokušam uvjeriti mjesnu policiju da je kriv za provalu, ali mi nešto govori da od toga ne bi bilo velike koristi.«
»Ali Garrett sada nema ogledalo da ga proda. Zbog čega bi kontaktirao kupca?«
»Možda i neće«, rekao je Fallon. »Ali mislim da postoji velika vjerojatnost da će kupac kontaktirati njega.«
»Zašto?«

GIGA

»Zato što nećemo nikomu reći da Ezoterično društvo opet posjeduje ogledalo«, strpljivo je odvratio. »To će biti naša mala tajna.«

Proželi su je hladni trnci razumijevanja. »Misliš da će kupac pomisliti da je nasamaren. Da je Julian prodao ogledalo nekomu drugomu.«

»Iz vlastita iskustva znam da među lopovima ne samo da nema časti već nema ni mnogo povjerenja ni uzajamnih naklonosti. Štoviše, ti su tipovi prilično osvetoljubivi.«

»Još nešto. Rekao si da se ogledalo vraća pravomu vlasniku.«

»Da.«

»Tko je to?«

»Ezoterično društvo. Ogledalo od živog srebra ukradeno je iz jednog od njegovih muzeja.«

»Oh. To će potaknuti neka problematična pitanja, zar ne?«

»Sigurno«, rekao je Fallon.

»Truplo Caitlin Phillips pronađeno je zakopano u njezinu vlastitom dvorištu«, rekao je Max Lucan. »Čini se da je bila drogirana i zatim zadavljena. Garrett se skriva u trecerazrednom motelu izvan Sacramenta. Na njega motri cijeli tim. Javit ću ti ako kontaktira nekoga ili ako netko stupi u vezu s njim.«

»Ne dopusti da ga se prvo dočepa nezadovoljna mušterija«, upozorio ga je Fallon.

»Unatoč nedavnim događajima«, rekao je Max, »moji ljudi znaju što treba raditi.«

»Šteta je što vi niste znali što rade«, rekla je Isabella.

Fallon ju je pogledao. »Budi ljubazna, Isabella. U ovome nam je trenutku potrebna Maxova pomoć.«

Nabrala je nos. »Oh, u redu onda.«

Max je podigao obrve i pogledao Fallona. »Osvetoljubiva je, zar ne?«

»Obično nije«, odvratio je Fallon. »No ova je situacija malo drukčija.«

Bio je to dan nakon događaja u kući. Njih je troje sjedilo u apartmanu kompanije Lucan Protection Services. Isabelli je sinulo da još nikada nije bila u uredu Maxa Lucana, iako je skoro šest mjeseci radila za njega. Njezina je karijera čito uznapredovala. Kad radiš za J&J, stekneš malo poštovanja.

Nije ju suviše oduševila ideja da se suoči licem u lice sa svojim bivšim šefom na njegovu terenu, ali je Fallon rekao da je veoma važno za nju da je vide u društvu predsjednika i direktora kompanije. Tvrdio je da je to najbrži i najučinkovitiji način da stane na kraj svim glasinama koje kolaju o njoj. Znala je da je u pravu, ali joj je svejedno bilo nelagodno. Sad je mnogo njih znalo njezino pravo ime, pomislila je. Njezin se život sve više komplicirao. A opet, možda se upravo to događa kad napokon živiš stvarnim životom.

»Garrett i Phillipsova vodili su svoj mali posao sa strane i izvan Odsjeka A«, rekao je Max.

»Čini se da je to trajalo skoro godinu dana. Dobivali su paranormalne artefakte i prodavali ih kupcima na crnom tržištu. Orville Sloan je bio posrednik koji je ugovarao prodaje.«

»Morali su biti jako oprezni jer su znali da tvoja kompanija ima dogovor s Ezoteričnim društvom.«

»Sve naprave i antikvitete koji su potencijalno opasni mora najprije procijeniti jedan od laboratorija Društva«, izjavila je Isabella. »Ako se ustanovi da se radi o oružju, moraju se razmontirati ili onesposobiti. Ukoliko to nije moguće, artefakti idu u hladno skladište u sigurnosni trezor sve dok tehničari ne otkriju kako se mogu onesposobiti.«

Oba su je muškarca pogledala. Nasmiješila im se svojim najšarmantnijim osmijehom.

»Oprostite ako vam držim lekciju«, slatko je rekla. »Ali vi ste je zaslužili, gospodine Lucan. Vi ste stvarno pomislili da ja stojim iza ilegalne trgovine oružjem. Kako ste samo mogli povjerovati u to?«

Max ju je fiksirao svojim zamišljenim pogledom. »Možda zato što si pobjegla?«

»Pobjegla sam jer sam našla one dosjee u svom računalu i shvatila da mi je netko smjestio.«

»Trebala si se obratiti izravno meni.«

»Oh, da, kao da biste povjerovali meni, a ne Julianu.«

»A možda bih povjerovao da ti trguješ, jer od svih mojih ljudi koji rade u Odsjeku A, ti si ta s talentom koja bi to mogla učiniti«, rekao je Max.

»Znači, zbog svog sam vam talenta izgledala da sam kriva, to je na stvari?«

»To je svakako bio odlučujući faktor.«

Razmislila je o rečenom. »U redu, to je mnogo bolji razlog.«

Fallon se toliko zabavljao da su mu zasjale oči, ali nije ništa rekao.

»I zbog činjenice da si bila relativno nova u firmi«, nastavio je Max. »Radila si manje od šest mjeseci. A kad sam izvukao tvoj osobni dosje, pro-žeo me stvarno nelagodan osjećaj.«

Razljutila se. »Što nije bilo u redu s mojim dosjeom? Bio je savršen.«

GIGA

»Malo previše savršen«, rekao je Max. »Bilo je nemoguće pronaći tvoje bivše poslodavce i bliske srodnike. Kao da si duh.«

»Dobar opis«, rekao je Fallon. »I ja sam naletio na isti problem kad sam je zaposlio.«

Isabella ga je gnjevno pogledala.

»S druge strane, Garrett i Phillipsova radili su za mene već više godina i imali su impresivne dokaze«, nastavio je Max. »Nadalje, bili su jako uvjerljivi. Kad je Caitlin nestala pod sumnjivim okolnostima, a Garrett rekao da je pronašao dokaze o posljednjem poslu sa Sloanom, dao sam Garrettu sve što mu je bilo potrebno da te nađe.«

»Zanimalo ga je jedino kako da nađe ogledalo«, rekla je Isabella. »Nakon toga je vjerojatno isplanirao dati otkaz na poslu i nestati s artefaktom.«

»Morat ću ponovno razmotriti program povlastica svojih zaposlenika«, rekao je Max. »Očito ih ne plaćam dovoljno. Ovog sam mjeseca izgubio tri veoma snažna talenta: tebe, Phillipsovu i Garretta.«

Isabella ga je ošinula pogledom. »To nije nimalo zabavno, gospodine Lucan.«

»Najiskrenije se ispričavam«, rekao je Max.

»Ne znam kako bi mi to pomoglo da mi J&J nije čuvao leđa.«

Fallon se malo promeškoltio. »Mislim da bi bilo najbolje ako bismo se ovdje nastavili držati teme. Je li stvarno u ovo umiješan narkobos?«

»Nije«, odvratio je Max. »Čini se da je Julian malo iskitio svoju priču. No izvjesne su crne agencije načule glasine o artefaktu i zatražile od Lucana da ga makne s tržišta.«

»Dakle, Julian je stvarno imao klijenta«, rekla je Isabella. »A ja čisto sumnjam da je to bila špijunska agencija.«

»Još ga uvijek čekamo da se vrati iz šume«, uvjeravao ju je Max. »Ne brini se, kad se pojavi, zgra-bit ćemo ga.«

»Sigurno imate popis mogućih osumnjičenika?« upitala je.

»Imamo«, rekao je Max. »Vjeruj mi, provjeravamo ga.«

»Za Boga miloga, koliko bi kolekcionara moglo biti zainteresirano za staro oružje natopljeno para-normalnom energijom?«

Max i Fallon su se pogledali. Fallon je slegnuo ramenima. I Max isto.

Isabella je uzdahnula. »U redu, pretpostavljam da ih nema mnogo.«

»Iznenadila bi se«, rekao je Max.

»Imamo dva problema«, rekao je Fallon. »Moramo naći i klijenta i onoga tko je snabdijevao Phillipsovu i Garretta paraoruzjem.« Pogledao je Maxa. »Pretpostavljam da nisi pronašao ništa korisno na Sloanovu računalu?«

»Moji ljudi još kopaju, ali zasada nemamo ništa«, rekao je Max. »Sloan je bio veoma oprezan čovjek. Zato se i pitam tko ga je uspio srediti.«

»S obzirom na vrijeme njegove smrti, mislim da ga je ustrijelio onaj tko ga je snabdijevao paraoruzjem«, rekao je Fallon.

»Stvarno?« očarano je upitala Isabella.

Max se namrštio. »Nisam pomislio na tu mogućnost.«

»Ali zašto bi osoba koja je dobavljala oružje htjela ušutkati posrednika?« upitala je Isabella.

»I zašto ga je ubila prije nego što je izvršena prodaja ogledala? Meni se čini da je toj osobi Sloan bio potreban jednako kao i Caitlin i Julianu.«

»Možda se to promijenilo«, rekao je Fallon. »Prodaja oružja je veoma opasan posao. Ima mnogo nesmiljenog suparništva. Možemo samo pretpostaviti da je možda dobavljač zaključio kako mu Sloan više ne treba i da mu je postao samo suvišan teret.«

»Sloan je bio jedina osoba koja je imala izravnu vezu sa snabdjevačem«, rekao je Max. »Bez posrednika, nitko drugi ne može identificirati osobu koja mu je dobavljala oružje. Slažem se s tobom, Fallone. Sloanova smrt nije bila slučajnost. Snabdjevač je prekinuo sve veze kako bi izvršio pripreme za pokretanje novog poslovnog aranžmana.«

GIGA

»Ali, što je s ogledalom?« rekla je Isabella. »Vrijedilo je mnogo novaca, a ostalo je skriveno u kući Vantara.«

»Čini se da u velikom planu ogledalo više nije bilo važno«, rekao je Fallon. »Gubitak artefakta bio je manja popratna šteta.«

Max se zavalio na naslon stolice. »Što nas primorava da se zapitamo kakav je to novi poslovni aranžman našeg dobavljača.«

»Tako je«, rekao je Fallon. »Također se moramo pitati što namjerava sljedeće prodati.«

Isabella je zadrhtala. »O kome god da se radi, sigurno misli da sa svojim novim partnerima može zaraditi puno više novca nego što je zarađivao s Caitlin i Julianom.«

Fallon se zagledao u Maxa. »Držanje Garretta na oku i otkrivanje klijenta koji ga je unajmio da mu nabavi ogledalo, to su tvoji problemi. Ti poznaješ crno tržište bolje od ikoga, čak i mene. Međutim, isporučitelj je problem J&J-a.«

»Slažem se«, rekao je Max. »Ogledalo od živog srebra izašlo je iz muzeja Ezoteričnog društva. To vjerojatno i nije prvi artefakt koji su Garrett i Phillipsova dobili iz tog izvora.«

»Imam osjećaj da netko već određeno vrijeme čisti podrum muzeja«, rekao je Fallon. »Lako je zaključiti kako se to najvjerojatnije događalo. Društvo je skupljalo artefakte više od četiristo godina. Kao i u većini muzeja, najveći dio zbirki nalazi se u njihovim podrumima. Tko je uopće mogao primijetiti ako su povremeno nestajali neki predmeti?«

»Problem s otkrivanjem isporučitelja je tvoj, Jones.« Max se uspravio na stolici. »Htio sam te pitati, odakle ti šljiva na oku? Izgledaš kao da si pao sa stijene.«

Fallon je dotaknuo rebra i trgnuo se. »Tako se i osjećam.«

Max je otvorio donju ladicu svog stola i izvadio bocu viskija. »Probaj malo ovoga. Pomoći će ti za ono što te muči.«

»Hvala.« Fallon je promatrao bocu. »Mislim da hoću.«

»Stanite«, Isabella je podigla ruku. »Je li ovo neka vrsta muškog rituala povezivanja?«

»Ovo je ono što kolege istražitelji katkada čine kad zajedno rade na nekom slučaju«, rekao je Max.

»Shvaćam.« Nasmiješila se. »Natočite i meni čašu dok još imate bocu. I ja sam istražiteljica, sjećaš se?«

Fallon se nasmiješio svojim rijetkim osmijehom. »Teško da ću zaboraviti.«

Fallonov je mobitel zazvonio u trenutku dok su izlazili iz uredske zgrade. Isabella je pricekala dok ne obavi razgovor.

»Dargane. Što imaš za mene? Dobro. Nikakvo čudo. I mislio sam tako. Ti si gotov s poslom. Pošalji nam račun. Kako to misliš, nama? Imam novu pomoćnicu i istražiteljicu. Više nisam jedini u uredu.«

Zatvorio je mobitel.

»Dargan je identificirao Glasnikova klijenta?« upitala je Isabella.

»Carolyn Austin. Jennyina majka.«

Walker je završio s ophodnjom benzinske crpke i garaže. Sve je bilo u redu. Prošao je uz Stokesovu trgovinu, skrenuo desno i počeo se pripremati za povratak u grad, držeći se svojih uobičajenih ruta.

Bila su tri sata ujutro. Svaki je prozor bio mračan, čak i onaj na drugom katu Jonesa & Jonesa. Fallon Jones i Isabella Valdez još se nisu vratili u grad. Walker se zabrinuo za njih. Pritisak u glavi govorio mu je da su u opasnosti, ali nije mogao učiniti ništa, osim da motri na ured i Isabellin stan. Jones će se dobro brinuti za Isabellu, govorio je sam sebi. Jones je jak.

Prošao je uz svratiste i uputio se dolje iza Seaweed Harvesta. Metodički je provjeravao stražnja dvorišta, parkirališta i kante za smeće iza trgovina. Nikad ne znaš što bi mogao pronaći u smeću.

Pritisak u glavi iznenada mu se pojačao kad je prošao uza stražnju stranu Sunshinea. Ubrzao je, puštajući da ga pritisak vodi. Sad je bio na cesti koja je vodila prema autocesti. Rijetko je kad odlazio ovako daleko izvan grada. Svojim je specijalnim vidom pretražio sjene s obje strane kolnika.

Zapazio je tamni i glomazni obris terenca parkirana među drvećem uz cestu. Svjetla su bila ugašena. Dok je promatrao, iz automobila su izašli muškarac i žena. Počeli su hodati između drveća prema gradu. Muškarac je išao prvi, krećući se sa samopouzdanjem koje je ukazivalo na to da i on posjeduje posebnu vrstu vida. Međutim, žena je posrtala i zastajkivala.

»Ne tako brzo«, rekla je. »Znam da ti možeš vidjeti kuda hodaš, ali ja ne mogu.«

»Ja ću te voditi.« Muškarac se vratio da je primi za ruku.

Uljezi, pomislio je Walker. Ovi ne pripadaju u Cove.

Uputio se prema vozilu, hodajući veoma brzo.

»Sranje«, šapnuo je muškarac. »Neki tip dolazi ovamo. Ne kreće se kao lovac, ali mislim da dobro vidi noću.«

»Mora da je to onaj kojega zovu Walker. Svi kažu da je lud.«

»Lud ili ne, vidio nas je. Hoćeš da ga se riješim?«

»Da«, rekla je žena. »Požuri. Pazi da bude čisto. Bez krvi. Bez dokaza. Bacit ćemo tijelo s Rta u ocean. Svi znaju da je lud i svi će misliti da je sam skočio.«

»Slomljeni će vrat potvrditi taj scenarij.«

Muškarac se zaletio prema Walkeru, jureći kroz drveće poput velike mačke koja progoni jelena.

Walker se nije ni pomaknuo. Znao je da će ga zaštititi njegov specijalni vid.

Napadač se naglo zaustavio na udaljenosti od nekoliko metara. Okrenuo se na petama i počeo pretraživati šumu.

»Izgubio sam ga«, zarežao je. »To je kopile jako dobro. Nisam ni vidio da se pomaknuo.«

Jer se i nisam pomaknuo, pomislio je Walker.

»Nađi ga«, naredila je žena. »Vidio nas je oboje.«

»Nije ovdje, kažem ti. Pobjegao je.«

»Ima neku vrstu talenta«, rekla je žena. »U redu, idemo odavde. Moram razmisliti.«

Popeli su se na prednje sjedalo terenca. Motor je zarežao. Svjetla su se otvorila. Teško se vozilo vratilo na cestu i ubrzalo prema autocesti.

Walker je ostao na straži do zore, ali se uljezi nisu vratili. Čim se sunce uzdiglo na nebu, vratio se pješice u grad. Kao i obično, *muffini* su stajali na plastičnom tanjuru na poklopcu kante za smeće iza Sunshinea. Čuo je kako Marge lupa loncima i tavama u kuhinji.

Pomislio je da bi mogao razgovarati s Marge. No, ništa ne bi pomoglo ako joj kaže što se dogodilo. Ona ne bi znala što treba učiniti. Ne bi znao ni itko drugi u gradu. Jedini tko bi mogao riješiti problem s uljezom u gradu bio je Fallon Jones.

Nema druge, zaključio je Walker. Morat će pričekati da se Jones vrati u Cove. Čuo je kad je

GIGA

Marge rekla jednom od redovnih gostiju da bi se Fallon i Isabella trebali vratiti u grad ovoga jutra. U međuvremenu će se on okupati kao i obično u vrućem izvoru ondje na Rtu i obaviti svoju dnevnu meditaciju. Voda u vrućem izvoru uvijek bi ga smirila i u glavi bi mu uvijek bilo bistrije nakon nekoliko sati meditacije.

Obično bi nakon kupanja i meditacije odspavao. Kad odspava svoje, Fallon Jones će se već vratiti u grad. Jones će znati što treba učiniti.

Topla voda izvora i meditacija u devet su sati privremeno smirile njegovu unutarnju uznemirenost pa se vratio u svoju kolibu da odspava sat-dva.

Melodija valcera prodrla je u njegove grozničave snove. Probudio se i tjeskoba se vratila, kao i uvijek. Ovoga je puta pritisak u glavi postao nepodnošljiv. Uspio je ustati iz kreveta i posrćući stići kroz hodnik do male dnevne sobe.

Glazba je postala još glasnija i upornija. Pomislio je da će mu glava eksplodirati.

Srušio se na sag. Nasilna energija valcera odnijela ga je u noć.

Marge je naslonila lakte na šank i ispitivački pogledala Isabellu.

»Dakle?« rekla je. »Jesi li se dobro zabavila na balu, Pepeljugo?«

Isabella je otpila svoj čaj i lagano se okretala čas na jednu pa na drugu stranu dok je smišljala odgovor.

»Bilo je jako uzbudljivo«, rekla je pažljivo birajući riječi.

»Imaš li kakvih slika?« upitala je Marge.

»Ne, da budem iskrena, nisam se ni sjetila fotografirati.«

»Prokletstvo.«

Zazvonilo je zvono na vratima. U kafić su ušle Violet i Patty dok se kiša cijedila s njihovih kabanica.

»Došle smo da čujemo cijelo izvješće«, objavila je Violet. »Ima li slika?«

Isabella je odložila svoju šalicu. »Upravo sam objašnjavala Marge da nemam nikakvih fotografija.

Istinu govoreći, ondje u Sedoni su se stvari malo zakomplicirale. Neki je tip provalio u moju sobu i pokušao me podmititi, tako da izgleda kao da sam ja korumpirana pa ga je Fallon morao prebiti. Zatim smo otišli u Cactus Springs da pogledamo prikolicu moje bake, a onda se ondje pojavio drugi tip koji nas je uvjerio da mu pomognemo naći neki stari artefakt. Kad sam našla artefakt, pokušao je ubiti Fallona pa je Fallon morao i njega istući i zatim smo se vratili kući.«

Marge, Violet i Patty razmijenile su poglede.

Marge je namršteno pogledala Isabellu. »I to je to?«

»Otprilike«, rekla je Isabella.

»Ajme«, rekla je Violet. »Mislim da je to zadnji put da puštamo tebe i Fallona na romantični izlet.«

Marge je odmahнула glavom. »Ne mogu vjerovati. Pošaljemo vas dvoje na glamurozan bal, s pre-divnom haljinom i staklenim cipelicama, i sve završi tako da napadnu tebe i Fallona?«

»Najbolji je dio što sam otkrila da mi je baka živa, ali još uvijek ne mogu s njom stupiti u kontakt jer bih je mogla dovesti u opasnost.«

Violet ju je zbunjeno pogledala. »Zar nisi rekla da ti je baka mrtva?«

»Fallon je uvjeren da je ona dobro. Skriva se dok mi ne riješimo slučaj.«

Marge je podigla obrve. »Zvuči kao da je tvoja baka jako zanimljiva žena.«

»I jest«, uvjerala ju je Isabella. »Sve u svemu, ovo je bio jako živahan put, ali je svejedno lijepo biti kod kuće.«

»Djevojka može otići iz Scargill Covea, ali Cove nikad neće otići iz nje«, rekla je Patty.

»Dobro došla kući, Pepeljugo.«

»Hvala«, rekla je Isabella. »Ako vas ovo imalo tješi, mogu vam reći da Fallon izvanredno izgleda u smokingu.«

Marge se nasmiješila. »Platila bih mnogo novca da mogu vidjeti Jonesa u smokingu.«

»Isplati se svaki novčić, vjeruj mi«, rekla je Isabella.

Violet se nasmijala.

Marge je otpuhnula i uspravila se. Pogledala je Patty i Violet. »Vas dvije, hoćete kavu?«

»Naravno«, rekla je Patty.

Spustila se na jednu barsku stolicu. Violet se popela na drugu.

Marge je otišla do aparata za kavu.

»Je li tko danas vidio Walkera?« upitala je Isabella.

»Muffina nema«, rekla je Marge. »Znači da je obišao svoju jutarnju turu.«

»Vjerojatno je kod toplih izvora«, rekla je Violet. »Danju tamo provodi mnogo vremena. Zašto pitaš?«

GIGA

»Ne znam«, rekla je Isabella. »Bez nekog određenog razloga jutros dosta razmišljam o njemu.«

Marge je natočila kavu u dvije šalice. »Ne brini, pojavit će se prije ili kasnije.«

Isabella je kliznula sa stolca. »Idem do trgovine pokupiti poštu. Ali ću najprije svratiti do Walkerove kolibe da vidim je li tamo. Možda je bolestan.«

»Samo pazi da ne učiniš nešto što će ga preplašiti«, upozorila ju je Marge.

»Bit ću pažljiva«, obećala je Isabella.

Obukla je svoju žutu kišnu kabanicu, uzela kišobran i izašla na ulicu. Nakratko je zastala i pogledala gore u prozore Jones & Jonesa. Nije vidjela Fallona. Znala je da vjerojatno istovremeno obavlja više poslova: sjedi za računalom i drži mobitel na uhu dok traži osobu koja je mogla Sloanu dati ogledalo od živog srebra.

Došla je do kraja ulice i potom krenula strmom stazom koja je vodila do trošne kolibe koju je Walker nazivao svojim domom. Koliba je izgledala kao i uvijek, usamljena i napuštena. No, njoj se uvijek činilo da je ovo mjesto sigurno. Kao da čuva kolibu od zuba vremena i vremenskih neprilika. Walker je ovo mjesto natopio vlastitom energijom i aurom, pomislila je.

Krenula je uz klimave stube, pazeći da ne stane na njihovu razbijenu sredinu i zatim je stala. Kapci su bili spušteni, ali to je bilo uobičajeno za Walkera. Iz dimnjaka se nije dimilo, no ni to nije bilo ništa čudno. Pa ipak, zbog nečega u zraku naježile su joj se dlačice na ruci.

Uključila je svoja osjetila.

Strašna hladna magla obavijala je kolibu. Walkerov je dom uvijek bio preplavljen izmaglicom tajni, ali je sve dosad ta maglica bila obojena hladnoćom starih tajni. Ne i danas.

Danas je magla ključala i plamsala zlokobnim mračnim zračenjem koje je nagoviještalo predstojeću smrt.

Bez obzira na Margeino upozorenje, zakucala je na vrata.

»Walkeru, to sam ja, Isabella. Jesi li unutra?«

Prvi je put postala svjesna prigušenih nota lijepe melodije. Zvonka melodija valcera jedva se razabirala od silovitog udaranja valova o hridi. Jezivi skriveni napjev uzburio joj je osjetila.

Intuicija joj je vrištala:

Bježi.

Odjednom je bila sasvim sigurna da je Walker u smrtnoj opasnosti.

Potisnuvši paniku, okrenula je kvaku, očekujući da će vrata biti zaključana. No ona su se, na njezino iznenađenje, otvorila. Sad je glazba bila glasnija. Suha magla kovitlala se u maloj seoskoj dnevnoj sobi. Walker je nepomično ležao u središtu energetske oluje.

»Walkeru.«

Ušla je u sobu i čučnula kraj njega tražeći mu puis. Preplavilo ju je olakšanje kad ga je pronašla. Walker je bio živ, ali je bio u nesvijesti. Nije bilo krvi. Prošla je rukama kroz njegovu nepocesljanu kosu, ali nije napipala nikakvu ranu.

Činilo se da je glazba sada postala glasnija. Zbog nekog joj je razloga ledeni napjev valcera onemogućavao da misli.

Ogledala se naokolo tražeći izvor uznemiravajuće glazbe. Na malom je stolu stajala elegantna pozlaćena muzička kutija od emajla. Stakleni je poklopac bio podignut. Dva sitna plesača, muškarac i žena, odjeveni u plesnu odjeću s kraja devetnaestog stoljeća, polako su se okretala trzavim pokretima.

Kutija je izgledala viktorijanski.

Sad joj je bilo sve teže gledati, soba se polako vrtjela oko nje. Morala je izaći van.

Začula je korake u malom hodniku. Pojavio se lik noseći na ušima najsuvremenije slušalice.

»Oh, sranje«, rekla je Isabella.

Mahnito je uključila svoj talent i na nekoliko trenutaka uspjela odagnati mračne valove valcera koji su prijetili da je zagluše.

GIGA

Gurnula je ruku u džep svoje kabanice. Posjetnica je još uvijek bila tamo. Stišćući je prstima, skljojala se na pod.

Fallon će je doći potražiti. Zamijetit će svaki detalj koji se ne uklapa ili nije na svome mjestu.

Posjetnica se nije uklapala u Walkerovo uređenje doma.

Uporna svirka valcera se nastavljala. Više joj se nije mogla odupirati.

Glazba ju je gurnula u beskrajnu noć.

»Wyman Austin me je posjetio jutros«, rekao je Zack. »Rekao mi je da se povlači iz Vijeća. Službeni će razlog biti uobičajen.«

Fallon je držao mobitel na uhu i noge na uglu stola. »Želi u mirovinu da može više vremena provoditi s obitelji i prijateljima?«

Zackov je poziv bio važan, ali se Fallon jedva uspijevao koncentrirati na razgovor. Neugodan je nemir obuzeo njegova čula.

»Tako je«, rekao je Zack. »Glasine su se već ispu-hale. Sad kruži glasina da ih je pokrenula Carolyn Austin. Jutros sam razgovarao s Hectorom Guerre-rom i Marilyn Houston. Sad su oboje uvjereni da će Vijeće glasovati da se nastavi financirati J&J i projekt istrage Noćne sjene.«

»Izvršno, jer još nije gotovo.« Fallon je protrljao zatiljak da se riješi napetosti koja se sve više nakupljala u proteklih nekoliko minuta.

»Slažem se«, rekao je Zack. »Wyman Austin je objasnio da mu je Jenny napokon ispričala cijelu priču o onome što se stvarno dogodilo one noći kad je poginuo Tucker, uključujući i njezinu ulogu u svemu tome. Pokušavala je zaštititi svoje roditelje od spoznaje kakav je čovjek zapravo bio njezin brat, a morala se nositi i s vlastitom krivnjom. Siguran sam da znaš kako je Carolyn Austin pala u veoma duboku depresiju nakon gubitka sina.«

»Znam.«

»Trebalo joj je više od godine dana da se oporavi. Kad se oporavila, postala je opsjednuta osvetom. Krivila je tebe i ostale Jonese. Namjeravala je uništiti moć naše obitelji u Ezoteričnome društvu.«

»Naravno«, rekao je Fallon. »Osvetu razumijem. Ona je čvrst motiv, ali ovdje nešto ne štima s taj-mingom.«

»Kako to misliš?«

»Prošlo je skoro tri godine od Tuckerove smrti. Zašto se sada okomila na Jonese?«

Na drugom kraju veze nastala je duga tišina.

»Mora da je Carolyn trebalo toliko vremena da smisli plan.«

»Ja mislim da to nije bio njezin plan.«

»Imaš li kakvu ideju?« upitao je Zack.

»Imam osjećaj da je netko zaigrao na Carolyninu opsjednutost osvetom. Ta joj je osoba predložila da uništi prevlast obitelji u Ezoteričnome društvu i Carolyn je poslušala.«

»Misliš na Noćnu sjenu, zar ne?«

»Da.«

»Dopustit ću ti da istražiš to područje. Moram progurati budžet kroz Vijeće sada dok se još svi osjećaju dobrostivo prema J&J-u.«

»Čestitam«, rekao je Fallon. »Izgleda da je upalila demonstracija sile.«

Zack se nasmijao. »Ne mislim da je puna prostorija Jonesa bila ono što je pokrenulo plimu.«

»Možda je to bio moj novi status - parapsiholo-ški Sherlock Holmes.«

»Nemoj se izrugivati. Isabellina obrana tvoga istražiteljskog talenta definitivno se pokazala kao veliki plus. Nekolicina ključnih članova Vijeća sada priča o tebi kao o Sherlocku.«

Fallon je zaječao. »Samo mi je to trebalo.«

»Sto dokazuje da je jezik sve«, rekao je Zack. »Možeš zahvaliti svojoj novoj pomoćnici što ti je u Društvu dala novi imidž.«

»A ti joj možeš zahvaliti što je Wyman Austin dao ostavku.«

»Da?« Zack je zvučao zainteresirano.

»Jenny i ja smo dugo razgovarali na hotelskoj terasi. I Isabella je bila tamo. Ona je pomogla Jenny da se suoči s onime što se dogodilo one noći kad je umro Tucker. Bilo je mnogo plača i kasnije se činilo da je Jenny laknulo.«

GIGA

»Zahvaljujući Isabelli?«

»Da.«

»Mnogo je dobre energije oko tvoje pomoćnice«, rekao je Zack.

»Ona je sada u firmi prava istražiteljica.«

»Tako je. Onda, kad ćeš je oženiti i učiniti je partnericom?«

Fallon je osjetio kako je u njemu nešto puklo. »*Prokletstvo, to nije tako lako.*«

»Hej, hej, smiri se, rođače. Nisam te namjeravao šokirati. Samo sam pretpostavljao - «

»Kad je u pitanju Isabella, nemoj ništa pretpostavljati.« Klatio je nogama, čvrsto stišćući mobitel u ruci. »Misliš da je lako oženiti se njome?«

»Pa, teta Maryann je hvali. Rekla je tvojima da je savršen par za tebe. Naravno, tvoji su roditelji rekli mojima.«

»I sada svatko u obitelji misli da ću se oženiti Isabellom?«

»To bi bio logičan naredni korak«, rekao je Zack sada već oprezno.

»Ovo nema nikakve proklete veze s logikom.«

»Kod tebe se sve svodi na logiku. Je li mi nešto promaklo u toj jednadžbi?«

»Ljudi u Isabellinoj obitelji se ne žene«, procijedio je Fallon kroza zube.

»Zbog nečeg vezanog za vjeru?«

»Zbog nečeg vezanog za teoriju urote. Brak znači obvezu. Isabella je odgojena tako da nigdje ne ostavlja papirnati trag. Nema čak ni rodnog lista.«

»Znači, sad govorimo o komadu papira?«

Fallon je polako izdahnuo, primoravajući se da vrati samokontrolu. »Malo sam pretjerao, zar ne?«

»Zaista zvučiš emocionalno, što nije karakteristično za tebe«, složio se Zack. »Ali ti si Jones i zaljubio si se. U našoj obitelji znamo biti emocionalni kad su te stvari u pitanju.«

»Ne radi se samo o dozvoli«, priznao je Fallon nakon nekog vremena. »Ne želim da ostane sa mnom samo zbog zahvalnosti ili sažaljenja.«

»Zahvalnosti? Sažaljenja? Fallone, vjeruj mi, mnogi štošta osjećaju prema tebi, no zahvalnost i sažaljenje nisu na tom popisu. Zašto bi Isabella osjećala bilo što od toga dvoga?«

»Ne mogu sada o tome razgovarati. Moram raditi.«

»Čekaj, nemoj poklopiti.«

»Drugo nisi ni zaslužio s obzirom na to koliko si puta ti meni spustio slušalicu dok si radio kao honorarni agent za J&J.«

Fallon je prekinuo vezu i otišao do prozora. Iz tog je kuta mogao vidjeti veći dio šanka u kafiću Sunshine. Isabella više nije bila u kafiću. Mora da joj je završila jutarnja stanka i sad je sigurno skrenula iza ugla u trgovinu živežnih namirnica. Provest će nekoliko minuta u čavrljanju s Harriet Stokes dok bude primala poštu.

Ona je dobro.

No mučila ga je njegova intuicija koja mu je naježila dlačice na zatiljku. Morao je pronaći Isabellu. Nije bilo nikakva logičnog razloga da uzme pištolj, ali je svejedno izvukao najdonju ladicu svoga stola i uzeo oružje i futrolu.

Zakopčao je futrolu, uzeo svoju kožnatu jaknu sa zidne vješalice i krenuo prema vratima. Samo će se lagano spustiti niz ulicu do trgovine i presresti Isabellu kad s poštom izađe iz trgovine. Mogli bi zajedno popiti još jednu šalice kave i čaja u Sunshineu.

Računalo je zapištalo. Upravo je došlo nešto važno. Vratio se do svoga stola da pogleda nove podatke.

Ja sam kao jedan od Pavlovljevih pasa, pomislio je. Reagiram na to proketo pištanje kao što su životinje reagirale na zvono. Počinjem sliniti. Umjesto posude s hranom, moja je nagrada još jedna točkica svjetla na paranormalnoj mreži, i to je jedina razlika. Ja sam rob svojih navika i ušljiv u razgovoru s ljudima. Čak se i loši momci dosađuju dok me slušaju. Što je ono

GIGA

Garrett rekao? Ne predavanje o parafizici. Bolje da me odmah ubiješ.

Zašto bi se Isabella htjela udati za njega, čak i da nema fobije od obveza i papirnatih tragova? Izvrsno. Sad se još i sažalijevao.

Šifrirana je poruka bila od Maxa Lucana.

Kupac koji je naručio dostavu ogledala pojavio se u motelu u kojem je odsjeo Garrett. Sander Clay. Ime bi ti trebalo biti poznato. On je izvršni direktor firme Clay Tech Industries. Ispalo je da ga federalci motre mjesecima jer misle daje upleten u ilegalnu trgovinu oružjem (normalne vrste). Moji su ga ljudi uhvatili kad je pokušao ubiti Garretta. Imam sve snimljeno na videu sa zvukom. Sve sam predao FBI-u. Garrett priča kao navijen. Čak je priznao da je ubio Caitlin Phillips.

Moj je posao završen. Ima li čega kod tebe?

Fallon se uspravio. Nije imao vremena odgovoriti na pitanje. Potreba da nađe Isabellu bivala je sve jača.

Opet se uputio prema vratima kad je začuo drugo pištanje. Htio ga je zanemariti, ali mu je intuicija govorila da je došlo nešto važno.

Novi je e-mail došao od direktora zaštitarskog odjela muzeja Ezoteričnoga društva iz Los Angelesa.

...Potvrđujem da je cijelo osoblje podvrgnuto intervjuu s Clare Lancaster Jones, talentom za otkrivanje laži, koju ste preporučili. Svi su prošli bez problema. Popis imena je priložen. Ne znam kako da objasnim krađu ogledala. Trenutno se provodi inventura kako bi se utvrdilo jesu li i koji drugi artefakti ukradeni...

Osjećaj hitnje uzrokovao je novi nalet adrenalina kroz njegove vene, ali su mu očajnički bili potrebni odgovori. Izvukao je popis zaposlenika muzeja koji su prošli na parapsihološkoj inačici detektora laži i usporedio ga s popisom koji je naručio iz kadrovskog odjela muzeja. Na popisu svih zaposlenika nalazilo se jedno ime koje je nedostajalo na popisu onih koji su prošli Clarein intervju.

Svjetla su se upalila posvuda na mreži kad su spojevi sjeli na svoje mjesto. Sad je znao tko je na crnom tržištu prodavao ogledalo od živog srebra i vjerojatno i brojne druge artefakte. No najprije je morao naći Isabellu.

Krenuo je niza stube i došao do praznog prvog kata. Stigavši na ulicu, uputio se prema trgovini živežnih namirnica.

Za pultom je bila Harriet Stokes. Podigla je pogled s časopisa o vrtlarstvu kad je Fallon ušao.

»Jutro, Fallone. Kako si?«

»Dobro.« Razgledao je naokolo, promatrajući police s konzerviranom hranom, mali odjeljak s ledenicom i sanduke s orašastim plodovima i žita-ricama.«Gdje je Isabella?«

»Jutros je još nisam vidjela.« Harriet je odložila časopis. »Valjda je u kafiću s Marge, Violet i Patty. Svi u gradu žele znati kako se Pepeljuga provela na balu.«

»Kojem balu?«

»To bi bio onaj za koji joj je trebala otmjena haljina i staklene cipelice.«

»O čemu to govoriš?« Fallon se uputio prema vratima. »Nije važno. Sad nemam vremena.«

Izašao je van i uputio se prečicama prema Sunshineu. Kad je naglo otvorio vrata, Marge, Violet i Patty su se zablujile u njega.

»Gdje je Isabella?« zapitao je.

Marge se namrštila. »Davno je otišla. Rekla je da ide pokupiti poštu.«

GIGA

Fallon se sledio. »Nije došla do trgovine.«

Violet se nasmiješila. »Polako. Rekla je da ide najprije provjeriti Walkera. Zbog nečega se malo zabrinula za njega.«

»Majku mu.«

Potrčao je prema Walkerovoj kolibi na strmini. Tek je maglovito bio svjestan da ga slijede Marge, Violet i Patty. Ostali su radoznalo izvirivali kroz vrata i prozore.

Kad je prošao uz Scar, kroz vrata je izašao Oliver Hitchcock.

»Hej, Jones, što se događa?« povikao je.

»Isabella«, rekao je Fallon. »U nevolji je.«

Prasak groma i bljesak munje najavili su kišu.

Kad su stigli do Walkerove kolibe, bio je posve mokar. Nije osjećao hladnoću. U njemu je plamtjela ledena *psi*-groznica.

Prešao je stube i zalupao na vrata.

»Isabella. Walkeru. Otvorite ta prokleta vrata.«

Nije bilo nikakva odgovora. Spremao se razbiti vrata kad je otkrio da nisu zaključana.

Posvemašnja praznina unutrašnjosti kolibe isijavala je zlokobnim vibracijama nasilja. Mogao ih je osjetiti u kostima. Htio je zaurlati od gnjeva u samo središte oluje, ali se ipak primorao da pretraži kolibu.

Otisci stopala ispričali su mu dio priče. Isabella je ušla u kolibu. Vidio je njezine male i blatnjave tragove na podu. Dvije osobe u tenisicama ušle su na stražnja vrata, prošle kroz hodnik do kupaonice i vratile se u dnevnu sobu.

Izašao je kroz kuhinju u stražnje dvorište. Svježi tragovi guma dali su mu nove informacije.

Walker nije imao auto. Duboki su tragovi pripadali terencu.

Nešto je propustio, bio je siguran u to. Postao je nepažljiv zbog groznice koja je kolala njegovom krvi. Morao je stati i razmisliti ili neće imati nikakvih izgleda da pomogne Isabelli. Vratio se natrag u kolibu i na trenutak mirno stajao tamo otvorivši svoja osjetila, bez pokušaja da se usredotoči. Ostaci nekih poznatih strujanja energije zatreperili su u zraku. Prepoznao ih je. Jedna od nestalih viktorijanskih naprava. Tako su uhvatili Isabellu.

Vidio je dio posjetnice kako izviruje ispod saga. Uzeo ju je. Ime na posjetnici potvrdilo je njegovu teoriju slučaja.

»Majku mu«, opet je šapnuo.

Napokon je postao svjestan male skupine na ulaznim vratima kolibe. Pogledao je kroz otvorena vrata i vidio da ga je slijedilo pola grada.

Henry je zakoračio naprijed. »Jones, što nije u redu? Sto se dogodilo Isabelli i Walkeru?«

»Oteti su«, rekao je Fallon.

Skupina je zaprepašteno zurila u njega.

»Tko bi htio oteti Isabellu i Walkera?« zapitala je Marge. »Oni nisu bogati. Nitko im neće platiti otkupninu.«

»Ovdje se ne radi o novcu«, rekao je Fallon. »Radi se o onim prokletim Bridewellicinim napravama. Mora da je Walker vidio nešto što nije smio. Mislim da se Isabella našla na krivome mjestu u krivo vrijeme pa je i ona oteta.«

»Nisu je slučajno uzeli«, rekla je Patty. »Osjećala je da je Walker u nevolji. Zato je i došla ovamo, da provjeri što je s njim. Mislila je da je možda bolestan.«

»Sto ćemo sada?« upitala je Violet. »Nazvati policiju? Trebat će im sati da dođu ovamo, pod pretpostavkom da uopće ozbiljno shvate poziv o nestaloj osobi.«

»Znam tko je oteo Walkera i Isabellu«, rekao je Fallon. »Velike su šanse da su još živi i tako će i ostati do večeri. Osoba koja stoji iza ovoga veoma pazi da ne ostavlja tragove. Nema razloga da sada promijeni ponašanje. Ona ima ortaka, nekoga tko je jak. Pričekat će do mraka i zatim učiniti ono što smo mi isplanirali s Lasherovim kosturom.«

»Bacit će ih u ocean?« užasnuto je upitala Marge.

GIGA

»Da«, rekao je Fallon. »Ne žele se voziti daleko s dvije otete osobe na stražnjem sjedalu terenca. Bilo bi previše rizično ako ih zaustavi policajac. Nekamo su sakrili Walkera i Isabellu dok ih se ne budu mogli sigurno riješiti.«

Marge ga je pogledala s izrazom velike tjeskobe. »Stalno govoriš ona. Misliš da je žena otela Walkera i Isabellu?«

»Njezino je pravo ime dr. Sylvia Tremont«, rekao je Fallon. »Ona je kustosica muzeja Ezoteričnoga društva u Los Angelesu. Svi misle da je na odmoru u Londonu. Ali nije. Prodaje nekretnine tamo u Willow Creeku pod imenom Norma Spaulding.«

Firma Spaulding Properties nalazila se u starinskoj trošnoj poslovnoj zgradi na glavnoj ulici Willow Creeka. Na izlogu je stajao natpis »Zatvoreno«. Fallon je bez zaustavljanja prošao uz ulaz, kao da se uputio u drogeriju na uglu.

Stigavši do uskog pojasa blatnjave trave koji je dijelio posjed ureda za prodaju nekretnina od susjednog restorana, brzo je skrenuo kako bi došao na stražnja vrata Spaulding Propertiesa. Vrata su bila zaključana, ali to i nije bilo neko iznenađenje. Posegnuo je u svoju jaknu i izvadio jedan od elektronskih otvarača koje je svojim agentima dijelio poput slatkiša. Trebale su mu manje od tri sekunde da otvori vrata. Kakve god tajne Sylvia Tremont skrivala, one sigurno nisu bile u uredu.

Stražnja je soba bila neuobičajeno uredna. Nije bilo nikakvih hrpa papira, naslaganih brošura ni uredske opreme. Trebalo mu je manje od dvije minute da na računalu provjeri kako Norma Spaulding nije sklopila nijednu prodaju u četiri tjedna otkako je ured bio otvoren. Prešao je u glavnu prostoriju. Manjak uspješne prodaje nije spriječio šaćicu očajnih kućevlasnika da prijave svoja imanja ovoj firmi. Neprivlačne fotografije nekolicine ružnih koliba i slika stare Zanderove kuće ukrašavali su zid.

Zanemario je Zanderovu kuću jer je, iako više nije bila poprište zločina, ipak postala jeziva atrakcija za turiste i one koji su tražili uzbuđenja. To ne bi bilo dobro mjesto za skrivanje Walkera i Isabelle.

Uključio je svoja druga osjetila i hladnokrvnom logikom ubojice proučavao druga imanja oglašena za prodaju. Bez problema je izračunao udaljenost od Walkerove kolibe, stupanj geografske izolacije i blizinu dviju lokacija na tom području gdje su bile pouzdano jake struje potrebne da odvuku dva tijela na pučinu i tako osiguraju da nestanu svi dokazi.

Tremontova ne bi iskoristila Rt, zaključio je. Bio je previše blizu Scargill Coveu. Postojala je velika opasnost da netko iz grada vidi nju i njezina ortaka, čak i usred oluje. Tako je preostala druga lokacija, rupa u stijeni. Tamo su valovi bili siloviti, a struje veoma jake. Ljeti je to bila popularna atrakcija za turiste. A tamo je bilo i zgodno odmorište uz cestu.

Na kraju se kao očito rješenje istaknula jedna koliba. Prožela ga je sigurnost.

Zgrabio je popis imanja za prodaju sa zida i uputio se prema vratima. Iako je bio devedeset i devet cijela dva posto siguran u svoju procjenu, postojala je mala, ali veoma stvarna mogućnost da je u krivu. Morao je pokriti sve mogućnosti. Na kocki je bio Isabellin život. Otvorio je svoj mobitel.

Henry se javio već na prvu zvonjavu.

»Ima šest mogućih lokacija na kojima bi mogla držati Isabellu i Walkera«, rekao je Fallon.

»Ja idem na jednu. Pročitaj ću ti popis ostalih pet imanja. Sve su to prazne kolibe na hridinama. Ti i ostali ih provjerite. Neka nitko ne ide sam, jasno?«

»Pištolji?« upitao je Henry.

»Oh, da«, rekao je Fallon. »Uzmite pištolje. I pse. Oni poznaju Isabellu. Ako je u nekoj od tih koliba, oni će je naći.«

»Moji psi vole Isabellu. Pregrist će grlo svakomu tko joj pokuša nauditi.«

Isabella je sanjala...

Plesala je valcer s Fallonom u svojoj lijepoj haljini ponoćno plave boje i crnim kristalnim cipelama. Fallon je blistao u svom crno-bijelom smokingu, odijelu koje je odavalo krajnju moć.

Kružili su blistavom plesnom dvoranom u taktu ustrajne melodije. Trebala je biti neizmjenjivo sretna, no sve je izgledalo pogrešno.

Plesna je dvorana bila bolno sjajna, osvijetljena para-normalnim zračenjem iz dijelova spektra koji su najviše uznemirivali. Sjaj koji je zasljepljivao osjetila onemogućavao joj je da vidi druge plesače ili svirače. A najviše ju je smetala ta mučna glazba. Zatekla se kako silno želi da prestane.

A Fallon uopće nije bio poput ljubavnika. Gledao ju je očima koje su opasno plamtjele od psi-groznice.

»Stižem, Isabella. Učini što god treba da ostaneš živa dok ne stignem do tebe. Čuješ li me?«

»Da«, rekla je. »Čujem te. A što je s glazbom?«

»Nađi mjesto odakle dopire i isključi je.«

»Kako ću to učiniti?«

»To je tvoj problem. Ti si agentica J&J-a. Ti bi navodno trebala sama dokučiti takve stvari.« Namrštila se dok je razmišljala. »Ali ti nisi stvarno sa mnom, zar ne?«

»Nisam.«

»Kako onda možeš razgovarati sa mnom? Telepatija ne postoji.«

»Istina«, rekao je Fallon. »Ali me dovoljno dobro poznaješ, tako da znaš što bih ti rekao da sam s tobom.«

»Tako je.«

Ogledala se naokolo pokušavajući izoštriti sliku plesne dvorane i tražeći izvor glazbe. Ona to može. Ona ima talent za pronalaženje stvari.

Probudila se uz potmulu zvuk kiše koja je pljuštala i valove koji su udarali o stijene. Trebao joj je trenutak da shvati da leži na drvenom podu. Bila je ukočena i bilo joj je hladno. Kad se pokušala pomaknuti, otkrila je da su joj ruke i noge vezane ljepljivom trakom. Na svu sreću, nije je bilo na njezinim ustima. A na svu je žalost to značilo da se otmičari nisu brinuli da bi mogla vrištati. Iz toga je pak proizlazilo da je koliba bila jako udaljena od bile kakve pomoći. Glazba je još uvijek svirala, ali je sada bila tiša. Okrenula je glavu i ugledala nepomičan obris Walkera koji je ležao do nje. I njemu su bile vezane ruke i noge.

Napokon je ugledala viktorijansku glazbenu kutiju. Stajala je na obližnjem stolu.

Plesači na njoj jedva su se okretali. Satni je mehanizam očito posustajao. Vjerojatno je to razlog što se probudila, pomislila je.

Najprije ono najvažnije. Nespretno se kotrljala po podu sve dok nije stigla do stola. Legla je na leđa, podigla u zrak savijena koljena, namjestila stopala na jednu nogu stola i gurnula je svom snagom.

Stari je stol lako popustio. Glazbena je kutija kliznula sa stola i pala na pod uz zadovoljavajući zveket i pucanje razbijenog stakla. Posljednje note valcera naglo su utihnule. Plesači su otpali i otkotrljali se klepećući preko drvenog poda sve dok se nisu zaustavili kraj zida.

Kako bi se uvjerila da naprava više ne radi, puzala je centimetar po centimetar prema razbijenom artefaktu i okrenula se na leđa da ga uhvati vezanim rukama. Više je puta njime lupila o pod. Dijelovi mehanizma rasuli su se po podu.

»Time je riješen ovaj problem«, tiho je rekla. »Walkeru? Jesi li budan?«

GIGA

Nije bilo odgovora.

Opet je promotrila mračan prostor kolibe, tražeći nešto čime bi mogla prerezati ljepljivu traku. Ugledala je malu kuhinju. Ovo je mjesto očito već dugo vremena nenastanjeno, ali je, uz malo sreće, možda ipak netko ostavio nož u jednoj od ladica. Počela je puzati prema kuhinji.

»Walkeru?«

Ovoga je puta začula stenjanje.

»Walkeru, to sam ja, Isabella. Probudi se.«

Walker je opet zastenjao i pomaknuo se. Otvorio je oči. Pogledao je pravo u nju.

»U redu je«, nježno je rekla. »Fallon će nas naći.«

Izenadila se kad je vidjela da u njegovim očima nema panike, tek puko prihvaćanje.

»N-nadmudrila me je, zar ne? P-pokušao sam je spriječiti.«

»Znam, Walkeru. Iskoristila je tajno oružje i na tebi i na meni.«

»Neko od oružja izvanzemaljaca?«

»Da, ali ne brini, sad više ne radi. Razbila sam ga. Sad se moramo osloboditi. Pretpostavljam da sa sobom ne nosiš džepni nožić.«

»N-našao sam jedan s-stvarno lijep u smeću iza Jones & Jonesa prije nekoliko mjeseci«, rekao je Walker. »N-ne bi vjerovala što sve ljudi bacaju.«

»Imaš li ga sa sobom?«

»U m-mojem novom kaputu. U džepu. Ne mogu zamisliti zbog čega bi netko bacio tako dobar kaput.«

»Izvršno, Walkeru.« Promijenila je putanju i počela puzati prema njemu. »Okreni se na bok. Možda mogu izvaditi nož iz tvog kaputa.«

Učinio je kako mu je rekla.

»Lijevi džep«, promuklo je rekao. »Tajni patent.«

Bio je to mukotrpan posao - otvoriti unutarnji patentni zatvarač s rukama zavezanim na leđima, ali je ipak uspjela.

U trenutku kad je napipala nož, začuli su se koraci na trijemu. Ukočila se, svjesna da je isto učinio i Walker.

Vrata kolibe su se otvorila. Ušla je Norma Spaulding noseći pištolj u ruci. Iza nje se pojavio muškarac masivne građe koji je izgledao kao da za doručak, ručak i večeru jede samo steroide.

»Dopusti da dam oduška svojoj mašti«, rekla je Isabella. »Tvoje ime nije Norma Spaulding i ne baviš se prodajom nekretnina.«

»Dobar pogodak. Trebala bih se predstaviti. Sylvia Tremont. Ja sam kustosica muzeja Ezoteričnoga društva u Los Angelesu.«

»Dakle, to svakako objašnjava neke stvari«, rekla je Isabella. Pogledala je muškarca. »A tko je ovo?«

»Zove se Vogel. Neka vrsta specijalista za ekscentrične poslove. Prije nekoliko dana dodijelila mi ga je moja nova suradnica kad sam joj rekla da mi treba mala pomoć u sređivanju nedovršenih poslova.«

»V-vidio sam te«, žurno je rekao Walker. »Oboje s-sam vas vidio sinoć. P-pokušali s-ste se ušuljati u Cove.«

Sylvia ga je pogledala. »Znam da si nas vidio. Zato ćeš i otići večeras na jedno dugo plivanje.«

»Zbog čega ste se htjeli ušuljati u Cove?« upitala je Isabella.

»Moja nova poslovna suradnica zaključila je da ćeš ti predstavljati problem jer si nepredvidiv faktor u Jones & Jonesu. Mislila je da bi te bilo najbolje onesposobiti. Dala mi je ampulu nove eksperimentalne droge koja djeluje na parapsihološka osjetila na takav način da se osoba ponaša na opasan i hirovit način. Jones bi pretpostavio da si poludjela. Više mu ne bi bila od koristi. Ali kad si se danas pojavila da provjeriš što je s ovim ludanom, shvatila sam da je plan

GIGA

neprovediv. Sada nemam drugog izbora nego da se riješim vas oboje.«

»Ako nas ubiješ, to će ti biti najveća pogreška u životu«, upozorila ju je Isabella.

»Vjeruj mi, to i nije bila moja prvotna zamisao. Znam da će te Fallon Jones tražiti. A to nije dobro. No, bila sam jako oprezna. Sigurna sam da će na kraju zaključiti da si jednostavno pobjegla, kao što si to toliko puta učinila u prošlosti.«

»Naći će te«, obećala joj je Isabella. »Neće te prestati tražiti sve dok te ne pronađe.«

»Kad sve ovo završi, nestat ću tako da me čak ni Fallon Jones neće moći naći.« Sylvia je pogledala razbijene komade glazbene kutije. »Nisi je trebala razbiti. Pretpostavljam da nemaš pojma koliko ta stvar vrijedi u određenim krugovima?«

»Kad već govorimo o novcu, duguješ Jones & Jonesu petsto dolara«, rekla je Isabella.

Sylvia se nasmiješila. »A ti si ovamo došla po novac?«

»Tako je.«

»Sretno ti bilo.« Sylvia je pogledala na svoj sat. »Za nekoliko će sati pasti mrak. Čim se spusti noć, ti i ovaj ovdje idete preko hridi u more. Planirala sam pričekati do ponoći kako bih bila sigurna da nitko neće primijetiti, ali sada mislim da ne treba više odugovlačiti, ne kad je ovakva oluja. Nitko neće obratiti pažnju na još jednog turista koji je zastao kod rupe u stijeni da baci dvije vreće sa smećem.«

»Budući da imamo na raspolaganju sve vrijeme ovoga svijeta«, rekla je Isabella, »bi li mi rekla kako si pronašla naprave gospođe Bridewell?«

»Tražim ih već godinama«, rekla je Sylvia. »Do određene sam se mjere mogla koristiti sredstvima muzeja, ali sam morala biti strašno diskretna.

Nisam htjela privlačiti pažnju svojih kolega ili J&J-a. No, nakon određenog vremena, odlučila sam pokrenuti vlastitu potragu.«

»A da bi to učinila, bio ti je potreban novac. Mnogo novca.«

»Svakako mnogo više od onoga što sam si mogla priuštiti od svoje plaće u muzeju.«

»I zato si pokrenula mali uzgredni posao prodaje neobičnog paranormalnog oružja Julianu Garrettu i Caitlin Phillips, koristeći se Orvilleom Sloanom kao posrednikom.«

»Sloan je poznavao svijet trgovanja paranormalnim oružjem«, rekla je Sylvia. »To je usko specijalizirano područje, što sam sigurna da i sama znaš. On je bio taj koji je predložio da radimo s Garrettom i Phillipsovom. Taj je aranžman uspješno funkcionirao nekoliko mjeseci. A tada sam dobila čvrst trag koji je vodio prema spremištu naprava.«

»Našla si jednog od dvojice koji su preživjeli eksploziju u skloništu, zar ne? Je li to bio Kelso? Tako se preživjela obitelj koja je posjedovala kolibu.«

»Zvao se Jonathan Kelso. Bio je posljednji član svoje obitelji i nije bio mentalno stabilan. U vrijeme kad sam ga pronašla, živio je u ustanovi za mentalno oboljele. Ispričao mi je fascinantnu priču o tome kako su on i dvojica njegovih kolega otkrili brojne satne naprave gospođe Bridewell. Htjeli su otkriti na kojemu principu točno rade, ali su znali da su ti predmeti jako opasni. Kelso se sjetio starog atomskog skloništa iza kolibe i zaključio da bi to bilo dobro mjesto za njihove eksperimente.«

»Tamo su odnijeli naprave, prilagodili ih i tada je sve pošlo ukrivo.«

»Prema Kelsu, došlo je do eksplozije. U njoj je poginuo jedan od njih trojice. Osjetila drugog bila su jako oštećena zbog velike doze zračenja. Taj si je nakon par mjeseci sam oduzeo život. Zbog nekakvih neprekidnih noćnih mora. Kelso je, kao što sam rekla, završio na psihijatriji. No, ipak mi je uspio ispričati sve o komuni koja je obitavala u Scargill Coveu u vrijeme provođenja eksperimenata. Počela sam malo istraživati.«

»Našla si Rachel Stewart.«

»Kad sam je našla, umirala je od raka i već rabila teške lijekove protiv bolova. Njezina je priča bila pomalo smušena, ali sam ipak uspjela povezati činjenice u suvislu sliku.«

»Ona je bila Tražitelj«, rekla je Isabella. »Žena za koju su svi mislili da je pobjegla s Gordonom Lasherom.«

GIGA

»Pa, to im je bio plan. No, Lashera je Rachel zanimala samo zato što se ispostavilo da ima veliku sklonost prema *psi*-energije iz stakla. Ne samo da je bila imuna na djelovanje naprava, već je i intuitivno shvaćala na koji način funkcioniraju. Štoviše, mogla ih je osjetiti iz daljine.«

»Tako je i našla ulaz iz tunela u atomsko sklonište.«

»Da«, rekla je Sylvia. »Lasher je namjeravao iskoristiti Rachel da odnese naprave iz skloništa.«

»Jednu je i uspjela, sat.«

»Da. Zamisao je bila da naprave privremeno sprema u Zanderovu kuću dok Lasher ne smisli kako će ih transportirati i prodati. Međutim, kad su se on i Rachel Stewart vratili u sklonište po još jedan artefakt, posvađali su se. U žaru rasprave, Rachel je otkrila da je Lasher ne voli i da je samo iskorištava. Iznenadenje, iznenadenje.«

»I zato mu je razbila glavu željeznom šipkom.«

»Ne«, rekla je Sylvia. »Te je noći tamo bio još netko. Rachel je nešto rekla o tome da mu nisu bile na broju sve daske u glavi.«

»Ja sam ga udario«, rekao je Walker. Žestoko se ljuljao, suze su blistale u njegovim očima.

»Povrijedio je Rachel. Udario ju je i nazivao ružnim imenima. R-rekao je da će uzeti sve oružje izvanzemaljaca. Rachel je p-počela plakati. I onda sam ga udario. Ona je vrištala i pobjegla kroz tunel i nikad se nije vratila.«

»U redu je, Walkeru«, nježno je rekla Isabella. Pogledala je Sylviju. »Zahvaljujući Rachel Stewart, saznala si da je sat negdje u Zanderovoj kući i da bi ostale naprave još uvijek mogle biti u skloništu.«

»Točno. Izdavala sam se za agenticu za prodaju nekretnina u Willow Creeku i pod tom krinkom pretražila kuću. Osjetila sam da je sat u kući, ali ga nisam mogla naći.«

»Zato što je bio skriven ispod novog poda koji je lopov napravio u podrumu«, rekla je Isabella. »Tamo ga je sakrio.«

»Znala sam da, čak i ako uspijem naći sat, nema šanse da odem u sklonište po ostale naprave. Predobro su ih čuvali dobri ljudi iz Scargill Covea, a da ne spominjem čopor pasa i veoma težak lokot. Nisam mogla naći ni ulaz iz tunela. Nisam imala ni Rachelin talent da osjetim *psi* na udaljenosti.«

»I zato si nazvala Jones & Jones«, rekla je Isabella. »Znala si da će Fallon vjerojatno osjetiti sat ako ode u kuću i da će razrušiti to mjesto dok ga ne nađe.«

»Jones & Jones ima dugu zajedničku povijest s napravama gospođe Bridewell. Bila sam sasvim sigurna da će Fallon Jones, kad im jednom uđe u trag, nastaviti dalje sve dok ne otkrije i ostale artefakte u skloništu. Bila sam spremna nabaciti nekolicinu natuknica o događajima u Coveu prije dvadeset i dvije godine ako to bude potrebno, no, kao što sam i očekivala, Jones je bio u skloništu već za dvadeset i četiri sata, a artefakti su bili prevezeni u Los Angeles već dvadeset i četiri sata iza toga. Stvarno je dobar.«

»Nije radio sam«, rekla je Isabella. Ovo stvarno nije bilo prikladno vrijeme da se hvali, ali treba uvažavati profesionalnu reputaciju istražitelja, čak i kad on gleda u cijev pištolja.

»Jako dobro znam da i ti posjeduješ snažan talent«, rekla je Sylvia. »Inače te Jones ne bi nikad zaposlio. Ako te to imalo tješi, nisam znala da se serijski ubojica koristio kućom za skrivanje tijela.«

»Hvala ti na tome. Pravo je čudo što te nije uhvatio u kući.«

»U Zanderovoj sam kući bila samo jednom.«

»Namjeravala si se vratiti sa svog odmora i pridružiti Rafanelliju u njegovu istraživanju naprava«, rekla je Isabella. »Nakon određenog vremena sredila bi da naprave nestanu iz muzejskog trezora.«

»Bojim se da će siroti dr. Rafanelli snositi krivnju kad Jones otkrije da su artefakti nestali«, rekla je Sylvia. »Doduše, što se može. Netko mora biti kriv. Ja ću nakon nekog vremena dati

GIGA

ostavku i nestati.«

»Zbog čega si, zaboga, toliko opsjednuta tim napravama?«

Sylvia je trepnula na to pitanje. »Naravno, zaboravila sam, ti nemaš pojma, zar ne? Ja sam izravan potomak Millicent Bridewell i imam talent sličan njezinu. Ja mogu upravljati *psi*-energijom u tim napravama.«

»Misliš reći da se nadaš da možeš upravljati. Prema onome što je rekao Fallon Jones, nitko ne razumije što je Bridewellova radila sa staklom i *psz*'-energijom.«

Sylvia je izgledala vidno izivcirana. »Sad kad imam pristup velikom broju izvornih djela, mogu ih rastaviti. Cilj mi je da dovoljno naučim o njima kako bih mogla konstruirati moderne inačice koje bi radile bolje od originala. Umjesto satnog mehanizma moje će naprave pokretati najsuvremenija tehnologija.«

»Takva će vrsta projekta biti jako skup pothvat.«

»Da, bit će.« Izraz lica joj se napeo. »To je također pothvat koji Ezoterično društvo neće htjeti financirati, s obzirom na onu besmisleni zabranu istraživanja oružja. Ali moja nova suradnica ima jako duboke džepove i voljna je financirati prvoklasan laboratorij za mene.«

»Odakle ti glazbena kutija?«

»Obiteljsko nasljeđe«, rekla je Sylvia. »Napravila ju je sama Millicent Bridewell.«

»Zar ne bi mogla samo proučavati artefakte kako bi saznala ono što želiš znati?«

»Nije to tako jednostavno«, rekla je Sylvia. Gnjev je ključao u njezinim riječima. »Glazbena je kutija jedan od kompliciranijih primjeraka Bridewellicina rada. Godinama sam je proučavala i još uvijek nisam shvatila na koji je način ulila energiju u staklo.«

»Kladim se da više sreće nećeš imati ni s ostalim napravama. Kako će se to svidjeti tvojoj novoj suradnici kad otkrije da ne možeš izvršiti svoj dio posla?«

Bijes je sijevnuo na Sylvijinu licu. »Treba mi samo vremena i pristojan laboratorij.«

»Tehnologija izvanzemaljaca«, rekao je Walker. Zaljuljao se još brže. »Previše je opasna. N-ne mogu dopustiti da je se dočepa vlada.«

Sylvia ga je razdraženo pogledala. »Ne brini, federalci se nikad neće dočepati tih naprava.« Prvi je put progovorio i Vogel.

»Psi«, rekao je. Pogledao je prema prozoru.

Sylvia se namrštila. »Ništa ne čujem.«

Walker se zagledao u Vogela.

»Koristiš drogu i-izvanzemaljaca«, objavio je Walker. »Otrov.«

»Sto, dovraga?« Vogel se okrenuo, lica tamnocrvena od iznenadnog bijesa. »Umukni.«

»Da, koristiš.« Walker se divljački ljuljao. »Ti s-si na drogama izvanzemaljaca.«

»Ako ne zatvoriš ta usta, ja ću to učiniti umjesto tebe«, zarezao je Vogel. Izvukao je kolut ljepljive trake iz džepa.

»Oh, vau«, rekla je Isabella. »Je li ovo ono što zovu steroidnim bijesom? Čula sam da je to velik problem s momcima koji uzimaju steroide. Nemaju nikakve samokontrole.«

»Umukni, kujo.« Vogel je podigao glas. Lica iskrivljena od bijesa, ostavio je Walkera i krenuo prema njoj.

»Voge, da si odmah stao«, oštro je naredila Sylvia. »Ja ovdje izdajem naredbe, sjećaš se?« Vogel se nije obazirao na nju. Uhvatio je Isabellu za ruke i naglo je povukao da se uspravi na noge.

Ona se uspjela usredotočiti i uložiti svu snagu u elektriziranje energije.

»Gubi se«, tiho je rekla.

Vogel se ukočio. S mlitavim izrazom na licu pustio ju je, okrenuo se prema vratima i počeo hodati odmjerenim koracima.

»Vogelu.« Sylvia je sada bila vidno uznemirena. »Vrati se ovamo. Kamo ideš? Sto ti je?«

Vogel nije odgovorio. Otvorio je vrata, prešao trijem i krenuo niza stube.

»Vraćaj se ovamo«, povikala je Sylvia.

GIGA

Vogel je bio u dvorištu. Nestao je s vidika u kiši koja je pljuštala. Negdje u daljini čuo se lavež pasa.

Sylvia se okrenula prema Isabelli. Bijes joj je izo-bličio lice. »Sto si mu učinila? Ti imaš talent samo za pronalaženje stvari.«

»Mislím da je puknuo«, rekla je Isabella. »Žao mi je zbog toga. Možda je stvarno na drogama, kako je Walker rekao.«

Sylvia je zurila u Walkera. »Kako si znao?«

Walker se ljuljao.

Nešto je zapištalo u Isabellinoj glavi. Zvučalo je kao pištanje Fallonova računala.

»Oh, sranje«, šapnula je. »Walkeru, imao si pravo.«

»Reci mi kako si znao za drogu«, prosíktala je Sylvia.

»Pusti ga na miru«, rekla je Isabella.

Sylvia joj se približila. »Što si učinila Vogelú da se pretvorio u zombija?«

Oluja je sada bila u punom zamahu. Munja je sijevnula na nebu i osvijetlila mračan Fallonov obris. Ušao je kroz vrata na plimi energije.

»Ne.« Sylvia je čučnula iza Isabelle i uperila joj pištolj u glavu.

»Napravi još jedan korak i ubit ću je«, rekla je Sylvia. »Kunem se da hoću. Odstupi.«

Isabella je osjećala sve veću toplinu u zraku. Zнала je što se Fallon sprema učiniti. Mora da je i Sylvia osjetila prijetnju.

»Prestani«, povikala je. »Ne znam što se to ovdje događa, ali se kunem da ću je ubiti prije nego što mi uspiješ bilo što napraviti. Potreban mi je samo djelić sekunde da povučem okidač. Bit će mrtva prije mene.«

Isabella je pogledala Fallona. »U redu je. Vjeruj mi.«

Prestao je.

»Tako je dobro«, rekla je Sylvia. Činilo se da se uspjela sabrati. »Pametno, Jones. Jako pametno. Isabella i ja ćemo sada otići. Ostát će živa sve dok nas nitko ne bude slijedio. Jasno?«

»Jasno«, rekao je Fallon. No u njegovim je očima stajalo obećanje smrti.

»Dobro.« Sylvia se polako uspravila. »Jones, na podu je nož. Uzmi ga i oslobodi joj noge.« Psi su sada bili bliže. U Isabellinim su ušima zvučali kao čopor pasa iz pakla.

Fallon je prešao prostoriju, uzeo džepni nožić i prerezao ljepljivu traku oko Isabellinih nogu.

»Sigurna si da to želiš izvesti na svoj način?« šapnuo joj je.

»Sigurna sam«, odvrátila je.

»Umuknite, oboje«, rekla je Sylvia. »Isabella, na noge.«

Isabella se nespretno osovala na noge, svjesna neke druge energije koja se povisila u zraku. Zнала je da to Sylvia pokušava ubiti Fallona.

»Ne mogu stajati«, zaječala je. »Noge su mi utrnule.«

Sylvia je stavila ruku na njezina leđa i grubo je gurnula prema vratima. »Mići se.«

Fizički je kontakt omogućio Isabelli da se usredotoči. Odašlala je energiju u Sylvijinu auru, i to više energije nego što je ikad rabila u svome životu. Odjednom je osjetila veliku moć.

Strujala je u njoj i ispunila prostoriju.

Energija neksusa, pomislila je. *Privukla sam neku prirodnu energiju u blizini.*

»Trči«, šapnula je. »Pravo naprijed.«

Sylvia se istog časa ukočila. Pištolj joj je ispao iz ruke. Još je jednom nevidljiva munja bljesnula u zraku. Fallon se priključio.

»Ne«, ponovila je Isabella.

Sylvia je odjurila kroz vrata i nestala u razbje-snjelój oluji.

Psi su sada bili bliže i bijesno lajali.

Negdje iz oluje začuo se prodoran vrisak koji je nadjačao vjetar i hućeće valove. Naglo je prestao nekoliko sekunda kasnije.

GIGA

Psi su prestali lajati.

Fallon je povukao Isabellu u naručje i držao je kao da je nikad neće pustiti.

Trenutak kasnije Poppy, Clyde i ostali psi nasrnuli su kroz vrata kolibe. Podivljali su od radosti kad su ugledali Isabellu. Henry, Vera i ostala poznata lica trkom su stigli na trijem i ušli u kolibu.

»Jesu li svi dobro?« upitao je Henry.

Isabella je podigla glavu s Fallonova ramena i pogledom obuhvatila svoje prijatelje i susjede.

»Da«, rekla je. »Sad je sve u redu.«

Isabella i Fallon sjedili su na prednjem sjedalu crnog terenca. Walker se ljuljao na stražnjem sjedalu. Promatrali su šerifa i njegova dva zamjenika kako ukrcavaju tijelo Sylvije Tremont u kombi.

U svom mahnitom trku iz kolibe Sylvia Tremont pala je s vrha hridine dolje na stijene i slomila vrat.

»Znala si da će otrčati na vrh hridine«, tiho je rekao Fallon. Ovo nije bilo pitanje. »Zato si mi rekla da je ne zaustavljam.«

»Da.« Isabella je zadrhtala. Tek sada ju je pogodila spoznaja što je učinila. »Znala sam da će krenuti prema vrhu hridine.«

Fallon je maknuo desnu ruku s volana i čvrsto stisnuo njezinu lijevu ruku.

»Prvi si put svoj talent iskoristila na takav način«, rekao je. I opet, ovo nije bilo pitanje.

»Rekla sam ti, već sam se susretala s mrtvim tijelima.«

»Ali nisi nikad ti uzrokovala njihovu smrt.«

»Nisam«, složila se.

»Nisi htjela da ja to učinim«, rekao je.

»Nisam.«

»Jer si mislila da će mi biti problem ubiti ženu?«

»Ne.« Zadrhtala je. »Jer je ona bila moja odgovornost. Ja sam bila ta koja ju je usmjerila na nas. Da nisam insistirala na preuzimanju slučaja Zanderove kuće - «

»Ona bi našla neki drugi način da uplete J&J u pronalaženje tajnog skrovišta s napravama«, rekao je Fallon. »Artefakti su bili veoma nepostojani; nepred-vidive tempirane bombe koje su samo čekale da eksplodiraju. Trebala nas je da uđemo u sklonište, stabiliziramo predmete i sigurno ih prevezemo u laboratorij. Kad bi jednom stigli na sigurno u Los Angeles, mogla je srediti da se ukradu i svaliti krivnju za njihov nestanak na Rafanellija.«

»Misliš?«

»Znam«, rekao je Fallon. »Sylvia Tremont je bila veoma odlučna žena. Hladnokrvno je ubila Sloana, a spremala se da ubije i tebe i Walkera.«

»Da«, rekla je Isabella. »U pravu si.«

»Trebala si me pustiti da ja to riješim.«

»Ne«, rekla je. Vrijeme je da promijenim temu, pomislila je. »Ima li kakvih vijesti o njezinu tjelohranitelju?«

»Još ne.«

»Vjerojatno još hoda«, rekla je Isabella. »Rekla sam mu da se gubi. Učinio je upravo to.«

»Droge izvanzemaljaca«, promrmljao je Walker. »Otrov.«

Fallon je u retrovizoru pogledao Walkera. »Kakve droge?«

»Rekao sam ti, d-droge i-izvanzemaljaca«, žurno je odvratio Walker.

Isabella je pogledala Fallona. »Tjelesni je čuvar izgledao kao steroidni frik. Walker misli da Vogel koristi droge.«

»Znao sam.« Fallon je jače stisnuo volan. »Noćna sjena.«

Sjedili su jedno do drugoga na kvrgavom dvosjedu, nogu ispruženih na stoliću za kavu i zajedno pili viski.

»Opet se oslobađamo napetosti«, rekao je Fallon.

»Da.«

»Drugi put u istome tjednu.«

Isabella je proučavala sadržaj svoje čaše. »Ovo je bio jedan jako kompliciran tjedan.«

»Da, bio je«, potvrdio je Fallon.

»O čemu razmišljaš?«

»Razmišljam o tome kako su se preostali krugovi Noćne sjene odlučili domoći nekog paraoruzja. Ušavši na tržište, naletjeli su na posrednika Orvillea Sloana.«

»Koji ih je, pak, doveo do Sylvije Tremont«, rekla je Isabella. »A ona je bila veoma zaposlena prodajom paraoružja iz podruma muzeja Ezoteričnoga društva. Bilo je očito da je zrela za regrutaciju, kad je već bila preuzela rizik da krade od Društva. Netko iz Noćne smjene joj je dao ponudu.«

Fallon je među dlanovima okretao svoju čašu. »Tremontova je bila oduševljena jer joj je njezina nova poslovna suradnica obećala vlastiti laboratorij i neograničena financijska sredstva za njezine eksperimente sa psz'-energijom u staklu.«

»Da.«

»Rad najsuvremenijeg laboratorija iziskuje mnogo novca. Zvuči kao da je bar jedan od preostalih krugova Noćne sjene još uvijek prilično jak. Moramo ga brzo pronaći.«

»Imaš li pojma gdje treba tražiti?« upitala ga je Isabella.

»Možda.«

»Ti nikad ne govoriš možda.«

»Veza s Portlandom u Oregonu iskrsnula je nedugo nakon što su u Seattleu skoro ubijeni Jack Winters i Chloe Harper. Jedan iz Noćne sjene koji je umro, imenom John Stillwell Nash, bio je upravni direktor kompanije Cascadia Dawn koja je proizvodila vitamine i nadopunu hrane.«

»Kompanija koja prodaje vitamine i nadopunu hrane bila bi izvanredan paravan za ilegalni laboratorij droge. Jesi li je provjerio?«

»Imam ljude koji motre na nju. Ubrzo nakon Nashove smrti preuzela ju je nova direktorica. Koristi se drugim imenom, ali mislim da bi to mogla biti Victoria Knight. Mislim da je prije toga bila Niki Plumer.«

»Tko je Niki Plumer?«

»Operativka Noćne sjene. Pojavila se u slučaju na kojemu su radili Zack i Raine. Završila je u psihijatrijskoj bolnici. Navodno je počinila samoubojstvo, ali ja i dalje sumnjam.«

»Misliš da je postala Victoria Knight?«

»Ako sam u pravu, ona je parahipnotičarka koja se prije nekoliko tjedana pojavila u Las Vegasu u slučaju Plamteće svjetiljke. No, prvo što je učinila bilo je da proda kompaniju i opet nestane.«

»Zašto ju je prodala?«

»Vjerojatno je shvatila da znamo za kompaniju. Također, trebao joj je i novac. Mislim da je prodala veoma unosan posao, spremila novac i otišla nekamo drugamo drugdje da pokrene novi krug. Čekao sam je da se opet pojavi. Uvjeren sam da je upravo tako učinila.«

»Uklapa se. Rekla sam ti da je Sylvia spomenula da je njezina nova poslovna suradnica žena koja misli da me treba onesposobiti.«

»Znam da bi bilo jako teško otrovati te«, rekao je Fallon. »Osjetila bi lošu energiju u blizini te stvari. No, veoma sam zahvalan Walkeru. Njegov sam dužnik.«

»Svi smo.«

GIGA

»Izgubili smo trag Knightove, ali jedno zasigurno znamo«, nastavio je Fallon. »Kao i sve drugo što se dogodilo u slučaju Noćne sjene, operacija nabavljanja oružja bila je koncentrirana ovdje na Zapadnoj obali. Čini se da se organizacija, ili ono što je od nje ostalo, iz nekoga razloga zasnivala u ovom dijelu zemlje.«

»Možda zato što ju je ovdje osnovao Craig-more?«

»Moglo bi biti«, rekao je Fallon. »No počinjem se pitati nema li to kakve veze s prirodnom energetsom mrežom koja se proteže od Washingtona dolje kroz Oregon, Kaliforniju i Arizonu. Nema mnogo tako snažnih neksusa kao u Coveu, ili barem nisu ucrtani u mape, ali ima mnogo mjesta vrtloženja poput onog u Sedoni. Možda je i u Portlandu jedno koje nije uneseno u kartu.«

»Misliš da dr. Hulsey pokušava iskoristiti snagu mreže da poboljša svoju formulu?«

»Tako izgleda. Ako sam u pravu, to na neki način sužava opseg potrage.«

»Mnogo je država između Washingtona i Arizone.«

»Istina. No, tijekom godina u mapu je uneseno nekoliko mjesta vrtloženja. Mogli bismo napraviti mapu najvjerojatnijih lokacija gdje bi se mogao nalaziti laboratorij Noćne sjene.« Isabella je otpila još viskija i spustila čašu.

»Nešto se dogodilo danas dok sam pokušavala staviti Tremontovu u trans«, rekla je. »Ne znam kako sam to učinila, ali mislim da sam samo na trenutak iskoristila energiju neksusa na ovome području. Jaka sam, ali još nikad u svome životu nisam osjetila nešto slično tomu. Bilo je jako čudno.«

»Ne bi bio prvi put da neki snažan talent uspije izvući malo energije neksusa. No, to je veoma rizična razonoda. To ti je kao da golim rukama uhvatiš kabel nabijen električnom strujom. Struja može oštetiti tvoja osjetila ili te čak i ubiti. Obećaj mi da ti to neće prijeći u naviku.« Na tu su je pomisao prošli hladni trnci. »Dajem ti riječ«, rekla je. »Koji nam je sljedeći korak?«

»Ako je netko vodio istraživački laboratorij u Cascadia Dawnu, trebao je ostati neki trag u zgradi. Poslat ću agenta unutra da malo pogleda.«

»Koga?«

»Istoga onoga koji mi je prije nekog vremena pomogao da raščistim stvari u Seattleu. On ima talent za iluziju. Tip je hladan kao led, ali uvijek obavi posao. Doduše, naučio sam da mu poslije ne postavljam pitanja o detaljima.«

Pogledala ga je i nasmiješila se. Unatoč iscrpljujućem danu, izgledao je kao da je pun energije. Sherlock Holmes s hrpom novih indicija i tragova koje mora razvrstati.

»Sto misliš, što se u ovome trenutku događa u Noćnoj sjeni?« upitala ga je.

»Instinkt mi govori da su se stvari drastično promijenile u vrhu organizacije. Nakon osnivačeve smrti zapovjedna se struktura raspala i nije imala dovoljno vremena da se ponovno uspostavi. Nisam siguran ni da se to uopće može dogoditi. Napokon mogu razaznati obrise nove verzije organizacije.«

»Pretpostavljam da ne zamišljaš bolju i blažu Noćnu sjenu?«

»Ne, mislim da ćemo se s vremenom morati obračunavati s mnoštvom malenih organizacija, od kojih će svaka samostalno raditi.«

»Poput skupine različitih banda, umjesto jedinstvene mafije?«

»Tako je.« Spustio je noge sa stolića za kavu. Nagnuo se naprijed, naslonivši laktove na svoja bedra i obuhvativši glavu objema šakama. Njegove su oči sjale uobičajenim intenzitetom.

»Što znači da postoji velika mogućnost otvorenog rata između nekih banda. Govorim o uobičajenoj korporativnoj politici. Postojat će savezništva koja će se mijenjati. Bit će borbe za moć. Noževa u leđa. Izdaja.«

»Izgledaš kao klinac koji je za rođendan dobio veliko brdo darova.«

Psi mu je malo zagrijao oči. Gotovo je mogla čuti iskrenje i pucketanje energije u zraku.

»Unutarnje će borbe ići u našu korist«, rekao je. »Pružiti će nam mnogo napuklina i rascjepa

GIGA

za istraživanje.«

»Sto je s formulom? Prema onome što si mi rekao, onaj tko je ima kontrolira Noćna sjena.«

»Formula je proizvedena na brojnim različitim lokacijama prije nego što je Craigmores ubijen. Mogu reći samo to da svaki laboratorij funkcionira neovisno i provodi vlastita istraživanja originalne verzije droge.«

»Sve to u pokušaju da se riješe nuspojave?«

»Da. Uništili smo pet laboratorija, ali postoji još nekolicina koje nismo našli. Moramo pretpostaviti da se istraživanje nastavlja i da je nova inačica droge u pripremi. Neke su inačice nesumnjivo učinkovitije od drugih. Svaki će se proizvođač droge boriti da zadrži tajnost formule, iako će pokušavati ukrasti druge, učinkovitije vrste.«

»Dakle, osim unutarnjih borba, izdaja i noževa u leđa, imat ćemo među preostalim krugovima i korporativnu špijunažu.«

»S time se možemo nositi«, rekao je Fallon. »Ondje gdje ima špijunaže, ima i mnogo posla za dvostruke agente, izdajice, lopove i špijune.«

»I ubojice?«

»Da«, odvratio je. Izgledao je zadovoljno. »Mislim da će se talent za iluziju u Seattleu sasvim dobro uklopiti.«

Probudio se u Isabellinu dvostrukom krevetu, svjestan da se bliži zora. Bacio je pogled na fluorescentan brojčanik svoga sata. Dva sata ujutro. Isabella se ugodno priljubila uz njegovo tijelo. Iznenada se sasvim uzbudio.

Uvukao je jednu ruku ispod ruba njezine spa-vačice i pomaknuo dlan gore po njezinu toplom bedru. Pridigavši se na lakat, poljubio ju je u rame.

»Jesi li budna?« upitao je.

»Nisam.«

Kliznuo je prstima među njezine noge. »Jesi li sigurna?«

»Sigurna sam.«

»U redu«, rekao je. »Samo sam se pitao.«

Naslonio se na njezinu mekanu stražnjicu, počeo joj grickati usnu resicu i lagano je dražiti svojim prstima.

Uzdahnula je i okrenula se na leđa. Osjetio je kako se u mraku povisuje energija. Kad je uključio svoja osjetila, zamijetio je laganu toplinu u njezinim očima. Ona je rukama obgrlila njegov vrat.

»Sad sam budna«, rekla je.

»I ja sam.«

»Primijetila sam.«

Premjestio se na nju, ukliještio je ispod sebe i poljubio je. Uz tihi i klonuli šapat otvorila mu se, pozivajući ga u svoju toplinu. Vodio je ljubav s njom, polako i odmjereno, sve dok nije bila vruća i drhtava u njegovu naručju i dok nije osjetio rastuću napetost duboko u njoj. Tek se tada silovito zabio u nju.

»Fallone.«

Svršila je gotovo istog časa, kao i on.

On se nakon toga nerado povukao i pao na jastuk blizu nje. Posegnuo je između njih, pronašao joj ruku i čvrsto je obujmio. Pričekao je dok oboje nisu počeli normalno disati.

»Sutra ćemo se odvesti do Eclipse Baya i pronaći tvoju baku«, rekao je.

»Siguran si da je tamo?«

»Da«, rekao je. »Sad je možeš kontaktirati. Ujutro je možeš nazvati. Više nije ni u kakvoj opasnosti.«

»Zahvaljujući J&J-u.«

Pogledao je u strop, intenzivno svjestan njezine ruke u svojoj. »I ti si sada sigurna.«

»Da.«

»Možeš ići kamo te volja«, rekao je. »Više se ne moraš skrivati u Scargill Coveu.«

»Više se ne skrivam. Cijeli sam život provela vani, zavirujući kroz prozore ljudi koji stvarno imaju život. Sad i ja imam svoj i ne namjeravam ga napustiti.«

»Sigurna si?«

»U Scargill Coveu se osjećam kao kod kuće«, rekla je. »Zanimljiv posao. Dobri susjedi.

Mislim da sam stvorena za život u malom gradiću.«

»Sigurna si da ti se sviđa posao?«

»Rođena sam za njega«, rekla je.

»To je dobro, jer mi trebaš da obavim svoj posao.«

»Slažem se.«

»Udaj se za mene, Isabella.«

Nije odgovorila.

Neutaživa vatra kaosa se sledila. Vrijeme je stalo. Možda mu je stalo i srce. Uvidio je da ne može disati, da ne želi disati ako ne dobije pravi odgovor.

»Ne moraš se oženiti mnome da bi me zadržao na poslu«, napokon je rekla Isabella. »Ostat ću

GIGA

s tobom.«

»Ja sam Jones. Mi se u našoj obitelji ženimo. Obredi, dozvole, sve što uz to ide.«

»Zanimljivi su običaji u toj tvojoj obitelji. U mojoj ne dobivamo nikakve dozvole.«

»Nadam se da ćeš prihvatiti moje obiteljske običaje, ali ako to ne želiš, uzet ću te na bilo koji način na koji te mogu dobiti.«

»Mislim da bih mogla prihvatiti vaše običaje ako se ti složiš s jednim običajem moje obitelji.«

»Sve ću učiniti za tebe«, jednostavno je rekao. »Samo reci.«

»U mojoj se obitelji zaljubljujemo. Možeš li me voljeti? Zato što ja volim tebe svim svojim srcem, Fallone Jonesu.«

Predivni plameni jezici kaosa opet su zaplamsali. Vrijeme je krenulo naprijed. Srce mu je opet počelo udarati. Opet je mogao disati.

»Isabella.« Povukao ju je u naručje tako da se priljubila uz njega. »Voljet ću te do kraja života i onoga što god dođe poslije.«

»U tom slučaju«, rekla je, »sretna sam što kršim nekoliko starih obiteljskih običaja i udat ću se za tebe. Zapravo, da ti dokažem koliko te volim, čak ću se koristiti svojim pravim imenom na dozvoli za brak.«

Nasmijao se, dok ga je poput bujice preplavljivala energija ushićenja. A zatim ju je dugo ljubio i ona je ljubila njega, a noć se pretvorila u vatru.

Vijest o smrti objavljena je u novinama Willow Creeka narednog jutra. Fallon ju je pročitao Isabelli dok su pili kavu.

Rano jutros pronađeno je neidentificirano i ustrijeljeno tijelo muškarca na skrivenoj plantaži marihuane. Vlasti vjeruju da je muškarac ili slučajno zalutao na plantažu ili je onamo svojevrijedno otišao u namjeri da ukrade biljke. Vjeruje se da su ga ubili stražari unajmljeni da čuvaju plantažu.

Predstavnik šerifova odjela rekao je da će marihuana biti uništena. Objavljeno je da se traga za uzgajivačima. Svatko tko ima neku informaciju o odgovornima za plantažu moli se da kontaktira vlasti.

»Rekla sam mu da se gubi«, rekla je Isabella. »Zalutao je na nečiju tajnu plantažu marihuane i ubili su ga.«

»Ako te to imalo tješi, vjerojatno ionako ne bi dugo poživio«, rekao je Fallon. »Ne ako je uzimao drogu. Najnovije informacije koje imamo pokazuju da ovisnici moraju uzimati tu drogu dvaput dnevno i to svaki dan. Ako se propusti samo jedna doza, osjetila počinju propadati. Obično nakon četrdeset i osam sati slijedi ludilo i smrt.«

»Da, znam«, rekla je Isabella.

»Ali se svejedno ne osjećaš bolje.«

»Ne«, rekla je.

Bio je to veoma loš tjedan.

Victoria Knight odnijela je svoju čašu vina na balkon svoga stana. Svjetla Seattlea blistala su na kiši.

Jako loš tjedan.

Dva dobro započeta projekta su propala. Istina je da je onaj u kojemu je sudjelovala Carolyn Austin otpočetak bio neizvjestan. Izgledi su ukazivali na neuspjeh, pomislila je Victoria, ali kad joj je njezin novi suradnik iz Ezoteričnoga društva predložio ideju, mislila je da bi vrijedilo pokušati. Prilika da oslabi J&J i možda smanji utjecaj Jonesove obitelji na Društvo, jednostavno joj je bila neodoljiva. Morali su upregnuti sirovu energiju ožalošćene majke i njezinu opsesivnu želju za osvetom i skoro je upalilo. Skoro.

Drugi je projekt bio puno složeniji u planu i izvedbi. On je svakako trebao biti uspješan. Prsti su joj se stisnuli oko tankog stalka čaše. Ideja osnivanja laboratorija za paraoružje utemeljeno na Bridewelllicinim izumima bila je sjajna. *Trebala je upaliti.*

Oba su projekta propala zbog Isabelle Valdez i, čini se, samog grada Scargill Covea. Nešto u Isabellinoj energiji činilo ju je veličanstvenom. Sramota je što Sylvia Tremont nije uspjela podmetnuti otrov u Isabellinu kuhinju. I to je bio još jedan veliki promašaj.

A što se tiče Covea, činilo se kao da tu malu zajednicu čuva neka vrsta zaštitnog polja.

Dva izvanredna projekta u ruševinama. U stara vremena kad je Noćnom sjenom vladao Craigmores, takva vrsta zapisa u dosjeu značila bi smrtnu presudu.

No, sada je Noćna sjena bila drukčija. Nakon Craigmoresove smrti izvršni odbor Unutarnjeg kruga nije mogao izabrati novog direktora. Umjesto toga okrenuli su se jedan protiv drugoga nastojeći jedan drugomu pregristi grlo, čak i doslovno u nekim slučajevima. Dvije osobe s vrha nedavno su pronađene mrtve. Službeno je objavljeno da su umrli prirodnom smrću, no ona je bila prilično sigurna da nije tako. Netko se rješavao suparnika.

U međuvremenu su preostali krugovi prepušteni sami sebi i samostalno rade. Nikako nije mogla saznati koliko ih još ima izvan onoga koji je nadzirala, ali je morala pretpostavljati da su i druge ćelije posjedovale inačicu formule.

No ona je imala Humphreya Hulseyja koji je radio na drogi, najtalentiranijeg od svih istraživača. Upravo u tom trenutku nadgledao je izgradnju svog novog laboratorija. Bila je sto posto uvjerena da će inačica formule koja dođe iz njegova postrojenja biti najsnažnija i najstabilnija.

Tko god je kontrolirao najsnažniju vrstu droge, kontrolirao je Noćnu sjenu.

Loš tjedan. No, uspjela je razotkriti tri izdajice unutar Ezoteričnoga društva i tako dokazati da osnovna strategija ima potencijala. Carolyn Austin i Sylvia Tremont nisu uspjele, ali su one bile dokaz da Jonesovi imaju neprijatelje koje se može okrenuti protiv njih.

A što se tiče trećeg Jonesova neprijatelja, on je sada bio njezin novi poslovni suradnik. Bit će joj od neprocjenjive vrijednosti jer se kreće u najvišim krugovima Društva. Želja za osvetom je snažan motiv. Njezin je novi suradnik mrzio Jonesove sa strašću koja je generacijama ključala u njegovoj lozi.

»Još vina, Victoria?« začula je njegov glas iza sebe.

Pogledala je u čašu i vidjela da je prazna. Okrenula se. »Da, hvala ti. Ovo je bio težak tjedan.« Adrian Spangler se nasmiješio. Hladna je energija zadrhtala u zraku oko njega.

»Nešto mi govori da će se stvari ubrzo popraviti«, rekao je. »Nas ćemo dvoje zajedno uništiti Jonesove i sve ono što su oni stvorili. Mi ćemo preuzeti Ezoterično društvo.«

Prišao joj je s bocom vina. Poljubio ju je prije nego što je napunio njezinu čašu. Osjetila je njegovu vrelinu krvi.

Adrian joj je bio dragocjen zbog svoga položaja u Društvu. Posjedovao je snažan talent i, jednako kao i ona, bio dovoljno pametan da se drži podalje od formule sve dok Hulsey ne

GIGA

dokaže da je stabilna. Seksualna je privlačnost među njima otpočela bila trenutačna. Adrian Spangler je bio sve što joj je trebalo da postigne svoje ciljeve, pomislila je Victoria. No počela se pitati tko tu koga iskorištava. Katkada se nasmrt plašila Adriana Spanglera.

Dovezli su se u Eclipse Bay odmah nakon zalaska sunca. Kao i svi obalni gradići zimi, i ovaj je bio miran i većinom mračan. Trgovine na glavnoj ulici bile su zatvorene.

Fallon je slijedio upute koje su mu dane i zaustavio vozilo na prilazu trošne kolibe. Prozori su bili osvijetljeni. Na prilazu je bilo još jedno vozilo, terenac obojen zelenom i smeđom maskirnom bojom.

Vrata kolibe su se otvorila prije nego što je ugasio motor. Dvije su žene izašle na trijem. Obje su imale čelično sivu kosu podšišanu u obliku klasične kacige za starije osobe. Viša od njih dviju bila je odjevena u uniformu u vojničkom stilu i teške crne čizme. Niža je nosila izbljedjelu traper-košu-lju, traperice i tenisice. Unatoč njihovoj dobi, iz žena je zračila žilava krepkost.

Isabella se nasmiješila. »Ona niža je moja baka. Telefonom mi je javila da se ovdje u Eclipse Bayu zove Bernice Fitzgerald.«

»To znači da je ona druga žena Arizona Snow«, rekao je Fallon. »Razgovarao sam par puta s njom telefonom, ali se još nikad nismo sreli licem u lice.«

»Lako je povjerovati da su jednom stvarno radile za neke tajne agencije koje su se bavile crnim operacijama. Obje izgledaju prilično žilavo, zar ne?«

»Sviđa mi se to kod žena«, rekao je Fallon. »Bilo bi mi drago da mi bilo koja od njih štiti leđa u barskoj tuči.«

Isabella se nasmijala i otkopčala svoj sigurnosni pojas. »Umjesto toga, dobio si mene.«

»I ti ćeš poslužiti.«

Otvorila je vrata, iskočila iz auta i potrčala prema trijemu.

»Bako. *Znala sam* da si živa.«

Niža je žena raskrilila ruke prema Isabelli. »Bilo je i vrijeme da dođeš ovamo. Zašto ti je trebalo toliko dugo?«

Fallon se iskobeljao iz terenca i pogledao ženu u odori. »Drago mi je što sam te upoznao, Arizona Snow.«

»Vidi, vidi, znači ti si Fallon Jones.« Arizona ga je odmjerila od glave do pete i očito zadovoljna viđenim, kimnula glavom. »Da, izgledaš točno onako kako sam i mislila. Uđite, oboje. Stigli ste na vrijeme za večeru.«

Sjedili su za starim hrastovim stolom i jeli krepko varivo začinjeno kuminom koji je skuhalo Bernice. Kao prilog su imali hrskavi kruh i salatu.

»Čim mi je Isabella telefonom javila o uroti koju je otkrila na svom novom poslu, odmah sam znala da je nabasala na nešto jako opasno«, rekla je Bernice. »Rekla sam joj da se sakrije.

Ako to ne uspije, rekla sam joj, otiđi u Scargill Cove i kontaktiraj Fallona Jonesa. On će znati što treba učiniti, tako sam joj rekla.«

»Bilo je zamršenije nego što smo pretpostavljali«, rekla je Isabella. Odgrizla je komad kruha i zdušno ga žvakala. »Urota u Lucanu obuhvaćala je ukradeno paranormalno oružje i bila povezana s još jednom većom urotom u koju je upletena organizacija koja se zove Noćna sjena. Oni su iz Ezoteričnoga društva ukrali tajnu formulu. Ta tvar poboljšava parapsihološke talente, ali ima veliku manu. Od nje poludiš.«

Bernice je suzila oči. »Imam osjećaj da je Lucanova operacija bila tek vrh sante leda.«

Arizona se zavalila u stolicu, mračno kimajući glavom. »Ukradena formula i paranormalno oružje, ha? Sada je mnogo toga jasnije. Ne bi me iznenadilo da to ima veze s onime što se događa ovdje u Institutu. Davno su pokušali prokrijumčati neke artefakte iz Područja 51, ali sam to spriječila.«

»Krugovi unutar krugova, u redu.« Bernice se zahihotala. »Podsjeća me na stare dane u Agenciji.«

»Svakako«, rekla je Arizona.

GIGA

Poput starih ratnih drugova počele su prepričavati ratne priče iz dana kad su radile za tajne agencije.

Fallon se opustio i uživao. Isabella se nagnula naprijed i šapnula mu pod okriljem njihova glasnog razgovora.

»O čemu razmišljaš?« upitala ga je.

»Da se osjećam kao da sam kod kuće«, rekao je. »Zajedno sam sa svojom vrstom ljudi. Nitko u ovoj sobi ne misli da sam uvrnut.«

»Naravno da ne misli.«

Arizona je ustala i izvadila bocu viskija iz vitrine.

»Sjećaš se kad su nam dali zadatak da otkrijemo što se stvarno događa u podrumu zgrade u Research Triangle Parku u sjevernoj Karolini?« rekla je.

»Naravno da se sjećam.« Bernice je prezirno otpuhнула. »Ispalo je da se radi o još jednoj agenciji koja je eksperimentirala lucidnim snovima. Koristili su se parapsihološkim spavačima za hvatanje serijskih ubojica. Kakva je to zbrka bila. Direktor operacije istraživanja snova mislio je da naš direktor pokušava zauzeti njegov teritorij i obratno. Pretvorilo se u pravo natjecanje. Klasični birokratski rat za teritorij.«

»Još se uvijek nasmijem kad se toga sjetim«, rekla je Arizona.

»Hej.« Fallon je gurnuo praznu zdjelu sa strane, uspravio se na stolici i prekrizio ruke na stolu. »Još nikad nisam čuo za istraživanje lucidnih snova u sjevernoj Karolini. Pričajte mi o tome.«

Arizona je na stol donijela bocu viskija i četiri čaše i sjela.

»Dakle, znaš, ovako je to bilo«, rekla je Bernice.

Počela je govoriti. Fallon je uključio svoja osjetila i pažljivo je slušao. Sve je bilo u kontekstu. Pod stolom je potražio i našao Isabellinu ruku. Čvrsto mu je stisnula prste. Preplavila ga je energija njihove ljubavi i osvijetlila sva mjesta koja su nekoć bila zaključana u mraku.

Kad je nastala kratka stanka u razgovoru, nasmiješio joj se.

»Nisi jedina koja je napokon dobila život«, rekao je. »Sad ga i ja imam.«

»Dobar osjećaj, zar ne?« rekla je Isabella.

»Da«, rekao je Fallon. »Jako dobar osjećaj.«

ŽIVO SREBRO

Druga knjiga iz trilogije Ogledalo

Vizije krvi i smrti silovito su blještale u ogledalima. Strašni prizori osvijetljeni plinskom svjetiljkom neprekidno su se odražavali u mračnoj beskonačnosti.

Virginia je na trenutak ležala nepomično. Srce joj je tuklo dok je pokušavala shvatiti noćnu moru u kojoj se probudila. Okruživalo ju je beskrajno mnoštvo odraza žene koja leži na zgužvanom, krvlju umrljanom krevetu. Žena je bila obučena samo u tanku platnenu potkošulju i bijele čarape. Kosa joj je u zapetljanim valovima padala na ramena. Izgledala je kao da je nedavno sudjelovala u strastvenom okršaju. No njezine su omamljene oči bile širom otvorene od šoka i straha, a ne od zadovoljene požude.

Trebalo joj je nekoliko trenutaka da shvati kako je žena u ogledalima zapravo ona. Nije bila sama na krevetu. Pokraj nje je bio muškarac. Prednja strana njegove raskopčane košulje bila je natopljena krvlju. Glava mu je bila okrenuta u stranu, ali je svejedno mogla vidjeti dovoljno njegova zgodnog lica da ga prepozna. Lord Hollister.

Polako se uspravila u sjedeći položaj, nesvjesno ispuštajući neki predmet koji je čvrsto držala u jednoj ruci. Dio nje uporno je tvrdio da je sve to samo strašan san, ali su je ostala osjetila opominjala da je budna. Prikupila je svu svoju snagu da dodirne vrat mrtvog muškarca. Nije bilo pulsa. Nije ni očekivala da će ga biti. Hladnoća smrti obavijala je Hollistera.

Prožeo ju je novi nalet panike. Sitne ledene iglice probadale su joj zatiljak i dlanove. Mahnito se iskobeljala iz kreveta. Pogledavši dolje, zamijetila je grimiznu mrlju na dijelu svoje potkošulje. Podigla je pogled i prvi put ugledala nož. Bio je napola skriven u zgužvanim plahtama. Oštrica mu je bila prekrivena krvlju. Držak se nalazio veoma blizu mjesta gdje je malo prije držala ruku.

Na rubu vidnog polja opazila je uznemirujuće sjenke koje su se pomicale duboko u ogledalima. Žurno je isključila svoja parapsihološka osjetila. U ovom se trenutku nije mogla baviti tumačenjima. Probudila joj se intuicija. Morala je izaći iz sobe s ogledalima.

Brzo se okrenula tražeći novu brončano-crnu haljinu koju je te večeri obukla za posjet Hollisterovoj palači. Ugledala je haljinu i svoje podsuknje. Odjeća je bila nemarno zgužvana u kutu, kao da ju je žurno odbacila dok su je proždirale ralje strasti. Ispod nabora plašta izvirivali su vrhovi njezinih visokih čizama za pješačenje. Pomisao da ju je Hollister djelomično razodjenuo prije no što je zarinula nož u njegova prsa, iz nekog ju je neshvatljiva razloga još više uznemirivala od buđenja uz njegovo mrtvo tijelo.

Dragi Bože, kako netko može ubiti čovjeka, a ne sjećati se počinjenog djela? pitala se.

Mračna je energija opet ključala u ogledalima. Strah i potreba za bijegom otežavali su joj kontrolu nad osjetilima. Još je jednom uspjela obuzdati svoj talent. Sjene su se povukle dublje u ogledala. Znala je da ih ne može posve odagnati. Vani je nesumnjivo još uvijek bila noć. Energija staklenog svjetla zarobljena u ogledalima uvijek je najjača nakon sumraka. Iz ogledala koja su je okruživala provirivali su prizori s kojima se trebala suočiti, ali sada nije mogla tumačiti te zaostale slike. Morala je što prije izaći iz prostorije.

Ogledala se naokolo i shvatila da nema nikakvih vrata. Činilo se da su zidovi male odaje posve prekriveni ogledalima. Zrak je u prostoriji bio svjež. Plinska je svjetiljka mirno gorjela. Moralo bi postojati neko skriveno mjesto za ventilaciju i tu bi negdje morala biti vrata. A ondje gdje su vrata, osjetit će se i blago strujanje zraka između njih i praga.

Prisilivši se usredotočiti na jednu po jednu stvar, prešla je prostoriju i podigla svoju haljinu. Budući da se strašno tresla, uložila je golem napor da odjene svoje podsuknje i navuče haljinu.

Dok se borila sa steznikom pokušavajući zakopčati prednje kukice, začula je tihu škripu

GIGA

skrivenih šarki. Živce joj je preplavio novi val panike. Žurno je podigla pogled. Na zidu s ogledalima ispred sebe vidjela je kako se iza nje otvara staklena ploča.

U sobu je ušao muškarac, nošen na nevidljivom valu mračne sile. Odmah ga je prepoznala, iako su se samo jednom sreli. No, ipak bi ga prepoznala bilo gdje. Žena ne zaboravlja muškarca čije tamne i hladne oči sadrže obećanja raja ili pakla. Jedan se trenutak nije mogla ni pomaknuti. Ukočila se, prednjica haljine stiskala joj je grudi.

»Gospodine Sweetwater«, prošaptala je.

Brzo ju je odmjerio od glave do pete. Njegovo grubo, nesmiljeno lice oblikovali su svjetlo i sjena goruće svjetiljke. Oči su mu se neznatno suzile. U nekog bi drugog muškarca takav izraz pokazivao zabrinutost. No, ovo je bio Owen Sweetwater. Bila je uvjerenja da u njemu nema ničega što bi nalikovalo normalnim ljudskim osjećajima.

Za njegovu prisutnost večeras u ovoj komori smrti bila su moguća samo dva objašnjenja: došao je ovamo da je ubije ili spasi. Kod Sweetwatera nije bilo sredine.

»Jeste li ozlijeđeni, gospođice Dean?« upitao je, kao da se propitkuje za njezino zdravlje.

Hladna formalnost u njegovu tonu potaknula je nalet čistog gnjeva.

»Nije mi ništa, gospodine Sweetwater.« Pogledala je prema krevetu. »Ali se to isto ne može reći i za lorda Hollistera.«

Prišao je krevetu i nekoliko trenutaka promatrao Hollisterovo tijelo. Virginia je osjetila šumor energije u prostoriji te je znala da je Owen svoj talent podigao na viši stupanj. Nije poznavala prirodu parapsiholoških sposobnosti koje je posjedovao, ali je osjetila da su opasne.

Owen se okrenuo. »Izvrstan posao, gospođice Dean, iako je pomalo neuredan.«

»Sto?«

»Očito je da Hollister više neće biti problem, ali vas moram odvesti odavde na sigurno prije nego što vas uhite zbog umorstva.«

»Ne«, uspjela je izreći.

Owenove su se obrve podigle. »Ne želite otići iz ove prostorije?«

Progutala je knedlu. »Mislila sam reći da ga nisam ja ubila.«

Barem mislim da nisam. Shvatila je da se ne sjeća ničega nakon što je održala seansu tumačenja iz ogledala u spavaćoj sobi Hollisterove palače. Nije imala drugog izbora doli tvrditi da je nedužna. Ako je uhite zbog umorstva lorda Hollistera, posve sigurno će je objesiti.

Owen ju je još jednom brzo kritički odmjerio. »Da, vidim da niste zabili kuhinjski nož u njegova prsa.«

Zaprepastila se. »Otkud možete znati da sam nedužna?«

»O detaljima možemo raspravljati negdje drugdje i u neko prikladnije vrijeme«, rekao je Owen. Krenuo je prema njoj, hodajući odrješitim korakom kakvim se grabežljivac približava plijenu koji namjerava ubiti. »Evo, pustite, ja ću.«

Nije shvaćala što namjerava sve dok nije došao tik pred nju i zakačio kukice na prednjoj strani njezine haljine. Učinio je to brzim i odmjerenim pokretima. Ruke su mu bile mirne i sigurne.

Da joj sitne dlačice na zatiljku nisu već bile naježene, Owenov bi ih dodir sigurno naelektrizirao. Energija koja ga je okruživala ispunila je zrak i njezina osjetila. Bila je rastrzana između sve veće potrebe da pobjegne i spasi se i jednako tako jake želje *da* se baci u njegovo naručje.

To bi sve riješilo, pomislila je. Događaji te noći rastrojili su joj um. Više nije mogla vjerovati nijednom od svojih očito uništenih čula. Potražila je spas u samosvladavanju koje je usavršavala cijelog svog života. Srećom, to joj je pomoglo.

»Gospodine Sweetwater«, hladno je rekla. Brzo je odstupila.

Njegove su ruke klonule. Kritički je pogledao prednju stranu njezine haljine. »Tako će zasada biti dobro. Prošla je ponoć, a i magla je prilično gusta. Kad budemo vani, nitko neće ništa primijetiti.«

GIGA

»Ponoć?« Posegnula je za malim satom pričvršćenim na struku svoje haljine. Kad je uvidjela da je on u pravu, zadrhtala je. »Stigla sam u osam, kako mi je i rečeno. Dragi Bože, izgubila sam četiri sata.«

»Ispričavam se za svoje kašnjenje. Nitko nije rekao ni riječ da vas nema sve do prije sat vremena.«

»O čemu govorite?«

»Kasnije. Obujte cipele. Pred nama je neugodan put prije nego izađemo odavde.«

Nije se usprotivila. Podigla je suknju i podsuknje i gurnula jednu nogu s nazuvenom čarapom u čizmu. Nije se ni trudila zavezati vezice.

Dok je čekao, Owen je promatrao truplo na krevetu. »Sigurni ste da niste ozlijeđeni?«

Trepnula je, pokušavajući shvatiti smisao njegovih riječi.

»Nije me silovao, ako je to ono što mislite«, britko je rekla. »Ne vidite li da je posve odjeven?«

»Da, naravno«, rekao je Owen. Okrenuo se prema njoj. Njegove su neobične oči bile još hladnije nego obično. »Oprostite. Riječ je o tome što me u proteklih nekoliko sati obuzeo osjećaj da nešto nije u redu. Kad sam maloprije ušao ovamo, vidio sam da sam bio u pravu.«

»Došli ste prekasno da spasite lorda, to mislite, gospodine?«

»Ne, gospođice Dean, prekasno da spasim vas. Na svu sreću, uspjeli ste se sami spasiti.«

Gurnula je drugu nogu u čizmu. »Nimalo ne žalim za Hollisterom. Uvjerena sam da je bio čudovište. Ali ne preuzimam nikakvu odgovornost za njegovo sadašnje stanje.«

»Da, sada to uviđam«, hladnom spokojnošću rekao je Owen.

»Ne pretvarajte se da mi udovoljavate, gospodine.« Sagnula se da pokupi svoj teški plašt.

»Želim da vam bude jasno da ja nisam ubila njegovo gospodstvo.«

»Iskreno govoreći, to mi uopće nije važno. Hollisterova je smrt na korist cijelomu svijetu.«

»Potpuno se slažem s vama, međutim - « prekinula ju je prigušena škripa šarki.

»Vrata«, rekla je. »Zatvaraju se.«

»Tako je.«

Oboje su potrčali prema vratima. Owen je prvi stigao do njih, ali je ploča s ogledalima kliznula na svoje mjesto netom prije nego što je uspio gurnuti čizmu u otvor. Virginia je začula zlokoban škljocaj.

»Zaključala su se«, rekla je.

»Naravno«, rekao je Owen. »Sve je ovo otpoče-tka za mene jedna velika gnjavaža.«

»Moja sućut«, promrsila je.

Ne obazirući se na sarkazam, vratio se do kreveta i uzeo krvavi nož. Prešavši opet prostoriju, udario je teškim drškom po mjestu gdje su bila vrata. Začuo se oštar zvuk pucanja. Na ogledalu se pojavila velika raspuklina. Udario je još jednom. Ovoga je puta nekolicina nazupčanih krhotina pala na pod, otkrivajući dio drvenih vrata.

Proučavala je modernu bravu pričvršćenu na stara vrata. »Pretpostavljam da niste baš dobri u obijanju brava, gospodine Sweetwater?«

»A što mislite, kako sam večeras stigao ovamo?«

Izvadio je tanak komad metala iz džepa svog kaputa, čučnuo i bacio se na posao. Za nekoliko je trenutaka otvorio vrata.

»Zadivljujete me, gospodine«, rekla je Virginia. »Otkad to gospoda uče lijepu umjetnost obijanja brava?«

»Ta mi je vještina dobro poslužila u mojim istraživanjima.«

»Mislite tijekom vaše žaljenja vrijedne akcije da uništite karijere ljudi koji naporno rade, ljudi kao što sam ja, onih koji su krivi samo zato što pokušavaju preživjeti.«

»Pretpostavljam da mislite na moje pokušaje da razotkrijem one koji zarađuju za život varajući lakovjerne. Da, gospođice Dean, to je upravo ona vrsta istraživanja koja me zanima u posljednje vrijeme.«

GIGA

»Mi koji se bavimo paranormalnim pojavama možemo se samo nadati da ćete ubrzo naći neki novi hobi, prije nego što nam u potpunosti uništite posao«, rekla je.

»Dajte, gospođice Dean. Zar vam nije barem malo laknulo što sam večeras ovdje? Da nisam stigao onda kad jesam, još uvijek biste bili zarobljeni u ovoj sobi s truplom.«

»Imate pravo«, priznala je.

»Kasnije mi možete zahvaliti.«

»Pokušat ću zapamtiti da to i učinim.«

Bacio je nož sa strane, obavio svoju šaku u rukavici oko njezina struka i povukao je prema vratima. Ona nije nimalo vjerovala Owenu Sweetwateru. Nije si smjela priuštiti da mu vjeruje. U proteklih je nekoliko tjedana bilo očito da je veoma zaposlen osobnom misijom istraživanja praktičara paranor-malnog kako bi ih raskrinkao kao šarlatane.

Nije on bio prvi od takozvanih istražitelja koji su pokušavali sve njih okarakterizirati kao prevarante. No, ona se počela pitati nije li gospodine Sweetwater u svome žaru odlučio krenuti i korak dalje. Dva tumača iz ogledala - žene koje su imale slične sposobnosti kao i ona sama - umrle su u protekla dva mjeseca u tajanstvenim okolnostima. Vlasti su njihove smrti proglasile nesretnim slučajem, ali je ona i dalje gajila sumnje.

Možda je Owen Sweetwater namjeravao učiniti i nešto više od pukog pokušaja uništavanja karijera. Možda je, osim uloge suca i porote, preuzeo i ulogu krvnika. Bilo je nečega u njegovim očima, u energiji koja ga je okruživala, nečega što joj je govorilo da ima narav lovca i da su njegov odabrani plijen ljudi.

Sweetwater joj svakako nije bio ni prijatelj ni saveznik, ali je sve ukazivalo na to da je ne namjerava ubiti, barem ne sada i ne ovdje. Odlazak s njime činio se mudrijim izborom od pokušaja da sama nađe put do sigurnosti. Nije znala čak ni gdje se nalazi.

Prošli su kroz vrata. Owen je zastao da upali svjetiljku koju je očito ostavio s druge strane ulaza. Blještavo je svjetlo obasjalo drevni prolaz napravljen od kamena.

»Gdje smo?« upitala je.

»U podrumu ispod temelja Hollisterove palače«, rekao je Owen. »Kuća je izgrađena na razvalinama srednjovjekovne opatije. Ovdje dolje je cijelo mnoštvo tunela i ćelija. Ovo je pravi labirint.«

»Kako ste me našli?«

»Vjerojatno ne želite znati odgovor na to pitanje.«

»Gospodine, insistiram da mi kažete kako ste me našli.«

»Naložio sam dvojici svojih ljudi da proteklih par večeri motre na vašu kuću iz prazne kuće preko puta.«

Na trenutak je bila toliko zaprepaštena da nije mogla govoriti.

»Kako se usuđujete«, napokon je prozborila.

»Rekao sam vam da vam se neće svidjeti odgovor. Kad ste večeras otišli na seansu, mojim stražarima to nije bilo ništa neobično. Tjedno izlazite navečer nekoliko puta da se bavite svojim umijećem. Ali kad se niste vratili u dogledno vrijeme, strazari su me o tome obavijestili. Otišao sam u vašu kuću i zatražio od vaše domaćice adresu vašeg klijenta.«

»Gospođa Crofton vam je rekla da sam ovamo došla na seansu?«

»Brinula se što se još niste vratili. Kad sam stigao na Hollisterovo imanje, odmah sam znao da nešto nije u redu.«

»Vaš vam talent govori toliko toga?« veoma oprezno je upitala.

»Bojim se da je tako.«

»Kako to?«

»Recimo samo to da ne biste bili prva žena koja je nestala u ovim tunelima. Razlika između vas i ostalih Hollisterovih žrtava jest u tome što ste vi živi.«

»Dragi Bože.« Trebalo joj je nekoliko trenutaka da pojmi ono što je rekao. »Otkrili ste nasilne smrti?«

GIGA

»Takoreći.«

»Objasnite, gospodine.«

»Vjerujte mi, bolje je *da* ne znate.«

»Malo je prekasno da se brinete za moju tankoćutnost«, obrecnula se. »Upravo sam se probudila u krevetu s gospodinom visokoga roda koji je izbo-den nasmrt.«

»Vaši su živci očito poprilično jaki. Ipak, sada nije ni vrijeme ni mjesto za raspravljanje o mom talentu.«

»Zbog čega?« upitala je.

»U ovome trenutku imamo hitnije prioritete. Podsjećam vas: ukoliko niste vi izboli Hollistera, iz toga slijedi da je to učinio netko drugi. A ta osoba može još uvijek biti tu u blizini.«

Progutala je knedlu. »Onda, u redu. Ostavit ću pitanja za kasnije.«

»Mudra odluka«, rekao je Owen.

Zastao je tako naglo da je Virginia naletjela na njega. Činilo se da uopće nije svjestan sudara. Podigao je svjetiljku i držao je tako da je žuto svjetlo obasjavalo prolaz s desne strane.

»Osjećate li neku energiju?« tiho ju je upitao.

Neobičan treptaj ledene svijesti okrznuo je Virginijina osjetila.

»Osjećam«, rekla je.

Osjećaj je bivao sve jači. Bio je popraćen ritmičnim štropotanjem i tutnjavom.

Iz mraka se prema njima dokotrljala minijatura kočija. Kad je došla na svjetlo, Virginia je vidjela da je vuku dva mehanička konja. Igračka je bila visoka tridesetak centimetara. Kočija je bila pravo umjetničko djelo, a ne dječja igračka. Svaki je detalj bio pomno izrađen. Kola su bila presvučena sjajnim crnim emajlom i savršeno ukrašena. Mali su se prozori sjajili na svjetlu svjetiljke. Konji su bili realistično izrađeni, s crnim grivama i repovima. Orma im je bila obrubljena zlatom.

»Zbog čega bi netko ostavio ovdje dolje tako skupu igračku?« upitala je Virginia.

Owen ju je opet primio za ruku i povukao je korak unazad. »Nije to nikakva igračka.«

Nije mogla skinuti oči s kočije. Opčinjavala ju je.

»Sto je onda?« upitala je.

»Proklet bio ako znam.«

Novi val ledene energije ispunio joj je osjetila.

»Osjećam neku silu u toj napravi«, rekla je. »To je stakleno svjetlo, ista vrsta energije koju sam osjetila u ogledalima. Ipak, samo ljudska bića mogu proizvoditi psihičku energiju. Kako to može činiti kočija?«

»Sada to nećemo istraživati.« Owen ju je povukao iza ugla, dalje od putanje mehaničke kočije. »Moramo stajati tako da zid bude između nas i te naprave, ma što da je to. Kamen blokira psihičko strujanje.«

Slabašan i uplašen glas začuo se iz mračnog prolaza iza kočije.

»*Je li netko tu? Molim vas, pomozite mi.*«

Owen se ukočio. »Prokletstvo«, rekao je veoma tiho. »Jedna komplikacija za drugom.«

Virginia se okrenula prema križanju prolaza.

»Tko je tamo?« zazvala je tihim glasom.

»*Zovem se Becky, gospo. Pomozite mi, preklinjem vas. Ne mogu izaći. Ovdje je jako mračno. Na vratima su rešetke.*«

»Još jedna od Hollisterovih žrtava«, rekao je Owen.

Virginia ga je brzo pogledala. »Moramo nešto učiniti.«

»Možemo doći do nje jedino ako prekoračimo ovu mehaničku napravu.«

»Ona odašilje moju vrstu energije«, rekla je. »Mislim da ću je moći nadvladati.«

»Jeste li sigurni?«

»Moram pokušati. Čekajte da pogledam.«

Owenovi su se prsti poput okova stisnuli oko njezina zapešća. »Sto god činili, nemojte

GIGA

ispuštati moju ruku. Razumijete?»

»Da, da, naravno«, rekla je nestrpljivo. »Treba mi malo svjetla.«

Podigao je svjetiljku visoko i odmaknuo je tako da je djelomično osvijetljavala križanje tunela. Zveckanje i tutnjava su prestali. Virginia se odvažila i zavirila iza ugla. Prozori minijaturne kočije zlokobno su se sjajili na treptavom svjetlu. Kao da je osjetio svoj plijen, automat je opet jurnuo naprijed.

»Zanimljivo«, osluškujući je rekao Owen. »Cini se da je aktivira pokret. Budući da je to neka vrsta parapsiholoske naprave, vjerojatno reagira na naše aure.«

»Da, i ja tako mislim.« Povukla se izvan dometa kočije i priljubila uz kameni zid. »Energija struji kroz prozore. Ne mogu biti posve sigurna dok ne pokušam, ali vjerujem da ću uspjeti neutralizirati strujanje, barem privremeno.«

U susjednom su tunelu opet utihnuli zvuči zveckanja i tutnjava.

»Definitivno reagira na pokret«, rekao je Owen. »Ako je možete neutralizirati dovoljno dugo dok ja ne stignem do nje, mogao bih je razbiti ili onesposobiti. Ako se stvarno radi o satnom mehanizmu, tamo će biti i ključ.«

»Gospo, jeste li još uvijek tu?« zazvala je Becky iz tmine. »Molim vas, ne ostavljajte me ovdje.«

»Dolazim, Becky«, rekla je Virginia. Trudila se da joj glas bude smiren i ohrabrujući. »Začas ću doći.«

»Hvala vam, gospo. Molim vas, požurite se. Strašno se bojim.«

»Sve je u redu, Becky«, rekla je Virginia.

Owen je pojačao stisak oko njezina zapešća. »Pokušajte. Ako osjetim da vas to nadjačava, povući ću vas izvan dometa.«

»Zvuči kao pametan plan.«

Skupila je hrabrost, podigla svoj talent na viši stupanj i oprezno zakoračila ispred ugla. Owen je držao svjetiljku tako da je njezino svjetlo padalo na nepomičnu kočiju.

U jednom kratkom trenutku vladala je napeta tišina, a potom su mračni prozori minijaturnog vozila počeli svijetliti kao da se u kočiji upalilo svjetlo. Virginia je opet osjetila kako u zraku pulsira energija. Mehanički su konji krenuli naprijed. Kotači kočije počeli su se okretati.

Naprava joj je sada bila mnogo bliže, udaljena tek metar-dva.

Bez ikakva upozorenja, zapljusnula ju je struja energije koja onesposobljuje osjetila. Iako je mislila da je spremna, ipak je ustuknula od siline.

Owen je pojačao stisak. Znala je da se sprema povući je iza ugla, izvan dometa kočije.

»Sve je u redu«, uspjela je reći. »Mogu je nadvladati.«

Ne obazirući se na ledeni val energije, usredotočila se na isti način kao kad se zagledavala duboko u ogledala. Upregnula je suprotnu energiju, oslabljujući oscilirajuće valove sile koja je dolazila iz kočije. Učinak je bio brz, gotovo trenutačan. Strujanje je ubrzo prestalo. Kočija je nastavila voziti naprijed, pokrenuta satnim mehanizmom.

»Gotovo je«, rekla je Virginia. Nije su usuđivala maknuti pogled s kočije. »Učinite što treba. Nisam sigurna koliko ću dugo moći održati nadzor.«

Psihičke rezerve nisu mogle dugo trajati kad bi ih se upregnulo u maksimalnom stupnju, kao što je ona sada radila.

Owen nije gubio vrijeme na postavljanje pitanja. Pustio joj je ruku i brzo izašao iz kuta te krenuo u prolaz prema napravi. Stajao je pred njom i čizmom prevrnuo na stranu i konje i kočiju. Konjske noge nastavljale su ritmično i posve beskorisno mlatarati u zraku.

Virginia je zamijetila prigušeni zvuk *tik-tak, tik-tak*. »Zvuči kao sat.«

Owen je čučnuo uz napravu. »Mora postojati neki način da se otvori ova stvar.«

Skinuo je rukavicu i prstima lagano prešao preko elegantne neobične naprave.

»Mislila sam da ćete je razbiti«, rekla je Virginia.

»Radije bih je sačuvao neoštećenu, ako je ikako moguće. Htio bih je proučiti. Koliko mi je

GIGA

poznato, nitko još nije uspio uliti energiju u neživu stvar poput stakla i to na način da se njezino strujanje aktivira mehaničkim sredstvima. Ova je naprava uistinu čudesna.«
»Možda biste mogli provesti svoje istraživanje neki drugi put?« ledeno je predložila. »Ne mogu u beskraj održavati nadzor.«

»Gospo, jeste li još uvijek tu?« plačno se oglasila Becky.

»Ovdje smo, Becky«, odvrtila je Virginia. »Gospodine Sweetwater, hoćete li?«

»Imam ga«, rekao je Owen.

Prsti su mu prelazili preko krova kočije. Otvorio je krov koji se nalazio na malim šarkama. Strujanje energije koje je Virginia neutralizirala posve je prestalo. Oprezno je opustila svoja osjetila. Kroz prozore igračke više nije pristizala nikakva energija.

»Uobičajeni satni mehanizam.« Owen se uspravio. »Kočija se može zaustaviti na isti način kao i sat. Dođite, idemo naći tu djevojku.«

Virginia je već bila krenula. Držeći visoko svjetiljku, prolazila je uz niz drevnih i mračnih ćelija.

»Becky?« zazvala je. »Gdje si?«

»Prokletstvo«, progundao je Owen. Požurio je da je sustigne. »Budite oprezni, Virginia. Ovdje bi moglo biti još zamki.«

Tek je maglovito bila svjesna da ju je oslovio vlastitim imenom, kao da su dugogodišnji prijatelji a ne gotovo stranci, ali se nije obazirala. Zastala je pred teškim vratima izrađenim od drva i željeza. Mali otvor na vratima bio je zakovan rešetkama. Kroz njega je ugledala užasnutu mladu ženu kojoj nije bilo više od četrnaest ili petnaest godina i koja je prstima stiskala željezne rešetke. Oči su joj bile ispunjene strahom i suzama.

»Jesi li povrijeđena?« upitala je Virginia.

»Nisam, gospo. No, dobro je što ste stigli. Tko zna što mi se moglo ovdje dogoditi.«

Owen je izvadio svoj otpirač. »Začas ću te izvući odatle.«

»Što se ovdje dogodilo?« nježno ju je upitala Virginia.

Becky je oklijevala. »Ne sjećam se puno toga, gospo. Bila sam na svom uobičajenom uglu pred gostionicom. Zaustavila se lijepa kočija. Zgodan gospodin nagnuo se kroz prozor i rekao da misli kako sam jako lijepa. Rekao je da će mi platiti dvostruko više od moje uobičajene tarife. Ušla sam u kočiju i to je zadnja stvar koje se sjećam, sve dok se nisam probudila na ovom strašnom mjestu. Dugo sam vremena zvala i zvala, no nitko mi nije odgovarao. Odustala sam. Zatim sam čula vas i vašeg prijatelja.«

Owen je otvorio vrata i maknuo se u stranu. »Dođi, Becky. Ovdje smo potratili dosta vremena.«

Becky je požurila iz ćelije. »Hvala vam, gospodine.«

Owen nije ništa rekao. Zagledao se u kameni pod. Virginia je osjetila kako se mračna energija pomiče u zraku pa je znala da se i on koristi svojim talentom, ma kakav on bio.

»Zanimljivo«, rekao je.

»Sto to?« upitala je.

»Vjerujem da je ovo mjesto na kojemu se Hollister sreo s osobom koja mu je zabila nož u grudi.«

Govorio je veoma tiho, ali je Virginia znala da Becky ne obraća pažnju. Djevojka je u cijelosti bila usredotočena na to kako će izaći iz kamenog tunela.

»Vi možete vidjeti takve stvari?« upitala je Virginia.

»Mogu vidjeti gdje je stajala ubojica kad je počinila svoje djelo«, rekao je Owen.

»Ubila ga je žena?«

»Da. Što je još gore, bila je potpuno luda.«

»Nebesa. Ledi Hollister.«